திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுராணம்.

தொண்டைமண்டலத்து

இலம்பூர்

வீமநாதபண்டிதர்

இயற்றியது.

இஃது

ஸ்ரீமத்பரம

வாமதேவ

முருகபட்டாரகரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம ௵ ஆடி மீ

இதன் விலை ரூபா - கவ.

(Registered Copy Right.)

F

213.28 [illegible]

[illegible]

உ

கணபதி துணை.

வீமநாதபண்டிதர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, புழற்கோட்டத்திலே, இலம்பூரிலே கங்காகுலத்திலே, தென்னவராயர் மரபிலே நெய்தனிலத்துப் பொருட்செல்வத்தோடு மிகுந்த கீர்த்தியைப் பெற்ற தம்முடைய தந்தை தாய் இருவர்களுஞ் செய்த அரிய தவத்தினாலே, வீமநாதபண்டிதர் என்பவர் அவதரித்து, உரிய பருவத்திலே, கல்வி கற்கப் புகுந்து, சின்னாளிலே வடமொழி தென்மொழி என்னும் இவ்விரண்டு பாஷையினும் மிகுந்த வல்லவராய், சிவதீக்ஷைபெற்று, உபய பாஷாப் பிரணீதங்களாகிய பொதுநூல்களையும், சைவ சமய நூல்களையும் ஐயந்திரிபு அறக் கற்றுணர்ந்து, அவற்றின் மெய்ப்பொருளாவார் சிவபெருமானே என்று, தெளிவிற்றுணிந்து கொண்டார்.

அவருக்குத் தம் மரபின் பெயராகிய தென்னவராயர் என்னுங் காரணத்திருப்பெயருக்குரிய மதுரைச் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்னும் பேரன்பு தலைப்பட்டது. படவே, மதுராபுரிக்குச் சென்று, பொற்றாமரை முதலிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ் செய்து, சித்திவிநாயகரை வணங்கி, மீனாட்சியையும் சொக்கநாத சுவாமியையும் தரிசித்து, துதித்து, வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலிலே அமிழ்ந்தினார்.

அவருடைய ஸ்தோத்திர சடிலத்தையும், பத்தியையும், அத்தியந்த விநயத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்ற அவ்வாலயத்து அர்ச்சகர்களும் அந்தத் தலவாசிகளும் அவரை நோக்கி "நீர் இந்தத் தலபுராணமாகிய வடமொழிக் கடம்பவன மான்மியத்தைக் கேட்கும் உபய பாஷா சாஸ்திரப் பிரவாத்தக வித்துவான்களின் செவிக்கு அமிர்தமாக இருக்கும் வண்ணம் தமிழினாலே விளக்கமாகப் பாடிமுடியும்" என்று, ஆஞ்ஞாபித்தார்கள்.

வீமநாதபண்டிதர், அவ் வாஞ்ஞையைக் கைக்கொண்டு, அந்தத் தலத்திலேயே வசித்திருந்து, சொக்கநாத சுவாமியின் திருவருளை முன்னிட்டு, அப் புராணந் தமிழினாற் பாடத் தொடங்கி, அப் புராணத்திற்குக் கடம்பவன புராணம் என்னும் வடமொழிப் பெயரையே பெயராகத் தந்து, அதனைப் பதினொரத்தியாயமாகப் பாகுபாடு செய்து, அவ் வத்தியாயங் களுள்ளே இலீலாசங்கிரகவத்தியாயத்தில் மதுரைத் தலவிசேடமும், புறத் தொட்டி யின மாலிய தீர்த்தமகற்று நரகசேடானுபவ வியாதிகளும், சிவபெருமானுக்கு அற்புதமாகிய விபூதி உருத்திராக்கம் பஞ்சாக்கரம் சிவநாமம் சிவவிரதம் சிவபுண்ணியம் சிவபுராணம் சிவத்துரோகம் சிவபூசை குருமகத்துவம் என்னும் இப்பத்தும், இவற்றுள் விபூதி உருத்திராக்கங்களில் விசேடவிதியும், சிவபூசையில் சிவலிங்கஇலக்கணம், பிரதோடம் பிரதோடவிரதம் பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம் பிரதோடபூசை பிரதோடவிரதோத்தியாபனம் என்பனவும், குருமகத்துவத்தில் சீடரிலக்கணம் சிவனடியாரிலக்கணம் துறவியரிலக்கணம் மகேசுரவடிவம் என்பனவும், ஏனையத்தியாயங்களுள் இடையே இடையே விதிவிலக்குக்களும், அவற்றின் பலங்களுமாகிய இவைகளையமைத்து, நோக்குவாரக்கு நோக்கும் இடங்களிலெல்லாம் சொற்சுவை பொருட்சுவை முதலியன கிடந்து களிப்புச் செய்யுமவண்ணம் பாயிரத்தோடு விருத்தயாப்பினால் விளக்கமாகப் பாடி முடிவுசெய்தார்.

பின்பு அத்திருப்புராணத்தை ஓர் அரசசங்கரைக்கொண்டு சொக்கநாத சுவாமியின் சந்நிதியிலுள்ள அறுகாற் பீடத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, விதிப்படி அருச்சனை பண்ணுவித்து, திருமுன்னே விழுந்து நமஸ்கரித்து, துதித்து, இருந்துகொண்டு, அங்குவந்திருக்கும் உபய பாஷாப் புரோகத சைவசித்தாந்த சாஸ்திரிகள் முதலாயினோ யாவருங் கேட்கும்படி தாமே வாசித்து, பொருள் சொல்லி அரங்கேற்றினர்.

சூசிபத்திரம்.

		பக்கம்.
	பாயிரம்.	௧
௧.	வசிட்டாதியர்கதியினையடைந்தவத்தியாயம்	௮
௨.	வேதாகமங்கணிபவனமான்வத்தியாயம்	௧௦
௩.	வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்	௧௭
௪.	தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்	௨௪
௫.	கடம்புரிந்தவத்தியாயம்	௩௧
௬.	மகாகைலைமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்	௩௩
௭.	தேவியறமவளர்த்தவத்தியாயம்	௫௩
௮.	விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்	௫௮
௯.	பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்	௮௨
௧௦.	இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்	௭௨
	மதுரைத்தலவிசேடம்	௮௭
	புறத்தொட்டிநின்மாலியதீர்த்தமகற்றுநரகசேடானு பவவியாதிகள்	௯௯
	விபூதி	௧௦௦
	உருத்திராக்கம்	௧௦௮
	பஞ்சாக்கரம்	௧௧௨
	சிவாகமம்	௧௧௪
	சிவவிரதம்	௧௧௯
	சிவபுண்ணியம்	௧௨௦
	சிவபுராணம்	௧௨௩
	சிவத்துரோகம்	௧௨௪
	சிவபூசை	௧௨௮
	சிவலிங்கஇலக்கணம்	௧௨௯
	பிரதோடம்	௧௪௦
	பிரதோடவிரதம்	௧௪௩
	பிரதோடபூசாகாலநிர்ணயம்	,,
	பிரதோடபூசை	௧௪௪
	பிரதோடவிரதோத்தியாபனம்	௧௪௯
	குருமகத்துவம்	௧௫௪
	சீடரிலக்கணம்	,,
	சிவனடியாரிலக்கணம்	௧௫௫
	துறவியரிலக்கணம்	௧௫௬
	மகேசுரவடிவம்	௧௫௮
	துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்	௧௫௯

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் ... அடையாறு. சென்னை-20.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுராணம்.

காப்பு.

நிலம்போற்று மகத்தியனமுன் னிகழ்த்தியவிக் கதைக்கியநேர்
நலம்போற்றுந் தமிழ்வாக்கு நமக்கருள்செய் திடத்தேவை
வலம்போற்றிப் பலங்கவரு * சித்திவிநா யகனைமழைக்
குலம்போற்று மதிற்கூடற் கோமகனை வணங்குவாம்.

பாயிரம்.

கடம்பவனசுந்தரர்.

திருவோங்கு பேரொளியாயப் பராற்பரமாய்ச் சிவமாய்ச்சூக் குமமு மாகி, யருவோங்கு மனுபவந்த நிர்மல மானசதா சிவமு மாகி, யுருவோங்கு தொழிற்படுமென் னுயிர்க்குயிரா மமுதலிங்க வுருவாந் தொன்மை,மருவோங்கு மலர்க்கடம்ப வனத்தமர்சுந் தரன்றுணைத் தாள் வழுத்தல் செய்வாம். (க)

காணமாறியாடியவர்.

சிவமாகிச் சத்தியாய நாதவிந்து வாய்ச்சதா சிவமு மாகி
நவமாரு மகேசனுருத் திரனெடுமா னான்முகனமற் றியாவு மாகித்
தவமாரு மிரசிதச்சிற் சபையில்வலத் தாண்மாறித் தையல் காண
வுவமான மின்றிநிருத் தம்புரியும் பேரொளியை யுளத்தில் வைப்பாம்.

---

* "தேவை வலம் போற்றிப் பலங் கவரும்" என்றது—'ஞான ஒளிவடிவினராகிய சிவபெருமானை (இடங் கொண்ட பூமியாக) வலம் வந்து கனியைக் கவர்ந்த' என்று பொருள் கொள்ளப்படும்; இப்பொருள் கோள் கல்லாடத்திலே விநாயகர் வணக்கத்திலே "கருமிடற்றுக் கடவுளைச் செங்கனி வேண்டி,யிடங்கொண் ஞாலத்து வலங்கொளும் பதத்த" என்னும் மூலத்தானும், 'சிவந்த கனியினை விரும்பிக் கரிய மிடற்றினையுடையகடவுளை யிடங்கொண்ட பூமியாக வலங்கொள்ளும் பதத்தினையுடையாயென்க' என்னும்அதனுரையானும் உணர்ந்து கொள்க.

அங்கயற்கண்ணம்மை.

நாதவிந்து வாயோக போகசத்தி யாகிக்கா ரணநான் காகி
யோதுசதா வியூகியாய்ப் பின்னமாய்ப் பரையாயுன் மனியு மாகி
யேதமறு வீரசத்தி யாய்ப்பலவாய் மேலாகு மெம்பி ராட்டி
யாதிமது ரேசர்பாகி லங்கயற்க ணம்மைபத மகத்துள் வைப்பாம்.

விநாயகர்.

கததாளை நீண்டகுர கதத்தானை யிராவணனைக கடிந்தோன்
காணுப், பததானை முதலினர்முற் பததானை வெள்ளையிபப் பாக
ன போறறு,மிததானைப் பொறியிலர்கட் கிததானைக கடமபவனத
திருககுந் தேவை,மதத்தானை முகனைவென்ற மததானை முகததானை
வணக்கஞ் செய்வாம். (௪)

சுபபிரமணியர்.

மருளாரும் பவதொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய மவுலி
சூடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செயதாசு செலுததியமும மூலே
பபூந தேனைத, தெருளாருந தமிழமதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிநூ
ற் சடங்கு செய்தே, யருளாருங கடம்பவனத் துறைகுமர குருபர
னை † யகததுள் வைப்பாம். (௫)

வைரவர்.

| கருதரிய வளிதபர னெற்றியிற்றோன் றிசூல கபால மேந்தி,
வருபிரனை யஞ்சுவற்றிப் பயிரவனு யண்டதத்து வங்கண் மாற்றி,
யரிசரும கஞ்சுகியாய வேதவெகி ஞார்நதுமுன்போ லவையுண் டா
க்கி, யிருமைபெறக் காததருளுங் கேததிரபா லன்றிருத்தா ளேத்தல்
செய்வாம். (௬)

திருநந்திதேவர்.

வாங்கருமா தவவடிவாஞ் சிலாதமுனி மகவாகி வளர்ந்தெட் டா
ண்டிற், பாங்குறுமா தவம்புரிந்து பரனுருகித் தியத்துவமும் பண்பா

---

‡ குமரகுருபரன் மும்முலைப் பூந்தேனைத் தெருளாருந் தமிழமது
ரை நாதன் மணஞ் செய விதிநூற் சடஙகு செயதது வேப்பத்தூரார்
திருவிளையாடற் புராணத்திலே, திருமணஞ்செயததிருவிளையாடலி
லே "ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டுப்பச்,சோ
திசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி,நீதறு சடங்கு மைந்தன் செ
லுத்தநன் முகூர்த்தத் தொப்ப, மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்ற
ல் செய்தான்." என்னும் இருபத்தாறுஞ் செய்யுளால் உணர்த்தப்ப
ட்டது.

ற் பெற்றோ, யோங்கயில்வண் சுரிகைபிரம் புழைமமூகம் மீசனுவங் குதவச் செஙகை, தாங்கிகெடுங் தடங்கயிலை காத்தருணங் கீசர்பதங் தலைமேற் கொள்வாம். (எ)

சமயகுரவருணமூவா.

அடலமணைக் கழுவேற்றுங் திருஞான சம்பந்த ரடிகள் போற்றி, கட்லிடைக்கற் றூண்மிதப்ப வோதுதமிழ்க் கடலினடிக் கமலம் போற்றி, மடலவிழ்பூங் குழற்பரவை வாசலினம் மிறையிருதாள் வருந்த மீண்டுங், தொடர்வருந்தா தெனவிடுத்த சுந்தரன்பொற் றுமரையா ந துணைததாள் போற்றி. (அ)

திருவாதவூரடிகள்.

திருந்துகுருங் துறைகயிலைத துவாதசாங் தேசனருட் டேச ன்ன் பின், பெருந்துறைவா ரிதிபடிந்து ஞானநீர் முகந்தகம்பேர்ந் திடித்த மின்னி, வருநதுமூல குயிரபபயிரகள் பவக்கோடை யாலவெதும்பி வாடா தோஙக, வருந்தமிழ்வா சகமழைபெய் தருள்வாத வூர்முகிலை யகத்துள் வைப்பாம். (௯)

சண்டேசுரநாயனர்; சஙகப்புலவர்; மூர்த்திநாயனர்முதலியோர்.

சைவசம யம்வளரத் தந்தைதா ளெறிநதசண்டீ சனருள் போற்றி, பைவளர்பாம் பணிபானைப பாடியசங கப்புலவர் பாதம் போற்றி, மைவளர்கந தரனணியுஞ் சந்தனமுட் டியதெனத்தன் வண்கை தேய்த்துத்,தெய்வமது ரைபபதியாண் மூர்த்திமுத லனைவரையுந் தெரிசிப் போமே. (௧௦)

சுநதரசாமந்தா.

தந்திரமார் படைகூடடென் றாசுதரு பொருட்டிறைநீ மெய்க்காட் டென்று, வநதரனு ரடியாரை யமுதுசெய்வித தவர்புசித்த சே ட்ம் வாஙகி, யிந்திரன்மா லயனிவர்க்குங் கிட்டாவிப் பிரசாத மெல த்தா னுண்டு, சுந்தரனுர் தாளடைந்த சுந்தரசா மந்தனடி தொழுது வாழ்வாம். (௧௧)

சிவபததா.

கருவனந்த யோனிகளிற் புகுந்துழன்று பல்லுயிருங் கவலா வண்ணம், மருவனந்தஞ் சூழ்கடம்ப வனத்திருந்து மற்றையமெயத் தவங்க டோறு, முருவனந்த மெடுத்தகலை யொன்றுகித தானுகவுதவுஞ் சொக்கைத், திருவனந்தன் முதற்காலங் களிற்பணியும் பத்தர்பதஞ் சிரமேற் கொள்வாம் (௧௨)

வாழ்த்து.

வேதமா முனிவர் வாழ்க விளங்குமா னினங்கள் வாழ்க
பூதநா யகன்மெய் யன்பர் பொலிந்துசூழ் மதுரை வாழ்க
மாதமும் மாரி பெய்து மலிவளஞ் சுரப்பச் சொக்க
நாதனெனங் கடவுட் டொன்னூ னலம்பெறப் பொலிக மாதோ. ()

முதனூல்வழி.

இறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்திசனற் குமாரனுக்கங் கியம்ப வன
னே, னிறைதவத்து வியாதமுனிக் குரைக்கவவ னெடுந்தவத்துச சூத
ற் கோத,மறைபுகலுஞ் சூதமுனி நைமிசா ரணியமுனி வரர்களுக்குக் கூ
று, முறைதெரிந்து நிறைவுதரு நீபவன மான்மியம்யான் மொழிய லு
ற்றேன். (கச)

நூல்செய்யத்துணிதல்.

திருந்துபுகழ்ப் பரஞ்சோதி மாமுனிவன் சிவனருளாற் செப்பு
மெண்ணெணண்,பொருந்திவளர் திருவிளையா டற்புரா ணமுமிருக்கப
பின்னும் யானீர், தருந்தரணி புகழ்பதினோ ரதியா யததோர்வகை
சாற்றப் புகுகேன்,மருந்தனையான் விளையாடற் கதையோதி யவையரு
ளும் வழக்கான் மன்னோ. (கரு)

நூல்செய்தற்குக்காரணமும், மொழிபெயர்த்தவிதமும்.

சீர்வளர்தண் கடம்பவன மான்மியமாம் வடநூலைத் தெருளு ம
ன்பா,லேர்வளர்தென் மதுரையில்வா ழீசனைப்பூ சனைசெயவே ரி
யைந்த செல்வப், பார்வளர்ந்தோங் கியபுகழசேர் தலத்தோர்தென்
மொழியாகப் பகரென் றோத, நீர்வளர்பைந் தொடைவிருத்த யாப்ப
தனு லவரருளா னிகழ்த்த லுற்றேன். (கசு)

அவையடக்கம்.

புதிய நன்மொழிக் கிள்ளையைப் பூவையைப் பயிற்றி
யதிசயம்பெறக் கேட்டக மகிழ்வரா தரிப்போர்
துதிசெ யுந்தமிழ்ச் சொக்கனுண் டருளிய தொடர்பின்
முதிய நாவலர் கொள்வரென் புன்சொலு முறையால். (கஎ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்னலர்பூங் கடம்பவன புராணந் தொன்னூற் பொதியமு
னி யகத்தியன்முன் புகன்ற வாறே, பன்னுபய கவிஞர்செவிக் கமுதமா
கப் பரனருளின் செழுந்தமிழால் விளங்கச் செய்தான், றென்னவரா
யன்புகழ்மாக் கண்ணனெய்தற் செல்வனுயர் தருமிலம்பூர் வீமநாத,

னன்னெறிதேர் புராணமுழு துணர்ந்தோன் கங்கை நதிகுலவேள்
பெருந்தொண்டை காட்டினனே. (௧௮)

நூலவரலாறு.

தெளிதரு தொன்னூ னெறியமு தொழுகு நாவின னுதற்றிரு நீ
றற, னொளிதரு மக்க வடம்புனை மெயய னுரகபூ டணனையெண்
ணுளததன்,றுளிதரு கண்ணீ ரானந்தப் பெருக்கின் றொன்மைமா தவ
னருட் பேய, னளிதரு குணததுச சூதமா முனிவ னயிமிசா ரணியத்
தை யடைந்தான். (௧௯)

வநதருள் சூத முனிவனை வழுதத மாதவ ராசனத் திருத்தித
தநதுப சார வருகதிய முதல தண்ணளி மாதவ வெமககு
ழுநதிய காநதத் தியம்பிய கடம்ப வனபுரா ணக்கதை முழுதும் [னும்.
புநதிகூர நியம்பென் றிரநதிட வியாதற போற றியம் முனிவரன்புக

பதிகம்.

ஆதிமா தவவசிட்டன் முதன்முனிவ ரகததியனை யடைநத வாறு
சீதிமா மறையாக மஙகளுயா நீபவன மான வாறுங்
கோதிலா வம்மறையா கமஙகளுக்கு விரும்புமவாஙகொடுததவாறுங்
தீதுதீர் தருதீர்தத மகிமையிவை யெனவிரிததுச செப்பு மாறும், ()

கனகவிர சிதவிரதந சபைகளிற்கண் ணுதனிருததம புரியு மாறு
மனகனுறை பெருஙகயிலை யான்றசிவ லோகவள முரைத்த வாறு
கனகமழமென மலாககூநத லம்பிகையெண் ணான்கறமும வளர்த்த
வினைகளற நாரணனமாதவம்புரிந்துமிககுவரம்பெற்றவாறும்.[வாறும்

பொயயுரைத்த நான்முகனார் பூசித்துப் பொயத்தோடம் போக்
கு மாறு, மெயயிலகு முருவாகி யீசனெண்ணெண் விளையாடல் புரி
ந்த வாறுஞ,சையகிரித துன்மதவே டன்மதுரை யறியானத் தலததன்
பரகுச், செயதுபகா ரஙகளகிளை யோடுகதி யடைநததுமயான் செப்
ப னுறறேன். (௨௩)

தென்னவனுட் டினிதுயர்ந்த கதம்பவன மகிமையெவர் செப்ப
ற் பாலா, ரன்னதன்சீ ரெடுத்துரைககி லாருரைப்பா ராலவா யரனே
வல்ல, னென்னினும்யா னறிந்தவா றவனருளா லியம்புகின்றே னி
னிது கேண்மின், றொன்னெறிமா தவத்தீரென் றவர்கேட்பக் கதை
விரித்துச் சொல்வான் சூதன். (௨௪)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫.

முதலாவது

வசிட்டாதியரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்.

பொஙகியமா தவவசிட்டா புலகர்புலத் தியர்கண்ணுவர் பொருடோர் காகக, ரஙகிராக கபிலாகவு தமர்கிருது பராசரரம் பரத்து வாசா,தயகியசத திபாசுமநதுச சயிமினிவர் வைசம்பா யனர்சு வாயுத்,துஙகரிபுச சோமரிய வககிரிதர் ககோளர்சொலலுங் தீர்த்த பாதர். (௧)

சத்தியமா தவாவிசுவா மிததிரர்சுகா பிருகுவற்சர் தனக்கொபபாகு, கிததியமா மிருகண்டு மாாககண்ட ராய்க்கியவற கியாஙன்னேயச, சிததிபெறு கலிகன்ம டாாசமுனி சிதேநதிரியர் வாமதேவர், பததிபெறு சிவபாத விதயர்பதஞ சலிமுனியம் புலிப்பொற பாதா.()

ஒருசடிலர் பிறஙகுசிகா சடிலருயரிரும்புவனததுள்ளோா போறறுங,திரிசடிலர் சட்சடிலா சதசடிலா திகழ்சருவ சடிலா செவ்வே, வரிசடிலர் மிண்டியொளிர் முணடிதரா யதிகளா வருமனேகா, விரிசடிலத ததிசிமுதன முனிவராமா தவத்துயாஙத மேன்மை பூண்டோர். (௩)

வேதாஙதஞ் சுருதிமிரு திகளுணர்ஙதோ திப்பொருளை விளஙகத தோாஙது, ஙாதாந்தத துட்பொருளி னுட்பொருளா மஙாதிபரம பொருளை ஙாடிப், பூதாஙதங கீழப்படமேற றுவாதசாங் ததநினிலை பொருந்தக் கணடோர், காதாஙதத் தினுமழியா நீறணிந்து கண்டிகைமா லிகையும் பூண்போர். (௪)

கறுத்திடுங்கா மஙகோத முலோபமோ கமதமாற் சரியஙக காயஙதே,வெறுததிடுவோர் பொறையுடைமை மேற்கொள்வோா விரும்பு பெருந் தவத்தின் மிக்கோ, ரொறுத்திடுவெம் பவமகலச சிவபததி பூணடிதயத் துள்ளே ஙாளுஙக, குறித்துணர்ஙது சிவபூசை வேதாகமத்தடைவே கூர்ந்து செய்வோர். (௫)

புகழ்ந்திடுமான் மார்த்தலிங்கஞ் சுயம்புமுத லாமிலிங்கம் பூசை செய்வோர், கிகழ்ந்திடுதம் மிதயத்தில் விசேடித்து மாஙதபூ சனைகோர்ங் துள்ளோ, ரகங்தெளிந்து சிவனடியார் யாரேனுஞ் சிவமெனும் பா வனையாக் கொள்வோர், மகந்தருமம் பிகையானை முகன்குகனிங் கிவர்பூசை வரம்பிற் செய்வோர். (௬)

இருக்கோலிட் டேத்திடப கந்திமுத னம்பர்கணத் தெவருஞ் சூழ்ந்த, திருக்கோலக் கோயில்வலஞ் செய்திலிங்க தெரிசனமே நியமமாகிக், கருக்கோல நீங்குசிவ தோத்திரங்கள் சிவாகமங் கருத்துட்

கொண்டே, பெருக்கோலிட் டேச்சரித்து நிலைபெறுவை திகைசைவம்
பேணி வாழ்வோர். (எ)

பந்தமறு சிவஞான தீக்கையராஞ் சீடர்பல ரவர்களுஞ் சீட, ரந்
தமிலா ரத்தகைய சீடரொடுந் திருக்கூட்ட மாகி யுளளோர், முந்துச
தா சிவப்பொருளி னிலையுணர்ந்து சிவகதியை முழுதுந் தேர்குஞ், சி
ந்தையராயப் பரகதியீ தெனவிதிநூ றெளிந்துகுரு பூசைசெய்வோர்.

இத்தகைய முனிவரரொண் ணாயிரவ ருங்காசி யடைந்தே மீளா
முத்திதரு மங்கிலேசன் றனைவணங்கி முத்திமண்ட பத்தின் மேவு
முத்தமமா தவவடிவா மகத்தியனை யஞ்சலிசெய் துவந்து போற்ற
நித்தியமா மனைவரையுங் கைதொழுதங் குடனிருத்தி நேயங்கூர்ந்தே

வேறு.

இங்குநீ ரெய்த யான்முன் னெத்தவஞ் செய்தே னென்றா
னங்கவர் முனியை நோக்கி யிய்யபுவா ரருந்த வத்தோய
கங்கைசூழ் காசி யீசன் கழலபணிந் தேத்தும் பேறு
தங்கிய தெமக்கு நின்னாற் சாறறுவ தினியொன் றுண்டால (க0)

அருளவடி வாகுஞ் சொக்க னடிய வறுபா னான்கு
திருவிளை யாடல கேட்கும விருப்பினேந் தெரிதநி யென்னக
குருபர னருளை வாழ்த்திக கூறினன் முனிவர் கோமா
னிருண்மல மகற்றுங காதை முழுதுங்கேட டின்ப முற்றார். (கக)

பரவச மாகிச் சொக்கன பதமலர் தியானித தேத்தி
யரவஞ்சூழ் தலஞ்சே விக்க வாசைமிக குற்று ருற்ற
கரவறு கருத்தை யோர்ந்த கடமுனி கதம்பக கானில
விரவுமன புடையே னென்றே டேகுதிர் விரைவி னென்றான். (க௨)

எழுந்தனன் வசிட்டன் முன்னாந் தவரொடு மீசன் வேணி
வழிந்திழி கங்கை மூழ்கி வரன்முறை நீறு சாத்தி
மொழிந்திடு மக்க மாலை முழுதுமெய பூண்டு வேதம
பொழிந்தமும் மதமாரா சித்திப புழைக்கைமா முகனைப் போற்றி. ()|

ஆரணம் போற்றும வார ணாசிசூ ழகில நாதன்
பூரணன் றுணைத்தாள் வாழ்த்திப் புவிமுழு துலகுக கெல்லாங்
காரணந் தானா யீன்றுங் கன்னியா யமலை யாகும் ।
வாரணி களபக் கொங்கை மனோன்மணி பதத்தை யேத்தி. (க௪)

உளங்கெழு மன்பாற் காக்கும கொற்றவை திருத்தா ளுன்னிக்
களங்கம தெழாது நீக்கும் வயிரவன் கமழ்பொற் கஞ்சத

தளங்கெழு செய்ய பாதந் தலைக்கொடு வார்தற் சூழ
வளங்கெழு காசி யெல்லை வலங்கொடு வழிக்கொண் டானே. (கசு)

வேறு.

தென்றிசை நடந்து சில்பகல் கழியச சென்றனர் சீவன்முத் தீச
ன், மன்றலங கடம்ப வனமெதிர் தோன்றக கண்டனன் மலையமா
முனிவ,ஞென்றிய வன்பிற் பணிந்தருட் சொகக னுறைந்தருள கொ
டுக்குநற றலமீ,தென்றலுந தவததோ ரிறைஞ்சிவீழ்ந தெழுநதா ரே
ததிஞர் கூடததுமா டினராலவ. (கரு)

ஆடியா னந்தக் கடலபடி பவரோ டரவணுகு முரண்டியோ சனே
யா,நீடிய கதம்ப கானவெல லையினே வலஞ்செயதவ் வனததினு ணெ
டுமா,றேடிய பரமா வமிர்தரு பமதாயத திருநதுமைங குரோசமு
ஞ சூழ்போங், தேடவிழ மலரிட் டேடததியுள் புகுநதே யிறைஞ்சின
ன கோபுர வாயில. (கஎ)

ஆலயம வலஞசெய தேததியுள் புகுந்தே யம்பொற்று மரைப
புன லாடி, மாலயன பரவு நீறணிந் தகக மணிபுனைந தஞ்செழுத்
தோதி, மூலமார் சிததி விநாயகன் றுணைத்தாண் முளரிதன் சென்னி
யிற் சூடிப்,பாலினேர் மொழியங கயற்கணு யகியைப் பணிநதுபோ
ற றினன்முனித தலைவன். (கஅ)

கிளைத்தெழுங் கருணை வெள்ளத்தின் மூழ்கிக் கிளாதரு மகாதி
மூ லமதாய்,முளைதெழு மமுத சுநதர விலிஙக மூரததியைக் கண்டு
ளங் களித்தான், றிளைதெழுங் கண்ணீ ரானநதம் பெருகத திருமுன்
னர் வீழ்ந்துதாழ்ந தெழுநதே, விளைதெழும் புளகந தோன்றிடத
தொழுதான் மேன்மையைப் பன்முறை துதிதது. (கக)

உண்மகிழ் சிறந்தா னருள்சிவ பததி சீவன்முத தியுமுட னடைந
தான்,கண்மய முதவுஞ் சிறசபை மூன்றுங கண்டிறை திருநடங் தொ
ழுதா, னெண்மலி யன்பின் வணங்கியே வுலஞ்செய் தியன்முனி மு
னிவர ரோடும், வண்மைசேர் திருமுன் னுறுகாற் பீடத் தேறினன்
வரன்முறை யிருந்தான். (உ0)

வேறு.

இருந்திறை யஞ்செழுத் தியல்பி னோதிய
வருந்தவத் தவரொடு மன்பு தோன்றிடத்
திருந்துபஞ் சாக்கரஞ் செபித்துச் செனமகோப்
மருந்தெனுங் கடம்பமா வனத்தை யேத்தினுன். (உக)

அத்தக வுணர்ந்தவ ரவைகை கூப்பியே
முத்தமிழ் முனிவரன் முகத்தை நோக்குறு
மித்தைதீர் கதம்பகா னத்தின் மேன்மையாரு
சித்திர மாககதை கேட்குஞ் சிந்தையேம். (உஉ)

சுந்தர னுடன்முன் றொருத்துச் சொற்றனே
வந்திடு கடம்பமா வனத்தின் வைபவ
முந்துதீர்த் தந்தல மூர்த்தி மான்மியம்
புந்திகூர நெமக்கினிப் புகலு வாயென்றார். (உ௩)

என்றவர் மீளவு மியம்பு வாகுணக்
குன்றமே கமலமின் குளிர்மு கத்தினி
னின்றும்வார் சிவகதை யமிழ்தை நெஞ்சுற
வொன்றிய செவிவழி யுண்டு தேக்கினேம. (உ௪)

தேக்கிய வெமக்கின்னுந் தெவிட்டிற் றிலலையான்
மீக்கொளு மாசைமேன மேலு மெனறவா
வாக்கினுன மொழிவது கேட்டு வண்டமி
ழுக்கமா முனிவர னுவகை யெய்தியே. (உ௫)

வேறு.

சொக்கனரு ளாலிவைதொ குத்துரைசெய வோமென
றக்கணமு னித்தலைவ ருககருள்பு ரிபதே
நக்கனேயா நாரியக லானேமுரு கோனேச
சிக்கெனநி னைந்துறுதி யானமது செயதான். (உ௬)

செய்தலுமு யர்ந்திடவெ முநதிரு வாக்குப
பைதலொழி வார்கள்சிவ பததானே வோரு
மெய்துமிவை கேட்கவுரி யார்நம்முரு கேச
னுய்திறமு னக்குமுன்னு ரைததுரை யென்றே. (உ௭)

இன்னவுரை கொண்டனனம் மீசனுரை யென்று
மன்னுதமிழ் மாமுனிம கிழ்ந்திதி குயயந்
தன்னிகரின் மாதவிர்வி ளுவினிர்த வததான்
முன்னியிவை கேண்மினென வேமொழிவ தானுன். (உ௮)

வேறு.

முனிவிர்கா ளிக்கதை கேட்டு முற்றுற
வனேவரு மாசையுற் றுரைத்தி ராதலாற்

பணவரு பாக்கியத் தவரிற் பாக்கியம்
வினையறப் பெற்றனன் மேலுஞ் சத்தியம். (உ௧)

வேறு.

நீவிர்சிவ தவம்புரிந்த காரணத்தா லாசையுற்றிந் நினைவு தோன்றிப்
பூவுலகிற் சிவலோக கடம்பவனக் கதைகேட்கும் புந்தி வைத்தீர்
தேவர்தொழு மதுரேச னருளுடனங் கயற்கணருட் செல்வி யான
பாவையுமை திருவருளு நுமக்கேயுண் டாகுமிது பகர்ந்தே முண்மை.

பவமகற்று மானிடமாப் பாரினில்வந் துதித்தார்க்கே பத்தி பூ
ண்ட, சிவனருள்பெற் றுரியதவஞ் செய்துசிவ புண்ணியமுன் செய்
து ளோர்க்கே,பவமகற்றுங் கடம்பவன மான்மியங்கேட் கப்பெரிது
மாசை யுண்டாந,தவமியற்றா மானிடருக் கொருக்காலுங் கேட்கமன
ஞ் சாரா தன்றே. (௩௧)

சித்திவிநா யகனையருட் டிருவால வாயானைத் திருமெய்ஞ் ஞா
ன, சத்தியையங் கயற்கணுமை நங்கையைநங் குருபரனுந் தார்வேற்
சேயை,நித்தியமாய விளங்குநந்தி தேவன்முதற் கணங்களைநன் னினை
விற் கொண்டே, பத்தியினுங் கவாப்பணிந்து கடம்பவன மான்மியத்
தைப் பகர்வாங் கேண்மின். (௩௨)

என்றுவசிட் டாதியருக் ககத்தியனுத் தரம்புகன்றே யியம்புங் கா
தை, நன்றுபெரி தகமகிழ்ந்து படிப்போர்நன் குறக்கேட்போர் நனி
கேட் பிப்போர், துன்றுபெரும் பவந்தொறுஞ்செய் தொலைவில்பெ
ரும் பாவவினைத் தொடர்பு நீங்கி, யொன்றியபே ரின்பமுறு முத்தி
யடைந் திடுவரென வுரைத்தான் பின்னும். (௩௩)

முதலாவது வசிட்டாதியாகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்
முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩.

இரண்டாவது,
வேதாகமங்கணீபவனமானவத்தியாயம்.

கேட்ட மாதவர் பின்னரும் விளம்புவார் கேடின்மா தவத்தோனே
கோட்ட மில்லதோர் கும்பசம் பவகுரு சேட்டனே தமிழ்க்கோவே
மூட்டு மாசைபா லீசனைத் துதிக்குமுன் மூந்துதோத் திரஞ்செய்தாய
நாட்டு நீபமா வனமெனுங் காரண மூந்துற நவிலென்றார். (௧)

அந்த வாசகங் கேட்டலு மியம்பிய வருந்தவ ருளங்கூர,வந்த வா றெலாங் கேண்மினென் றகத்தியன் மகிழ்ந்துகர தலைவாழ்த்தி, மூந் தை வேதத்தின் வடிவதாயப பிரணவ முதலதாய மூலோதத்தோங்கு,மிந் த ராவணிச சொககளைப் பின்னுநெஞ் சிருததின னிசைகளின்றான்.()

வேறு.

பண்டு ருத்திர னடும்பெருங கற்பததிற் பதுமன்
கொண்டன் மேனியன் முதலிய விண்ணவர் குழாமு
மண்ட ரண்டமு மொடுங்குகா லங்களவங் தடுக்கக
கண்டு வேதமு மாகம புராணமுங் கலங்கி. (௩)

என்செய கேமெனப் பயங்கொடு கயிலையி னேகி
மின்செய் நுண்ணிடை மெலலியல விமலைபங கிணனை
மன்செய் மாதவர் துதிசெயுங் கருணைவா ரிதியை
முன்செய் நல்வினை பயததலாற கணடுகை முகிழ்த்தே. (௪)

அகில முங்கடந் தீன் றளித் தனுககிர கிக்கு
மிகலி லீசனே யெங்கட்கு முதல்வனே யிறைவா
விகல மின்றிய வுலகமும் புரந்தருள் விமல !
புகல ரும்பரப பிரமமே போறறியென றெடுதது. (௫)

விஞ்சு மிதநுதி வேதவா கமஙகண்முன விளமபிச
செஞ்ச வேதொழு தெழுதலுந் திருவருள் சுரந்தே
யுஞ்சு வாழுதிர் காககுது நுமமையென றுரையா
வஞ்ச லஞ்சலென் றலாககர மமைததன னமலன். (௬)

அரங்கை தீர்தர வறத்துரு வாகும்வெள் ளேற்றைப்
புரக்து நாசமுற் றிடாதருள் புரிநதன மதுபோ
லிரங்கி ரங்துமின் றேத்திய நும்மையு மெம்பா
னிரங்த ரங்தொழு திருங்திடப் பணிததிடா நிற்பேம். (௭)

ஒடுகுங் காண்மற்றை யோரொலா மொடுங்குவ ருண்மை
நடுக்கஞ் செய்துருத் திரனடும் பிரளைய நலியா
திடுக்க ணின்றியோர் விதத்திநுற் பவிததிருந் திடச்செய
தடுக்கு நுங்கட்கு லயமிலா தாக்குது மென்றான். (௮)

இன்ன வாறா னியம்பவே தாகம மியம்புங்
கன்னி பாகனின் னருளினித் தியம்பெறக் கடவோ

முன்னி டதநுதித் துன்னையே யுணர்ந்திடப் பெறலாற்
பின்ன ரொங்கட்கு நினக்குமோர் பேதமொன் றின்றால். (௯)

அருதகி கூர்தர வம்பிகை யேர்டுநின் றாடு
நிருத்த முந்தரி சித்துநின் னருள்பெற வேண்டுங
கருத்த றிந்தடி யவாக்கருள் காரணக் கருணை
பெருத்த நின்னிடம் பிரிவிலா துறையவும் வேண்டும். (௰)

அந்த நல்வரந் தருகென வேதவா கமங்கள்
சிந்தை செய்துரை செய்தன திருவுளத தடைத்துப
பந்த பாசநீத தருடரும பரமனவ் வரங்க '
டந்த னம்முமக் கென்றனன் பின்னருஞ் சாற்றும். (௧௧)

வேறு.

கயிலைமா கயிலை யுயாசிவ லோகங் கருதினம் முருவமூ விடத்தும், புயனிற வண்ண ஞன்முக னிமையோர் போற்றினா யணிந்துநின் றேத்த, மயலறு நந்தி முதற்சிவ யோகர் வழுத்தினர் கண்டுகண்டிறைஞ்ச, வியலுமொவ் வொன்றிற் கியைநதமும மூனறு சபைகளுத் தேர்பெற நடிபபேம். (௧௨)

பூவுல கினுநம் மன்பரா யுள்ளோர் பொலிவுடன் கண்டுகண் களிக்க, மேவர விளங்கு சபைபல வகுததே மெல்லிய லொடுநடம் புரிவோந், தாவரு மந்தத் தலங்களெண் ணிலவாஞ் சாற்றுவ தாரவை விரித்து, நாவினுற் சேடன் முதலியோ ராலு நவின்றள விடவெளி தன்றால். (௧௩)

மாநில வலைப்பின் விசேடமாந் தலங்கள பலவுள வேனுமற் றவற்றுண், மேனிலம் பரவ நமக்குநூற் றெட்டுத் தலமிக மேம்படு மவற்றுட், பானில வெறிகரும் வளைதவழ் பழனப் பதியுமொன் றிருபதாங் கதிகக், தூநலந் தருமத் தலங்களின் பெருமை தொகுத்திட லியாவர்க்கு மரிதால். (௧௪)

இப்படி புகழு மிருபத்தோர் தலத்துண் மேம்படு மொருதல மியம்பு, மெய்ப்படு சுயம்பா மிலிங்கங்கட் கெல்லாம் வேரதாயச் சமட்டிலிங் கமதா, யப்படை பிரளை யத்தினுங் கடையு காந்தத்து மழிவிலா திருக்குந், திப்பிய விலிங்கந் தன்னில்யாம் விளங்குஞ் சிவன்முத் தித்தல முவதால் (௧௫)

ஆங்கதிற சகளீ கரித்துநா மநேக லீலைசெய் திறைகுவ மூவர்ர், பாங்கொடு கதம்பத் தருக்களா லெழிக்குப் பன்னரு நிழல்செய திருமி, ஞெங்குநும் பெயரார் கடம்பமா வனமென் றுயர் விளங்குமத் தலமும், தேங்கமழ் மலரார் செங்கம லக்கண் சிறப்பினோ டருச்சனை செயுமின். (௧௬)

** சுயம்புவாய மற்றை யிலிங்கங்கட் கெல்லாஞ் சொல்லருஞ் சுமட்டியாய் முதலாய, பயம்பெறு மமுதாயக் குளிர்ந்ததாய் நிறைந்த பாவன மாமிலிங் கத்தி, னியம்பிய பரமா னந்தரூ பமதாயச் சிவானந்த ரூபமா மெய்மை, நயம்பெறு கயற்கண் மங்கையு நீரு நனகருச் சனைசெய விருப்பேம். (௧௭)

கணங்கள்சூழ் தருமா கயிலையி லிருப்ப தொருகலை கதம்பகா னனத்தின்,மணங்கம ழமுத சுந்தர லிங்கத் தொனறெழி லாயிர மருவிப், பணங்கிள ருலக முழுவது நன்மை பயப்புறப் பரவுமம் பிகையா, மணங்கொடு மிடப் வாகனத் தெதிரா சென் றனபருக் கன்புசெய் திருத்தும் (௧௮)

இனனுமொன் றிசைக்கெம பெருங்கயி லையைப்போ லிரசித மிரத்தினங் கனக, மன்னிய சபைமூன் றுண்டதி லதிக வைபவத் துடனடம் புரிவோ,மன்னமுச் சபையி னிருத்தமுந் தெரிசித் தாங்கெமக் கணிநிழ லாகித், துன்னிய கடம்பும் விலவமு மாகித் தொலைவிலா திருந்திடப் பெறுவீர். (௧௯)

ஆகம மலருங் கொடிகளு மாகி மிருதிக ளருக்க மாகிப
பாகமா ரிதிகா சம்பல புராணம் பஞ்சவன னக்கிளி யாகி
மோகமாா தருகா மாதிய நீதது முதுறசிவ நாமமுச சரிதததே
மாகமாா நுமது கொம்பினில் வதிந்து வனப்புற நீதழைந் திடுமின்()

காலகா லங்க டோறுநனி யமஞ் செய்யுமின யாவாக்குங் கருணை, யேலவே புரிமி னன்னிய சமய முறறுளோ ரத்தலத் தெயதிற, சீலமார் சிவமெய்ஞ் ஞானங்க ளுணாத்தித் தெளிசிவ சமயத்துட சேர்மின, பாலலோ சனனு லயந்தினந் தொழுமி னின்னமும் பகருதுங் கேண்மின. (௨௧)

எச்சில்கான் றுமிழதன் *மலசலம் விடுத்த லின்மொழி மடந்தையர்ப் புணர்த, லச்சமொன் றின்றி யனனரை நினைத்தல் பாநிலை யரு

* எச்சில்கான்றுமிழ்தல் - எச்சிலுமிழ்தல், கானறுமிழ்தல் எனப் பிரித்தெண்ணுக.

[illegible]

நதலபொய் பகர்த, னசியே துயிற நமபல முமிழத லன்னியர் தார
தனை விரும்பல், வர்சசனஞ் செய்யு மசுசியே றிழவு மனநினை யாத
ண நினைத்தல. (௨௨)

கோமுகை சிவநின மாலியங கடததல் பலிபீடங் குறுக்கிடல் ப
லிப்பற், றேமுற மிதித்த லேலெருடு தூபி துவசதண் டியற்பலி பீட,
மாமைசே ரிலிங்க மைநதினின சாயை மிதிததனீ றணியாது வருந்,
ருமமார் விளக்குச சாயைநல் லிலிங்கச சாயையிற றன்னிழ லிடுதல.

பரிவுற நிருவா ணதடுதாடு புகலபா தங்கழு வாதுபோந் திடுத,
லொருவலம் வருதல் வலமவரும் போதி லோடியே வலம்வா லிநத,
மருவரும பெரிய குற்றமெண ணுன்குரு சாாநிடா வாறுகோ யிலு
ட்சென, றிருவருங காணு நமையவண சேவை செயபவ ரெம்முல
கிருபபார். (௨௪)

ஆசனத திருத்தன் மயிாது கனைத லாசையுற் றிடலெண்ணெய
தேயததல், வாசநெய தேயததல் கஞசுகந தரிதத றலைபாாததன் மயிா
கோதி முடிததல், போசனஞ் செயத னறியநீர் பருகல் பொருந்துவா
கனஙகளிற் போத, லேசறு வட்டக் குடைநிழற் சேற லியாரையு மி
கநதுா டித்தல். (௨௫)

வண்டுகில போாதது வலம்புரிந் திடுதல் வணஙகுதல் சேவைசெ
ய் திடுதன், மிண்டுறு கோபங கொண்டிடல் சிரசில வேட்டிகட டிக
கொடு தொழுதல், கொண்டொளி விளஙகுந தீவர்ததி பிடிததுக் கொ
ளளுந லகாலததிற் குறுக, லெண்டகு சிவனை முன்னொடு பின்னு மி
டபபுறத் தினிலுநின் றேததல். (௨௬)

சிவதிர வியங்கள் கவர்தல்கூ தாட்ல செயதிட லொருநமக்கார,
நவையறு கர்ப்பக் கிருகததிற் செபஙக ளோமஙக ணமககாரம் புரி
த, லிவையெலா மன்றி யாலயக குற்ற மின்னமு மனேகமுண் டிய
ம்பி, லவையெலா நீக்கி விதிமுறை சேவை செயபவர் நம்பத மடை
வார். (௨௭)

அந்தியங் காப்புச†செழுங்கம லையினு மத்தயா மஞ்சிதம் பரத
துஞ், செந்தமிழ் நெல்லைப் பதியினுஞ் சேவை செய்பவர்க கருஙக
தி கொடுப்போம், புந்தியாற் சிவன் முத்தமாந் தலத்திற் பொருந்து
மெவ் வேளையிற் றொழினும், பந்தபா சஙக ணீக்கியக் கணத்திற
பரவுநந் திருவடி சேர்ப்பேம். (௨௮)

† அந்திக்காப்பு - சாயரக்ஷை. அந்தி-சாயம் காப்பு-ரக்ஷை.

காலையில் வணங்கிற் புவனிமா தான பலன்றருங் கதிருறை யுசசி
வேலையிற றொழிலோ ராயிரங் கபிலை தானநல் லியபயன் மேவு
மாலையிற சேவை செயதிடிற் கோடி வழங்கிய கற்பய னடையும்
பாலுறு மன்பா லததயா மததிற பணிநதிடிற பரிமேதப் பயனும். ()

புததிசே ரதத யாமததில் யாமே பல்லக்குச சொக்கெனும் பெயராய
நிததிய மாகுங காசியே முதலா நிகழததிய சிவதலங தோறுஞ்
சததியோ டினிதா யவணவண் வதிநது தஙகிய கலையெலா மீண்டு
சிததிசேர் திருவ ணநதலி லொன்றாயத திகழ்தரு பூரண வடிவாய. ()

அருளுரு வாகி மனோரத முடைததா யனைவாகருந் திருத்திசெய குவதாய, மருளற் வநது வணஙகினாக கெல்லா மனநதெளி விபப தாய நிறைந்து, தெருளுறு ஞான வானநத மயததிற் சோப்பதாய்க் கருததறிந துதவும், பொருளதாயக் கருணை பொழியுமங் கயற்கட் பூவையோ டிருநதருள் புரிதும். (௩௧)

ஆதலிற் றொழுங்கா லம்பல வவறறு ளதிபலன் றருந்திரு வனந்தன், மாதொறு நாழும் பரவுமெய யடியார் வரும்வழி பார்ததெதிர் நிற்பேம், பூதலத் துயர்நத செலவமு மனையும புகழுநன் கல்வியு மகவுங், நீதகற றிடுமெய்ஞ் ஞானமுந தருவேஞ சனனநீா முத்தியிற் சோப்பேம். (௩௨)

நினைத்தவா றருள்வோ மாலயன் மகவா னெடுந்திசைப் பாலர் விண் ணவர்க, ளனைததுமற றுளனோ ரனந்தலிற் சேவை செயதுதம் மாசிய லடைநதார், வினைததிற னகறறு மம்பிகை கமலை மேதினி காமகன் சசிமற், றினத்தவாந் தேவ கனனியர் தெரிசித் தியைந்ததங கணவரை யடைநதார். (௩௩)

அதிதிவந் திறைஞ்சி விண்ணவர்ப் பயநதா ளருந்தவர் தபோபல மடைந்தார், மதிகுலத தாச ரனேகர்முன றொழுது மாற்றலர்ச செகுத்துல காண்டார், துதிசெயற் கரிய சுரர்குரு போற்றிச சொற்கலை யுணர்குரு வானன், கதிதெரிந் திராமன் பணிந்திரா வணனைக கடிந்தரும் பழிகழு வினனல். (௩௪)

இந்துவந் திறைஞ்சித் தக்கனல் வந்த விரும்பிணி களைந்தன னிறைஞ்சி, வநதுமார்க் கண்ட னித்தியம் பெற்றான் றொழுதருச சுனன்வலி பெற்றான், முந்திடி நாமே யறிகுவ மெவர்க்கு மொழிவரி த

ணாநதலத் தலத்திற, சிநதனை செயது பெறறுளோ ரினனு மனேகர்தீ
சேவைசெய் திருமின். (ருரு)

அன் றிய முமையாள் சோமவா ரததை யனுட்டிதது வேண்டிய
தடைநதா, ஒன்றுமவ் வாரம விசேடமாகு சோம சுநதான் றனையவ
ண் டொழுமின், முன் றிகழ பிரதோ டததிலவ விலிங்க மூாததிசாந
நித்திய மதிகளு, சென் றவண பணிவோாக கிகபர முதவுந தெரிசிதத
கு செழுததையுந் துதிமின். (ருசு)

சேர்ந்திடு மூலகே ரேழுமெய் யாகச் செறிதா வுயாவிராட் புரு
டற், கேயந்தவா தார மா றினிற் கமலை யியனறநா வறபதி யருணை,
யார்ந்தவம் பலஙகா ளத்திநற காசி யா றினமேற கயிலைமேற றுவாத,
சாந்தமேற் சிவன் முத்திமா நகர்வாழ் தறபர னெவாககுமே லாளு
ன். (ருள)

மண்புன லனல்கால் வானகதிா மதிசி வன்வடி விலிங்கங்கண் ம
ன்னுந,தண்பொலி கமலை நாவலசி ரருணை தடஙகொளகா ளததிதெ
ன் றிலலை, விண்புகழ் திரிசி ராமலை சிவன முததமாந தலமவியன க
ருவூ, ரெண்பெருந தலமுன னுகவொவ வொன றிற கியைநதா வி
ருதல மியம்பும். (ருஅ)

இயம்புமத தலமோ ா றுபதது நான்கி னிலிங்கததுட் சொககலி
ங் கத்திற், சுயமபுவா யாவுந தோன் றுமுன றோனறி விராட்டுறு து
வாதசாந தமுமாய்,நயமபெறு மதியா யமுதுயிா வளர நல்கலாற சோ
மசுந் தரனுய, வயஙகொளசி வனுககுகு சிவனு யீசன் மன்னலா லதி
கமா மதுரை. (ருகூ)

கதித்தெழு முருததி ரன்னமெம் பிரள யததினுங கறபவந ததது
ந, துதிததிடுங கருணை சோபதி நமைபபோற் றொன்மையா யழிவி
லா திருக்கும்,பதிததுவ மாகு மெமகருநீ கிழலாப் பதிமினுங கேகுமி
னென்று, விதிததனன் வேதா கமஙகளுக கன்பின் விடைகொடுதே தரு
ளினன் விமலன். (சO)

நம்பெருங கயிலை நாயகற் றெழுது நான்மறை யாகம புரா
ண, மெம்பிரா னருளப் பெற்றன மெனறே யெழுந்துள மகிழ்சசி
கொண் டேகி, யும்பர்சூழ் சிவன் முததமாந் தலத்தி னுறுதபோ பல
த்தினு லடைந்தே, யம்பொனு லயஞ்சூழ்ந் தருடருஞ் சொக்கே ய
முதலிங் கத்திற்கண் டிறைஞ்சி. (சக)

தளிரொடு புதிய மணமலர் பொதுளிச் சாயையாங் கவடூது போ கவித, துளிர்தரு கதம்பத் தருக்களாய மூளைத்த சுந்தர விலிங்கத்தைச் சூழக, குளிர்நறு நிழல்செய் தமர்ந்துதம் மலர்ரற கோதையங் கயற்க ணுயமையை, மிளிர்பெருங் கருணைச் சொக்கநா யகனைப் பூசித்து வி ளங்கின தழைத்தே. (௪௨)

இன்னகா ரணத்தாற் கடம்பமா வனப்பே ரியைந்தது மதுரை மா நகரம், பன்னுமிக் கதைகேட் பவர்படித் திடுவோர் பரவுவோ ரார்ந்துசெய் பவமுங், துன்னியே யரியா மறசெயும் பவமுந் தொலை ந்துடன் சிவகண மாவர், மன்னுறுவார் கயிலை யென்றுமா தவர்க்குப் பகன்றனன் மலயமா முனிவன். (௪௩)

இரண்டாவது வேதாகமங்களிபவனமானவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧0௧.

மூன்றாவது

வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

செப்பியபெ ருங்கதைசெ விப்புலனி றைத்ததா
ரொப்பரிய மாதவமு னித்தவரு ளைப்பபா
ரப்பணிச டைப்பரன னுக்கிரக முற்றுய
முப்பொருளு நாடிமுரு கேசனருள் பெற்றுய. (௧)

பந்தமறு ஞானசிவ பத்தியினமு திரந்தாய
விந்தவரை யந்தரபி லம்புகமி தித்தா
யந்தமுற யாவையும ளந்தறிய வல்லா
யெந்தைதமிழ் மாதவவெ மக்கருளு கிறபாய. (௨)

விருத்திடு காந்தமும வாந்தரமு மன்று
லுருத்திரன செம்பிரானை யமபெரிது மோங்கு
மருத்தியொட றிந்ததெவ னுகமபு ராணந்
திருத்தமுறு வேதமலை தென்மதுரை தன்னை. (௩)

வெற்பிருத டங்கயிலை வீறுசிவ லோகம
பொற்புறுமிம் மூன்றுமதி யாதவைப்பு காந்

ருற்பவமூறும்பல்லுல கியாவையுமொ டுங்குங
கற்பமத னிற்பொருவில் கந்தனுல கந்தம. (௪)

ஆதலினு யர்ந்தெழுச லப்பிரளை யத்திற
பூதலம றைந்திடுமெ திறபொருவி ருனாந
தீதறவி ருந்ததெவ னவ்வுழிதெ ரிந்தே
யேதமறு நீபவன மானதெவ ணேகி. (௫)

களங்கமற வந்திடுமெக் காலவிருத தாநதம்
விளங்கவவை மீளவும்வி ரித்துரைசெய கென்று
ருளங்கொளுமக த்தியனு ரைககுமவை யுன்று
வளந்தறிவி னோகியவ ருககருளசெய வாறுல. (௬)

ஆதிகயி லைககிறைவே தாதிகளை நீவிர
போதிரென வோதியவ நாளவைபு குங்கான
மீதெழுச லப்பிரளை யம்பரவி மேன்மேற
கோதிலுல கங்களவை கொண்டனவ றிந்தே. (௭)

மாறுதலில் வெள்ளமும றைத்திடுத லாலே
யாறுதல மெபபடிய றிந்தடைவ தைய
வீறுதரு மப்பதியின் மேன்மையடை யாளங
கூறுதியெ னத்தொழுது கூறவிறை கூறும. (௮)

வேறு.

உரைத்த வேதா கமமேயா முரைககே முயர்ந்த சீவன்முத்தி
புரத்திற் கிரண்டி யோசனைககுப் புறஞ்சூழ்ந் தங்கிப புரிசையதா
கிரக்குஞ் சலமத் தியிற்சோதி நிறைந்த தம்பம் போல்விளங்கும
வரத்தி னுயர்ந்த தென்பாண்டி வளநா டுறையு மங்கரம. (௯)

தேவர் பரவும் பரங்குன்றந் திருவே டகந்திண் சோலைமலை
மேவி யுறைநம் பொன்னனையாண் மெய்ப்பூ வணையிப் பதிநான்கு
நாவின் முனிவர் புகழ்தாரான் செல்லை சூழ கனிவிளங்கும்
பூவி னுயர்ந்த சீவன்முத்தி புரமத் தலங்க ணடுவோங்கும். (௧௰)

போதி ரெனவே தாகமங்கள் புகன்ற வடையா ளத்தடைந்தே
சோதி மயமா மத்தலத்திற் சுயம்பா யெவர்க்கு முன்றோன்றி
யாதி கமட்டங் கடந்துவே ரப்பா லாதி யண்டாந்த
மீது வீர பதங்கடந்து துவாத சாந்த மீப்போதி. (௧௧)

நிறைய வெங்கும் வியாபகமாய நீள்சன் மயச்சின் மயமாகி
யுறையு மமுத மயமாகி யுருவி யோங்கு மிலிங்கமிதென்
றிறைவ னமிழ்தா னனோந்திருக்கும் தலமைங்குரோசவெல்லையிதென்
றறவ னருளாற் கண்டதருட் புணையா லடாந்த நீகடந்தே. (கஉ)

இதுவே சிவன முதந்திபுர மிதறகு நிகரோரா தலமின்ற
லதிபா தகாைச சிவமெனவேட் டுவனகைப புழுப்போ லாகுமென
முதுநான மறையு மாகமமு முன்னாத துதிததத தவோபலததிப்
பதிநாம வநதே மெனநீபத தருவா யிருந்து பரவியதால. (கந)

தருக்க ளெல்லாஞ் சிவாகமஙகள் சாறறு மிருதி சாத்திரங்க
ளுருகக்கும் புராணம புள்ளினஙக ளோஙகும் பதினெண விதகைகளு
மருகமொண டலரு மலாமரஙக ளாகு மனிதர் சிவகணமா
யிருகக மொழிதெனமதுரைநகாககிணையாமோமற றெருதலமே. ()

வேறு.

சிலையுரு விலிங்க மருமபுனல் கஙகை செறிநரா சுரரொரலி வேத
மலாதருத தருவாத தேனுநல் லினப மருநதுதல வேளவிழுண் பூசை
நிலைதுயில சமாதி செலலவல முனன றியானநீளசொறசெபமவீழ்தல
பலாபுகழ வணகக மாவது மதுரைப பதிககலா லெநககாகுளதெ.()

நுண்ணுணா வுதவுங கயிலையி லுறையு நூறறுமுப பானறு கோடி, புணணிய தீர்தத மவற்றினை யுமையாள பொறபுடன் கொணாந்தா பிககு, வணணமார் தருமப பதியெலா நிறைநது மருவிமூழ கினர்ககரு டாலா, லெணணருஞ சருவ தீர்ததமா புரபபே ரியைநதது மதுரைமா நகரம. (கசு)

அளபபரும் வாவி குளஙகிண றோடை யனைத்துமத தீர்த்தங்கண் மயமாங்,கிளபபருங் கலியின மறைநதவை யிருககுங கிரீசனு ரருளினேர் கஙகை, யுளப்படுங் கிருது மாலிகை வேக வதியெனு நதியிலுய்த் திடுவோம்,வளபபடு முததி மூழகினர் பெறலான் மதுரைநன முத்திமா நகரம். (கள)

வைகைமா நதியி னிறந்துளோ ரென்பு வளர்சிவ லிஙகமா மதனை, யையுறீர் நீருங் காண்டிர்கா முரைதத ததிருயுயு மியாவரும் காண்பார், பொய்யல வின்று ாானையுங காணும் போதெலா மதிசயம பூணும், வெயயபா தகரே யாயினுஞ் சிவமா மேவலாற் சிவன்முத தீசம். (கஅ)

காசியி லிறக்கத் தில்லையைக் காணக் கருதருங் கமலையிற் பிறக்க, நேசமா ரருணை சலத்தினை நினைக்க நிலைபெறு முத்தியிங் கானகும், பேசுமித் தலத்தா மின்னுமோர் விசிட்டம் பேசுவாங் கேட்கவே முத்தி, வாசமா யினரா குவர்சிவ் மீசன் வாசப்போ பெற்றதான் மதுரை. (ககூ)

சுந்தர விலிங்கச் சுற்றினு நீபத் தருக்களாந் தோரணமரங் களினு
மந்தரி கயறக ணமமையைச் சூழு மணிநிழல விலனுவத தருவின
கந்தரங் களினுந் தவழ்புயல வானக கறபக மலாநவ மணிகள [றும்.
சிந்தின பொழிந்து சிவாகநினை யதனுற சேவைசெய திருந்திடுமென
வேறு.

காலினுற சூழ்ந்த நீபங் கமழ்தரு கணணீர வாரப
பாலினுற கவடு தாழப படிநதெழுந் தசையுந் தோறற
மாலினு ரிடநதுங காணு மதுரைநா யகனபொற ருளிற
சாலினுண் மலாக டுவித தலையினுல் வணங்கல போலும். (உக)

மையுறு மலாபபூங கொமபா வநதுவந தசையுந தோறறம
பொயயுறு கபடாற போக்கிப புனிதரைப பிரவரு சததி
னெயயுறு விளக்கின விட்டில் போலவிழ்ீர நீங்கள வமமி
னையுறீ ரெனக்கை காட்டி யழைபபன போனறு தோனறும். (உஉ)

ஒளிய நீப வேதா கமமுப நிடத மான
வெள்ளைகள புராண நூலசாத திரங்களா மிருதி யான
புள்ளின மிவைகள் சொக்க புராதன விலிங்கந தனனை
யெள்ளரு மலரிட் டன்பா லின்புறத துதித்த தனறே. (உங)

வேறு

உலகம னைத்தையு முருவிமு ளைதெழு மொண்சோதி
நிலவுப ரப்பிர மப்பொரு ளாகிநி றைநதோங்கி
மலாதரு சுநதர விங்கம்வ னபபொடு கண்டேமே
பிலமுறு நறறரு மததினர் நாமே பெரியேமால். (உச)

ஆதியு மந்தமு மிலலதொ ரொப்பிட லரிதாகிப்
போதமு றுஞ்சிவ யோகர்தி யானப பொருளாகி
மீதெழு சுந்தர லிங்கம்வி ருப்பொடு கண்டேமே
பேதமி னற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உரு)

வீசுறு சோதிச டத்துவ மாமெய்ப் பொருளாகி
மாசறு பாவமொ ழித்தடி யார்க்கருள் வாழ்வாகித்

தேசுறு சுந்தர லிங்கமி வண்டெரி சிதத்தேமே
பேசுறு நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உ௬)

அருமறை யினபொரு ளாநா தழும்விங் துவுமாகி
யொருமைத ருங்கயி லைகிறை யாகியு ளைபபோதங்
கருமவி னந்தெறு சுந்தர லிங்கங் கணடேமே
பெருமைபெ றுந்தரு மத்தினா நாமே பெரியேமால். (உ௭)

வாணிய யனபொ றிமால றி தறகரி தாயனரே
ரோணியல் பூசையு வந்தா சுதவிய விறையாகிக
காணிய வினபுறு சுந்தா லிங்கங் கணடேமே
பேணிய நற்றரு மத்தினா நாமே பெரியேமால். (உ௮)

அறங்கெழு மமபிகை பூசையு வந்தவ ளகமேவி
கிறங்கிளா கறபவ ரமபிறு மொருகித தியமாகித
திறங்கெழு சுந்தர லிங்கமி வண்டெரி சிதத்தேமே
பிறங்குபெ ருந்தரு மத்தினா நாமே பெரியேமால். (உ௯)

உருத்திர னுககுமு தறகா ரணமா யொன்றுகித
திருத்தது வாதச வந்தி றைந்தெழு சுடராகிக
கருததைய றிந்தருள் சுந்தர லிங்கங் கணடேமே
பெருத்திடு நற்றரு மத்தினா நாமே பெரியேமால். (௩0)

என்றுது தித்தெமை யாளுதி காவா யிவணென்று
நின்றுக ளித்தவை நின்சர ணேசர ணெனவோத
வொன்றுமி ருடடெறு மாமதி கோடியு தித்தெனன
மின்றிகழ சுந்தர லிங்கத் துறைசிவன் வெளிவந்தான் (௩௧)

வேறு.

நீரும் பிறையு மறுகு நிலவுஞ் சடையிற் றாழ
வாருங் கரத்தின மழுமா னபய வரதந் திகழப
பாரும் புகழ்பொற பூணும பணியா ரமுமே லொளிரக
காருண் ணியமா முகமுங் கண்ணுங் கருணை பொழிய. (௩௨)

கதிக்குந் திறல்சேர் சிவமா கணமெம மருங்கு நெருங்க
விதிக்கு மயன்மாீன் முதலாம் விண்ணோ சயவென றேத்தத்
துதிக்குஞ் சிவன் முத்தித தொன்மைப் பதிமெய யன்பர்
பதிக்குஞ் சிவதோத திரத்தாற் பணிந்து பரவிப் புகழ. (௩௩)

துகிர்மால் வரையிற் படர்ந்து சூழும் பசும்பொற் கொடிபோல்
முகிர்மா மதிநேர் நுதன்மா துமையா ளொருபா லமருவ
வுகிர்மா வலியா ளரியா யுணரா விறற்சந் திரனை
வகிர்மால் விடைமேற் றோன்ற வந்து காட்சி கொடுத்தான். (௬௪)

கண்கள் குளிரக் கண்டே தொழும்புள் வேதா கமத்தைப்
பண்கனி மிழற்றும் பெருமான் பரிவின் னருளா னோக்கி
விண்கள் பரவ நுமக்கு வேண்டும் வரங்கேண் மினென
வெண்கள் கடந்த பொருளே யெனப்போற் றிசெய்தங் கியம்பும்.()

வேறு.

எம்பெயரான முத்திநகர் கடம்பவன மெனுநாம மியைய வேண்டு, நம்பெருமான் முன்னருளிச் செய்ததுபோ லித்தலத்து நாங்கள் காண, வம்பைகயற் கண்ணியுடன் பெருங்கயிலா யச்சபையி லயன்மா லாதி, யும்பர்தொழப் புரிநடன மிங்குநடித் தருட்கருணை யுதவ வேண்டும். (௬௬)

எங்கணிழ லினினடிக்கு நின்னடங்கண் டேத்துபவர் யாவரே னுந், துங்கமுறு கயிலைநடந் தொழுதபய னடைந்துபவந் தொலைக்க வேண்டுந், தங்கியிவண் வசித்திடுவோர் தரிசிப்போர் பூசிப்போர் சாற்றக் கேட்போ, ரங்கவாக னின்னருளா லெல்லோரும் பரமுத்தி யடைதல் வேண்டும். (௬௭)

இவ்வரந்தந் தருளுகென வேதவா கமங்களெடுத் தியம்ப லோடும், வெஃகுவரத்தின் றயில்படைக்குஞ் சூலிபுகல் வான்மெய்ம்மைத் தலம்வி சேடங், குவ்வரந்தான் பெறுதலினுய கூறுமரா தியினிருமித் திடுத றன்று, லவ்வரந்தந் தனநுமக்கே நடனமுமப் படிகாண வளிப் பே மென்றே. (௬௮)

மாகயிலை நடம்புரியு மூர்த்தம்போ லித்தலத்தும் வசிப்பே னா மே, யேகமெனும் பரசிவமா மங்கயற்க ணிறைவிபரா சத்தி யாகு, மோகமற வெமைநாருள் யாரேனுந் தரிசிக்கின் மொழியக் கேட் கிற், போகமொடு புகலரிய முத்தியுமுண் டாமின்னும் புகலக் கேண் மின். (௬௯)

சிவன்முத்தி புரமிதனு கிருமித்த சிற்சபையூன் றுவற்றைச செப் பி, லோவறநா முறையிலிக்கத் தின்கிழக்குத் திசையினுக்குத் தரமீ சா

* சந்திரன் - இரணியன். சந்திரம் - இரணியம்.

ன,மேவுமவை பெயர்விளம்பி லிர்சிதம்பொன னிரததினமென் மு
றையே மேவு, மேவயிலித தலமதிக மெத்தலமு மித்தலததுக் கிணை
யொவ் வாதால். (௪0)

தூரத்தே கண்டுசேபைத தூபிதொழு தாறபிறவித தொடாபு நீ
ஙகிக், கோரததே கோடிசென்மத தாறறுபவங தொலைந்துகதி கூடு
மென்ரு, வீரததே மலர்ககடமப வனததனுகிச சிறசபைகண டிறை
ஞசி யனபின, வாரததே வெனததுதிபபோர பெறுமபேறிவ் வள
வையென வகுககற் பாறரோ. (௪௧)

மாாகழியா திரைசோம வாரமா தபபிறப்புப் பிரதோ டஙக,
ளோகெழுஙற சிததிரா பூரணைவை காசிபபூ ரணையெங் காளு, நீ
கெழுசித திரைவிடுவைப பசிவிடுவித தினஙகளினங் கிருததங கண்டா
ற,சீரகெழுஙங கருணையினுற போகமொடு முததியுமுண் டாகுங் தி
ண்ணம. (௪௨)

இஙகுமக்கு மாாகழியா திரைநாளி னியைநதிமுத் தரபபொன்
மனறிற, றுஙகமுறுங கயிலாய நடஞசெயவோ முனிவாசுரா துதி
சேர் யோக, ரஙகமலக கணணன்மலாக கணணனரும புலிமுனியா
டரவங காணப, பொஙகுமிர சிதசபையி லாாதிசதா சிவகிருததம பு
ரிவோ மென்றும். (௪௩)

ஈசான திசையிலிரத் தினசபையி லஙகயறகண ணிறைவி கா
ணத, தேசாரு மானநத சிஙகார நடமபுரிதல் செயவோ நீஙகள், கூ
சாது காண்மினென வாஙகொடுததுக் கூறுமிலிங் கததி னுனை,
காசாரும பவமகறறுஞ் சொக்கனருள செயததுதங கருததி னெ
ணணி. (௪௪)

கதம்பவன மாகியவே தாகமஙக டிருநடஞ்சொல் லியகாட்
காண்பான், புதம்பாவி யிருநதனநம முருகனுரைப் படியகாத்தேம்
பகருங் காதை, திதம்பெறககேட் போர்படிபபோ ரொருநூறு செ
னனத்திற் செயத பாவ, விதமபலநோ யகன்றிவேர் தீாததமெலா
மூழ்குபயன் மேவு மன்றே. (௪௫)

எத்தனையா கங்களுள வத்தனையும் புரிந்தபய னெய்துங், கூட,
னித்தனரு ளாற்பாம முத்தியுமெய் துவருண்மை நிகழ்த்தி னேமெ
ன், றுத்தமமா தவர்கேட்க வகத்தியனங் கியம்பினன்கேட் டுவகை

கூறுந்து, புத்தமுதா மெனவிளங்குந் தீர்த்தமூர்ன் மியத்தையினிப புக
லவா யென்றார். (௪௯)

மூன்றாவதுவேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம - ௧௪௭.

நான்காவது.

தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்

அருந்தவ ரியம்பக் கேட்ட வகத்தியன் சொல்வா னீதி
பொருந்துறு சிவன முத்தி புரத்துறை தீர்த்த மியாவுந்
திருந்துறப் புகல்வாங் கேட்போர் சிவகதி யடைவ ரென்று
மருந்தினு மினிய செவ்வேண் மலரடி தொழுது கூறும். (௧)

முந்திய தீர்த்தம் பொற்றா மரைத்தட முதன்மை யாக
வந்தவுற் பவமுந் தீர்த்த மகிமையுந் தொகுத்துச் சொல்வோம்
புந்தியி னினிது கேண்மின் பாதகம் போக்குஞ் சோம
சுந்தர னுக்கை யானீச செந்துக்க டோன்றுந் தீர்த்தம். (௨)

ஆதிகா லத்தின் வந்தே யுருத்திர னடங்கற் பத்தின்
மீதெழுந் தோங்கி முந்நீர் வெள்ளமு மிருளு மூடிப்
பூதல முதலா யுள்ள வுலகெலாங் குலைந்து போங்கா
லேதகு கங்கை யாதி நதிகடல் விண்மே கங்கள். (௩)

மற்றுள சிவத லங்க ளியாவுமுன் மறைந்த தாங்கண்
கற்றைவார் சடையெம் மீசன் கவுரிக்குத் தனது லீலை
முற்றுறக் காட்டு வானமுன் சகளமாய் விடைமேற் றோன்றி
வெற்றிமான் மழுவோ டங்கை மிளிரவர தாப யங்கள். (௪)

விளங்கிட வயன்மால் விண்ணோர் மிக்கநந் தீசன் முன்று
வளங்கெழு கணங்க ளோடும் வந்துநீர்ப் பிரளை யத்துட்
களங்கற மறைந்தி ருக்குங் காசிதென் னருணை யாரூர்
துலங்கலின் முதுகுன் றாதி பருப்பதந் தொழுங்கே தாரம். (௫)

ஈங்கிவை முதலா மற்று மியம்பிய தலங்க ளெல்லாம்
பாங்குறும் பிழைக்குக் காட்டிப் பண்பினாற் றானுண் டாக்க
வோங்கிய சிவன் முத்தி புரத்தில்வந் துயர்ந்த வெள்ள
மாங்குறு வாறுஞ் சோதி லிங்கமு மடைவிற் காட்டி. (௬)

இச்சையா லிவ்வி லிங்கத் துறைகுவ னெந்த ஞான்று
முச்சகம் புகழு மிந்த மூலலிங் கத்தி னின்று
நிச்சய மாக லீலை செய்வது நினைந்தே னென்றே
மச்சமா விழிக்கும் போற்று மானமுத லோர்க்குங் கூறி. (௭)

பின்னரும் புகல்வா னின்ற பிரமனமான் முதலி யோரை
முன்னரு மிலிங்கந் தன்னி லுமையையு மெமையும் பூசித்
தின்னருள் பெற்று நீவி ரேகுமின் கயிலை யாங்கு
மன்னுவங் கலையொன் றிங்கு வைகுவ மனந்த மாகி. (அ)

என்றிறை யிலிங்கத் தாங்க ளிருங்கண நாதா யாரு
நன்றறி யயனமால விண்ணோ நாதனே யென்று போற்றித்
தொன்றுதோந் திலிங்கம் பூசை செய்ததொழுப் பரிசித் தேதத
மன்றவே நினைக்கப் போக முத்தியும் வழங்குந் திண்ணம். (௯)

ஆதலாற் சொக்க லிங்கத் தருச்சிப்பா ரூசை யுற்றேம
போதுதோ றபிடே சங்கள் புரிவதற் கிவ்வோ தீர்த்த
நாதநீ யளிக்க வேண்டு மென்றவா நயந்து போற்ற
மாதொரு பாக னுங்கு வரங்கொடுத் தியற்றல் செய்வான். (௧௦)

ஆன்றதன் னிலிங்கத் தங்கி திசையிற்சென் றவனி விள்ள
வூன்றினன் சூலங் கீழ்போயப் பிரமாண்ட கடாகத் துற்றே
யென்றுறப் பாய்ந்து தாக்கிற் றவணுதித் தெழுந்து பொங்கித்
தோன்றின பிரவா கம்போற் றெழுத்தரும் புனித தீர்த்தம். (௧௧)

அன்னது வாறு மெங்கோ னுங்கணோ வாவி யாக்கித்
தன்னுயா முடியில் வேணி தரித்தமென் கங்கை நீரைத்
துன்னுமந் நீரில் விடுத்த தொழுஞ்சிவ கணத்தை நோக்கி
முன்னுறக் காண்டி ரென்னுக் காட்டினன் மொழிவ தானுன். (௧உ)

வேறு.

ஈது கேளுகா மாதியி னிருமித்த வியல்பா
லாதி தீர்த்தமாந் தரிசிக்கி லருமபவம் போக்குந்
தீது தீர்க்குமூ வுலகினுட் டீர்த்தங்கட் கெல்லாஞ்
சோதி சேர்பர மாகையாற் சொலும்பர தீர்த்தம். (௧௩)

கைய் ஞற்றெடிற றரும்பயன் கருதய மேதம்
வைய் முய்யகாந் தருதலால் வளர்சிவ தீர்த்தஞ்
செய்ய ஞானத்தை நல்கலாற் றிகழஞான தீர்த்தந்
துய்ய முத்திதந் தளித்தலாற் றெழுமுத்தி தீர்த்தம். (௧௪)

சறுவ தீரத்தமு மொவேகலாற சறுவதீர்த்த தமுமா
மறுவில சூலத்தண் டாகையால வீண்சூல தீரத்தம
பிறிவி லாவிதின் மூழ்கியே யிருடியர் பிதிர்க்க
ணிறுவு தேவரைத தருப்பிக்கிற பவமெலா நீஙகும். (௧௫)

பன்னு தீர்த்தத்தின் மூழ்கிமம பரையையு நமையு
முன்னி யேபணிந தெழுந்தரு நூற்றெட்டா யிரததெட்
டினன நீரவரு செழுததினை யியலபினுச சரிததே
மன்னு தோததிரம பிதககணஞ் செயிறபவ மாறும. (௧௬

இயஙகு தீர்த்தநீ ரொருமுறை தெரிந்தெமை யாட்டில
வயஙகு கங்கையா தியபுவி மருவுதீரத தததான
முயஙக வாட்டிய பயனுறு நீவிரு மூழகி
யுயஙகு மன்பினி லாட்டியே யுரைததவா செயுமின. (௧௭

எனவு ரைத்தன ரூறுமம பிகையுட னிறஙகிப
புனித தீர்ததநீர் மூழ்கினர் போற்றிய கணஙக
ளனைவ ருக்குநன் கருளின னீவிரு மாமெ
லினைய கற்றுமீ தென்றிலிங் கததின்மே வினரால (௧௮

மீள வுஞ்சக ளீகரித துமையுடன் விளஙகி
யாளு நாயகன் றீரததவா விக்கரை யமாநதெந
நாளு நல்லருள் புரியுநற கணததர்மான முதலோா
கால கநதாற பூசித்துக கயிலையை யடைநதாா. (௧௯)

புவியின் மேம்படு தீரததத்தி னுறபவம புகன்றேம
விவித மாமதன் மகிமையைத் தொகுத்தெவா விரிபபாா
கவிலு மன்னது தரிசிக்கிற் பவமெலா நசிக்குங
குவிலு றும்பல தீர்த்தமா டியபயன் கொடுக்கும. (௨0)

மூனறு காளொரு காலதின் மூழ்கிலெப பவமுன
னேன்றி டாதவை நீங்குமுன் னியமபிய பயனுந
தோன்றும் வில்வுவத் தடிமண்பூ சிததுளோங் தாடி
லூன்று மப்பயன் சோடச தானமு முண்மை. (௨௧)

பததி யின்றியே மூழ்கினுங் கனல்பரி சிக்கிற்
றொுத்தி யேகமெ மாங்கது போற்பவந் தொலைக்கும
புத்தி கூர்ந்துநற் சுவர்க்கமெய் துவர்சித்தம் புனறோய்ந
தத்தி லுமுத்தி மகதிர நீரின் ததிகம். (௨௨)

உலகி லுள்ளதீர்த் தஙகளி லுத்தமோத் தமமீ
திலக மூழகியே தேவதர்ப் பணமதி லியற்றி
லலகில யாகநற பயனருந தவஞ்செபந் தானம்
பலகலைப்பயன் றருமபொற்று மரைத்தடப் பாஙகா. (௨௩)

செய்யி லொணறொரு கோடியாம பிறநதா ளினிறசென
றூயு மாறமூழ கிறசெனமாந திரபபவ மொழியு
மையில சிததிரை காரததிகை மாகநற றிஙக
ளெய்ய மூன்றினுந் தோயநதிடக கிட்டுத லரிதால். (௨௪)

சொகக னலலரு ளாலதிற கிட்டுமேற் சொன்ன
மிககு யர்நதிடு நாளினு மிகுபலன் மூழகிற்
புக்கு நிததிய மூழகிய பலததினும் பொருநதுந
தக்க பூரணை யமாவாசி சதமடங கதிகம. (௨௫)

மன்னு வாவினிற சேர்மாதப பிறப்பிலா யிரம்வான்
றுனனு சநதிர சூரிய கிரணமோ ரிலக்க
மனன நறபய னுயாவிதி பாததலி லனநத
மூனனு சிததிரை யைப்பசி விடுவதோ ரயுதம். (௨௬)

அபப யன்னிரண டயுதமா மயனமோ ரிரண்டின
செப்புந் திங்களவா ரததமா வாசிநீர் திளைததே
யொப்ப ருஞ்செபந தானஙகள செயயிலொன் றனநத
தப்பி லாதுபோம பிரமகத தியுநதட மூழ்கின். (௨௭)

தருபப ணமபிதிர்க் கடன்செயிற றுவறு பிதிர்கள
பொருப்பு வில்லினு னுறைதரு கயிலையிற் புகுவா
ரருப்ப மன்றிதோ ளொளினுக காயிரம வருடம
விருப்ப நல்கிய சுவர்க்கலோ கததினமே வுவரால. (௨௮)

எஙகு மறறுள லிஙகத்து மூர்த்திக ளெல்லாம
பொஙகு தீர்த்தப்பொற் றுமரைக் கரையினிற் போநது
நஙக டெய்வமென் னத்தரி சிப்பர்நா டொறுமே
லிஙக பூசனை செயிலெல்லா லிங்கதது நிகழும். (௨௯)

நிததி யத்தட நீர்படிந் திலிஙகபூ சனைநீள்
பத்தி யாற்செயிற் போகமு முத்தியும் பலிக்குஞ்
சததி யநதவம் வேள்விநல விரதமா தான
மொத்த நான்மறை கோடிமூழ் கினர்பய னெவ்வா. (௩௰)

வேறு.

சென்று நாரத்தி லுயர்தானஞ் செய்யுந் தருமந் தவநியம
மன்று தாவாற் செயிற்கிடைக்கும் பொற்றா மரைவா வியின் மூழ்கக்
கனமார் தீர்த்தஞ் சிவரூப மாமா கத்திற பூரியாகையினி
லினமா முறறுந் தோயந்தபல னெய்து மிதிலோர் நாணமூழ்கின ()

புந்தி மகிழ்ந்திப் புனலோராண் டாடிப் புராரி தனையுமையை
வந்தி யரும்வந் தனைசெய்து வணங்கின் மகப்பே றடைந்திடுவ
ரிந்த வுலகிற் றீர்த்தமெல்லா மிதிற்கோ டியிலோர் கலையொவ்வா
பந்த பாவ வினையகலும் பாக்கிற றொடினற பொருளசேரும். (௫௨)

பானம பண்ணி னினைத்தவெல்லாம பண்பி னடைவா காசியினில
வானந் தருசக் கரதீர்த்த மாலோ னிருமித் திடவிளங்கு
ஞானந் தருமபொற் றாமரைநீ ரவற்றின மிகுநன் னலஞ்சிறக்குந
தேனந் தியபூங் குழலுமைபாற் சிவனே நிருமித் திடுதலினால். (௫௩)

ஆதி தீர்த்தஞ் சிவதீர்த்த மருள்சேர் தருமக் கினிதீர்த்தஞ்
சோதி செறிதற் பரதீர்த்தஞ் சூல தீர்த்தஞ் சிவகங்கை
நீதி திகழ்பொற் றாமரைமா தீர்த்தங் கிறையெக் கியதீர்த்தம்
பேத மறுமெய்ஞ் ஞானமுத வுதகம் பரமாம பிரமமயம். (௫௪)

சருவ தீர்த்தஞ் சிவஞான தீர்த்தந் தரும தீர்த்தமெழில்
செறிநீர் முத்தி தீர்த்தந்தீர்த் தவுத்த மதீர்த் தாசிரயம
பொறிசேர் பாவ நாசமியல் பொருந்துந் தேவ தீர்த்தநெறி
யுறுசீர்ச் சிவப்பி ரீதிகா மோக்கு புகழ்மங் களதீர்த்தம். (௫௫)

தொடருந் துரித நாசனமுன் றோன்று முரோக நாசனமே
லடரும் வினைதீர் கலியாணி தீர்த்த மெனும்பே ரதற்கியையும்
படரும் புவியி னிந்நாமம் பகர்ந்தெந் நீரிற் படிந்திடினு
மிடர்தீர் பொற்றா மரைத்தீர்த்த மூழ்கும் பேறெய் துவதிண்ணம்.

பொற்றா மரையின் வரலாறு புகன்றேந் தொகுத்து நமக்கிங்கு
மற்றா ருரைப்பா ரதன்பெருமை மாபா தகப்பஞ் சிற்கனலா
முற்றா முலையா ளொருபாகன் றானே வல்லன் மொழிதருநூல
கற்றார் கேட்டார் படித்திடுவார் களிப்பார் முத்தி யெய்துவரால். ()

வேறு.

என்று கூறினன் முனிவரர் பின்னரு மிசைப்பார்
நன்று கேட்டக மகிழ்ந்தன மெனநனி போற்றிச்
சென்று மூழ்கினர் பவந்தொலைத் திடுஞ்சிவ தீர்த்தந்
தோன்று தீர்த்தம துரைபெண வகத்தியன் சொலவான். (௫அ)

எந்த நாளுமிங் கதிசயங் காட்டுமித் தீர்த்தம்
பந்த நீங்குற மூழ்கினர் பேறனையார் பகர்வர்
புந்தி யாலளந் தறிவொணு விசேடத்திற் பொங்கு
முந்த நீர்வினை வியந்தனன் றூலென மொழிவான் (௩௯)

நீப மாகிய வேதவா கமங்கணின் மலனு
மாப ரம்பரன் காட்டிநந் தருளுநாள் வணங்கித்
தாப மெம்மைநீங் கியாங்கண்முன் றழைத்திட வருளின
றீப மாகிய தீர்த்தமொன் றுதவுதி யெனவும். (௪0)

கருணை நாயக னியம்புவான் வேதவா கமமே
பொருணை யம்பெறு மதிகுயயம் புகன்றிடக் கேண்மின
னருண மார்தரு தீர்த்தமே நமதுருத் தையல
வருண மார்தரு பீடநா மிலிங்கத்தின் வடிவம். (௪௧)

எம்மிற் றோன்றியே யொருங்குவர் மாலய னிமையோர்
தம்மிற் றோன்றிடு சராசர மெவையுநந் தன்மை
நும்மிற் றோன்றிடக் காண்மினீர் நூலவடி வன்றோ
கம்மிற் றோன்றிய வுலகாக்கக் காணுத லரிதால். (௪௨)

இன்ன னம்புகன் றிலிங்கத்தி னுற்பவ மாகி
யுன்ன ருமமொரு குரோசதூ ரத்திற்குள் ளாகச்
சன்னி திக்கெதிர் தோன்றிடத் தன்கரு ணையினற்
பன்ன ரும்புனற் றீர்த்தமுண் டாக்கினன் பகர்வான். (௪௩)

யாமி யற்றலா லிதுசிவ தீர்த்தமித் தீர்த்தஞ்
சேம மாருயிர்க் கெனப்படிந் திடிற்றரி சிக்கிற்
பூமென் றண்புன லுண்டிடிற் புரோக்கணம் புரியி
னும நோய்களு நீங்குமெய்ப் பாவமு நசிக்கும். (௪௪)

கங்கை யேமுதற் றீர்த்தங்கள் கருதிநம் விழியை
யங்கை யாற்புதைத் திட்டகா ளுமையங் குலியின்
றுங்க மாகவந் துதித்தலிற் புனிதமாந் தோன்று
மிங்கு நம்மிடத் துதித்தலா லவற்றினீ ததிகம். (௪௫)

இன்னு மொன்றியா மாடுமின் மாலிய தீர்த்தந்
தன்னின் மூழ்கினுண் ணிற்றொடிற் காணினுஞ் சரிக்கிற்
றுன்னு பாதகந் தொலைந்துடன் றொல்கதி யளிக்கும்
பன்னு மீதன்றி மற்றொன்று பகருதுங் கேண்மின். (௪௬)

வேறு.

அருப்பூர வெண்மையாடம்ங கருப்பூர தீர்த்தமிதி லதிக நாமே, விருப்பூரக் கொண்டருளி வேண்டுவோன் வேண்டியதை மிகவு மீவோ, நெருப்புபூரபஞ் சொன்கித்த முழுநதளவுண பவாபவங்க ணீறு மூண்மை, கருப்பூர வாஞசையினுற கருப்பூர சொக்கெனும்பேர் கருதிக கொண்டோம். (சஏ)

வேதனெடு மான்முனிவா விண்ணவரே முதலினாநாம விரும்பியாடுங், தாதுகமழ கருப்பூர்நின மாவியதீரத தமவிருமபித தவததாற கொளவா, ரோாதுவதென வேள்விமுதற புண்ணியமுன் செயதவாக் கே யுதவுந தீரத்தங், கேதமுறு பாதகாகளு நாமளிததா லன்றியுண ணக கிட்டா தனறே. (சஅ)

சிவதீரதத முதலாகின மாவியதீரத் தசசலததாற சிறபபுற ரேறுங்கி நவைதீரதது வளர்மினிதி லெழுகடலு நாமழைதது வருவிப பேமபின கவைதீர்ததின னருளகொடுகரு மெனவருளி யீசனிலிங கததிஞானை றவதீரதத நீாஙனேங்து கதம்பமுமவில் லமுமெயகுந் தழைத்ததனரே.

இததீரதத மாதடததி லிறையருளா னெழுகடலு மியைந்த தெனறுன், முததீாகரு மததடததின் மூழகுனாபே றளவையெம்மான மொழிய லாமோ,வததீர்ததங தருப்பித்துப் பிதிாககடன்க ளொன்று றறி லதிகங் கோடி, புததீர்கரு நரகமூநதும பிதிாககளெலலாஞ் சிவலோகம பொருந்தி வாழ்வார். (௫0)

உம்பாபுகழ்சிவதீரதத மகிமையிவை புவநதுபடித திடுவோர் கேட்போர், வெமபவமெல் லாந்தொலைத்தச சிவலோகத தெய்திவிம லன்போல் வாழவர், நம்பாறுங் குமரகுரு பான்புகன்ற வாறுமக்கு நவின்றே மென்றே, கும்பமுனி மாதவதது வசிட்டாதி முனிவரர்க் குக் கூறி னுனல். (௫க)

நான்காவது தீர்த்தமகிமையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-ககஅ.

ஐந்தாவது
நடம்புரிந்தவத்தியாயம்.

வந்தனை செய்து கேட்ட முனிவரா மலையக் கேயோ
சிந்தனை செய்த வேதா கமந்தரி சிக்க நாத
னெந்தநா ணிருத்தஞ் செய்தா னவன்பிர மாணம் யாது
சுந்தராட் கணட்டோ ரியாவ ரவைதொகுத் துரைத்தி யென்றார். (க)

நன்றுநீர் கேண்மி னென்று வகத்திய னவில்வான் ஞான
மௌனநிலயே வளரு நீப வுருவினவே தாக மங்கண்
மனறுளே நடிக்குஞ் சொக்கை யிரண்டற மனத்துள் வைத்தே
நினறுமா தவங்க ளாற்றி யுறைந்தன நெடுங்கா லங்கள். (உ)

உறைந்திடுங் கான்முன வந்த வுருத்திரப் பிரள யத்தான
மறைந்திடு முலகத் தோடு வானுளோ ரையுமொ டுக்கி
நிறைந்திடு மீசன ருனே யொருவனுய் நின்றன காலத்
திறந்தெரிந் தியாவு முன்போற சிருட்டிசெய திடுவா னெண்ணி. ()

தனனிட மாக விச்சா சத்தியைத் தோற்று வித்து
மனனுமச சத்தி யானமுன னெடுக்கிய வாறே நலக
முனனுற வருளிச செயதா னவனிட மாக முன்போற்
றென்மைசே ரயன்மால் விண்ணோர் சனகாதி யோகா தோன்றி ()

மற்றுள பிறவுஞ் சுகக ளியாவுமவ வரம்பிற் றேன்றி
முறறுறு முலக மியாவு முன்னேயி னிருந்த திப்பாற .
கற்றையஞ் சடையான் வேதா கமங்களுக் கருனை நல்கச்
சொற்றிடு மிலிங்க நின்றுந் தோனறினை விடைமேன முனபோல்.

வெளிவரு சொக்கன் றன்னை வேதவா கமங்க ணோக்கித்
அளிவரு மஞ்சின் முன்போற றேத்திரஞ் செய்து நிற்பக்
களிவரு மனபர்க் கன்பன் கருணைசெய் தருளித் தூய
களிவரு முனத்தீர் கேண்மி னல்குவம் வரங்க ளென்றன. (சு)

முன்புநீ யருளிச் செய்த மொழிப்படி யாங்கள் காணத்
தென்புவி விசேட மாகத் திருநடங் காட்ட வேண்டு
மன்பதை யுலகங் கண்டு வாழ்வுற வேண்டு மென்ன
வன்பினுற் றெழுது கேட்ப வவ்வர மளித்தெம் மையன். (எ)

கண்டுசே விக்க ஞானக் கண்கொடுத் தருளி மன்றிற்
பண்டைவே தாக மங்கண் முதலிய பரவிக் காண
வண்டருங் காணொ ணாத பொற்பத மதிர வீசித்
தண்டலி னிருத்தஞ் செய்யத் தனைகடு நடுங்கிற றன்றே. (௮)

நானில நடுங்கக் கண்டு நந்திரு நடம்பொ ருதென்
றுனிலை நாடுஞ் சொக்கன் றிருவுளத் தடைத்த ழைத்து
வானிலம் போற்றுந் தூய மாபெருங் கயிலை தன்னைப்
பூநிலச் சிவன முந்தி புரத்தினி லிருத்திப் பின்னர். (௯)

அக்கயி லையினெட் போது மான்றமுச் சபையி னம்பொ
னக்ககின் றெளிருந் தூய வுத்தர மன்றந் தன்னிற்
செக்கர்மே னியவெம் மண்ண றிருநடம் புரிந்தான் கண்டு
மிக்குயர் ஞானக் கணனூற் றுதித்தவே தாக மங்கள். (௧௦)

மூவரா லறிய வொண்ணுச் சிவலோகந் தன்னையு முன்னைப்
பாவறிந் துதவு வாணீ பவனமத் தியின ழைத்து
மேவரு நகர மாக்கி விரும்பினீர் காணமி னென்ன
யாவருங் கண்டு போற்றி யரகர வெனச்சே வித்தார். (௧௧)

அவ்வுல கத்தின் மேவு மாதிநந் திடையைவெள் ளேறுறைத்
தவ்வுறு துறைக ணங்க டன்னையுங் காட்டி யப்பா
னவ்விசேர் காதத் ஞனமுன னவின்றமார் கழிமா தத்திற்
செவ்வியா திரைநா * ளீசா னத்திரத் தினமன் றதனில். (௧௨)

அங்கயற் கண்ணி யம்பொ ஞசனத் திருந்து காணப்
பங்கய வலத்தாள் பண்பின் முயலகன் முதுகி லூன்றித்
துங்கநூ புரங்க ளார்ப்பத் துலங்கிடத் தாள்குஞ் சித்தே
செங்கைமான் மழுவோன் றூய சிங்கார நடனஞ் செய்தான். (௧௩)

அரியயன் முதலாம் விண்ணோ ரம்புலி பாம்பு மோனந்
தெரிதரு முனிவர் மற்றுஞ் செப்பிய வனேகர் காண
விரிசுட ரமுத லிங்க முன்னரின் வெள்ளி மன்றிற்
பரிவொடு பரமா னந்தப் பராபர நிருத்தஞ் செய்தான். (௧௪)

உற்றகா ரணத்தி னறைபூ வுலகமா கயிலை யென்று
நற்றவர் புகழ்பூ லோக சிவலோக மென்று நாமம்
பெற்றது மதுரை யிந்தப் பெருங்கதை படிப்போர் கேட்போர்
கற்றுளோர் பவங்க ணீங்கிக் கதியடைக் திடுவர் திண்ணம். (௧௫)

---

* ஆதிரைநாளிலே, உஷக்காலத்திலே. உஷக்காலம் வடநூ லிற்கூறப்பட்டது.

கேழ்த்தினை யெனக் கேட்ட கெடுந்தவர் மலையக் கோவே
மகத்துவத் தநிக மிகுந்த மாபெருங் கயிலை யென்றுய
தொகுத்தவக கிரிவ ளங்க டொகைவகை விரிவா யாங்கள
பகுத்துணாந் தறிய வேண்டும் விளங்கப் பகாதி யென்றார். (௧௬)

ஐந்தாவது நடம்புரிந்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உ௧௪

ஆறாவது

மகாகைலைமான்மியநிரூபணத்தவத்தியாயம்.

வினையினை யென்றும பனனி வினவிடுத் தரும சன்மா
முனமுனை செயதான் றெயவ முதுபெருங் கயிலை வண்மை
பனவிற் றவத்தா னனஞ்ஞை பகர்ந்தவா றுரைப்பேங் கேண்மி
னனகமா முனிவிர் காளென றகத்திய னருளிச செயவான். (௧)

சிவனையே பொருளாக கொண்டு தெளிந்தபே ரறிவின மிக்கா
ணவமுறு கறபின பனனி வினையினை நவிலவாண ஞானத
தவாகளிற பெரியோய மிகுத்த தனிபபெருங் கயிலை யென்றே
யுவமையின ஞான நூலக ளுரைககுமா துணர வேண்டும. (௨)

அவவரை யிருக்குந் தான மதனகொடு முடியி லக்க
மெவ்வழி யுயர்ப கறசி யுறைபவ ரியையும போகந
தவவுறு தவைவி ரித்துச சாறறுதி தமியேற கெனனக்
கௌவைதீர தரும சனமாக கழறுவான மனைவி கேட்ப. (௩)

சொற்றிடும் புவனந் தோறுந் தொடுகடற பூவி னுள்ளு
மற்றுள தீவு தோறுங் கயிலைமால் வரைக ளுணடு
கற்றைவார் சடையெம் மீசன கருணைமா துமையா ளோடு
முற்றிடு மங்குங் கெல்லா முள்ளவா றின்னுங் கேணீ. (௪)

பிறங்குமவ் விடங்க டோறும் வைகுண்டம் பிரம லோகந
திறங்கெழு கமலக கண்ண னெண்கணன றவறறிற் சோவா
ரறங்கொளடா லாழி நள்ளிற கவேதந் வதிக மாஙக
ணிறங்கெழு மாதி மாயோ னறிதுயில கொள்வா னீங்கான். (௫)

பிரமலோ கங்க டன்னிற் பெரிதுசத் தியவு லோகம்
பரமனும் பிரம னுங்குப பரிவின்வீற் றிருப்பான் றூய
வரமுறு கயிலா யங்க டன்னினமா கயிலை மிகுத்த
திரமுறு மதில நாதி சிறபர சதாசி வன்றான். (௬)

மூலமே முதலா தார மாறினு முகக்கட் பெம்மான்
சாலவே யுறைந்தா னேனு மனுகத்த தநிகந் தானு
மாலநேர் விழியாய கேணீ யதுவென விதுவி சேட
நூலறி வுடையோர் தாமு நுவலவாமா கயிலை யெனறே. (௭)

தேசுறு மொளியு டைத்தாயச சிலையொடு மண்டா துக்கண்
மாசுறு வம்பொன் றங்கம் வளர்நவ மணிகள் வெள்ளி
பேசுறி னவையு மனறு பெரும்பரஞ் சோதி ரூப
மாசுறு நித்த மாகு மதன றிறம புகலவா ரியாரோ. (௮)

அரும்பெருங கயிலை யாகு மதிலடைக் திடுவோ ரௌநுந
திரும்பவும் வாரார் மூலச சிவதநொடுங கலந்து வாழவா
விரும்புமவ் விமலன் போலு மெயக்கிரி வடிவம் வாசச
சுரும்பிமிர் குழலாய கேளென றதனபிர மாணஞ் சொல்வான். (௯)

வேறு.

பரங்குறுமிவ் வுலகிலுள்ள தீவுக் கெல்லாம் பகரிநடு வாயிருக்கு ஞ சம்புத் தீவ,மோங்ககறசி யோசனையோ ரிலககஞ் சூழு முவர்க்கட லு மவவளவை யவற்கறச சூழ்நது, நீஙகரிய வாலந்தீ விரண்டி லக்க நிறைந்தகன்ன விரதவா ரிதியு மறறே,யாஙகதறகப் பாலாஞ்சன் மலிதநீ வந்தா னளவைநா லிலக்கமதுக் கடலு மஃதே. (௧௦)

நிறைகுசைதநீ வோசனையெட் டிலக்கஞ் சூழு கெயககடலத தொகையப்பாற் கிரவுஞ் சதநீ,வுறைதருமோ சனைபதின றிலக்க மப்பா லோஙகுததிக கடலுமுளாத திடுவே ரவவெண, குறைவறுசா கத்தீவோ ரிரண்டு முபபான் கூறுமோ சனையிலக்கம் பாலா ழிக்கு, மறைகுவாவ் வெண்ணேபுட் காநீ வநதா னறுபானுன லிலக்கமவ் வெண் ணீரா ழிக்கும். (௧௧)

அக்நீரா ழியைக்குழ்சக் காவா ளக்குன் ருயிரமோ சனைபகல முயர்ப்பு மஃதே, தொன்னீர்மை தருமதனமேன முறையிற் சந்த்ர சூரியாதிட் டிசையிலுதித திடுவர் மேல்பா,னனனீர்மை பெறசசென்றத துமன மாவர் கவின்றிடுமேக் கிரிசகுளன்றி யப்பாற் செல்லார், பன்னீர்மை வரைக்காணப் பட்டுவ காணப் படாதமையா லுமுலோகா லோக மென்பார். (௧௨)

கேமிவான் கிரியப்பாற் புறப்பே ராழி கிகழ்ந்ததைச்சூழ் பூமியு மபொன் மயமதாகுஞ், சேமமுறு பாழிசெறி யிருளே மூடுஞ் செங் கதிரோன் சசியிரவு பகலு மில்லை, நாமமுறு பல்லுயிர்த்தோற் றமு மங் கில்லை நவின்றிடிலந் நிலமேடு பள்ள மாகும், தாமநறுங் குழலா யவ் விடத்தின் றன்மை சாற்றினே மற்றுமினிச் சாற்றக் கேணீ. ()

நாவலந்தீ வேமுதலா மிக்குன் றந்த ண்விலகோடி யிரண்டிலக்க மைம்பா னைகா, மேவமிலபே ராழிவரைக் கப்பா லுால்க ளியம்பி யவண டசுவாமட் டளவை கூறின, மேவருநாற் பானேழு கோடி மேலும விளம்புவாநாற் பானோடா றாயி லக்கந, தாவிலவரைக் கப்புறமிப் புறமு மேருச் சயிலநடு வந்தமைம்பான கோடி தானும. ()

தகவுறுமிப் பூமிநடு மேரு வீரெண் டாழ்ந்தெண்பா னான்குச கத்திரமே லோங்கிப், புகலுறும்ப பானான்கா யிரம தாகப் புகன்றிடு மோர் சனைபரந்தா யிரமென் றேறு, நிகரிலகொடு முடியிலங்க விலங்கு மாந்த நெடுவரைக்குப் பூருவதிக் காதி யாக, விகலறுமிந் திராங்கர முதலா மற்று மியமபுதிசைப் பாலருறை பதியும வைகும. (கரு)

நவமுறுமா கயிலைவளருஞ் சேட ஞைவு நவிலவரி ததிகுயய நவிற்றி ன மாதே, யிவர்புகழ்சோ குபேரனுறை திசைக்குக் கீழ்பா லீசான றுறுதிசைக்கு மேல்பா லண்டச, சுவரினுக்குத் தெனபாலா ழிக்கு ன றிறகுத தொகுத்தவட பாறபகுத்த பதினமுக கோடி, துவலள வை யோசனைதூ ரத்திற கப்பா னேன்மைபெற விருக்குமது துவ லுங் காலே. (கசு)

தறபரமாம பெரியவட கயிலைச் சுறறுந் தாவிலவண * பூமியத ன் றனமை கூறி, ஜுற்பனவந் நிலவளவை பத்துக் கோடி யோசனை யோ டிருபதது மூன றி லக்கம, பொறபுறுகற பகமபாரி சாத மற்று ம் பொன்மயமு நவமணியின் மயமு மாகி, விற்பொலியுந் தருக்கள்ப ல வெங்கு மோங்கு மிகுநவ நதிமுதலா றநேக கண்ணும். (கஎ)

தாமரைவா விகள்குளிர்செங் கழுநீ ரோடை தண்குமுத மலர் மடுக்க ளநேகம் வைகுங, காமரொளி விளங்கும்வரைச் சோதி யாலே காக்கிடுமேர் நிலததிருளபே ரொளியே தங்கும், பூமருமத் தருவன தது ணடுவே யோங்கும் போற்றுபெருங் கயிலாயம் புனித மாகு, மாமறைகாண் பரியசிவன் றனகமெக காளு மருவிரணடாக் திருமே னி வடிவாய் நிற்கும். (கஅ)

* வணம - வனம;

நிலம்பெறுமப் பெருநகயிலை யகறகி கூறி னிகழ்ததுமொரு திசையொருபான கோடி யாக, மலைவறநாற் றிசைசசுற்று காறபா ன கோடி வகுததிடுமோ சனேகீழின ருழ்வு கூறிற,பிலமுறுகீழேழு லக முருவிக கூாமம பிறஙகுபதங கீண்டுவே றப்பாலோடு, மலைவ றுமே லுயரமண்ட முகடு தோயு மதுநாளம போலேக மாகி யோங கும். (௧௯)

மேருநிகர் தருவொவ்வொன் றததன் மைத்தாய வெயயகொலை க் கொடுமுடிக ளளவி லாத, சாருமிகு வளத்தொடுமி லஙகு மக்தத த னிகயிலை சாறறுகொடு முடிகட் கெல்லாஞ், சேருங்கொடுமுடி யிற சிவலோ கநதான செபபுதின கோடியொரி லககத தெணபா, ஞுறுமா யிரமெனுமோ சனைய கறசி யதனமகிமை விரிததுனககுப புகல்வாங கேணீ. (௨௦)

ஓரேழு திருமதில்சூழ் திருககும் வாயி லுழைத்திடிலொவ் வொ ருமதிறகு ஈானகாங் துய்ய, பாரேழும புகழதாவுன னிளாககே நல கும் பல்வளஙக ணெருஙகியதி சயம,யத தோனறுங், காரேழுந் தவ ழெயில்சூழ்வு லோகங களஙகமறு நவமணியால் விளஙகி யோஙகு, மீரேழு புவனமுமேத தரிய சிநதா மணிமயலீ லாவளைக ளெஙகு மோஙகும. (௨௧)

மெததுபுகழ பெறுகாஞ விதஙக ளாகி விளங்குதிரு வீதிகளு ம ளைகஞ சாற்றுஞ், சித்தாசாத் தியாமுதலாங கணஙகள் பல்லோர் சிற பபுறவே யவவிடத்திற செறிந்து சூழவ, ரிததனையுஞ சூழதருமோர் முதன்மை யாக வியம்புமதி லுயாசசியளாக கோடி வாயி, லததிலுய ரோசனையே ழிலகக மாகு மவ்வாயி னுனகுஙகாப பவளைக் கூறில்.

பரவுவிகா யககணங்கள வளையே யென்னப பகர்தருகால் கைக ளுடன றடிகை யேந்தி,புரவுசெறிந் திடுசொனன வாயில் காப்ப ரு ள்ளிரண்டாந் திருமதிலி னுயாபு கூறில், விரவுமைம்பா னிலக்க ம்யோ சனைநீள் வாயில் விளம்புமுயர் பாறிலக்கம் வாயி னுன்கும், வரமுறக்காத திடுவர்சிவ பத்த ரான வலிகெழுதிண் புயஞ்செறிமா கணங்கள் பல்லோர். (௨௩)

மூன்றாமுட் டிருமதிலி னுயர்பு கூறின் மொழிகுவரவ் வளைக கோடி வ்ரயில் கூறி, லேன்றுநி லுயரமுமைக் திலக்க மன்ன வெழி ல்வாயி னுன்குங்காப் பவரியா ரென்னி, லூன்றுநி வேதாள கணங்க

ள் பல்லோ ரோகமுமடல் வசமிராயு தங்கை யேந்தி,யான்ருதி காவல் புரிந திவே ரின்று மவனுறைவர் சிலரவரைப் புகல்வாங் கேணீ. ()

சிவகதைகள் சிவாகமங்க ளன்பா னுளுந் தேர்க்துணரும் பெரி யோர்முக் கண்ண ராகித, தவறறுசித் தியத்துவம்பெற் றிருப்ப ருள் ளிற சார்கதிநோ லாமதிலி னுயரகு சொல்லி, னவையறுமைம் பா னிலகக முயாபு வாயி ஞன்கிலககஞ் சஙகட்ட கணஙக ளங்கை, யுவ மையிலவெங் குலிசியாாய வாயி னுன்குங் காபபர்சிவ சாரூப ருறை வ ரஙஙன. (உ௫)

ஐந்தாமுண் மதிலினுயா புணர்ந்த கூறி லரைக்கோடி யோசனை மூன றிலககம வாயின், மைந்தார்சுப பிரமணிய கணஙக ளாறு வத னஙகள விளஙகிடவே லஙகை யேநதி, மூநதாாவ முறவாயி னுன்குங் காபபா மொழிதருசா மீபபத மடைநதோ ரொனறு, நந்தாவவ் வாவ ரணத துறைவர் வேணடு ந றியபதாாத ததனுகிதநதிருத்தி பெற்றே.

ஒப்பரிய தாயச்சுவாகக லோகத திற்கு குரித்தாம்வத் துக்களவ னுடைததாயச சொனன, வபபுவனத தேவாணடி வீரைஞ் னூறு ண டனுபவிககுஞ சுகமொருநாண மததியா னததாஞ், செப்பரிய சி வனருளா லவனுற் றோர்கருத தேடிக்கிட டாதவதது வெலலாங் கி ட்டு, மைபபுயனமே னியன்விதியா லளக்க வொண்ணு வளததினிலி கு கறிநததுநாம புகன்றே மாதே. (உஎ)

கவிற றிமெவ் வாவரணத துள்ளி லாறு நன்மதிலி னுயர்புமரை க கோடி யாகும, பவிததிமெயோ சனைவாயி லிரண்டி லக்கம் பகர்ந திவே ருன்னதமவ் வாயி ஞன்கின், புவிததலமேழ புகழ்ஜேழை வாயி றன்னிற புழைக்கைமத வேழமுக னுலக கற்சி, கவிததிமெயோ சனை யைம்பா னிலககஞ் சூழ்ந்து கனம்பெறுமே மூாவரணத துடனே வைகும். (உஅ)

விக்கினே சுரகணஙக ளநேக ராதி வேழமுக னைததுதிக்கும் ப த்தர் பல்லோர், முக்கணுடைச் சோடசவைந நாரின் றேர்கண் மொழிதருமவ் விடத்திறஞமுக திருப்பா கன்னிற், றக்கநலந் தருமோ ரா லையம்வி ளக்குஞ் சாற்றுறுமவ் வாலையத்தி னிடத்தைக் கூறின், மைக்குழலாய் காற்றிசையு மிருபத் தொன்றும் வகுததிமெயோ சனை யிலககம் வகுப்பா மின்னும். (உக)

அத்தகைய வொகரத்து ளிருக்கு மோர்பா னைந்திலக்க மகன்றுசி ற ரணியா லோங்கி, மெததுமொளிர் மாணிக்க மயம தாகி மேன்

மைபெற வளரரியா சனத்தின் மீதே, யுத்தமமா கணபதியாங் கினி து மேவும் யோகர்சன காதியராங் குவந்து போற்றப், பத்தியொட க கணபதிதன னனுக்கை பெற்றுப் பத்தர்களவ் வாலயத்தி னுள்ளி ற் செல்வார். (௯0)

மேற்றிசைவா யிலிற்சுப்பிர மணிய லோகம் விளம்பிலனைக் கோடியோ சனேவி சாலஞ், சாற்றிடுமே ழாவரணத் துடனே வை குந தங்குவர்சுப பிரமணிய கணஙகள பலலோ, ரேற்றமுறுங் குக சாரு பத்தைப் பெற்றோ ரெண்ணிலர்சூழ திருப்பரதி னிருக்குங் கோயில், போற்றிடுமேயோ சனேபதினெட் டிலக்க மாகப புகனறி டு வ ர்கற்சியின்னும் புகல்வாங கேணீ. (௯க)

மணிகள * பல சாமரஙகள் விளஙக ரத்ந மயமாகும விமானமங் தப் புரத்துண் மன்னும, பணிகிளரவ விமானமதத் யின்மா ணிககப பரியவயி ரீயத்து மயம தாகி, யிணையிலரி யாசனமைம மூன்றி லக் க மியம்பியயோ சனேயகனறே யிருக்கு மாங்க, ணணிகிளர விருமரு ங்கு தெயவ யானை யணங்குவள்ளி மேவவமாங் திருக்குங் கந்தன.

மூனவடிவேன் முருகேசன் வடிவம பெறறோா மூதுணாயோ கியர்சனகா தியர்மற றுள்ளோர, ரனேவருமபோற றிபபிரியா திறை ஞ்சி கிறப வருள்கொழிகது மவனருள்பெற் றனுக்கை பெற்றே, வி னைதவிர்மெய யன்பினரா லயத்துட் செல்வார் விளமபியதென் றி சைவாயின் மேன்மை கூறி, னினேவரிய தனிப்பொருளா மகோர மூர்த்தி நிலவுலக மகறசியளைக் கோடி யாகும. (௯௩)

பன்னருமே ழாவரணஞ் சூழ வைகும் பயஙகரமா மகோரக ணம பலருஞ் சேர்வ,ரன்னதிலா லயததிலரி யாச னததி லமர்ந்தருளு மாதியரா மகோர மூர்த்தி,யின்னருள்பெற் றாலயத்தி னுள்ளிற் செல வா ரெம்பிரா னன்பர்வட வாயி றன்னிற், றன்னிகரி லரவாம தேவ லோகஞ் சாற்றுவர்யோ சனேயகற்சி யிலக்க மைம்பான். (௯௪)

ஓரேழா வரணஞ்சூழ்ந் திருக்கு மாங்கே யுயர்வாம தேவகண மூவப்பின் வைகுங், காரேழுக் தவழ்மதில்சூழ் கோயி றன்னிற் கதி ர்விரிமா ணிக்கவரி யாசனத்துப்,பாரேழும் புகழாதி வாம தேவப் பர மனினி துறையுமவ னநுக்கை பெற்றே, யீரேழு புவனமும்போற் றிடமெய் யன்ப ரிருமைதரு மாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார். (௯௫)

* மணிகள் - ஒலிக்குமணிகள்.

எத்தியவிவ் வாவரணத் துள்ளின் மேவு மேழாமா வரணமதி ஞு யரங கூறிற, பூத்திமோ சனையைம்பா னிலககம வாயில் பொருந் துமுயா பிலக்கமதிற பொருந்தி ஙாளு,மாத்திகர்சூழ தருபிரம தணைஞ் செஙகை யடலயிறகூ லஙதாஙகி வாயி ஞன்குங, காத்தளிப்ப ரன்னா ஞுக கையிஞ லணபர் கருதருமபே ராலயததி னுள்ளிற் செல்வார்.( )

சொலலியவே ழாவரணத தகற்சி மூனறு தொகுகோடி யிலக கததா யிரமெண பாஞு, மெலலொளிசே ராவரண முள்ளி லைங்துண் டியமபிலவற றகறசியுமேழ கோடி காண்க, மலலல்செறி யைங்திணி ணமூங தியதாச சொல்லு மதிலுயாசசி யோசனையைம பானி லககம், பலவுலகங் தஙதபரா சததி லோகம் பகர்தருமவ் வாவரணங தன்னின் மேவும. (கஅ)

அமமையுமை சாமீப மடைநது ளோர்க் ளாஙகுறைவ ரவ்வுலகி ன றனமை கூறி, லுமபாதொழ விளஙகுபஞசா வரணஞ் சூழுமொ வ்வொனறி லுயாமுமயோ சனையைம பாஞு, நம்பியவா வரணசத்தி யநேகர் சூழ நாபபணுறைந திடுவள்பரா சததி கோயி, விம்பர்புகழ த ருகோடி யுயர மாகுமியம்பியயோ சனையதன்பி ரின்னுஞ் சொல்வாம்.

ஒளிருமிரத் தினவயிரே ரியமா ணிக்க மூரைமாற்றி லாப்பசும பொன னிவற்றி ஞலே, தளவிசைசேர்த தொனறினுமொப பிட வொண ஞத தாவிலொளிக கிஙகிணிக வநேக காற்றி, யளவில்விதா னங்கொடிதோ ரணமேற் கட்டி யணிகிளர்பூம பந்தர்மற்று மலஙகா ரஞ்சேர, கிளருமிரத திநதீபம் விளஙக வெங்குங கேழ்கிளர வோங் குகாப்பக கிருகங தன்னில். (கக)

யோசனையைம பானிலக்க மகல மாகி யொளிருமிரத தின மயமா யிலங்குஞ சிஙக,வாசனத்தி லினிதிருககு* மாதி சததி யன்னவ ளுன் னதகாற்பா னிலக்க மென்ப, மாசின்மதி யனேகமவ னுதிததா லென்ன வண்மைபெறு திருமேனி பிரகா சிப்பத, தேசுபெறு திருவ ழகி னதிக மாகிச் சிறப்புறுபல் லலஙகாரத துடனே கூடி. (உ0)

அராகமெனும் பாசங்கோ பாங்கு சத்தோ டபயவா தமுமினிரபே ரங்கை தாங்கி, கிராகமுறு மெயயன்பர்க கருளுங் கண்க ணீண்டக ன்று விரவுபெருங கருணை நல்கப், பாரகமுறு விம்பநறுங் கனியே யென்னப் பவளவள வாயதர மழகு வாய்ப்ப, வாரகனிலை. கண்டு கிறை காஞெ ஞத மா றிலாப் பொன்ஞோலை குழையின் மல்க.(உக)

* இனிதிருத்தல்-சுகாசனத்திருத்தல.

திருவடியி னிரத்திநரு புரநின் ருர்ப்பச் செங்கழுநீர் சண்பகந தண் கருநீன் னெய்தன், மருவளர்மா லிகைமார்பி லங்கச செம்பொன் மாசிலுடை யுததரிகம் வனப்பு நல்க,வருளவடிவா யினிதமருந்தேவி தன்னை யாயிரங்கண் ணன்முதல்வின் ணவர்தாழந தேத்தப்,பரு வமுகிற் குழல்விசயை சயைமுன் ஞன பாங்கியர்பூ சிப்பமகிழ்ந்துறைவா ளென்றும். (௪௨)

சந்திரநிலே போலொளிருந் தேவி தன்னைத் தனிபபிரம ரந்திரதா யிரம்பைந் தோட்டுக,கந்தமலி பதுமவா சனததி னுள்ளங் கருதியுறை யருள்வடிவந் தியானஞ் செய்யின, முந்துகவி வாணரென வாக்குண் டாகு மெரயயொளிப்பொன் னிறமாக விதையத தெண்ணி,னந்தலில்லெம் பாவமெலாம விட்டு நீஙகு நலிவுதரு சததுருக்கஞுச மாவார். (௪௩)

சத்துருவா வுளவுச்சா டனமுன் னுகச சாற்றியவெண் கருமமும் போய நாச மாகுஞ், சித்திராத திளசிங்கா சனததின் மேவுந தெளளமுத மயவடிவார தேவி தனனைப்,பததியொடுந தியானிக்கில் வாக்கின் மேவும் பைங்கருப்பஞ் சாறமிர்தம பசுந்தே னின்ன, வொத்திருக குங் கவிதைகஙகைப் பிரவா கம்போ லுதிததுலகெங கும்பரவு முண்மை மாதே. (௪௪)

கடைக்கணரு ளாற்படைப்பன் கமலன் கண்ணன் காப்பனுலகனைத்துமுருத் திரனந் ததநிற், றுடைபபனிவள் பெருமையெவ ருரைப்பார் மூன்று தொழிற்குமுதற காரணிமா மாயா சததி,யுடைப்பொருளீங் கிவளெனவோர் கணப்போ தேனு முள்ளததிற் பாவனைசெய் திருக்கிற் றீமை, யிடைப்படியார் திரைகடல்சூ ழுலகுக் கெலலா மிவர்தாமே யதிபதியா யிருப்ப ரென்றும். (௪௫)

பெருங்கயிலே நடுவினிற்கற் பகநீன் னீழற் பிறங்கிரதந சிங்கவாசனத்தின் மீதே,மருங்கின்மனேன் மனியான தேவி தன்னை மனததினிற்பா விப்பவர்புண் ணியசொ ரூபர், நெருங்கியசெல் வத்தினரு மவரே யிந்த நீணிலத்தி லிருந்திடுமவ் வளவு கால, மருங்கொடும்பா வமும்பயமு மிலேயந் தத்தி னவள்பததி லுறுவரிதற் கைய மின்றால்.(*)

பரிவெனே ரிடப்பாக மேனி யாகிப் பரையாகி விளங்கியமுக் கண்ணி தன்னை, விரசுறுமெய்த் திடபத்தர் விமல மாசூ மிககபெருங் கயிலேயிற்சென் றடைவ ராங்க, ணரசிருக்குந் தேவியனுக் கையிளைப்

பெற்றே யனபினரவ வாலயததி னுளளிற செலவாா, பிரசமலரக
குழலாயிங் கிவற்றி னுள்ளிற பிறஙகிரணடா மாவரணம பேசக்
கேணீ. (சஎ)

கோடியோ சனையகல மதனிற பாதி கூறிவோ மதிலுயாசசி ய
திற்பீ டததி, ஞடியதொல் லறததுருவா மிடப தேவா் கயஙதிருபப
ரவருயானைபம பாணி லகக, நீடியவா லளவையுமவ வளவாம பீச நீள
ஞ்மபா ஞயிரமோ சனைகோ சந்தான,றேடியயோ சனையாமோ ரில
கக நீளரு செபபிலொங்வொன றேரிலககங கோடடி னீளம்.(சஅ)

காஙினீ ளமுமிருபா னோதி லககங காதுமொவவொன் றேரி
லககங் கழுததுக கூறி, னேலுமுயர் பைம்பாஞ யிரமா மூகசு மியம
பிடுமேத தொகையகலங கண்ணுஞ சொலலுஞ, சாலுறுபல லொவ
வொன் றி னிடததைச சாறறிற சகததிரமைங தாமிடப தேவா மூச
சின, பாலுறுகாற றிறறனிமா மேரு வாதி பனிவரைகள கடலகண்டு
நடுங்கு மனறே. (சகூ)

வெளளிவரை யிஃதெனவே மேனி யெங்கும வெண்மைநிறம்
பொஙகுமவ ருஙகா ரததாற, றளரிய பிரளயகா லததது வாயுச சஞ
சலமுற றொடுங்குமதி பெலமொப பினரு, மௌளருந்தம வேகத
தான மனவே கததோ டியைவாயு வேகததைச செயிபபர் சோத,
வளளிலைா நுதிமூககி னுதியிற சோததி யசையிட்டாங கிருபபாக
ண மனேகர் சூழ. (ரு0)

எழுதரிய நாலவேதம பாதந் தூய வியற்றரும மேனிமுகம பரை
யே நாதம,பழுதகலு மிருசிருஙகம விநதுக கண்களை பகாகுடிலை வள
ாகனனம் பாவ மண்டங,கெழுதருவா றிரோதையதா மிடப தேவை
க கிளாதருநெஞ சினிலுருவங தியானித தேததி, லொழிதருமவெம்
பவஞசத்து ருநாச மாவ ருறுஞசகல சிததியுஞ்சத் தியமீ துண்மை.()

பததர்களா மனைவருககு நன்மை செய்தே பாங்கிறைுடு மாங்
குறையு மிடப தேவைப், புததியுற வீழ்ந்திறைஞசி யனுக்கை பெற
றுப் புகழ்ந்தன்ப ராலயததி னுளளிற் செல்வார், முததநகை வினமி
லைகே ளிவற்றி னுளளின மூன்றுமா வரணமும்யோ சனையோர்
கோடி, யத்தினிடை மதிலினுயர் பிலக்க மைம்பா னதிலாதி சண்
டேச ரமர்வ ரென்றும். (ருஉ)

விளஙகியகே தனஙகள்கொடி யாடை முத்து மேற்கட்டி யிவற
றினலங் கரிககப் பட்டதே, துளஙகொளிய பவளத்தூ ணிறுவிச செய

ப தூயமா ணிக்கமதில் செய்து மிக்காயக, ளங்கமறு காளுவத்து
க்க ளோடிங் கதிரிரவி யொருகோடி யுதித்தா லென்ன, வளங்கெழு
மா ளிகைக்கணமணி மண்ட பங்கண மன்னியுறை யிடங்களபல வி
ன்னுரு சொலவாம். (ருங)

சந்திரகாந் தங்கள்குளிர்ந் தமுது பிலகத் தளவிசைகள செறிந்து
நவ மணித்தூ ணாட்டி, விந்தைசெறி தருசுவரு மவறாுற செய்து
மேன்மைபெறு மாணிக்கக் கொடுங்கை சோத்து, நந்தலிலா வவித்
மா மணியின பாவை நாடகஞ்சேர் மண்டபங்க ணடுவணோங்கி,
யந்தமுறு செம்மணிவே திகைய னேக மதிசயமா விளங்குமவ்வா வா
ணாந் தனணில. (ருச)

பரவுசிவ காரியங்கள பரிக்குந் தூய பணபுடையா ரடைந்தவா
வெம பவங்க ணீக்கி, வரமுதவும பெருமையினா கருணை யோங்கி
வளராதி சணடேச ராங்கு மேவித, திரமுறவே யிருப்பாசிவ கணங்
கள பல்லோா செறிவொழு கனனியாக ரோகவுக சாதத,னுரவுசெறி
யட்டவயி ரவரனேக யோகாசன காதியராங் குறுவ ரினனும.(ருரு)

ஆரணாநா ரணாசெறியிந் திரர னேக வாயிரகோ டியரளவி
ட் டறிய வொணணுக், காரணமா முனிவாசிவன கருணை நலகுங
காலம்பார்த் திமையாநாட் டதேோ டங்கன, பூரணமாம பரமபொ
ருளைத் தியானித தேதிப பொங்குமல மகனறிடுவா ரிருப்பார் கொ
ங்கை, வாரணிகே ளித்தனையா யிரங்கள் போன வருகற்பம் பிரளய
மென றறியா ரனறோ. (ருசு)

சண்டேச ருலகறிடப பெறுவோா தாமே தருமத்தி னுயர்ந்த
வர்மெய்த் தவத்தின மிக்கோர்,வணடேயு மிதழியந்தா வேணி யன
பு வழங்குதற்குப் பாத்திரமு மாவ ரார்வங்,கொண்டேயு மத்தேவை
க் கும்பிட் டனபா கூறரிய வனுக்கைபெற்று லயத்துட் செல்வார்,
பண்டேயு மொழிமடவா யிவற்றி னுள்ளிற் பகர்காலா மாவ்வரணம்
பகரக் கேணீ. (ருஎ)

நந்தீச ருறைவர்சிவ கணங்கட் கெல்லா நாயகமா வக்கணங்கள்
சூழ்ந்து போற்ற, வந்தீசன் றனக்கிரண்டா மீச னென்ன மழுவுழை
பொான் மணிப்பிரம்பு சுரிகை தாங்கித், தந்தீச னுதவுபிறை வேணி
யோங்கத் தந்திபுலி யுரியுடையுத் தரிக மாக, விந்தீசன் போன்றுபிர
சன்ன மாகி யெழில்வதனந் தொழுபவர்க்குக் கருணை நல்க. (ருஅ)

சுந்தரத்தில் விடமிலங்க வக்க மாலை கவின்பெறமுத்தாரவட மாரபின் மலக்ச, சுந்தரனெற் றியிற்றிரிபுண் டரவெண் ணீறு துலங்கிடச்சர மளவல்லி யிடப்பாண் மேவ, வந்தரத்தா யோகர்நறு மலரிட் டேத்த வருமறையா கமந்துதிப்ப வலைகொண் டேதாரு, சிந்துரத்தி னுரிபோர்த்த சிவனைச் சிந்தை செய்திருப்பா ரித்தியத்த துவம் பெற றோங்கி. (௫௯)

அரனுறையுஞ் சிவராச தானி தன்னி லாதிசிவ கணத்தோடு மிருப்பரந்த, வரனுறுமா வரணவிரி யிருபத்தைம்பா னுரைத்திடும்யோ சனையிலக்க மிலக்க மைம்பான், பரவுமுயர் பயனமாலெல் லோருஞ் சொல்லும் பரனனுக்கை யின்றியப்பாற் செல்லக் கூடா, விரவுறு மெய்யன்பரத்தே வனுக்கை பெற்றே விமலனுறை யாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார். (௬0)

மருமொய்த்த பூங்குழலா ளிவற்றி னுள்ளின மன்னுமைந்தா மாவரண மகலங் கூற்றி, லிருபத்தைந் திலக்கமயோ சனையாந் துங்க மியமபுமகைக் கோடியத னடையா ளத்தைச், சொருபத்தை யின்னபடித் தென்றுங் காணா தாமரையா யிரமுகத்துச் சேடன் மாயோ, னிருமித்த சிவனுமையா ணந்தி தேவர் கிழத்தியவிம மூவருமே யறிவர் நீங்கார். (௬௧)

அம்பையுமை யொடுமீசன விளையா டற்கே யாடிடமா வமைத்தசிவ ராச தானி, யும்பர்தொழு மதற்கிணைவே றியம்ப வொண்ணு வுரைத்திடமேவ வாவரணத் துள்ளி லந்த, நம்பனுறை தருமந்தப் புரமொன் றுண்டு நாறகோடி யோசனையா மகலஞ் சூழ, வம்பவிழ்பூ நந்தனமா வனங்க ளோடை வாவிகிணை றமிர்தநதி யனேகம் வைகும்.

சிந்தித்த துதவுசிந்தா மணிமா ணிக்கத் திண்ணியமால் வரைகள் பல வவற்றின் மீதே, வந்தித்த பொன்மயமாந் தருக்கண் மல்கும் வகுத்திடிலொவ் வொன்றினுயர் பிலக்கஞ் சொல்லும், பந்தித்த யோசனையத் தருக்கள் பூவும் பலங்களுமபைந் தளிர்களுமெந் நாளும் பல்கி, பந்தித்த பணைகவடு சாகைபோக்கி யமைந்துதழைத் திடுமொருபா லனேகங் கோடி. (௬௩)

பதுமரா கத்தருவிந் திரநன் னீலப் பைந்தருப்பன் மணித்தரு வெவ்வேறு நாளு, விதமுறுமென் றுகிர்த்தனிமா ணிக்கப் பன்னம் விளங்குதரு மலரொருபாற் கனிக ளோர்பாற், புதுமைதருந் தருப்

பூவி னிதழின் பேதம் பொங்குநிறத் தருவிரத்நக் கனிகண் மல்கி, ய
திகாசந் தருந்தருவாங் கனேக கோடி யானறமணி மண்டபங்க ளடு
வி ளேங்கும. (சுச)

புகலுறுமத தருவனத்து ணடுவிற் றூய பொன்மயமா கியநீபங்
கதலி புன்னை,மிகலுறுசண் பகமகிழ்மா தளைப லாசு மிககமா லிகுச
நறு நரநதந தால, மகலிடமெங் குமபுகழ்நன் குளி கேர மாலரசு
பச்சிலைமல லிகைநற் சந்தந, தொகலுறுநாண் மலர்ச்சிறுசண பகம்
வா ளேங்கித் தூமலருங கனிகளுமெந நாளு நல்கும். (சுரு)

மற்றுமுள பல்வளங்க ளனேக மாங்கண் வைகியதி சயமவிளை
க்கு நாளு பேதத, துறறிடுபுள் ளினமிருக மார்பபி னெங்கு முறும
வையி னவமணிபபுள ளொளிரும பொறபுண, முற்றியபன னிறச்சி
றைபபுள் ளனேக மோாபான மொயததிடுமவால செவிகளுமந நிற
மே யாகத், துறறமிரு கங்களுமந நிறமே முறறுந தோய்நதமிரு க
ங்களுமாங் குறையு மோர்பால், (சுசு)

மாணிககக களிறறினங்கள் பிளிறு மோாபான மயில்குயில
பொற் சாதகஙக ளொலிக்கு மோர்பால, வேணிக்கந தரன்கயிலை ய
கி ரததில் விளங்கிடுமிவ் வளததொடுமவ் வனமற ருங்கே, பூணிக்
கு மாசையின்மாப் பிடியைத தநதி பொருநதுதலகண் டவ்விறைவ
னிறைவி யோடும், பாணிக்கு மவ்வுருவாய்க கூடி வேழப் பனைகை
முக விநாயகனை நல்கி னுனே. (சுஎ)

கூறியநந் தனவனத்தின பெருமை யாரே கூறுவரிம் மரக்கோ
ட்டி னுனிகொம் பிற்கே, மாறகலிங் கிரனுடைநந தனங்குபேரன் ம
ருவுசயித் திரவனமு மொவ்வா தங்ஙன, வீறியவோ டைகருயர்பா
லாழி யொவ்வா மேனிலமே டைக்கொவவா மேருத் தீவந,தேறியமி
ன னேமற்றை வனததிற் சியஞ் செப்புமிதிற சிறுமுயற்றுட் டிகளுக்
கொவ்வா. (சுஅ)

ஈசனுக்கு நிகர்தேவுந் தொகுத்துச் சொன்ன விருங்கயிலைக் கி
ளைவரையு மிலையீ துண்மை, பேசுறுமவ் வனத்தினடு வமிர்த வோ
டை பிறங்குமவ்வோ டைககரையிற் பொன்னி னீபக், தேசுறுமாக்
கதலிவனர் நாளி கேரஞ் செழுங்கமுகு சூழ்தரவந் நடுவண் வைகும்,
வீசபெரும் பரஞ்சோதி வடிவ மாகி மிக்குயருஞ் சபைமூன்று விள
ம்புங் காலை. (சுகூ)

ஞானவடி வாயிருக்குஞ சபையைச் சூழு நலநதருமே பூாவா
ணம வாயி ஞன்கு, மானமுறு சிவகணத்தா வசிகா காப்பர் மன்னி
யபூ ருவததிரசி தசபை நீணட, பானல்விழி யாயவடபா லம்பொன்
மன்றம பரவுமிரத் தினசபையீ சானத தாகுங, தானமது மிளிர்கரு
டப பச்சை யாதி தாவினமணி யால்விளஙகிச சோதி யாகி. (எ0)

முத்தியளித திபெரமா விசால மாகி முயஙகுமிரத் தினசபை
யின் முதலவி காணச், சித்திதரு சிஙகார சிருததஞ செய்யுங் தெளி
வுடையோா கண்டுதொழுஞ் செமபொன மனறி, லததன்மகா சதா
சிவஙன னடனஙக காட்டு மாதியிர சிதபொதுவி லதிர வீசி, ஙிததிய
மாஞ சதாசிவஙாட் டியததைக கூட்டு ஙிகழ்சபையின் பெருமையெ
ம்மா னிகழ்த்த லாமே. (எக)

புதியஙறு மலரின்மண மெங்கும் வீசப் பூமலாததா தளிர்துகு
ளிர் வநது வீசத, துதிசெயுமா மஞ்ஞைகுயில் செவியி னேற்பத் துமப
புருஙா ரதர்வீணை கானம் பணணப, பதியெனுமா பரனடிக்குஞ் ச
பைகண் மூனறும பணபுறவே விளஙகுமவ ணநதி தேவ, ரதிகவிற
ற சிவகணஙகள சனகா யோக ரரியயனிங் திரனமுதலோ ரருச்சித்
தேத்த. (எஉ)

நவ்விவிழி யாயுயா மிலகக மைமபா னவின்றிடுமயோ சனைபதி
னன் இலக்க மாகிச், செவ்விபெறு திருமேனி யகனறு கோடி செங
கதிர்ப்பே ரொளியமபொன் விமான மீதி, லவ்வியஙதீர்த துறையும
கா சதாசி வஙதா ஞதிவெளி விளஙதருளே பழுதகுத தானே, யெவ
வமினமே லெவற்றிறகு மேல தாகி யிருஙகளியே விளஙதெயாகருங
காணெ ணுதாய. (எங)

அளிவிளையு மெயயன்பர்க கருளின் றூய வானஙத வொளிவிளங்
கு மூகங்க ளையைங, தெளிதெனவெண் ணருஞ்சூல முதல தாஙகு மி
ணையிறிருக் காஙகளேம்பான் கண்கண் மூனறுங, தெளிதரப்பெற் று
ளதுபிறை முடிக ளோங்கச செமமணிப்பூ ணணிஙதிரவி கோடி
யென்ன, மிளிருஙவ மணியரியா சனததின் மீது வேதனெடு மாலருச
சித் திடவே மேவும். (எச)

தருமசரு மாவிலற்றைப புகலக் கேட்குங் தையல்புகல் வாடவத்
தோ யயன்மால் யோக, ரருமறையா லளந்தறிதற் கரிதா யோங்கு
மாதிசபை யினிற்புரியு திருந்தன் றன்னை, திருமலையா மனவல்லி கீங்

க லாக நிகழ்த்துதிமற் றையர்தெரிசித் தவரின் ஞெறென், றொருமை பெற விஞவுதலகேட் டனொசெபவாமென் றுரைசெயவா னம்முனிவ ன மினவி கேடப. (எ௫)

மாசதா சிவநடன மமபை காண மகிழ்விஞெடுமெ புரிநதருளி ய நேகங் காலங, தேசதா மெனவுறைபு மணண லங்காட் செங்கணமா ன முதலியாகன னடனங காணபா, ராசைதாம் பெரிதாகி யிநநாள் காறு மருந்தவஞசெய குனாதெரிசித திடுவிப போமென், றுரை தாழ திருவுளததி னுனன வனஞெ ருறறனாஞா னககணவாக குதவி ஞுல. (எசு)

வேறு.

ஆங்கவர் காணப புரிசிருத ததசிற் கையயவா ஞசுர ணகிலத, தோஙகிய வதரு வணமறை விதியா லொலிமிகுங குடமுழா வதிரப பப், பாஙகொடு நெடுமான மததள முழககப பஙகயன ருளமொத தி சைபப, வாஙகரும் பானு கமபஞ யிரஞசெவ வாயிறை சங்கெடுத தொலிபப. (எஎ)

மூவிரு பாதன் சதசிர சேனன் மொழிதரு கணேசரிங கிவாக டாவரு மொலிசேர் தமருகம விதியின சதியின்வா சிபபவாக காககன் மேவரும் பேரி வாததியங கொட்ட வேணுகம் பனரிசை மிழறற வேவரும் பரவு மஙகலா குமபோ தாரிருங் கொமபெடுத தூத.(எஅ)

நந்திமா தேவர் பொற்பிரம பெடுதது நாட்டியச் சபையிஞர்ப படக்கி,வந்திடு மிமையோா குழுவினைத தததம வரிசையின் முறைமு றை நிறுவி, யிந்துவே ணியஞர் திருமுனன ருலாவி யிருமருங் கினு மெதிர் நடந்து, பந்தமாம் வினைதீா சீததிலை யெடுததுப் பகர்தரு ங் கட்டியம் படிக்க. (எகூ)

மற்றைய கணஙக ளிற்சிலா வீணை வாசிபப வவர்களிற சில வர்,துற்றிடு மற்றைத தமருக முதல வாத்தியத் துழனியார்ப் பெடுப பக், கற்றையங் கூநத லரம்பையா கமலக் காலிறகிங கிணிசிலம ப ணிந்தே, யுற்றுவே ழிசையின் கானவா ரமுத மொண்குழைச் செவி யினின் வார்க்க. (அ0)

சாமரங் குடைபா வாடைநீள் விருது கொடிசில தையல ரெடு ப்பத்,தோமறு சந்தக் குழம்புகொண் டிமையோர் தொழசில தோ கையெ ரிறைப்புக், காமரு தூப தீபத்தட் டேந்திக் கன்னியர் சிலர்ப

ணி மாற, மாமறை விதியான மஙகலம பாடிய பலாண்டிமா தரிறசி
லா கூற. (அக)

விசையையே செயையாம பாஙகிய ரோமே வேழமா முகன்குக
னெனறு, மிசைபெறு மைநத ரிருவாக ளோடு மெமபெரு மாட்டி
யுண மகிழ்ந்து, நசைதரு கயறகட் பாாவையி னுலு நலாதரு புனை
லுக யாலுா, திசையெலாம பரவு திருநடம விளஙகச செயதுகெம் பி
ரமே செலுதத. (அஉ.)

தெரிதரு பதிறோ ருருததிரா மறறுஞ செப்பிய வுருததிர கண
ஙக, ளரியயன மகவான முதறறிசைப பால ரவரவா கணஙகள்விண
ணோகள்,விரிதவ முனிவா சிததாக ளியககா விஞசையா சாரண ருா
கா, பரிவினோ டிநது சூரியா வணஙகிப பரமவா ணநதததின மூழக.()

மறறுள கிரக முடுககளெண வசுககண மருததுவ ரிராசிபுட் கலமா
கறறுளி முகிலக ளேழிரு புவண ஙளிகட லேழுமா நதிகள [வரைகண
பொறறுண ரோடை குளஙகிண ருவி புகலுமெண் கயங்கண்மால
முறறுறு மனபா லானநதத தேனை முகநதுகண வழியுளந தேகக. ()

ஐஙகரன கணஙக ளறுமுகன கணஙக ளாதிசண டேசன்மா நநதி
யெஙகளும் புகழுநும் திலாமகா வாகு வுறபனர் கிரீசருன் மததா
தங்கிய பிரஙக ருறசிலா கணததுட் சாறறுகுண டிகர்பணி சிரசு
துஙகவைங கணண ரெழுகணா பூத பசாசுவே தாளஙக டுதிபப. ()

வேதிகான் காறு சாததிரம வேத சிரசொடா கமங்களு லேழு,
கோதிலா வுபநி டதஙகடோத திரஞ்சுத திரம்வியாக கியானஙகண
மிருதி, யாதியீ ரொனபான புராணகா வியமபர வநதநா டகமலங
கார, மீதெலாம பரம வடிவெடுத திறைஞசி யிறைநடந தொழுது
வாழ்த தெடுபப. (அசு)

அததிரி விண்டு புலததியர் புலக ரங்கிராக காககாபார்க் கவர்மா
கிததிய வறசர் குற்சாகா லவர்நன் னிலைபெறு மிருகண்டு விசுவா [ம
மிததிரா சுகர்மாாக கணடாமத தியநதர் வியாசர்மாத் தேந்தினி வா
ரிததனை பிரம விருடியர் கணஙக ளிறைஞசினா குணலையிட் டேத்த.

கண்ணுவர் சஙகா தெக்கர்சம் வாததா காத்தியா யனர்தொழு
தேத்தப்,பண்ணிசை வீணை நாரதர் முதலாந தேவமா விருடியர் பா
வத்,தணணளிச சனகா தியசிவ யோகா தனித்தனி கணடுதோத் திர
ஞ்செய, துண்மகிழ் சிறந்து நடனவா னந்தத் தேன்முகக் துண்டுக
ண் களிக்க. (அஅ)

பம்பிய வேத துந்துபி முழங்கப் பங்கயன் செய்தொழின் மயங்க, வமபிகை தானுந் தாளமொத்த திசைததே யாகர நடேசவென் றேதத, வும்பர்நா யகர்பொன வேணியின் சோதி யோங்கிய திகந்தமும விளங்கி, வமபவிழ் குழலா புலகவான் மாக்கள் வல்வினை மலவிரு ளகற்ற. (அகூ)

சிறசபை தன்னிற சுற்றியே நடிக்குந திகம்பரன் குஞ்சித பததிற், பொற்சிலம் போசை கேட்டுளோா புளகம் பொலிசிவ மோகததி லழுநதச,சற்சிதா னந்தத தாணடவ ரசததைத தனிவிடை ஞானநேத திரததான,முற்செலு மனபிற பருகியுள ளுருகி முடிவிலற புததொடு மிருபப. (கூ0)

இத்திரு நடன வானநதத் தேனுண் டியாவருந் திருததியை யடைநதார், மொயததெழு வான்பூ மழையமபொன் மழைநன் முழுநவ மணிமழை பொழிநத,வத்தனு னந்தத தாண்டவ ராய னனைவாக்குங கருணைசெய தருளி, நிததமா முத்தி யளிததிட வன்னோ நிறைபரஞ சோதியுட் புகுவார். (கூக)

அனேகமால பிரம ரனேகமிந திராரு மனேகமாம் விண்ணவர் முனிவ,ரனேகமா யோகர் சித்தரு மனேக மறறும்விண் ணவர்குழாம னேக, மனேகமெய் யன்ப ரனேகமா தவங்கள் செயதலா லனேகநீததேக, மனேகனும பொருளி னிரண்டற வொன்றி யநாதிசா யுசசிய மடைந்தார். (கூஉ)

மானினேர் விழியாய் தொழுதவெல் லோரும் வழுத்தரு முததியை யடைந்தார், மோனமா யிருநது நீயுமந் நடன மூர்த்தியைத தியானஞ்செய் திடுவோ, யீனமார் பவநீர் முததியெய் திடுமென் றியமபயான் றியானிக்கும் பொருட்டான், ஞானமார் சபையி னடனமூர்த ததின் பிரமாண நவிலெனக் கென்றாள். (கூங)

என்றவள் கூறத் தருமசன் மாவங் கியம்புவா னீததி குய்யக், துன்றுபூங் குழலாய் கற்பின்மேம் படுநீ வினையது சொல்லுதல் வழக்கா, வொன்றுமன் பினிறகேண் மாசதா சிவந்தா ளுெப்பற நடித்திடு மம்பொன்,மன்றமாம் விமான மொன்றனைக் கோடி யோசனை யுயர்ந்தது மாபரல். (கூச)

அகலமு முரைக்கு மத்தொகை வாயி லுயரமு மிலக்கமோ ரனுபான், புகலும்யோ சனைபச் சபையினு ளிலங்கும் பொற்பொடு மக

லமா றிலக்கம், விகலமொன் றின்றி யுயர்புமத் தொகையா மிரத்ந சிங்காசன மீதிற், சகளநிட் களமா சதாசிவ நடனம் புரிதருந் தையலகண வெப்ப. (௯௫)

செங்கதிர் கோடி யுதித்தென விளங்கித் திக்கண்ணர் காணுதற் கரிதாயப், பங்கமின் ஞானக் கண்ணினர் காண்டற் கெளியவாந் தனிப்பரஞ் சோதி, யெங்குமா நிறையு நிட்களஞ் சகளீ கரித்துநாட் டியம்புரிந் திடுமாற், றுங்கமா நடேச னுயர்மு மைம்பா னிலக்கம் யோசனையெனச் சொல்வார். (௯௬)

பாதமோ ரிரண்டு மிருபத்தைந் திலக்கம் யோசனை நீளங்காற் படங்க, ளோதுமைமா திலக்க நீளமா மரையி னகலமு மதத்தொகை யுரைக்குஞ், சோதிசோ திருமே னியின்வடி வகலந் தோன்றிடு மேழிரண் டிலக்க, நீதிசோ காள கந்தர மிலக்க மிரண்டதாம் யோசனை நீளம். (௯௭)

அருள்பொழி முகத்தி னீளமு மிலக்க மிரண்டியோ சனையணி மூக்கின், மருளறு முயர்பு மயுதமா மலர்க்கை நீளமு மிருபஃதி லக்கங், தெருளுற வுரைக்கின் விரல்களி னீள மிருபதி னாயிரந் தெளியும், பொருளுடைப் புரூரந் திருச்செவி திருக்கண் ணீளமும் புகலுமத் தொகையே. (௯௮)

இத்திற நடேசன் கேசாதி பாத பரியந்த மியல்பெற விளங்கு, முத்தம மூர்த்திக் கியைந்திட விமலை யுருவமும் பொலிதர விருக்கு, நித்தமா மிடப தேவாநந் தீசா நிகழ்சிவ கணத்தவ ருருவு, மத்தக விளங்கும் புந்தியா லளந்து காணுதி யறைகுவ மின்னும். (௯௯)

இரசித சபையாம் விமானமு மைம்பா னிலக்கமோ சனையுயர் பகலம், பரவுறு மதிசெங் கதிரொரு கோடி யுதித்தெனப் பல்லொளி பரப்பு, திரமுற வுரைக்கு நிட்களந் தானே சகளமாயத் திருக்கர மொருபான், வாமுறத் தோன்றத் திருநடம் புரியும் வனிதைநீ யதுமனக் கோடி. (௧௦௦)

வான்கதிர் கோடி யுதித்தென வொளிரு மிரத்தின சபைமணி விமானந், தேன்கமழ் குழலா யகலமு முயர்புஞ் செப்புமவ் விலக்கமோ ரைம்பா, னுன்குதிண் புயத்தோ ரைந்தடங் களமே சிங்கார நடஞ்செயு முருவா, யூன்கெழு பவந்தீர்த் தருளுமிப் பொருளைச் சபையொடு முன்னத்திற் கோடி. (௧௦௧)

ஓஙகுமப பொருள்சேர் கொடுமுடி விரிவு மாவர ணஙகளு மு ளைத்தேம, பாஙகுறுஞ் சததுக் கோடியா மாட மாளிகை யவற்றை பபண் புறசசூழ, நீஙகரும பரிதி காநதமாம் பனேஞேர் முடிநிக மூரு ததிர ரிருப்பா,தாங்குமத தொகைய ரவறறைசசூழ் நூறறெட் டணி முடி சந்திர காந்தம். (க0௨)

அவற்றினைம பததோா சததிகள் பொருணூ லுணாபவ ராஞு ருப பெற்றோா, கவறசிதீா நவசத திகளினை யோாகள கருத்துறச சதாசிவப பொருளோ, யுவபபொடுமெ பாவி யுறைகுவ ருவற்றைச சூழ முடி யாயிரந தோணறு, நிவப்பழ னிறநதாண டவஞுசதத கோடி மந திர முருப்பெறறு நிலவும. (க0௩)

பகாதரு மவறறைச சூழுமோா பதினு யிரதொரு முடியவை படிக, நிகாறு தநதி முகனகுகன சாதத னிகழததிய வினைசெயு மூவா, மகரவா ரிதிசூழ புவிபுகழ காளா வயிரவ னநதியிங கிருடி, சிகரநோ கணங்க டிறற்சிவ குமாரர் தேனுமால விடைபடைத துர்க்கை. ()

சத்திக ளினையோா தவமுயற சியினு வினிதிருந தபபதஞு சரிபபா ர,மொயததிடு மலைசூழங் தொன்றுபெற றிடுமோ ரிலககமா முடிம ணி மயத்த, வைததமேற் றிசையில வைகுவர் கோடி நாராணா ம லததினீங கிடுவார், சிததசுத தியினுற றனிமுத லான சிறபர மற பொடும் வணஙகி. (க0௫)

வடதிசைச் சிகரத் தளவிலாப பிரமர் வைகுவர் முததியை விரும பி, மிடையுமிந திரர்க ளனேகர்கீட் டிசையின் விமலனைத தொழு துட னமைவார், படர்தரு தென்பா னெடுமுடிச சிகரத துறைகுவா பரநதெழு கணஙக ,ளிடாறு தவததோ ரளவிலர் கருணை யெமபிரா ன் றன்பத மிறைஞுசி. (க0௬)

பத்திலக் கத்தொன றலைமருங குடுத்துப் பைமபொனின் விள ம்புமச சிகரம, புத்திகூாந தாங்க ளுருததிர கணங்கள் பூததே ஞதி பர் சித்தர், வித்தியா தார்மா கருடாகந் திருவர் மேவுவர் ளுலபே முதலா, மொய்த்திடுங் கருவி சுரபிகன் மணிநீண் முழுநிதி மொய்ம் மலர்த் தருக்கள். (க0௭)

ஏலவார் குழனற் கணிகைய ரீட்ட மிறையுருத் தரித்தவ ணிருட பார், சாலுமித் தகைய கொடுமுடிக் கீழாய்த் தாவற நவிலனைக இல க்கும்,பாலுறழ் வெள்ளிக் கொடுமுடி யவற்றின் பகர்தொகை கோ

யொ டொன்று, மேலுற வவற்றிற் சரிப்பன யாவும் விதம்பெற வா
ன்முறை விரிப்பாம். (௧0௮)

பிரணவத் துருவாய் விளங்கும்வெண் ணிறத்திற பிறங்கிரண
டாயிரம வேழ, மூராறுறு வேதப் பரிகளுண முகறகு முழுதளாங் தறி
நதிட வொண்ணு, வரனொடு முறைவ தனேகமோர தாள மூன்று
டைத தாளின வானற, காறுறு பொற்றைத தாள்பல வுடைய தா
ளிலாக கணங்கணக கிறநத. (௧0௯)

ஒருமுகத தனவோ ரிருமுகத தனமூன் றுடைமுகத தனமுக மி
லாத, திருகுவெரு சிறறக கணகளுங் செறிநத கைகளு மினனண
ளு சிறநத, மருவுவெண பிறைபோ லெயிறறன பிலம்போல் வாயி
ன செமமயி ரினவாயப, பொருவருங கணங்க ளளவில வின்னும புக
லுவங கணங்களின பொலிவு. (௧௧0)

மானிடர் பறவை மதகரி முகதத வரிபபுலி முகததவெவ் வழல்
வாயக,கானமா நரிவெங கரடிமா முகதத கடியபல் விலங்குமா முக
தத, வானபல பூத மெண்ணில வமல ஞரணயி னியங்கியாங கமாவ,
தூங்கிற விமானங தோபல பொருந்துங தொகுததலவிண ணவாக்கும
ற றரிதால. (௧௧௧)

அபபெருங கயிலை மருங்குடுத துயர்நத வணிகிளர் கற்பகப
பொதும்பா, வையபுறு மணட மாதியங தமுளுசூழ் மருங்கும்வீ
சியபணைத தருகக, ளொபபற விளங்கு மாஙகவண் புதுநீ ரோஙகிய
நவநதி நண்ணு, முபபரம பொருளின முதலுரு வேணடி முழுத்தவர்
தவமபுரிங திருபபார். (௧௧௨)

நீடுமித் தன்மை யாயமா கயிலை நெடுவரைக் கொடுமுடி யிலக்
கங, கோடியோர் பதினொ ரிலககததோர் பதினொ ராயிரத தொருநூ
றுங் குணித்து, நாடிய விருபத தைந்துமென் றுரைபபா நவிலுமிக்
கயிலையின் றூழவின், மாடுசூழ் தரும்பொன னிலமதிற் கணததோ
ருததிர ராயிரா வதிவார. (௧௧௩)

ஆஙகவ ருறையுந் தமனியத தளததி னளவையோர் கோடியோ
சனையா,நீங்கரி தாமத தமனியத தளததை நிலைபெறச் சூழ்ந்துகொண
டிருக்கும, பூங்கதி ரொளியாற கதிரொளி யகறறும் பொற்பொடு மி
ளிர்தற விளங்கித், தாங்கரும வெள்ளி மதிலுடதே திருக்குந் தமனிய வி
ஞ்சிபொன் றனதால். (௧௧௪)

துன்னிய கோடி யோசனை யகன்று தொகுததிடுங கோடியிற கோடி, மன்னியே யூடு போகிமேக குயர்நது வளர்நதன வானுற வோஙகி,மின்னுகோ புரங்க ளெட்டுள் வவறறின் வாயிலின மேவியே காபபோ, ரினனரென றவரைப் புகலுதல செயவாங கேட்டியென் றியமபுவான் முனிவன். (கக௫)

ஐங்கரன றிகழபூ ருவதிசை வீர பததிர னழறறிசை தென்பாற், றுஙகமா நநதி வயிரவன றெனமேற றுலஙகிய சூலமேற றிசையிற, றஙகுவேற் குமரன் வாயுவின் றிசையின் வயிரவி சாற்றிய வடககி, ஞெஙகுமா காளர் சாததனீ சானத துறைநதுதங கணதொடுமே புர பபார். (கக௬)

இயம்பிய விவறறை வளைநதுகு பூரண மொனறுள வினமணிக குலங்கள், வயஙகொளி விளஙகி வானுற நிவநத வனமனத தரககாவ ல் லசுரர்,முயஙகியே சேறற கரியதாயப பிரள யஞ்செலற கருமுழுக் காவல், வியன்பெருங கயிலை நிலையிது புகன்றேம் விமலனே டிது மனக கோடி. (கக௭)

வளப்பெருங கயிலை வணமையு மூனறு மன்றமு நடேசனமா வடிவு,மளப்பரி தெவாககு மவனரு ளதனு லறிநதவா றியமபினநடே சன், ளிளப்பரும் பஞச சததிகட் கருளிச சுவேசசையா யுறுஙகிள ருரு வி, னுளபபடு முரோம மொன்றிறபல் கோடி யண்டஙக டோனறி யே யொடுங்கும. (கக௮)

மலரயன் றிருமா லிநதிரன் முதலாம வானவ ரவனரு ளடைந து,நிலைபெறுஞ் செல்வ மெயதின ரவனை நிகழததுமால கண்மலர் சா த்திப்,பலாபுகழ சுதரிசனபபெயர் படைதத சககரம பெறறன னெவ ு, லலைவறு மவனை யளந்தவன் வடிவம் வருணிபப தியாவாக்கு முடியா. (கக௯)

ஊன்மதுப் புசித்த வேடன்பூ சித்தே யுயர்தரு முததியை யடைந தா, ஞனவற குதவு வானெவ னவனை யடைவிறறன சரிதையைக கேட்போர், வானமும பரவு சிவகதி யடைவார் வந்தருள் வானெவ னவனைப், பானமைசே ரண்டப புரவிரோ மனைபபல விததிலும வருணித்து முடியா. (கஉ0)

இத்தக விளஙகு நடேசனைக் கயிலை யுசசியி னிருபபதாய் நினை ப்போர்;பத்தியா யீசன் சந்நிதி யிருநது பரவுமிக் கதைபடித திடுவோ

ர, வித்தக கதைகேட பவாபவ மகன்று விமலமா கயிலையை யடைந்து, நித்திய போகந் துயத்திரண டற்ற நேயமா முத்தியை யடைவார.

என்றுமா தவத்துத் தருமசன மாவங் கியமபவும வினவினா கேளா, நனறுநன றெனறு கசிந்துள முருகித நியானித்து நனமையை யடைந்தாள, வெனறிமா தவத்தி ரத்தக முனிவன விளம்பிய வாறும குரைத்தேந, தொனறுமா கயிலை சபையொரு மூனறுஞ் சூக்கும நாகவிய சொககன. (கஉ)

ஈடணவிக கிரக மாகிய தனையு ரவிலருந் சூக்கும மாகவி, யடைவினய பொதுவி றவங்ந்தா பித்தே யமுதலிங கத்தினி னுறை, கடமூல கேதது மதுரைபூ லோக சிவலோக மாகயி லாயம, திடமுற வுரைத்தேனு சததிய மெனறே செப்பினன மலயமா முனிவன. ()

ஆறாவது மகாகைலமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம

முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம - ருஙள

ஏழாவது

தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்.

வினவு மாதவா மீளவும் வினவுவாா மெயத்தமிழ முனிததேவே
ஙனிவி றுமபுவே தாகம முதலிய விணணவர் நடஙகாணப
புனித சுநதரன புரிநிருத த்ததைநீ புகலககேட் டுளமவாழநதே
மினிய மாதவப பயனசிவ பதநியு மெயதினேங கதிபெறறேம. (க)

அனன தாயினு மினனுமொன றுரைககுது மாலவாயப பதிதன்னின்
முன்ன மமபிகை யறமவளாத தனளென மொழிநதனை யதுகேட்டே
கனனி பா்கன்ற னருளினு லஙகயற் கண்ணிநா யகியநாண் [ங
மன்னு முபபத்தி ரண்டறம வளாததததை வகுததுரை விரிதெனறூர்,

இநத வாசகங கேட்டவு மகததிய னியம்புவான் முனிவீாகாள்
புநதி கூர்தரக் கேளுமின் புகலுவாம பூருவ கதைகேட்போா
முநதை வல்வினை நீஙகியே சிவகதி முறறுவ ரிஃதுண்மை
சிநதை செயகுதி ரென்றவ ருளங்கொளத் தெருளுற வுரைசெய்வான

வேறு.

ஆதி நாளினிற் சோமசுந் தரியாமுதற் கடவுட்
சோதி தோற்றமெற் குரையெனச் சுந்தரி வினவ
நாத னங்கணிற் றோன்றியே நாள்வரி லொடுங்கும்
பாதி மாதுகே ளெனவிளை யாடலைப் பயில்வான். (ச)

வான னாவிய கயிலையி லரனைமா துமையாள்
டேன னாவிய மலர்க்கையாற் றிருவிழி புதைத்தா
ளான காலையி லிருட்பிழம் புருக்கியம் புவியு
மேனை யாவையும் பூசின வாமென விருண்ட. (ரு)

நீல மாமலை போற்கறுத் தனநெடு வரைகண்
ஞால மேழுபுகழ் யமுனைபோற் கறுத்தன நதிகள்
சீல மாதவ முனிவர்மே தகுபுவித் தேவ
ரேனுந் தத்தமா தவமுநன் னியமமு மிழந்தார். (சு)

கண்பு தைத்தகை திறக்குமுன் கணமவர்க் குலகிற்
கெண்பு தைத்திடும் யுகங்களு மெண்ணில சென்ற
பண்ப றுத்திடு மன்னவ னிலைமையைப் பாராத்
தெண்க டற்கடு மிடற்றினன் றிருவுளங் கறுத்தான். (எ)

கறுத்த கண்டனுட் கறுப்பினைக் கவுரிகண் டறிந்தாள்
சிறுத்த குற்றநீ பொறுத்தியான் செய்தது பிழையா
லுறுத்து மிப்பவந் தீர்வழி யுரையெனப் பணிந்தாண்
மறுத்து ளாதிலன் கருணைசெய் தருளியே வள்ளல். (அ)

எத்த லத்தினுந் தீர்வுறு திப்பவஞ் சிவன்
முத்தி மாநக ரடைந்துமுப் பானிரண் டறமும்
பத்தி கூர்ந்துநீ புரிந்தெமை வழிபடிற் பாறும்
புத்தி யீதென விடைகொடுத் தருளலும் பூவை. (கு)

என்ன மாதவஞ் செய்தன னியற்றமிழ் மதுரை
தன்னி னல்லறம் வளர்ப்பதற் கெனமனந் தளிர்த்தா
ளென்ன செய்குவ லென்றர னடியிணை யிறைஞ்சிப்
பொன்னின் மானமீப் பொலிந்தன ளத்தலம் புகுவாள். (கo)

வேறு.

விசையை யேசயை சண்டி மெல்லிய
லசைவின் மங்கலை யருகு சூழ்வரத்
திசைவி ளங்கநற் றீர்த்த கன்னிய
ரிசையுந் தேவமா முனிவ ரெய்தவே. (கக)

பணங்கொள் பூதலஞ் சிறப்பப் பலசில
கணங்க டேவதுந் துபிக ளிதத்திடக்
குணங்கொ ளன்பர்சென் றெதிர்ந்து கும்பிட
மணங்கொ டென்றிசை வழிக்கொண் டேகினாள் (கஉ)

கங்கை சூழ்தரு காசி யேமுதல்
லோங்கு மற்றுள தலங்க ளியாவையும்
பொங்கு மாசையாற் றொழுது பூம்பொழின்
மங்கு றேயபருப் பதம்வ ணங்கினாள் (கங)

முத்தி நல்குபொன் முகலி சூழ்ந்தகா
ளத்தி யானதென் கயிலை யீசனைப்
பத்தி யாற்பணிந் தேத்திப் பாங்கர்சூழ்
மெய்த்த லங்களும் விரைந்து போற்றினாள். (கச)

கம்பை பாலிசூழ் காஞ்சி யானவே
கம்ப மேவுமே கம்பர் தாள்களை
யம்மை முன்புபோற் போற்றி யாங்கெழா
வம்பெய் வேணியா ரருள்பெற் றேகுவாள். (கரு)

பொன்னி நாட்டுள தலங்கள் போற்றிச்சென்
றென்னை யாளுடை யிறைவி யாலவாய்
மன்னு மாசையால் வழிக்கொண் டேகியே
கன்னி நாட்டினிற் கடிது செல்கின்றாள். (கசு)

கதிர்த வழ்ந்தெழுங் கதம்ப கானத்தை
யெதிர்ப ணிந்துசென் றேத்தி யன்பினுன்
முதிர்த வந்தரு முத்தி மாநகர்
மதுரை யெய்தினள் மதுர வாய்மையாள். (கஎ)

வேறு.

பாலின் மென்மொழி விமானமினி திழிந்துதன் பரிசனர் புடைசூழச்
சூல தீர்த்தப்பொற் றாமரை யொடுசிவ தீர்த்தமுந் துளைந்தாடி
மூல வஞ்செழுத் தோதிநீ றணிந்துதம் முதல்வனு றுறைகோயில்
காலி னல்வலஞ் செய்திலிங் கத்தினைக் கண்டுகண் களிகூர்ந்தாள். ()

அதித்த ருச்சனை செய்துதாழ்ந் தெழுந்துதம் பரிசனர் சூழ்ந்தே ந்த, வுதித்தெ ழுந்துமெய் யன்பினு லனுக்கைபெற் றுவந்துதா னுறை கோயிற், கதித்தி ரும்பெறு சந்நிதி யனுகியங் கயற்கணு யகிதனைப், பதித்த மெய்யன்பிற் பணிந்தனள் விசயையைப் பார்த்திது பகாகின்றாள். (ககூ)

ஆதி மூலமாம் பரையிவள் கலையிலா யிரத்தினி லொருகூறு
சோதி சேர்கயி லையிலிருந் தனனருட் சோதியு மிதுபோது
நீதி மாதுநீ காணெனத் தர்ச்சனி சுட்டிநே ரிழைகாட்டக்
காதலான்மறைப் பாங்கியர்தாமுங்கண்டருச்சித்துக்களிகூர்ந்தார்

சோதி நாயகி மூவிரு சத்திக்கு மேலதாய்த் தொழிலைங்கு
மாதி நாயகி பரமபரை நாயகி யாலவாய்ப் பதிமேவு
நீதி நாயகி யங்கயற் கண்ணியா மிமலநா யகிமுன்ன
ரோது மாதவஞ் செய்தன னறஞ்செயற் கெனவிசையையைநோக்கி.()

உறையு மிலவிடம் பொருட்டுணை யுயாமகப் பெறுமவாக் குவந்தீர், னிறைய வேய்டிப பவாக்குலா நற்பொரு ணிகழ்த்துவிய பவர்ககாததல், குறைவ றுஞ்சிவ நேசாவாழ திருமடங் குலவுசத திரமுனனூ, லறையும் வேறறம புதுக்குதல சிறையுண வனைவாக்குந் தினபணடம். (௨௨)

சமைய மாறுமே வரைநிடா துதவுமூண சாற்றிய பேரைய
மமைவு ருதிறு மிறுதிசே ருயிரினை மீட்டலா டியாக்காத்தல
சுமையு றுமமலாக காக்குள நீரபபந்தா தூயமணங் கமழெணணைய
கமைத ருமவிலங குணவநா தபபிணங கதிதெரிந் திட்டேறறல. (௨௩)

மருதது வசெயல கணிகையர் போகநன மணங்கொளுத தமதான
மருததி கூாதர வானிலந் திருமுறை கணடிகை யணிநீறு
திருதது பூசனை வததிர தானமே செபபிய கடனறீாததல
பொருதத முறறிடு குருவுப தேசமெண ணுனைகையும புரிகெனறுள.

அனன மேமுத விடுதரு சட்டுவ மீநதன ளதுவனறி
மனனு முததமத தலைவன்முன் றருமிரு நாழிகென மகிழநதிநதாள
பினனு மறறுளவறமெலாஞ்செயகெனப்புகழநதுபேரருள்கூாநதாள
பனனருமபுகழ விசயையே முதலினா பணிததவா றவைசெயவாா.()

அமபி கைககுமுன் னிருந்தறம வளர்ததரும பவமொழித தருளபெற்றுள, செம்பொன் மாமழை நவமணி மலர்மழை பொழிந்தன செறிவானம, பமபு துநதுபி வாத்திய முழககினா சிவகணத தவர்பல்லோர்; ருமபர் வரனமே முதலமூ வுலகுமாாப பெழுநதன வொன்றுகி.(௨௪)

வால கில்லியர் முதலிய விருடியர் மகிழ்ந்துபூ ரணகும்பஞ்
சால்பி னேந்தினர் வேதமந் திரங்களாற் றனித்தனி துதிசெய்தா
ரேல வார்குழ லம்மையைக் கண்டுகண் டிறைஞ்சினர் கரங்கூப்பி
ஞால மூய்யவெண் ணறம் வளர்ப்பது நாங்களசெய தவமென்றார்

மற்று மாதவச் சுமந்துவே முதற்பதி னாயிர வாத்தோருந்
துற்றி யம்பிகை யுடன்வருங் கோதமன் முதலிய தூயோர்
யுற்றெ திர்ந்தழு வாயிர முனிவரு முவந்தள வளாயப்போற்றிக்
கற்றை யங்குழ லுமையைநல் லறம்புரி கவுரியைப் புகழ்கின்றார். ( )

ஆடி னார்சில ரார்த்தெழுந் தார்சில ரருமறை யோதிதம்
பாடி னார்சிலர் பணிந்தெழுந் தார்சிலர் பங்கயப் பதருசென்னி
சூடி னார்சில ரறங்களெண் ணூலொடு மற்றுத்தோத் திரமாக்கித்
தேடி னார்பொருள் கண்டெனக் கண்டுகண் களித்தனர் துதிசெய்தார்.

இல்லை மேமுத லியம்புமெண் ணுள்கற மியற்றுவித் தருள்வானை
யொல்லையாகங்கள்சுருதிவேதியர்கள்செய்துவந்திடப்புரிவானைத்,தொ
ல்லைஞானமறையாகமபுராணந்தோத்திரஞ்செய்வோர்ப்புரப்பானை
முல்லை வாணகை யங்கயற் கண்ணுமை முதல்வியைத் தொழுவாமே.

ஞான ரூபியா யருட்பரை யாகியே ஞானசத் தியுமாகி
யேனை யிச்சுவ வடிவமா யவற்றினை யியல்புறப் புரந்தானை
யான தொன்மையிற் சிருட்டிகா ரணமதா யந்தாப்பூ தமுமாகி
வான மேமுத லுலகங்காத் தருளுமை மாதினைத் தொழுவாமே ( )

பத்தி யாயப்பெருங் கருணையங் கடலுமாயப் பத்தியைத் தருவானை
நித்தி யம்பெறு விச்சுவ முதல்வியாய் நிகழ்கயி லையின்வாழ்வாய்ச்
சுத்த மாயைமுன் னணமா யையைத்தரித் தவற்றினுட் டோயானை
முத்தி மாங்கரிமையமீன் றளித்தருண் முதல்வியைத் தொழுவாமே.( )

நிட்க ளத்தொடு சகளமா யடியவர் நினைத்தவா றருள்வானைக்
கட்பு லப்படக் காணொணுப் பூரண கலையொடு நிறைவானை
யுட்பு லப்படத் திரிவிதக் காரணமொத் தருச்சிப்போ ருளத்தானைத்
தட்ப மாபிறை சூடிய வரனிடத் தையலைத் தொழுவாமே. (௫௫)

கந்த னுக்கொரு தந்தனுக் கருட்டருங் கருணைத்தா யானானை
வந்த னைக்குவந் தறமுத னகையும் வழுத்தினர்க் கருள்வானை
முந்து லோகவா தாரமா முதல்வியை முகுந்தனுக் கிளையானைச்
சுந்த ரேசன்ற னிடத்திலங் கயற்கண்மின் னேருகைகையைத் தொழுவாமே.

என்று தோத்திரஞ் செய்தலு மிறைவிகேட் டகமகிழ்ந் தனமின்னே
மன்ற லவரங் கேண்மினக் கென்னவம் மாதவ ரிவைகேட்பார்
நன்றி கூர்தர யாங்களித் தலத்தினி னனிவசித் திடவேண்டுங்
கொன்றை வேணிய ரெடுநினை யனுதினங்கும்பிடும்பதம்வேண்டும்.

காசி மேருமா மந்தர மேமகூ டம்பெருங் கயிலாயம்
பேசு மததலங களினுமிங கதிகமாயப பிஞ்ஞக ஞெடுமேவி
மாசி லலவாங கொடுககவும வேண்டுமென றியமபமா துமைகேளா
வீசு தண்டமிழ மதுரையத தலஙகளின மேம்படு தலமென்றுள.(௬௬)

ஆல வாயபெருங கயிலையக் காசிசாரு சிக்குமுற பதியாகு
ஞால மேழபுகழ சுாதர னேகயி லாயன்விச சுவநாதன
பால லோசனத தேகமப னஙகயற கணிபணை விசாலாட்சி
கோல மேவுகா மாட்சியாரு சமடடிவித தியாஙக ரிதுகூறில. (௬எ)

இதத லததொடெம பெருமையை யாமலாதெவா றிநதுரைசெயவாா
புதகி கூராதுரீா கேட்டால வாமெலாங தாதன்ம் புகழ்ந்தனனே
பதகி கூாதரு சைவருக் குரைமினபா டண்டிகட குரையாதீா
முதகி மாதவி ரெனறருள செயதனள் பினனரு மொழிகின்றுள.(௬அ)

மூனு மாசையி னிததுதி கேட்பவா படிபபவா முனிவீர்காள்
கேளு நனகுறத துதிபபவா நம்முயா கிளர்பதம பெறுகெனறே
நாளும் போறறிட வரமளித தருளியங் நஙகையங கயற்கண்ணு
ளாளு நாயகி யுருவிலொன றுயின ளின்னுநல் லறஞசெயவாள். ()

மாத வததிரொன றகததிய னுரைசெயக் கேட்டமா தவர்சொலவாா
நீத வததிரு னுயாநதனை நினனருள பெறுதலால வினைநீததேங
தீத கற்றுமம் பிகையறம் புரிநதது செபபினை யெமக்கின்னும
போத முற்றிய மாலருந தவஞசெய்து பெற்றமை புகலெனறாா. ()

ஏழாவது தேவியறம்வளாததவததியாயம

முறறிறறு.

ஆகததிருவிருததம - ௬எஎ.

எட்டாவது

விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்.

பண்டொரு கறபாங் தத்தி லொடுங்கிய முறையே பண்பார்
விண்டுவே முதலோர் தோன்ற வேதங்கள் சனகர் யோகா
தண்டலி றவத்தோா மிக்க பதஞ்சலி முனிதாழ்ங் தேத்த
வண்டர்கா யகனின் றுடு மானந்த நிருத்தங் தன்னில். (க)

வாணனை தியைபபோல் விணடு மததள முழககு கினறுன்
சேனுயா காசி யெயதித தவஞ்செயதா திக்கயபெற றுறபோற
றுணுவாக துவாத சாநதத தலததிலெத தனைகா லஙகள
பூணுமெயத தவததி னைநதப புனிதமா தவததைச செயதான.   (௨)

சொததனம முராரி முனனை தோனறியெவ் வரஙக டநதான
மீககவச சரிதை கேடகும விருபபினேம விரிததுச சொலகென
றககண முனிவா கூற வகமிக மகிழநது கேடகும
பகருவா நீவி ரென்று வகததியன பகாவ தானுன.   (௩)

சிவனடி யாக டமமுட சிறநதுளோன் றிருமால செபபு
மவனெடு சிவனும் பேத மினறரி யலாககண சாததப
பவநதவீத திடுதம் பாதம பரிததன னையிற பாஙகா
நவமுறு நார சிஙகச சருமததைத தரிததா னுதன.   (௪)

மாரபினி லாமை யோடு புனைநதனன மலாப்பூங கையிற
சீாபெறு மவன்கங காள் மேநதினன றிறறரூ லததிற
சூாபெறு முடல முறறுக் தூககினன றுணாபபூங கொன்றைத
தாாமுடி தனிலவிண டுகக டலைமாலை யனநதம பூணடான.   (௫)

அனறியு மிடபபா கததி லவதரித திடுதே லானும
வெனறிசேர் சத்தி தானே விணடுவா யிருதத லானு
மொனறிய சததி யீச னிடத்திலெப போதுண டானுன்
மனறவப போது தானும வநதுதித திடுதே லானும.   (௬)

ஈசனு ரிசசை தேவி யிசைநதனு சரிததாறபோலு
நேசமாா விணடுத தானு மனுசரித திடுவ னீஙகா
வாசையாற் புருட ரூபஞ சததிரூ பமுநதா னுவன
மாசிலவ வீச னிசசைச சுநதர மாக வைகும.   (௭)

என்கையாற் பேத மில்லை யியமபுமால சிவனை நோக்கி
நன்குறப் பூசை யாற்றி நற்றவ னெடுநாட் செயதான
பொன்கமழ் மதுரை நண்ணும புரிசடைப புனிதன காணு
மின்கம ழிடையா ளோடும் வெளியின்மால விடைமேல் வநதான.()

மான்மழு வபயக் தூய வரதமு மலர்க்கை தோன்றக
கூன்பிறை வேணி தோன்றக் கோதையு மொருபாற றோன்ற
வான்மிசை வந்து தோன்று மழகிய சொக்கைக் கண்டான்
பான்மைமா தவனு மன்பிற் பன்முறை பணிநது வீழ்ந்தான்.   (௯)

போற்றினன் பரவி நின்றன புளகிதத் துடல்கம் பிததா
னூற்றுறு கண்ணீர வார வானநத வெள்ளத துற்றான்
சாற்றுவ தினியென யானசெய தவோபலங கிடைதத தென்றான்
மாற்றிலும பிறவி யென்றென் றுடினன் மகிழசசி கொணடான. ()

அககணத தமல னேககி யமுதவாக கருளிச செயவான
சககர பாணி நீயுந தவததினு லிளைததாய போலு
முககிர மாகச செயயுந தவஙகணடுண மகிழசசி யுறறே
மிககமா வரஙக ளீவ மெனறலும விண்டு சொலவான. (கக)

உனனையே காணப பெறற பேறறினு முறுபே றுணடோ
வெனனையா ளுடையா யனன தாயினு மியம்பு கேனயான
முன்னநான றேடிக காணு முழுமல ரிணைபபொற றுளிற
பனனரு மனபு பூணும பததியெற குதவ வேணடும. (கஉ)

அரியுடன பிறநதா ளெனறே யமலைபோ விளஙக வேண்டும
பரிவினீ யவணமேல வைதத பரிவெனமேல் வைகக வேண்டும
புரிமணத துமையா ளுககு வரிசையான் புரிய வேணடும
பிரிவிலா நீயு நானும் பிரிவிலா திருததல வேணடும. (கங)

அமலமா மேனி தன்னிற பாதியெற் களிகக வேண்டும
விமலநிற றுதிப்போ ரெனனை விருபபொடு துதிகக வேண்டுங
கமலமென் கண்ணூற கணடு கதமபகா னததி ருநதே
நிமலலிங கமதா னினனை நிததியம் பணிய வேணடும. (கச)

சுயமபுலிங கஙக ளெஙகுண டஙகெலாந தொழுது சூழநது
வயமபெற நினைனப போற்றித தெரிசித்து வசிகக வேணடு
மியமபிய பதிட்டை பூசை யெனககுமுண டாக வேண்டும
பயம்படு நிதய நைம்மித தியமுமபா லிகக வேண்டும. (கரு)

கிரீசநீ யுறையுங் கர்ப்பக் கிருகததிற் சூழத் தெனபால
வரிசையைங கரததன றெக்க ணுமூர்த்தி வடபால வேதன்
றுரிசறு துர்க்கை வைகித தொழுவர்மேல் பாவின் வைகிப
பரசிகின் னிருதாள் போற்றும் பதமெனக் குதவ வேணடும. (கசு)

சிவலிங்க பூசை செயவோர் சிறந்தநின் வாம பாகங்
கவலின்றி யென்னை யன்பாற் கருதியர்ச சிக்க வேண்டு
நவலிங்கப் பதிட்டை செய்து நானருச சித்த லிங்கந
தவலின்றிச சுயம்பு வேபோற் றழைக்கநீ யுறைதல் வேண்டும்.(கஎ)

இவற்றினு மேல தான வரமெனக் கின்று மொன்று
கவிற்றுமவா ணீனப்போற் றூய கங்கியைப் போல யாணும்
புவித்தலம் புகழு மனறிற புரிநட னதநுக கேறபப
பவித்தமத தளமு முகங் பெருநாளும பரவ வேணடும. (கக)

எத்தனே பிழைசெய தாலு மிதுபிழை யென்றெண் ணுதே
ாத்தவென மயகக நீக்கி யாண்டருள புரிய வேணடு
முத்தனே யெனறு வீணடு மொழியுமிவ வரால கெனனப
பத்தாகள பத்தன் றங்தோ மெனறனன பகாவ தானை. (கக)

மாசயி லாய மிருந்த மதுரையம மனறிம மன்ற !
மேகமா விருந்து நாமே மியலபெற நிருத்தஞ செய்வோ
மோகநாட் டியத்திற கேறப மததள முழக்கிக் கொணடே
நாகமும் புலியும் போனி நடனங்கண டுறைதி யெனறும். (௨௦)

இனனுமோன றிசைககே நாமே யெங்கணு நிருத்தஞ செய்வோ
மினனெருு கீலயை மறற நிருததமா தலஙக டனனிற்
பனனரு முழவ மாாததுப பணிநதவ ணிருபப தாகக்ப
பொனனெனும் மிருநது வாழ்தி பூரண கீலயொ டியமபன. (௨க)

நமமுரு விலிஙகத திறகு நிருதியி னயநது நாமே
யிமமையே தருவா * னெனறே யருச்சிக்கு மிறைக்கு மேல்பாற
றம்மையே தமககு நலஞாு தலத்தினி லழகு வாயபபச்
செம்மையோ டுறைதி கூட லழகனென திருபபோ பெற்றே. (௨௨)

எனறருள புரிநது சொக்க லிலிஙகத்தி னுறைநதான போறறி
மனறவவ வரங்கள் பெற்றே வைகினன கமலக கணண
னெனறுமிக கதைப டிப்போா கேடபவ ருயாமா னததிற
சென்றுவான் கயிலே மேவிச் சாயுச்சிய மடைவா திணணம. (௨௩)

ஈதுமால சரிதை யெனறே யியம்பினன மலேயக் கோமான
றீததீா முனிவா கேட்டிச சிநதையுண மகிழச்சி கொணடா
ராதிமா தவனே கணணன சரிதையை யறைநதாய கருசப்
போதினுன் சரிதை யிங்குப் புகலெனறு பினனுஞ சொலவார். (௨௪)

எட்டாவது விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம
முற்றிற்று.
ஆகததிருவிருத்தம - ௪௦க.

---

* இம்மையே நன்மைதருவானெனபது இமமையேதருவான
என, இடைக்குறைந்து நினறது.

ஒன்பதாவது.

பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்.

வாமபாகத்திலரி வலபபாலில் விதியுதித்தார மைந்த ரன்றே
காமனு கங்கருக்குங் கண்ணன்மணி வண்ணனுக்கே கருணை கூர்ந்து
தாமமா ருயர்பூசை கோயிலவர்க் குண்டாகத தம்போ லாக்கிப்
பூமனூர்க் கிப்புவியிற் பூசையுங்கோ யிலுமினறிப போகச செய்தான்.

அக்கார ணததையெமக் கியம்புதியென றருநதவத்து முனிவர் கூற, முக்காலங் களுமுணரு மசததியனகேட் டுரைசெய்வான முனிவர் கேண்மின், மிகசாமக் கதைபுகல்வேம் விமலனுமவ் வவர்செய்யும் விளைக்கி டாகப், புக்காவிக் குள்ளிருநது கன்மாறு போகமெலாம் புசிப்பிப பானுல. (உ)

ஒருவரிடத தேயன்பு மற்றொருவ ரிடத்திலையென றுரைககவேண்டா மிருவரிடத் திறுஞ்சமமா மீசனருள வாரபகக மிலலை யென்றும
வருவதறகுக் காரணமே தென்பீரோ ஓுலகநடை வளர்ககு மாறறு லருவருக்கும் பாவியரை யறததினரை விருபபுறுநலலருளேசெயயம

நான்முகன்பொய் யுரைததலினு னுனிலததி னிலையிழநது நவையு முற்றன, மான்முகங்கண டோருரைபபர் பொயயெனமா லுடர்சுராகவிங் கினைவு வாயப்ப, பானமுகங்கொண் டிருந்திடுதம மதலையையுந தண்டிததிப் பரிசு செயதா, னான்முகங்கண டறிதிரென வவனுரைபப முனிவரரு ளுவல்வ தானா. (ச)

அததிருநான் முகனசொலுமபொய யேதுரைததி யெனனவகததியனுஞ் சொலவான், சத்தியமே பரமமாநத ருமமெனறு மசததியமே பாவ மெனறும், பத்திதரு சத்தியததோா புண்ணியரா மசததியர்பா வியாக ளென்று, நிததியமா யெசிவனகற் பனைசெயதா னவவரம்பு நீககற் பாறறே. (ரு)

சத்தியமே பலவேள்வி தலநதீாத்தம பரமசிவன் றங்குந தானஞ்
சததியமே மேலான தவந்தருமஞ் சோடசமா தான மாகுஞ்
சததியமே சிவபூசை சரியைகிரி யாயோகந் தருமெய்ஞ் ஞானஞ்
சததியமே புகலுமிக பாத்திறுக்குக் காரணஞ்சத் தியமீ துண்மை. (சு)

பொய்யுரைப்போ ரெத்தவங்கள் புரியினுமத் தவோபலத்தைப் பொருநத மாட்டார், பொய்யுரைப்போ ரெத்தருமஞ் செயயினுமத்

தருமபயன் புசிக்க மாட்டார், பொய்யுரைப்போர்க் கண்டளவிற் சி
னவிலங்கி நெடுந்தூரம் போவன் வேதன், பொய்யுரைப்போர்க் குல
னிறப்போர் சனங்கிட்டா தெனுமபழஞ்சொற் புதுக்கி னானல். (௭)

ஆதிகா லத்தினிக ழவனசரிதை விரித்துரைக்கே மடைவிற் கே
ண்மின, மாதுபா கனையிகந்தவ் வாரணனு நாரணனு மயங்கிக் கூ
றுஞ், சோதிசேர் பரமபொருளியா னியானபெரியனே பெரியனென
விகலித் தொனமை, நீதியாயந் தளர்ந்தறிந்து மற்யார்போற் பொரு
டேற நினைவு தீராதார். (௮)

எம்மிறைவுதித் தெமையிகழ்ந்தா யாவையுநல குவம்பெரியே மெ
னறுன மாயன, வெம்மையொடு நான்முகனு மவனபோலப் புகன்ற
னன்பின வெகுளி கூராது, நயமினுமிக கோரிலையென றகந்தையி
னல வருங்குறியை நாடா ராகித், தம்மினமிகு போர்புரிந்தா ரிரு
வோரு நெடுங்காலந் தணவா ராகி. (௯)

தொடர்ந்தபோர் புரிந்திடுங்கா லிருவோரும பாசுபதந் தொடுடா
விட்டார், வந்தபோ ரத்திரங்க ளொன்றொடொன்று தாக்கவழ
லவானந் தோங்கி, யிந்தப்பூ வுலகுமுத லியப்பியசத் தியவுலக மீறு
மெங்கு, முந்தபபோந் தெரிந்திடுங்கான மானிடாவிண ணவரெவரு
முறையிட் டாரால. (௧௦)

இறைவனது கண்டிரங்கி யாமுதவா திருககிலெலா மிறக்கு மெ
ன்றே, நிறையுமழற் றமபமென விலிங்கமதா யளப்பரிதாய நீண்டு
நின்றாற், றுறையுமழற் பாசுபத வத்திரங்க ளதிலொடுங்கிற் றும்ப ரு
யந்தார, மறையவனுந் திருமாலு மசசுடாகண டார்மயங்கி மறபோர்
விட்டார். (௧௧)

கட்புலனி லளக்கவொண்ணுச சோதியைககண டாகண்டு கல
க்க முற்று, ருட்புலன்க ளொடுங்கியிதனடிமுடிகாண பவர்பெருமை
க் குரிய ரென்றா,விட்புலனிற சென்றுமுடி யறிவனென விதிசபதம்
விளமபி னன்மால், கொட்புலனி லடிகாணப னெனவரிய நெடுஞ்ச
பதங் கூறி னானல். (௧௨)

யோசனைநீண் டகன்றுயர்ந்த வெகினவடி வாய்மலரோ னும்ப
ரோங்கிப, பாசனையும் வகையறியா னரைக்கணத்தா யிரங்காதம் ப
றந்து போனான், மாசனையு மலர்க்கண்ண னிரண்டியோ சனையுயர்
ந்த வராக மாகித், தேசனையும் படிதுளைத்துக கணத்தினுக்கா யிரங
காதந் துருவிச சென்றான். (௧௩)

இம்முறையா லிருவருநதே வாண்டினிலா யிரம்பறநதுமிடந்து ந் தேடித், தம்முருவந் தேயவதன் றிச சிவனுருவி ஞறியந்த தாமோ காண்பா, ரம்மலரோ திமன்சிறைகான் மூககலதோ டேறையநதங கறமூாச சிததரன், கமமுகஙகால் கோடேல முழுவதுநதேயந் தறக குறுகிக் கவன்றான் கண்ணன். (கச)

கவலுறுமான் மூாச்சைதெளிந் தறமெலிவான் கருதியுளத தெண்ணி நோக்கி, யவலுறகக் டாபுவியின மீதுமவரக கூடாதென னறிவென் ஞருந, தவலறுகான பொருளெனறுஞ சிவன்பொருளன றென்றுமிந்தத தவறுற றேனியா, ஹுவலுறுமா றெனகெடடே னி துவருமோ விப்பாவ நுனிககற பாறறேற. (கரு)

எனமனததி னெண்ணியா னடியையித யததிருததி யெந்தா யந தோ, மனமயககா லிதுசெயதேன பொறுததியெனத தியானிததான் வருத்த நீங்கிக, கனமிகுத்த வதிபெலமுற் றனன்மீணடும பூவுலகிற கடிதி னெயதி, யனமயக்கிற் காணுதெனை றறிநதோனுஞ் சுடரிலிங் கத தருகே வநதான. (கசு)

மோட்டுமா வரியுருவாயத் தவறிழைததே னததவறு முழுது நீங க, வீட்டுமா தவபபொருணீ யருளுகெனச சோதியிலிங கததுட் டோன்றித், தோட்டுநாண் மலரிதழித தொடையோனுந தருபபண த்துட் பொருள்போற் றன்னைக, காட்டினன் கண்டுபணிந தெழுந துநின்று துதிசெயதான் கவலை தீர்ந்தான. (கஎ)

பயததானம மால்பின்னு மறைந்துநின்றான் பங்கயத்தோன றன் மை கூறி, லயர்ததாவி தேயநதொடுங்கி மூாசசனையர லங்குமிங்கு மணுக மாட்டா, ஹுயத்தானும் வகையறியா னலம்வருங்கால யோகி யரவ் விடததி னுற்றா,ரியாததாவி வருநதுமவன் வரக்கண்டா ரெ ருமாற்றம் விளம்பு கின்றான். (கஅ)

எங்கிருந்து வருகின்றீ ரெவ்விடததிற செல்குவிரென் றியமப வேழை,பஙகிருந்தின் னருள்கொழிக்கும் பானருள்பெற் றியாம்போ ந்தே மென்றார் பார்ப்பா, னங்குமிஙகு மெதநூா மெதத்னைநாட் சென்றதென்று னன்னோர் சொல்வார், கொஙகிருந்த மலாப்பிரம கற்பமனந் தந்தொகுத்துக கூடா தெனறார். (கக)

வாசமல ரோய்நீயிங் கெய்தியதென் னென்றார்நம் வாம பாகத், தீசன்முடி காண்பனென விண்டுவிறே டிகலியிவ ணுற்றே னென் றா, ஞிவன்மா முடிநீயோ காண்பாயபே ரகந்தையுற்று யறிவொன்

றில்லாய், சிசியிந்தப் புந்தியைவிட டினிததிருமபென் றவர்போனார் திகைதது நின்றான். (௨0)

பஞசமலத தானமயஙகப் பஙகயனு முடிதேடிப பாாததே மில்லைக, கஞசமலாக கணணனடி காணாம னமபோலக கவலகின்றானே, தஞசமுறக கணடனனே சபதமெனனு மெனறுபர் தபிகருஙகாலே, வஞசமலாக கைதையொனறு வரககணடான கையேநதிவாஙகிச சொலவான. (௨௧)

மணஙகமழுகே தகையெவனெத தலைகாலநு செனறதிவணவரநீ யெனன, வணஙகொருபால வீறறிருககுநு சிவனமுடிகின றிழிநதுயிவ ணடைநதேன காலமிணஙகவுளாத திடமுடியா தெணணிறநத காலமெனறு தியமப வேத,லுணஙகுமறி விழநதனனக கைதையைபபார்த தனனபின்றுநுயலவ தானான (௨௨)

வேறு.

கைதையே யெனககுப காரநீயொனறு
செயதையே யுன்னையே துதிததல செயவலென
றெயதவே யியமபயா தியமபென றேநதலு
மொயதையே யதுவர நுனிததுக கூறுவாான. (௨௩)

படிமிசை விடுசுடாப பரனை யெளிியே
யடிமுடி காணபமென றறுதி யிடடனங
கடிமல ரடியரி காணப போயினன
முடியிது காணயா னிஙகு முறறினேன. (௨௪)

கண்டில னுனைககண்டு கவலை தீாநதனன
விணடுமுன னேயெனக் காக மெயமமையே
யண்டாாா யகனறிரு முடிகண் டானய
னுணடெனப பொயமமையொன் றுரைகக வேண்டுநீ. (௨௫)

மறுததுரை யேலென வழஙகக கேதகை
சிறததவர் தொழிலிது செயயொ ணாதென
வெறுததன கூறியும வேதன் வாதையா
லுறுத்துபொய்ச சான்றுரைக குடம்பட் டுளளதால். (௨௬)

கின்னிக ரிலலென நிகழததி யேயது
தன்னையுங கொடுவிதி யிழிந்து தாரணி
முனனிய சுடரொளி யிலிங்க மூாததிமுன
மனனியே துதிசெயு மாலைக கண்டனன. (௨௭)

நாரணு செய்திசொல் லெனமுன் னாரணன
காரணு திபனடி கண்டி லேனியான
பூரணு திபன்முடி காணப போகிய
வாரணு னின்செய லறைகென வோதலும. (உஅ)

முடியது கண்டனன முடியிற சாத்திய
கடிமலர்க கைதையீ தென்று காட்டினன
படியிடந தவனவன் பான்மை நோக்கியே
பிடிபடா தெவர்க்குநின பேசுப பொயயென்றுன. (உகூ)

யாதினுற் பொயயென வியமபு வாயலாத
தாதுசேர் கைதையே சானறென் றுனயன
மாதவன் றுனும மலரைக கேட்டலுந
தீதிலா யுளளதென றியைநது செப்பிறறல. (௩0)

பொயம்மையே யிருவரும புகன்ற வாயமொழி
மெயமமையன் றெனறரி மீண்டுங் கூறலு
மெம்மையோ விதுபுகன றிடுதி யென்றெதிா
கொம்மென நான்முகன் கோபங் கொணடனன. (௩௧)

மருததயில் பாபபணை மாயன் றனனொடவ
வுருததிர னென்னிடத துதிதது ளோனெனக
கருததினி லிகழநதன னகநதை காட்டினன
பொருத்துற வறிந்தவ னகநதை போககுவான. (௩௨)

சுடரொளி யிலிஙகததி னின்று தோன்றியே
யடல்விடைப பாகனின் றடாநது சொலலுவான்
மடல்கெழு மலரினோய மதிததி டாதிவண
டிடமொடு பொய்யுரை செப்பற் பாலையோ. (௩௩)

பொயம்மையுங் சூதுங்கட் கொலையும் புன்மையுங்
செம்மையில் குருநிந்தை தேவ நிநதையும்
கைம்மிகு மகந்தையுங் களிப்புங் காமமு
மிம்மையு மறுமையுங் கெடுக்கு மெந்திரம். (௩௪)

கணத்தினி லனந்தநான் முகனைக காட்டியக்
கணத்தினி லொடுக்குது நம்முட் காணவே
பணத்தினிற் றுயில்கொளும் பச்சை மாலொடு
மெணத்தகா தினையொரு பொருளென் றெண்ணலேம். (௩௫)

ஆயினும் பொய்யுரை பகாந்திட டாயதான
மாயிரும புவியிலுன றனககு வணமைசோ
கோயிலும பூசையும போக கோமுறை
சாயுக வெனககுஞ சாபஞ சாறறினன. (௩௬)

பயிரவன வநதுபொய பகரைந தாநதலை
செயிருறக கிள்ளியக கணததிற சென்றனன
வயிரங்கொண டொருதலை யிழநத மானமக
னுயிருற வொடுங்கியுண் ணொடுங்கி யோயநதனன. (௩௭)

தனியற மறநதுபொயச சான்று கூறிய
பணிமலாக கைதையை நோககிப பணணவ
னினிதென வணிகல மெமககு மாகலை
புனிதநீ யலையெனப புகனறு நீககினன. (௩௮)

சிவனைநொந தொனறையுஞ செபபொ ணாதவ
னவன்செயும வினையதறு பவிததுத தீாவுறந
தவநெறி முனிவாா கேண்மின றுவறு
புவனமுண டவனுறு பொயசொல லாமையால. (௩௯)

பூசையுங கோயிலும் புராரி மேலவைதத
வாசையு முடையனு யவறறுச சததியாய
மாசறு சாததனை யீனறு மறறுள
பேசருங கடவுளாக கதிகம பெறறனன. (௪0)

அகநதையுற றுளனவ ஞயி னுமபல
பிகநதிடும பொயயுரை யியமபி டானென
கெழுநதிடு மயககததை நீககி நின்மலன
முகநதுதன் கருணையே முறறு நலகினன். (௪௧)

அரிசெய லீதநத வயன்பின் செயததைத
தெரிவுறக கேளுமி னெனறு செபபுவான
புரிசடை யமலனை யிகநது பொயயுரை
துரிசறப புகன்றனன சொலவ தேதெனு. (௪௨)

அன்றியும் பூசையு மால யஙகளு
மின்றியே புவியினி லிகழசசி யுறறுளேன
தொன்றைவே ணியன்பொரு ளென்று கொண்டிலேன்
கன்றிய சிவததுரோ கத்த னுயினேன். (௪௩)

இகருறை தீர்ப்பதெம் மீச னேயலாற
புகலெவர் தீர்ப்பரென் றெண்ணிப் போதனு
மககணத் தறிவுவந் தடைவிற போறறியான
புககன னபயநீ பொறுததி யென்பிழை. (௪௪)

மைநதாக லொருகுறை செயயின் மாறறியே
தநதையா வெறுததுடன றயவு செய்குவ
ரெநதைநீ யிரஙகுகென் றீசன் றாண்மலர்
சிநதைசெய தருநதவஞ் செயதின றனரோ. (௪௫)

பருவமோ ராயிரப பஃது பஙகயன்
பொருவரு மருநதவம புரியுங காலையில
வெருவலை யெனசசிவன் வெளிநின றோதுவான
றெருமரு மிபபவந் தீரு மாறுகேள். (௪௬)

எததவ மியற்றினு நீரவு றுதிது
சத்திய மேனுநீ தனைய னுதலாற
புததியுட கொளளுதி புகலவன சிவஸ்மா
மூததினன னகொன மொழியு மோதலம, (௪௭)

புவிபுகழ தருவிராட் புருடன மேனியி
லவயவ மாமறைத தலங்க ளாலவாய
விவிதமாந துவாதசாந தததின மேமபடுங
கவலுறே லததலங கதமப கானனம. (௪௮)

பூரண கலையொடும் புகறென் கூடலிற
காரண காரியங் கடநது வைகுதுங
தாரணி புகழநதத தலததின மேவியே
யாரண நீசிவ பூசை யாறறுவாய. (௪௯)

ஆங்கணின் பவமொழிந் திடுமங கேகெனத
தேஙகம ழிதழியான் செபபக கேட்டலும
பாங்கொடு மவன்பதம பரவிப் பஙகயன
வாஙகரும் பெருமபுகழ மதுரை யெயதினன. (௫0)

வேகமா நதிசிவ தீர்த்த மிக்குயர்
மாகமார் தருபொற்று மரையித தீர்த்தத்தின்
மோகமார் வினைகெட மூழ்கிச சொக்கெனு
மேகமா லிங்கத்தை யிறைஞ்சி யேத்தினன. (௫௧)

அஙகயற கண்ணுமை யமணமயை யனபொடு
பஙகயக் கண்ணனும பணிநது போறறியே
வெஙகொடும் பொயபுகல வினைய கனறிடத
தஙகுநூ ருண்டருந தவமபு ரிநதனன. (௫௨)

வே று.

விராறபுறு பெருஙகல யாண புரததனைக் குரோச மேலபா
லற்புதச சொகக லிஙகத திறகொரு வடபா லானற
சொறறமி ழறியும வேக வதிவட கரையிற றேனறுந
தற்பர லிஙகந் தனனிற பூசிததான றனபே ராகவி. (௫௩)

மூநதிய சிவதீாத தததின் மூனறுகா லமுநீா மூழகி
விநத * மா மலரோா காலத தாயிர மாக மேனமை
தநதமூ வாயி ரததாற சாறறுமவ விலிஙகந தனனிற
சிந்திததுப பூசை செயதான சிவசகத திராநா மத்தால. (௫௪)

அஞசெழுத தயுத நாவி னடைவிறுச சரிததா னிததம
விஞ்சுமிப் படியால வேதா கமவிதி விதியாச சிததே
தஞசென விருநதா னூாறுண டததல விசேடாந தனாறற
செஞசவே யிலிஙக நின்று சிவனவற கருளவா னெணணி. (௫௫)

தோனறினன் சேவின் மீது தோன்றிடக கணட வேத
னெனறவா தரவாற குமபிட் டிருகணி ரருவி சோரத
தானறனி முடிக டாழச சதமுறை வணககஞ செயதான
வானறனை யெனககு நீயென றனபினுல வமூதத லுறறுன (௫௬)

வே று.

தேவா திபாதந தேவே சரணஞ செகநா தபுரா தனனே சரண
மூவா முதலே திருவாப புடையாய முதல்வா கருணு கரனே சரண
நாவா ரவமூத தியபத தாகளபா னலமிக குதவுந தலைவா சரணங
காவா யெமைவந தாள்வாய சரணங் கமலே சசதா சிவனே சரணம.

சததா நிரும லசுததா சரணந தககான மறையின பொருளே சரணம
விததா பொருமு தலானய சரணம் வியனு குமவியா பகனே சரணங
கொததார் புரமெ ரிசெயதாய சரணஙகுழகாவனனவினேதாசரணம்
பிததா மலமொா ழியததா சரணம் பிரமே சசதா சிவனே சரணம். ()

* அரவிநதம என்பது விந்தமெனத, தலைககுறைந்து நின்றது.

ஞானத் திருவே சரணஞ் சிவமெய்ஞ் ஞானந் தருவாய் சரணஞ்சரண
மோனத் தெளிவா யுயிருக் குயிராய முழுதுந் தெரிவாய் சரணஞ் சா
கூனற பிறையா யரவமணிந்தாயகுரவங்கமழ்குழலபாகாசரண[ணம
மீனத் துவசற் கருள்வாய் சரணம் வேதே சசதா சிவனே சரணம். ()

எந்தாய் தந்தையு மானாய் சரண மெந்தே வினையு மளித்தாய் சரண
மைந்தா ரிடபத் துவசா சரணம் வரநல் கிடுமுத் தமனே சரண
முந்தா ருருவ மனாதா சரண முறைசே ருமவிகா ரமிலாய் சரணஞ்
சிந்தா மணியே சரணங் கமலத் தேவே சசதா சிவனே சரணம். ()

நாதா வுலக வதீதா சரண நலமார் விழிக ளனேகா வுலகுக்
காதா ரமுமீ யானாய் நதிகட் கதிவே கவதிக் கரையாய் சரணந் [ம
தாதாரமலாகொடுனைப்பூசித்திடுதமியன்பிழைகளபொறுப்பாயசரண
பூதா திபகு ருநாதா சரணம் போதே சசதா சிவனே சரணம். (௬௧)

வேறு.

என்றுதுதித் தேகமலன் பின்னருநல் லருள்கொழிக்கு மிறைவ
நின்னைத், தொன்றுதரு நான்மறைகண் டறியாதென் றுன்னோதொ
குத்துக் காணபேன், கன்றுவினை தீர்த்தெம்மைக் கைவிடே லெனத்
தொழுது கழ றினனென், வென்றிமழ விடையானு மவன்முகம்பா
ரத் தருளியிவை விளம்பு வானால். (௬௨)

கமலநீ நங்கடம்ப வனத்திலருந் தவங்கருதிப் புரித லானு
நிமலமா விளங்குபுரா தனலிங்கம் பூசித்த நேசமை யானு
மமலமாந் தோத்திரத்தி னுலுமக மகிழ்ந்தனம்ப பதியி லான்ற
விமலையோ டுறையிலிங்கம்பூசிப்போர்கெப்பவமும்வீடுந்திண்ணம்.

காசியினிற் சிவலிங்கம பதிட்டைசெயும் பலத்தினுங் கதம்ப
கானத், தேசறவே பதிட்டைசெயி னூறுமடங் கதிகமென்று வி
மையோர் போற்றுந், தேசுபெறு சிவதீர்த்த முப்போது மூழ்கிநட்
சனைசசே வித்தே, நேசமுறு புராதனலிங் கம்பூசிப் பவர்பயனை நிக
ழ்த்தற் பாற்றே. (௬௪)

வேகவதி மணமறையோ னனமாக்க லாலன்ன வினோத மொன்று
மாகமுறு பசுபூசித் தருள்பெறலால் வளாதிருவாப் புடையதொன்று
நாகமருச் சித்தணியா விளங்கலா லரவமணி நம்ப ரென்று
மாகமதூல் விதிநீயாச சனைசெயலா லாதிபிர மேச மொன்றும். (௬௫)

தழைத்திடுமெய் விலிங்கத்தின் றிருநாமம் புகலான்குத் தவமோர்
கோடி, பிழைத்தபயன் றூரத்தே தெரிசித்தோர்க் கடையும்வினை யெ

லரா நீறுங், குழைத்திடுமெய் யன்பினரா யித்தலத்து வசித்துநித்தங்
கும்பிட் டேத்திற, பிழைத்திடுமெபொய்ப் பவமகன்று கதியுறுவர் சுய
மபுவினமுந் தியதாயப பேசும். (சுசு)

காரதமா முனிமுதலாந் தேவவிரு டியாகலருசோ வசிட்டன மு
னனும, பேருறுமா தவத்தினமிகு பிரமவிரு டியரிமையோா பேணிப
போற்றுந, தாரகமா மவ்விலிங்கத் தனேகவதி சயந்தோனறுந் தகுவா
ரிசா, பூரணராந திருஞான சம்பந்தா சுந்தராபோற்றுவர்ங்க ரேன.()

திருநாம முச்சரிக்கத் திருத்தத்திற் றிரோதத்திற் றெரிசித் தேத்த,
கருநாமங் கெடத்துவசப் பாயிற்பூசிக கங்கலியு கத்திற் பூசித், தொ
ருநாம முச்சரிக்கப் பவமகலுஞ் சொக்கலிங்க முதவும பேறு, தருநா
முணை மையைப்புகனறே மிவ்விலிங்க நினைபெயாாற் றழைக்கச் செ
னறும. (சுஅ)

கேட்டிகீ வரங்களுணக் குதவுவமென றானருளக் கேட்டு வேத,
னைட்டமூன றுடையாயினை னிகழுந்தவத் துரோகத்தா னவியு
நோட்டம, வாட்டமுறு பொய்யுரைத்த தோடமவை நீக்கியருள வழங்
கல வேணடும், வேட்டிலகிற றமியேனுக்குப பூசையுங்கோ யிலுமுன
போல விளங்கல வேணடும. (சுகூ)

முத்தியே யுதவுறுமி னிருத்தத்திற் கையைந்திடயான முறையிற
றூள,மொத்தியே தொழவேணடும் பிரமதா ளபபெயாபெற றேங்க
வேணடு, மத்தனே யருளுகென வவவாறந் தேமெனப்பின னமல
ன கூறும, பத்தியே தருமிந்தப் பதியினிலவந் தடையுமுனின பவநீங்
கிறருல. (எ0)

ஆயினுமப பவநீர்ததே மருமறையோாக குதவுதனிற கருளிச
செய்தே, மேயுறுந திருநடத்தின திருத்தாளப பணியுமுனக கீநதே
மீநத, மாயிருஞா லமபுகழப பிரமதா ளபபெயரும வழங்கி னேம்வ
ண, சேயெமக்கு நீயதனுற சிருட்டியுமுன போறறழைக்கச் செயதே
மென்றே. (எக)

**வரமுதவி யிமலனுமம் மூலவிலிங கத்தானுன் மலரு ளோனுங்,
திரமுறவவ் விமலனடித் திற்கையைப்த தாளமொத்தித் தெரிசித் தேத்தி
ப், பரமுறுமற் றையதலத்துத் திருத்தாளப பணிசெய்து பாவி வாழ்ந்
தார், ஞாமுறவிக் கதைபடிப்போ ருரைப்போர்கேட் போர்கயிலை
யுற்று வாழ்வார். (எஉ)**

விதிசரிதை யிதுவென்ன மலையமுனி விளம்பினன் விளம்பக் கேளா, வதிசயமுற் றருந்தவத்தோர் மீளவுஞ்சொல் வாமதுரை யாலவாயிற், கதிதருமெம் பரனெண்ணெண் டிருவிளையா டற்கதைகா சியின்முன் சொன்னாய், துதிபரவு மித்தலத்துங் கேட்கவிரும் பினமின்னுஞ் சொல்வா யென்றார். (எங)

என்றுமுனி வரரியம்ப வகத்தியனங் குரைசெய்வா னினிது நோக்கி, னன்றிதரும் யுகமொன்றி னொன்றனுக் கானுகா நான்கு கதத்தும், வென்றிதர விளங்கியநிக் கதைமுழுதுஞ் சாரமா விளம்புகின்றேந், தொன்றுவினைப் பவமகற்றுங் கதியுதவு மெனத்தொகுத்துச் சொல்வ தானான். (எச)

ஒன்பதாவது பிரமன் பூசித்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சஎரு.

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க-வது இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூறுக் கொநீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர்ந் திருத்தங்கண் டிந்துகத் தேவர் மனங் கவரு மடலவேட்ட மெனப் போந்து, வரந்தருநற் கதம்பவனத் திருளா லெயதி வரதனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூடித், திரளுந் திருசித் திளாயில்விடாப் பழிநீங் கறக்கண் டிணங்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான் *. (க)

உ-வது வெள்ளையானைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா பதநீ பக்கான வந்தருளா லீசனைக்கண் டிறைஞ்சி வேந்தன், றேசுபெறு தருவாசன கொடுத்த சேடந் திரு

* இச் செய்யுள் முதல் "பொற்புறுகண் ணுவள்,, என்னுஞ் செய்யுளிறுதியாகவுள்ள அறுபத்து நான்கு செய்யுள்களாற் றனித்தனி சங்கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்ற அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் சரித்திரங்களும், அவற்றின் வைப்பு முறையும் வேப்பத்தூரார் திருவிளையாடற் புராணத்துச் சரித்திரங்களையும், அவற்றின் வைப்பு முறையையும் ஒத்திருக்கின்றன; ஆதலால் இச்சரித்திரங்களின் விரி அப்புராணத்தாற் செவ்விதிற் பெறப்படும்.

முடிசூ டாதிகழ்த் தென்னர் கோவாற, பேசருமா முடிபிளக்க வெ
றறுண னென்றும பெரிதுதகைத் திடுமெனவின் னகன்று மன்
னிற, காசுறச்செல் கென்றமுடன சபிப்பப போநதே னெனகழ
றிக் கடுஞ்சாபந் தீர்ந்தே னிறஞல. (உ)

௩-வது மும்முலைததடாதகையம்மையவதரித்ததிருவிளையாடல்.

தென்னன்மலை யத்துவசன் காஞ்சன மாதாச் சேர்ந்துநெடுங் கா
லங்கள் போகதி வேந்த,ரின்னகைமா திணமணந்து மகவி லாம லிய
ற்றுதவத் தானமுன்று முலையி னுன்னோ, மின்மகவை யருள்வரு ளா
ல் மைச்சன விளங்கியபோ தடாதகைந்ன கணவறக் கண்டான, மன
ஞமுலை மறைந்தரசா மெனப்பொன மோலி வைத்தரசன வானடை
ந்தான மதுரை யாண்டாள. (௩)

௪-வது திருமணஞ்செய்த திருவிளையாடல.

மும்முலையாள கணவனவேட டெழுந்தெண டிசகு முடிவிச
யஞ்செய்து கயிலைமேவ,வயமின்ன விமையவர்போர்புரிந்தாற ருத
வந்துரைப்ப வஞ்சலெனறீ சன்முன கண்டாள, செம்மையிறகாண
ப்ளவினமறைத்த தனம மறைந்த செயலறிந்தே யருளெணனுந திருக
கலை சாத்தித்தமமுறையான மணநதுமுடி சூடி வையந் தனையாண
டசிவலிங்கார்ச் சனையுஞ செய்தான. (௪)

௫-வது பதஞ்சலிக்குநடனஞ்செய்த திருவிளையாடல.

திருமணத்தின வந்தோாக டமைநீ ராடிச் சென்மினிவ ணென
மூழங் முனிவர் தேவர், வருமயரிற பதஞ்சலிமா முனிவன தில்லை
மனறினட்ங கணடலலாற புசியே னெனனத, தருமகவான் சாத்திய
பொன மான மீது தனிர்பபொடுகண டறிதியெனக் காட்டி முனனே,
யருமறைரும் கனகசபைத தெனபால வெளளி யமபலத்தி னடம்புரி
ந்தான புசித்தான் கணடு. (௫)

௬-வது பூதமுணட திருவிளையாடல.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ னின்ஞு டிவகுத் தாவிஸ்பலர் வரு
வரென வமைத்த வன்னம்,விடாதசுரர் சுராசுரர் நாக ஞணடு மிக
வளருந் தொலைந்ததிலை யென்னும் வேலை,யடாதபசி யால்வருந்தி மெ
லிந்த குண்டோ தரனுற்றே னெனவலற வீசன் காட்ட, வடாதுகயி
லைக்கிரிகோன்னக குன்றை,வாரியமின்றதுரோடியின் மங்கை நாண.

எ-வது வைகையாறழைத்ததிருவிளையாடல.

பொருவருமா தபததிரந்தாங கியநான் சிறறாண புசித்திளைததே
னென்றன்னங குழிக ளுன்னின், வருதலுகாற றிரளையாய விழுங்கித
தெணணீரத தாகததான மடுபபொயகை வாவி கூபப, பொருபுனலு
ள எனகுடிததும புனிதா நீரென ருேலிட்ட பூதககி யழைததுக காட
ட, வொருவுகிழக் ககனறபுனன மீணடுஞ செலல வுறிஞசியது மண
லபிறங்க வாயங காநது. (எ)

அ-வது கடலழைததிருவிளையாடல.

அனபுடைய வன்னைகட லாடற கெணணி யவண்மொழிகேட
டசனைததன வநதத தாகநு, ஙனபுடையா டொழுதுரைததம் மாறறங
கூற யாநதறியா ரெனவிருநது முகமவா டககண,டினபுடையின முக
வாடடங் துணிநது காணபா னெணணியிருங தேனெனவேழ கடலு
ங கூவத,தெணபுடவி கடவாதவ வடைவின வநது சிவதீராததத தடத
துறவேழ கடலென ருாகள· (அ)

கூ-வது மலயததுவசபாணடியனையழைததிருவிளையாடல.

வாரிதியொன றுவநதனையேழ் கடலு மிங்கு வாததுநம் மிறைய
ருளா லாடு கென்னப, பேருததி மாமடவா ராடிற கொணகன் பிறங
குசுத ளுனகனரு டாடி னலலாற, சாருறவா டாரெனபர் வரரென
றியாயமுன சாற்றுதலசாற றபபதியை யழைததுக காட்டிச, சீருதவு
கணவனொடா டிப்போற ருமுன சிவலோகங கொடுககவவா சோங
து வாழநதாா. (கூ)

க0-வது உசகிரபபெருவழுதியாரவதரிததிருவிளையாடல.

பொனமலைய மயிலரசு புரிநது காககும புவிமுழுதோர் புரமெ
னவே புரககும் வேநதன, மன்மதிமா மாபோகக வருஙகோ மாறன
மாறறுசுங தாமாற ளுதி மாறன்,மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னரு
ளான ூவலோன் விமலதடா தகைவயிறுக் கிரளு ரென்ருா, ஙன
மகவாச சடைட்யொடுமுற் பவிக்க மோலி ஙனிகவிததான் கோசசடில
வரும னெனருா். (க0)

கக-வது வளைசெண்டுவேலகொடுத்ததிருவிளையாடல.

தாவறுமுக் கிரன்றலையிற் புவிவன் பாரங் தாங்கெனவைத் தரு
ள்புரிந்தங் கிமையோர் வேந்த, ளுவமுடி சாடுகென வளையுக் தந்து
நூக்குகடல் சுவறவெறி வினவே லீந்து, மேவருகங் துகம்போல

விமையோர் வாழபொன மேருவினை யடியெனவன் செண்டை நல்கித,தேவாபுகழ மணமபுணாவித தமலை யோபெரு சிறநதகணத தொமெறைநதான செழிக்க வையம். (கக)

கஉ-வது நானமாடககூடலானதிருவிளையாடல.

தானுவலி யறிவானது கெணணி யேவுந தடஙகடலைச சுராசிததா மனிதா நாகா, பூணரவா வெருமுன்விடக குடிதத வென்றிப புட்கலா வருததமுதற புயலக ளானகை, மானுறுமா மழையையேவுறகான மாட மாககிவலி தொலைவிகக விகலவிட் டேகி,நாலுழநதாழுக தருசசிததான வருணன றாய நகரிலையு நானமாடக கூடலெனறுா. (கஉ)

கங-வது சிததரானதிருவிளையாடல.

மாததிரைபொக கணமயோக படடத தோ மதுரையினெல்லாமவலல சிதத ராகி, யேததிமட வாரெலலாம வீதி தோறு மிவைவளைசிந திடவெஙகும வநது லாவிச,சோததிமேடிடிப்ப வகப்படாது செனறுமருத தினறிசைககலலிபததின பாஙகா்,தோததிரஞ்சோலையபததுட டென்னா கோமான றெழுதிவொன வரமதியா திருநதான செரககன. (கங)

கச-வது கலலானையைககருமபுதின்னுவித ததிருவிளையாடல.

வலலவந்ீயாக்கனெ சித்த ஞயின் வாஙகுவிகல் லிபததால்யாங்காணப மென்றே,யெலலவாகா ணகனககன னலைககாட் டாமுனவாஙகியயின றிதுகமல நான மெனறே,சொல்லருமா பணிதாள வடமும் பறறித துனைவினயினறதிரமுமுங இடமுன றேம்,வில்லாசனஞ்சியதி சயிபப வானில் விரைவினெடு நகைததொளிததான் விமலச சித்தன. (கச)

கரு-வது சஙகபபலகைகொடுததருவிளையாடல.

தவிசுவிரும் பிபபுலவர் வேண்டக கைப்மாப பாவறிவ தொருபலகை தந்தே பின்பு,புவிபுகழகீ ரன்பரணன கபிலன் முன்னுப புகழநதடைவி னிருக்துதமிழ் வைததாங செயதி, விவிதமெனுங காலகீ ளத்தாற் செயப்ுட் டலைமபங்கி மீண்டொருகான்மலைதல் கொண்டாண்,டவைபொருந்து பொருள்செய்து கூட்டித் தானு மேறினுறுபத்தொன்ப தின்பு தென்றுச். (கரு)

கசு-வது கிழியறுத்ததிருவிளையாடல்.

திருந்துசிவ முனிதருமி தனக்கதேன மனமறல செயவான்வண பொருளிலையென றேதத விங்குப, பொருந்துமடந தையரோதியா தலததுலாவும் புகழமாற னணைந்தமனங் கண்டதெனகொ, லருநத மிழா லிதுபொருவப் பாடு வாரோ லளிப்பலெனருேரா பொறகிழிநற சபையுட் கேக, மருந்தனையான கொங்கெனருேரா கவிதை பாடிக் கிழியறுப்பான வழங்கியொபபித் தனனகீழ் நினறே. (கசு)

கஎ-வது நகசீரனைக்கரையேற்றின திருவிளையாடல

காவலர் (பரசுபர) பிழை/பொறுக்குஞ் சொக்கே நகசீரன பிழை பொறுத்தூன் னுதறகட டியால, வேவுறச்சுட் டிடுதுயாகீத தருளை நல கி விளங்கியசொல லெனுமபுகழந தாதி கேட்டுப, பூவைகயற கண ணியொடும் பெரியகை மேவிய பொனமலாச்செங் கைகொடுத்துக் கரையேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலயததுட சென்று போறறத் தேவியொடுஞ் சென்றுகரை யேறறி னானே. (கஎ)

கஅ-வது குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்ததிருவிளையாடல.

ஒண்கவிகுன் றுமபின்ன முறுகீ ரறகிய குரைதமிழநூ லருள்ப வர்யா ரெனவெம் மனனை, திண்புவிப்போந் துயர்தருதென் றிசை வை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று,விண் புகழ்முத தமிழுரைத்தா யென்றிறைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனி னினைத்திருந்தா, யெண்வழிநன றென்றவறகு முணர்ந்து வாயென றியன்முனிவா வெனவழைத்துள ளுபதே சித்தான. (கஅ)

ககூ-வது உக்கிரமைப்பிள்ளைதமிழறிந்ததிருவிளையாடல.

சங்கத்தா ரிறையனுர் பொருட்கே ஞேருந் தகைமைபெற வுரை யெழுதி மலைந்து முனசென், றெங்கட்கீ தறிபவனே நல்ல சொல லென றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவு ருத்திரசன்மன் றன்னைத் தாயமண்ட பத்துவைத்துச்சொனமி ன்மைக, கங்கமுறும் புளகெனப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். (ககூ)

உ0-வது இடைக்காடன்பின்போனதிருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகோண மன்னிக ந்தான்ள நோக்கே, வீறுயரா லயத்தணுகிப் பொருணீ சொல்லுன் மெலிவிலென் மறைபுகலு யிகந்த துன்னை, மாறகலுன் றேவியைமற்

றிலையென் றேத்தி வணங்கித்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியசங் கதத்தொடிருக தழைப்பப் போதா னிடத்தைவட் டிருவால வாயெ ன் றூர்கள   (உ0)

உக-வது கடல்சுவற வேல்விட்ட திருவிளையாடல்.

சிலம்பு நாயையாழி கொள்வான மேவம் செவணருண்ஞா னக்க ணாற்று கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வனே னெதிர்சென றேகின, றேலமொடோங் கழிய யருங் கடலை யாமுன னுதலவே லெறிந்துசுவற றென்று போதும், வேலைசுவ றிடவேலை யெறிந்தா னும்ம வேலைவடி விலம்பரின்றா னென்றா னன்றே.   (உக)

உஉ-வது வலைவீசி மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்களியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மற ந்திடக்கண் டம்மலன் சீறி, வெம்பாதா குலத்துதிப்போ கெனவு தித்த மெல்லியளைக்கொள வா னுருக்கொண் டனுமிக் கேட்பக், கம்புதிக் கொலைமகர வனையோன றுணைடெங் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குவமெனவம் முறையி னேடு கனிமகரம் பிடித்த டைவின் மணஞ்செய் தானால்.   (உஉ)

உந - வது வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதா மரமைகவாங் தவர்தொழு கா சவிப்பப் போகத்தே, கோதையர் நீள்வணிகர் குலத்தி லங்கக் கோலவளை வணிகனுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிசனு லாக் கித்தீயின வீழ்ந்திடுவா ளொருப்படுங்கால விருப்போ டஞ்சி, யாதியு ந மறைந்தொருதன னுருவங் காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் ற ருளிச் செய்தான்.   (உந)

உச - வது விடையிலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யெனப்பாரோர் புகழ்தில் சோழன் கனவுடையோ டெயதிலைகை வடநீ ரத்தி, ளுடிவணங்கு குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயந்திரவு பகலாக்கிச் சென்று மாற,னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வடபால வாயி னெடுமதிலி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேவுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேறறின் றிகழ்மிலச் சினைவாயி லெனப்பொறித்தே.   (உச)

உரு-வது மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்

செழியர்குலத் தருளின் னுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்தினடல் வேட்டைக் காட்டிற, றழியபுலி தாதையைக்கொண் டேக வஞ்சு சாபில்லாப் புதல்வர்நிதி கவர்ந்தே கககண, டொழிவின முடிசூடுவான மறைத்துக காத்த வமைச்சர்மூடிக காமணியின றெனரே யுங்கற், கொழிதமிழதோ பட்டினதது செட்டி யென்று கொண்டாந்துவிற்றான் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (உரு)

உசு-வது யானையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமறுமீ னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெல மாட்டான சமணா தமமாற், புவனிவளர் மதுரையையோர கவள மாகப் போந்துவிழுங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, நிவிாபுகழபே ரட்டாலை மீது நின்றே ரேவிடக்கண டியானைமலை யென்றானறு, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றார் கோறெட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (உசு)

உஎ-வது வாதவூரருக்குபதேசித்த திருவிளையாடல்.

கணாதர் தமிலொருவன விடையிற் போந்து கமழமதுக மிழ வாத புரத்து வாழுங், தண்ராமாத தியர்குலத்துதி டோனறி மாறன றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொளவான, வணமார்பொன் னேடு பெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெறறுத தமிழபாடிததன்,னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே சென்ன வேதி னன் றென்மதுரை வேந்தன் றன்பால். (உஎ)

உஅ-வது நரியைககுதிரையாக்கிய திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபதது மாறனுயர் சிறப்பின் வைகி, பொருமைபொடு வினவவரும வருமென் றேதிப பரிவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய வோரக, னிருநிலெனக் கொடுந்தண்ட மாற்று ராகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச சொக்க,னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந்திட் டுகைத்துக காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (உஅ)

உகூ-வது குதிரையைநரியாக்கிய திருவிளையாடல்.

அருளாற்பந் தியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னி மையோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருள்ாரம் புவிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறுநரியாய்க் கெடிப்புகுரல் காட்டப் போந்து, மருளாருக்

துறையாள ருரைபபச சால மகிழ்ந்திருந்த மனளவன்பால் வாத வூரா, வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறியா போனறு செலல வெகுணடுக ணடு சிறைவைததான மிகவுஞ சீறி. (௨௯)

௩௦-வது மணசுமந்த திருவிளையாடல

மீதுயாந்து பௌவமெனப பெருகும வைகை மேனமைநதி யுடைப்படைப்பா னடைந்த வமமை, யாதரிககும் பிட்டுக்கு மணசு மந்தாண டடிபட்டு மாறெங்கும படவீதேதென், றேதுஙகான முனியைவிடு விடெனறோ வாககாங குயாவானறேன றசிறைவிட டழைததுள ளஞசிப, பாதமல ரிறைஞசிநும்மிச சையிறபோமெனறு பகாந்துவிட்டான பெயாமாறறுன மாறனென்றா. ()

௩௧-வது விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல.

வரமுனிவன் ஞெருவனறன மகவைப பாக வதனவரவே தஙகணமுந திடசீ றுறறு, ருரைசெயழுண டென்றுறி விடுபபச செனறே ஹுறுசைவன மகளெனறு தொடாணம மீச, னாவிருததருயபபுகுந்துள குமார ஞகி ஙனிமாமி வரவமும்பா லனுமாயக காட்டிப, பெரிதுமழ கிதெனறுதளள வுருவங காட்டிப பேதையையுங கொணடகனறுன வியக்க யாரும. (௩௧)

௩௨-வது மாறியாடின திருவிளையாடல.

தென்னனுவந தறுபதது மூனறுயந தெணணெண் டிணகலைவல லாவெனவாங கணைந்தோா பட்டன, மன்னியநாட் டியமறியா ய வளவ ஞமம வருசகல கலாவல்ல னெனனக கறறுங, குனனுமுனனேர் தாளவருததம பொருதேன் றீச ஞெருதாளி னினறுனெனறழுங்கு வானகண்,டனனவட கீழபாலிங் கிறகு முனன மாடினனகான்மாறி வெள்ளி மன்றில. (௩௨)

௩௩-வது பழிக்கஞ்சின திருவிளையாடல.

மனைவியொடும போந்திருந்து வழிக்க ளுன்மேல் வனசரனமுன்னிலெய்த வமபு வீழந்து, தனிமாணம வரவருவே டனைதத தேந்துந தலைக்கடைசார்ந் தபயமிடும பனவ னேறு, 'கனியிருளின் மணமனைபோ யருளா னிற்ப கமனபடர்மா திரைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, பினிவனைப் பசுவாற்கொல் வமெனக கொல்ல வெழில்வழுதியுக்தெளிந்தான மறைபோ லுள்ளம். (௩௩)

௫௪-வது மகாபாதகநீத்ததிருவிளையாடல்.

அன்னையைமண மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வ
த்தனைமண கொட்டால வெட்டாக, கீனையிருளிற கொடுபோககா
ல் வேடா மாதைக கைககொடுசெல வாரடிதத புண்ணீமொயபபத,
துணைவினினமண ஞுலகினிலவர வெனபா ரினறிச சுழன்றுதவத தா
ற்கடமப வனததின மேவத,தனையடைந்தோர்க் கருளசொககன ெ
றுதது வேளைத தவிராமா பாதகததைதத தவிர்ததா னன்றே. (௫௪)

௫௫-வது அஙகமவெட்டின திருவிளையாடல.

அன்பர்தமக கிடாவருமோா கருணைச சொக்கண டாகவெனும
பணிககணிடத தடைநது கறகுந,தென்பரவா யுதக்கலைகள் பயிலவோ
ர் தமமுட் சிததனெனுமொருநீமபன முறறும் கறறு,மினபரவா சான
மனைகை தொடககண டீசன விருததனெனறே விதுகிளைநதாய வெ
ட்ட வரவென,றெனபகாவ தவனுருக்கொண் டறைகூ றிசசென றி
லலினுட்போய மறுகேறி வெட்டி வீழததான. (௫௫)

௫௬-வது மதுரையான திருவிளையாடல.

வெஞசமணர் வைதிகநன் னெறிபொ ருது விமரவை காகம
லை யெனன முன்னம,பஞசவனோ கணையிரு லெயதுவாயாற பட
கககும விடம்பரந்து நகராற ருது, நஞசணிகண் டாவெனசசென
றேததத திஙக ணறுமவியரான மதுரையென மதுர மாககி, வஞசகா
பின் பசுவைவிட விடையை யேவி வலிதொலைததா னிடபகிரி பசு
வெற் பெனறா. (௫௬)

௫எ-வது வெபபுதீாதததிருவிளையாடல.

புகலியினில வைதிகவா ரணமெனறியாரும போற்றியசம்பநத
ரெனறோர் புதலவர் தோனறித,தகவுமையா டிருமுலைபபா லமுத மு
ண்டு தநதருண்ஞா னமபெற்று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளாலவீ
ட்ட மடததி விட்ட படுதழன்மாறனுககேவித தணியரவெப்பும்,திகை
யமணர் காணவொழித தொழியாக கூனுந நீரகியிர்த தாரபுனிதத
திருவெண் ணீற்றால். (௫எ)

௫அ-வது கழுவேற்றின திருவிளையாடல.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா
வேடேடியார் வென்றோ ரென்று, முரண்டருவா துரைத்தேறி யழுவு
வன்னி முடுகிமிசை யேடெனையும் வேவ வேவா, தரண்டருகல் லே

டெடுத்தார் தம்மோ டின்று மாறறிவிட வாவென்றுற் றிட்டுத் தங் கள், கரண்டருமே டாழிசெலக் காழி யாரோ டெதிரேற வேறிறை கழுவாய மீது. (௩அ)

௩௯-வது மெய்க்காட்டிட்டதிருவிளையாடல.

அடற்படையா ளைவேண்டு மம்பொ னலகி யரனடியார்க் கமுதாகி யளித்த வென்றிச், சுடாப்படைவேற படைத்தலைவன் கொ ந்த வீரன சுந்தரசா மந்தனென்போன றனைக் கூவி, யிடறப டைமீ னவனுண்ட படையா வென்ன விமலனுணடே லவையுண் டென் றுரைத்தோ னுக்கார்த், திடப்பபேுன் னியுங்காட்டி நாட்டிச் சொக்கன் சேனைகொணாந் தரியுகைத்து மெயக்காட டிட்டான். ()

௪0-வது உலவாக்கிழிகொடுத்ததிருவிளையாடல்.

ஈசனையுண டெனறேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவிவேள்வி குன்றி வானும், பேசுலகம பொழியாமல வாடக் கண்ட பெருவழுதி தளாந்திரவு துயிலும போது, கேசமுனி வரைமறந்த தானின் றுடு கிலெதளாந்த தவனைகமபோற பழிச்சி தென்றுந், தேசொடு கா ணப்பொழியும பெயும்வா னென்றே செயபினனபோற கிழிக னவில வைத்தான் செனறே. (௪0)

௪க-வது மாமனுய்வந்துவழக்குரைத்ததிருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றஙகை மைந்தன மைந்தனெனத் தன செல்வ'கலகி யிஙகுத், தகைமைபெற விருமெனவைத் தேகத் தளித் தாயத்தா ரில்லமொடு தனஙகைக கொள்ள, விகழப்போம வனிதை மக வொடுஙகோ யிறபோந் திறைவவெனச் செயதிசொல்ல விரங்கி ச சொக்கன், மிகைபறுமா துலனுருககொண டவையி லேறி வேணா டாரை விடவென்றான் வியபப யாரும். (௪க)

௪௨-வது அட்டமாசித்திபகாந்ததிருவிளையாடல.

அரன்கயிலை யின்கணிறைஞ் செயகி மாரோ ரறுவருயா சித்தி யெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திரமுறககே ளாதுமறக் திறைஞ்ச நீர் போய்த் தென்னாட்டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், துரனுறுகல் லாக்கிடத்திர் நீபக் கானத் துறைகுவமயா மவனுற்றெண் சித்தி யாவும், விரவவுறை குவநுங்கல் லுருநீத் தெனன மேவினர்க்கு மேவிய சித்தா னுய்ய. (௪௨)

௪௩-வது தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேதத்தர் வெறுமவழுதி தமையன் கொள்வான் பகாந்திடுபெண் கொண்டுபய ஞெடுங்கூடிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டுப பகையும் வென்று வந்ததமிழ் மதுரைகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத் துடனமுனஞ்ஞென சொக்குண டென்று சிந்தித்தேற் றிடச் சென்று பாலை யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனை யினைத்தற சோ-ர் வரனுவெல வுதவிவைத்தான றண்ணீரப் பந்தர். (௪௩)

௪௪-வது இந்திரனமுடிமேலவளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மூ வரும்வரவிந் திரனங் கெனனீர் வந்ததென விருவர் மழை யென்று போற்ற, வுனறுமுன முதவியுளா கொடாத மாறற் குறுவலிகாண் பாரா மூதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகினருள வழுதிபுய லரசா தமமை,மினனிகள மிட வவனெனை தோலை போக்க வேளாளா பிணையிலவிட்டான மழைமல் கிற்றால. (௪௪)

௪௫-வது பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற பொன்னனையாள் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடுவாண் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெறுள் சொக்குண் டென்று மிகவருநதுங் காறசித்த ராசசென றுண்டு, மாவணவல விரும்புதரச சொல்லித நீயின மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் றந்து, பாவணததாள சொலிசசெயதிறை யுருக்கண் டாண்மெய்ப் பததியெழில கண்டள்ளி முததங் கொணடாள்.(௪௫)

௪௬-வது சோழனைக்கொடுவந்தாழியிலாழ்த்திய திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுரைகொளவான றிறங்கள் பேசிச சென்றடர வெங்கையுண்டென் றிசைக்கு மாறண,றமபமென வவனெதிரே தோன்றச சொக்கன் றுணைபரி மேலவேடக குதிரை யாளாய,நமபு விசை போந்துபரி காட்டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேறடத்துத நீரத் தேற,வமபினுடன் பாய்ந்துகுசை தாங்காச சோழ மனைககொண்டா ழத்தடங்கொண் டாழியென்றார். (௪௬)

௪௭-வது திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஓங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா லாறிங் குயர்ந்திடக்கிற் றலினடுஞ் சொன்றார் மாறி,நீங்கியபின் ஜெருசெழியன றோன்றிச சொக்கேசனைருக் கெல்லைகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டெ

னறு விட்ட பாந்தள படியினில்வாய வைத்துத்தன கதியாற் சூழந்த, தேங்குபுகழப பதிமுடங்கல வாயுரைத்த தத்தாற திருவால வாயால வாயெண ருாகள. (சஎ)

சஅ-வது வரகுணபாண்டியனுக்குப் பிரமகத்திதீர்த்துச் சிவலோகங்காட்டிய திருவிளையாடல்

சினமாவேட்டமபோய்மீள வாசித தாளிற றிகழ்சிவிகையில வழியுற்றங்கு மறையோன றனுச்சக, கணசாயைப் பலதருபடு செய்து நீங்கக காரணமெய வருத்துங்கால வெலவான போந்த, வினமாறசெம் பியற செயித்துத தேயங் கைகக்கொண டிடைமருதிற பிரமகத்தி யொழித்துப போகி,மனமார வணபுவிக்காணக காட்டென றேததும வரகுணற்குச சிவலோகங் காட்டி னானுல. (சஅ)

சகூ-வது விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல

அனபுடையோ னொருசோழன மதுரை கொளவா னுறுவகலுங கண டொகதளாந்தா லயத்துட சென்றே, யனபரம னருளபெற்றச சிற்ய தானை மருங்குவரப போரினகவ பொருவான போந்த, பொனபரவு முளகதெளித செழியறகா சேனை போர்ந்தணையா லருகணை யுஞ் சேனை மாளக,கொனபரவ வணைந்தறியான பொறித்து விட்ட கோலின்விடை கணடுவிடை கொண்டு போனுன (சகூ)

ருo-வது உலவாககோட்டைவைத்த திருவிளையாடல.

அருசியவன புடைவேளாண டலைவ னொரு மாணடியாராக ககமிழ மாதுங தானும, யிருசுமனத தமுதுபடைத தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங கழுதளித்தன முட்டக கணடே, யெருதசினமண ணிறைணிசுக தருவா ரிலலை யிபவகைக காட்டாரயென மடிநீவலென்ன,வுருசிட்கன கனவினகா ணபபோயக காட்டி யுலவாமனபயிலவரிசிக கோட்டை வைத்தான. (ருo)

ருக-வது மூர்த்திக்கரசளித்த திருவிளையாடல.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர கையில் வீழந்து மதுரைகொண்டு வழுதியைவென றுகைகை யானுங, கைதவ கன னடனையுமண மழையான மாறறிக் காதலினறு சாதவொருகாண முட்டக கணடு, பைதலொடு சந்தனத்தை முழங்கை பட்டப பாறையிறதேயத திடுவேணிக மூர்த்தி தனனை, மொயசடைமா மவுலியக்க மணிந்து முழுப்பூசசா ரும்மையா ளுலகாள வித்தான (ருக)

௫உ-வது காரியாரபாரியாரபாப்பகுத்துகொண்டதிருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க காரியார் பாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னினறு, நிலவுபுகழுத தென்னனைகன் கவின்த பாடி. நேருங்கா னெறிமயகக முறககண் டீசன், றிலகவடி விடையனும் கிரையான மேய்த்துச செறுமவனததிற் றேன்றியிது முன்னங் தென்னாக், குல குபுகழுரியதென கவின்று காட்டி யுடனபகுந்து சாததுதமிழ் மா ௦ கொண்டான. (௫உ)

௫௩-வது புலிமுலைபுலவாயககருளின திருவிளையாடல

சித்திரைசசித திரைககுவாது மகவான பூசை செயுஙகாலே மண முபுரததை கோககிச செலவு, மெததுபுகழ வணிகன் கண் டவணடரிதது வியனவனததை மற்றைநாட செனறு சொல்லப, பததியொடு வருஞசெழியன் புலிமு லைபபால பயாதபுல்வா யுணககண்டு விசேடமுள்ள, நிததியவிப பதிகசெலலே காடடென றேதத நிகழசிதத னெ னவெலலே காட்டி ஞுனல். (௫௩)

௫௪-வது விறகுசுமநதுசாதாரிபாடின திருவிளையாடல.

இசைவலலா னெனுமபாணன வடதே யததா னெயதிடமாற ன்பததி ரனைவா வென்றே, வசையில்லா யவனெடுபா டேவா தென ன வநதுசொககுண் டென்றிருப்ப பாணன் வேநத, னசைவிலலா வடிமையென விறகு கூறி யமையிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத, திசைநிலலா தொளிததுவிட வதனமுன போனன் றிறறபாணன் வி ளையொராம் வெருக்கொண டாஙகு. (௫௪)

௫௫-வது திருமுகஙகொடுததததிருவிளையாடல.

இன்னிசைபா டுமெபுகழப்பத திரனகொ டுப்பா னிறைவனுரி யிலலே யென வருநதுங் காறபோய, மன னுமதி மலிபுரிசை மாட மெனறு. வரைநதொரதிரு முகஙகனவி னனவிற காண, முனனுதவி கம்மன்பி ன சேர மான்பான முடிகென்று விடைகொடுப்பப் போனன் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன கல்க வாஙகி மேவியிருக தனன்வழுஙகி ச சொககை வாழத்தி. (௫௫)

௫௬-வது பாணபத்திர னுககுப்பலகையிட்டதிருவிளையாடல.

பெருகுபொருள் கண்டுமனம் பொறுது மற்றப் பெரும்பாண னிருப்பப்பத் திரனு மன்பா,லுருகுமிசை முசசந்தி யன்றிக் கஙகு லுது கனஞ்சும பாடுதுமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய் கோவக்கன்

மாரி யேவ மெயயன்பு கண்டியாரும வழுததச சஙகத, திருமையியற் பலகைதநதோ னிருநது பாடென றிசைபபலகை கொணாநதிட்டா னிவ்விமை கூறாநது. (௫௬)

௫எ-வது இசைவாதுவென றதிருவிளையாடல.

நவையறபத திரனமனேவி முலலை மாலை நனிவழுதி கினேவுதனைத தளரா நாணிப, புவனியிறறீ பாநதாதது மினறுங தேடிய பொருவி லொரு பாடுவாட கொணாநது தனபே, ரவையினிறறேற றுளசும பப ஏனொறு பேசி யறுதியிசைத திட்டவையிற பாடிச சாாநத, சிவ னருளால வருயவிறலி மாலே முலலைத தேமாலே கழுததினிடப பெ றறு ளனறே. (௫எ)

௫அ-வது பனறிக குழலைகொடுததழிருவிளையாடல.

உயாதநதை யிறநதிட்டபபன னிருவா னைநத ஞுழவினையாற கா டுறைறவன னியாகள போநதோ, ரயாவறதேறற றிருபபமுனி வ னகுழந தேதம மஙகைகொட்டி யிகழதருவோர் தமமைப பன்றி, வயினுதிமி னெனமுனிவன சபிப்பத தாயும வநதுதியா முனமவேட் டைக காட்டிற றுஞச, யியவுறுதா யிழநதகுரு ளேகளி ராறு மினிது டததாய வடிவினமுலை யூட்டி ஞனே. (௫அ)

௫௯-வது பனறிககுட்டிககருளபுரிநததிருவிளையாடல.

அருளுமையாள பெரியவனி சிறிய பனறி யாகமெடுத் தணிமு லைபபா லளிததா யுண்ட, குருளேகளி ராறுமுய்யும வண்ணங கணை பாரத தருளெனசம மிறைகருணை கூரநது பாரபபத, தெருளுறுவே ளாணடலேவன் மைநத ராக்கித தென்னனுக்கு மநதிரியாய விசயஞ செயத, மருளறுவன னியாபனறிக குறுமப ரொன்றூர் வளாநதமலை யைபபனறி மலையென் றூரால. (௫௯)

௬0-வது கருஙகுருவிககருளபுரிநததிருவிளையாடல.

கொடிககளுசிக கருஙகுருவி போநது கூட்ற கோயில்வல நாளு ளுசூழ தரவே சொககன, படிககஞ்சா மிருததியுஞ சயம தெனனும பகர்வென்றி மநதிரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞசாய் கிளேகளொ டு முசச ரிதது வெம்பகைவென றிருகவோனவந தினங்க ளோடுங்கடி க்குஙகூர் மூககலகாற காக்கை யாதி வலிதொலைககக கண்டலேகோா வலியா னென்றார். (௬0)

௬௧-வது மகாமேருவிற்செண்டுங்கயலும்பொறித்த திருவிளையாடல்

அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெயவே னெனக்கனவி லீச னெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவாரன் பொழியுமெனச் சொன்ன செய்து காலமழை பொழிதரப்பல் லூழி வாழ்ந்தான். (௬௧)

௬௨-வது சாட்சியுரைத்த திருவிளையாடல்.

மலகுபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுரைவளம் பதியிருக்கு மருக ளாக்கே, நலகுமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொலகுமிடை யொடும்போங்காற் புறம்பயத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத, வல்குமனம் பொருதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்முச் சான்றீசன் கிணறு வன்னி. (௬௨)

௬௩-வது நாரைக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னறப்போந் தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்டு காமுன், புகுநீரா டுறுதவமா முனிவர்ச்சூழ்ந்து புணராமீ னலியாது நிறபக் கண்டு, திஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்ந்து போந்து சொக்கனரு ளுடையனெனக் கோயில் சூழும், விதிநாரை வந்தணையை விரும்பி வாவி மீனொழிந்துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (௬௩)

௬௪-வது வேதங்களைக்கண்ட திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதல முனிவ ரெல்லாம் போந்துகிரே தாயுகத்தா திகக்கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறந்த பான்மை மொழிபவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், றற்பரமா மதுரைதனி லிருப்பல வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டணைந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுந வினருன். (௬௪)

ஈதுதிரு விளையாடற் சரிதை முற்று மியம்பினமுக் கிரனெனுமோர் தென்னன் சொக்க, நாதனையே நியமமாச் சேவை செய்வா னண்ணுங்காற் கதம்பவனத் தினுங்கின் றேகித், தாதவிழ்பூம் புன்னைவனத் திலிங்க மாகிச் சங்கரனு வுடையனெனும்பேர் தரித்துப் பாதி,

மாதொருபால விளங்கவெதிர் காட்சி நல்கி மன்னியதி சயலீலை புரி
யு மென்றும். (௬௫)

மதுரைத்தலவிசேடம்.

வேறு.

பொங்குபுகழ் மதுரேச னாதிசதா சிவமெனலும் பொருட்கு
மேலாயது, தங்குதுவா தசவந்தப் பொருளாகி யப்பாலாயச் சுயந்தா
னாகி, யெங்குநிறை சாவதா பரிபூர ணப்பொருணமா விராச வீச,
னங்கவனமா றடிசான்றென றெசுாவேதம வியாதநூ லடைவிற
கூறும். (௬௬)

வந்தடைந்தோ ரியாரேனு மிருதமின்றி யமிருதமா வசிதமுன்னைப்
பந்தமறு சிவனமுதத ராயெடுதத சனனதிற பரனே யாக
முந்துதவிப பரநாத பரவிந்து சொக்கலிங்க மூர்த்தி வாழு
மிந்தவிதி யானமதுரை யமிர்தபுரி யெனவியம்பு மெசுரு வேதம்

வேறு.

ஆழி யாழி கடைந்திடுநா ளமிர்த மதுரை நகரபரவ
வாழி யமிர்த புரியாய தெனவும வேத மாலயங்களு
சூழுங் குலசே கரனசெயங்கா சுதநி பெறசசொக கன்றரிதத
வூழி னியநு வழுதைவிட வுரைக்கு மப்பே ருயாசுருதி (௬௮)

இடபா சலததிற றுணைவரொடு மிருந்தார சுனனகல் வியாணபுரத
தடல்வேல வழுதி மகளாய சிததிராங கனையை மணநதடைவின்[றே
மிடலசேர் வரம்பெற றனைகூடல விமலன றிருத்தா டொழுதென
வடநூல புராணம பாகவத மாபா ரதமு மியமபியதால். (௬௯)

விணணு ரிமையோ ரந்தியத்தின மிருதது வரமே தினியபிறநது
தண்ணா கிருது மாலிகைநன னதிநீர படிந்து தமிழமதுரைக
கண்ணுர்சொககைததொழுதிறைஞசிககருதுமவரமபெற்றிருந்தேகி
புண்ணு ரமுதுண் டிறவாமை யுற்று ரெனுநூற பாகவதம. (௭௦)

கேத மகற்றுந தமிழ்மதுரைக கிருது மாலை நதிதோய்ந்து
மோதி வருங்காற் றுறுதிசையினமொயததுவாழபலவுயிரனைதது
பாதி மதிவே ணியனருளாற பரமா முதநி யெயதுமென
வாதி யைந்தாம வேதமெனு மருமபா ரதநூ லியமபியதால. (௭௧)

வேறு.

புரிவளையந்தனிர்மலர்கையங்கயற்கட்பூவையையபோற றுலகிலுள்ள
பரிபுரததா ளாறுசத்தி முதற்சததிக் கிறைவிபரா சத்திக் காதி
விரிபுகழசே ரிராசரா சேசுரிசிங காசனமே லிறைவி யென்றே
திரிபுரசுந் தரிவிதனை யெனுமபொதுமக் கிரநூலிற் செப்பு மன்றே.()

சிவந்தோளிருங் கதம்பவனம் பரமசிவன் மூலபரா நிலையாய் வைகு, முவந்துரைககிற் றலமதுரை பரமசிவ னும்பர்தொழுசொக்க நாதன், பவந்தறுதற் பராபரையங் கயற்கண்ணாள் வேறிலையென் றெடுத்துப் பன்னுஞ், சவுந்தரிய லகரியினி லானந்த லகரியெனச சாற்றுந் தொன்னூல். (எங)

வேறு.

சத்த கோடிமா மந்திரந் தனககுகாரண மறைக்கும்
வைத்த வாதியாங் காயதரி மந்திர வடிவா
முத்தி மாநகர் முதல்வியங் கயற்கணு ளெனறே
மித்தை தீர்விசு வாமித்ர கறபநூல விளமபும். (எச)

ஆதி யாகிய வாலவாயப் பதிதொழ வணுகி
லோது மாமயிர களைந்துநீர் படிந்துப வசித்துச
சோதி யைதொழின் முததியெய் திடுமெனச சொல்லும்
வேத மூலமே யாகிய சேதுமான் மியநூல. (எரு)

வேறு.

பாங்குறுபொற் றாமரைநீர்த தீர்த்தததி லுத்தமந்தற் பரமாந் தீர்தத
நீங்கரிய பல்கோடி யண்டஙகட் காதார நிலையே யாகித்
தேங்குபுகழ் மாமாயா வாரிநீ ராதலினாற் சேர்ந்து தோன்றுந்
தாங்குநிறம் பேதிககில் விபரீத மெனசசைவ புராணஞ் சாறறும.()

உலகுயிர்கண் மருள்விளையாட் டொழலாதின் னருளடைதற் கெண்ணிச் சொக்க, னலகிலெண்ணெண் விளையாடல் புரிமதுரை யதன்பெருமை யானே வல்ல, னிலகுசிவ தலஙகளுக்கு மேலாகுங கேட்கமுத்தி யெயது மீது, பலகலைநூற் றுணிவென்றே யுருததிரசங கிதையெடுத்துப் பகரா நிற்கும. (எஎ)

வேறு.

சுரர்குரு மனைவி வயின்மதிக் குதித்த தோன்றலாம புதன்மகிழ்ந் தெய்தி,விரைகமழ் கதம்ப வனததுறை சொகக லிங்கத்தை விதிமுறை யருச்சித், துரகபூ டணன்ற னருளினாற் கிரகத் தொருவனு யோங்கிய கல்விக், காசனும் பதம்பெற் றிருந்தன னென்றே சங்கர சங்கிதை யறையும். (எஅ)

வேறு.

குதசங்கி தையிலுபரெக் கியவைப வகாண்டத்தொ குத்துச சொல்லு, மாதிசயி லையிலமலன் முன்வணங்கி பரிதேட்பா னமர ரேறே,

யேதவுடல வருந்தாம லெத்தனத்தால் விசேடமுத்தி யெய்துக தான, மோதுகென வவனுரைகேட டிறையுரைப்பான கதம்பவனத துண மை யுன்னி. (எகூ)

மாலவகேட குதிலீலா விபூதிகோ மதுரையதன மகிமை சொல லா, மூலமதாம விபூதியெனப தழிவிலலா முததியெத் தனததான முற, வேலவருந தவருசனரு தாங்களின்முன செயதவாககே யெ யது மானின, போலியமெய யனபருககே புகலவததி ருயயமெனப புகலவ தாருன் (அ0)

பூவுலகி லுயாநதவெ புணணியஞசெய தருநதவங்கள புரிநது போத, மேவவரு சரியைகிரி யாயோக ஞானமுணா விதியி னுறறிப, பாவனையான முபபொருளு முணாநதது விதமாகும பாதனதக கணடாற, ருவினமுததி தருநதலஙகள பலவவறறி னெளிதினலரு தானங கூறில. (அக)

அமபலமா ருாகாசி காளததி விருததகிரி யதிகவி ராம *
முமபாபுகழ திருவெண்கா டையாறு வேதவன் மியாகோ கன்ன
கமபாதிரு வானைககாக் கேதாரங கோவணாகற் குமப கோணந
தமபமுறு மிடைமருது வீமேசரு சோமரு தயிரா மீசம. (அஉ)

இததலங்க டனிறபஞசாக கரமபிரண வத்தோடு மியையக் கூட் டிப, பததியினுற பணிரா யிரஞ்செபித்துத தரிசிக்குங காலம் பார் தது, நிததியமுஞ சேவைசெயது நீஙகாமல வசிககிலெயதும விசேட முததி, சத்தியமித தொகுததலங களின்மேலாஞ சிவனமுததித தல மொன றுணடால். (அங)

தன்னுடலம் வருந்தாது குளியாது செபியாது தவஞ்செய் யா துமுன்னுதறகுக் காலமபாாத தகதந்தக காலத்தின் முறைதப் பாது, பணனுமதிச சடைசசொககைப பணியாதங கயத்தனத்தாற் படர்ந்து சென்று, மின்னியவத தலதேல்லை யறியாது மிதித்தாலும் விசேட முததி. (அச)

முன்னொருமா பாதகனத் தனன்றன்னைப் பயந்தமதி முலலை மாதர், தன்னைமன மருட்டியணை தொருவாது தாதையையும் வதை த்தோ ராண்டு, மன்னுலகி லவனோரோ திரிந்தனனிப் படிதிரிந்து ம

* அதிக்கிராமம்-வைத்தீசுரன்கோயில்.

ருவு நாளிற், பின்னுறுமப பிரமகததி யிருபபுலககை யெடுததடாநது பிரமை செயதே. (௮௫)

அதியமுற றதுகணடே யுழலுஙகா லாறறுமுறபுண ணியததி னாலே, மதுரைநக ரெலலையடைந தனனடரும பிரமகததி வருதல காணா, னிதுபுதுமை யதிசயமித தலததில்வசித துடலவிடுவோ மெ னனப் போநது, முதிர றிவு பெறறிருநதான முபபோதும தொழுது சொகக னாத்தி தனனை. (௮௬)

கோலமாா பதியிதெனக குறிததறியான முனனொருவா கூறககேளா னலவா யெல்லையடைநத தனததினனு கலுமாபா தகமபோ யாதி மூலமா கியதலததில வநதவுடன முனசெயவினைப் பவமு நீஙகிச சீலமா தவாபாவு சீவன்முதத னானனுட் டெளிவு பெறறான. (௮௭)

இதபபடநா மாறேனின மாலியதீாத தமபடிநதனு செழுத்தை யோதிப், பிதககணததி னுயாநததஙகப பிதககணமென றறிநதுபிதக கணமுனு செய்து, முதறபொருடோ மெயயனபா பாததீாதத முமப நகி முன்னி வைகித, திதபபடுமுத தியையடைநதா னமதருளா லமு நலிஙகனு சேவை செயது. (௮௮)

இன்னுமுள வுயுததனத்தான முத்திதரு தலமெனவே றெணலீ னன்றிப், பின்னுமொரு தலமுளவோ நிசசயமித தலமெனறே பினனு ய கூறுந, தன்னிகரித் தலததினின்மா தானமருந தவம்யாகந் தரும மோமம், பனனுசெபம பூசையறபனு செய்திடிலொன றனந்தமிவை பகர்ந்தே முண்மை. (௮௯)

உவ்வேளை யவ்வேளை யுவாநதுதொழுங காலமென லுன்றி யெ னனாது, தெவவேளை யிற்றொழினு முததிதருனு சத்தியமீ தெனறா ன நகா, வவ்வேளைக காய்ந்தபிரான் புகல்வதுகேட் டகமகிழவா லவன் றான் போற்றிச, செவ்வேளைத் தன்மருக னெனவுடையான் சிந்தித் தான் செழுந்தென் கூடல. (௯0)

ாதன்றி நித்தியவி பூதிகக ரென்றியம்பு மியம்புங் கூடல் யாதென்று வினவுதிரேற் றேன்றுவவெல்லாமொழியுமக்காலத்துந திதின்றி யழிவில்லா திருத்தலிறைற் சிவனுமைகருப் புகன்ற தாக காதனரு ணங்கிரிக் குணர்த்துவன்கா ரணமதற்கு நயநது பின்னும்.

அண்டபுரு டற்குமற்றைத் தலங்களவ யவம்பிரம ரநதி ரத்தி றுண்டமதி வேணியுறை பெருங்கயிலை யுதற்குமேற் றுவாந சா

ந்தத், தெண்டகவே யழிவில்லா நித்யவிபூ திததலமெப் போதுமோ
கருக்,தணடமிழ்ததென மதுரையென்று னெனசருத சங்கிதைசத்திய
மாயச சாற்றும (கூஉ)

எததலததி னுமவிசேட்ட மதுரையென்றன மாதவததோ ரியம்ப
ல கேளா,விததகனு ராடேபுறத தொட்டிகிமா லியதீர்த்தம் வியன்பெ
ரு ரேசகரு; மததிலுறை யிருத்திகைவெம பிணியெல்லா மகறறுமெ
ன்று யவறறைத தோகத, முததமிழுமா தவவிரிதது மொழிகெனறு
ரவனெருகுதது மொழிவ தாகுன. (கூகூ)

புறதொட்டி கினமாலிய தீரத்தமகற்றுந்ரக
பேடானுபவியாதிகள்.

வேறு.

அங்கிரா விட்டவிததோா சொலிததிட்ட வழறகுண டததிற
பொங்கிய வேமரு செய்தோா கவிவிடை விட்ட புலலா
தங்கிய வங்கி மாாத நோயினா தனியன பிலலாப
பங்கமவர துறவே பகதி வரைகதுணும பதகப பாவா, (கூச)

வாயுவோ டங்கி மாகத மரோகிகள் தலைநோய வாட்டு
கோயினா கறிய வனன நிறைகனி காயமற றுளளா
வேயுற வுடனுண போருக குதவாதுள ளிருந்து துயததோ
ரோயுறு சகது வாத மனபபீழை யுறுகோ யாளா. (கூரு)

அருந்திததா முனபு பினபு பெரியோரை யருத்து விததோா
பரிந்தெனு சுவிலவி னோடு படுமெழு காயி றெனனும்
வருந்துறு கோபா வாத விருநதிறகு வழங்கா துண்டோ
ருருகதெழுங் கபோல ரோகங் கனலுறு யுறுகோ யாளர். (கூசு)

விளைஞர்வக் திடிலொ ளிததோர் விளாதரித திரரோ கததோ
விளைவுறு கயன ரோக ருணடலகண் டசுகை யுறரே
ரிளைசுர சாத கோயோ டரோகிகர் களவா லன்னம
வளமுறத் துயததோ ரததி மயமாக்கும் வற்ற னோயர். (கூஎ)

ஒருவனைத் தன்னி யன்று னுண்பதற் குரிததா மனன
மருவருப் பின்றித் தாமே வலியினு லயின்றோ ரே[illegible]ம்
பருவரு முடலில் வீக்கம படுத்துகா மாலை நோயர்
மருவுமன் னியர்ப தார்த்த மடமைபால் வலிதிற றுய்த்தோர். (கூஅ)

தெளிவிசு வாச பாதர் தீவிர சத்தி கோய
ரளிதக வுறும்பி ரேத கிராத்தத்தி லயின்றோ ரன்ன
மெளிவரும் வஞ்ச நெஞ்சோ டகாசார மியைகது செய்தோ
ருளேயும்வெப் புறுததுங கன்னக கிருமியென் றுரைக்கு கோயா. ()

அரனடி யார்கனென் றுகரு மன்னத்தைக களவாற றயத்தோா
புரையிலை யென்றெ ணுது புசியாது புசித்தோர் வெமமைய
பாமுறு கண்ட கோயா பமெலங, கழிததவ் வெச்சி
றிரமுறக் கழுவா முன்னுண செலுததினோர் கிராணி கோயா.(௧00)

இனியபால் காவிற் றுய்த்தோ ரிடையுநீ ரிழியு கோயா
பனிமதுப் புசித்தோர் சொததைப் பற்குதது கோயர் வேசை
வனிதையர்ப் புணர்ந்தோ ராக்கை வருநதுறு கிரநதி கோயர்
புனிதமாய புசிகருங் கல்லைக கிலைகாந தெடுதத புலவீர். (௧0௧)

எங்கவே யறுப்புண் டாறு விலிஙகபின னமதா கோயா
நீங்கலுற றிமூ னுண்டோ ரொருவாங் தனையைச சொற்றோர்
தாங்கருங் கலககங் கொள்ள யாரையுந் தனிபீ டித்தோர்
வாங்குதற் கரிதாம் பித்த மலிதரு கயரோ கததா. (௧0௨)

அலவன்கா லொடித்தான் சால வருநதினோ ரமுகிக கைகா
னிலைகுறைந் திடவே வாட்டு நீங்கருந தொழுகோ யோடு
புலவுநீ ரொழுகி மாறாப் பொஙகுவெண் குட்ட கோயர்
பலவுமென் பகர்வ தன்னோர் பமேந்துய ரெவரே சொல்வார். (௱௩)

வே று.

உவவினிற் பிதிர்கா ளினின்மனச செருக்கா லொரண்டொடி மா தரைத் தோய்ந்தோ,ரவமுறு விழிகண் குருடொடு மாவி யயர்வுறு ம ண்டவா தத்தர், கவலொடு கிரணத் தன்னிய மடவாரப புணர்ந்தவர் கபக்கய ரோகர், தவறறு மயலார் வாழ்ந்திடப் பொருதோர் சன்னி பா தக்கய ரோகர். (௧0௪)

பூந்தவா ரூச மாதரைப் புணர்ந்தோர் புரைபடு பவுத்திர கோய ர், காந்தெரு வரையா யத்தடித் தவர்கைக் கிரந்திகை வாதரோ கத் தர்,தீர்த்தனு வ[illegible]ற் காமத்தை விளைத்தோர் செறிமூட ரோமவெ ம் பிணியர், பார்த்திடார் நீதி நிலாவினிற் புணர்ந்தோர் பற்பல வா தகோ யாளர். (௧0௫)

இழுகிய வெண்ணெய்த் தலையொடு காம மின்புறின் மலசலங் கழிக்கின, விழுகுறு முடைசேர் கரணிற் புகுதலும் வெள்ளொளி விளங்குபல் விளக்கி, ளொழுகுபூப் பெணவா ருசகா ளொருமூன் றுண்டெனு தனனலைவ புரிவோ, ரழுகுமூ லத்தோ டழிவுறும் வெருநீரிழி வெனுங் கன்மரோ யாளர். (௧௦௬)

மனைவியைத் தொடாது வரைந்துளோர் கழுத்தி லெழுந்தவன் கழலைரோ யாள, ரனைவருந் தொழுமெய்ஞ் ஞானியை நிந்தை யறைந்துளோர் பெரும்பித்த ரோகர், வினைவழி வரும்பா ரியர்க்குளாங் கொருத்தி யாசையான் மறறையர் வெறுத்தோர், கனைமலர்க் குழலார்க் காகொளு வலிநோ யொடுமுடை நாறறநோ யுடலா. (௧௦௭)

தன்மனை யாளை முகாதனு செயவித தவாதாமு மத்தொழில் செயதோர், கன்மமார வழுககற் கொடித்தலை யாக்கிக் காட்டிமெபுண் சிரோகுட்ட ரோகர், புனமைசேர் முடையிந நியம்புனைப் பித்தோர் புகல்குறி சோர்தரு மலிநோய, பன்மலாக் குழலார வெறுத்திடுந் தாது கட்டநோய் பாண்டுரோ கத்தர். (௧௦௮)

கறபுடை யயலார் மனைவியைப் பார்த்தோர் கண்ணிற்றொண் ணூற்றறு நோயர், முற்படு கலல பாமபினை வதைத்தோர் மொயவிடப பாகவெம் பிணிய, ரறபொடுந் தன்னை நிதிதயட் புணர்ந்தோ ரடர்வெகு நீரிழி வாளர், வற்பொடு பயந்த வனனையைத் தோய்ந்தோர் மதுபபிர மேகரோ கத்தர். (௧௦௯)

மருகியைச் சிறிய தாயனைத தாமுன் வணஙகுதற் குரியநா ரியரைச, சருவியே யணைந்தோ ரோயந்திட விசிக்குஞ் சகதுவா தக்கொடும் பிணியர், குருவெனா புணர்ந்தோர் தொழுகுல மாதைக் கோரமா கிரந்திநோ யாளர், வெருவிடா தவைவயி லபானவா யுவிட்டோர் மிருகிலைக் குச்சவெங் கோயர். (௧௧௦)

கன்னியை யயற்பன் னியைவித வையைகாற் கால்விலங் கினைத் தனி புணர்ந்தோர், துன்னியே சுறுககொண் டுற்றுநீர்ச் செறுப்பு நோயர்சொற் கன்னியர்க் கலந்தோ, ரன்னியர் மனையை நாடின ருயிர்கொன் றருக்கினர் செய்நன்றி கொன்றோர், மன்னுகண் பினர்க்குக் கபடமே செய்தோர் வருத்துறுங் கருங்குட்ட* ரோகர். (௧௧

பரிவொடிக் தனைச்சே வித்தவன் மனையைப் பரிசித்தோ ரங்கை [illegible] தத்தர், குருமனை தொட்டோர் கருவிடை யழித்தோர் கொடிய

தா மகோதர நோயர், மருவியே தம்மைச சேவகங் கொண்டோன் மனைவியைத் தேவெனுர் மணந்தோர, கருகியே யாவி பாதபித தோ யக் காட்டுமவா தாதிகக ரோகா. (கக௨)

விரதமா மாதர் விரததயை யழிததோர் வேசைபாற் றூதசெ ன் றெவர்க்குஞ், சரதமாஞ் சாது பொருததிநாள் கழித்தோர் தளர் ந்தநீ ரிழிபிர மேகர், சுரதவே சையரோ டளாவியே சதுரங் காஞ்சி ய ரூதவை பொருதோர், புனைதவா வற்ப கேசத்த ரவலம புரிநதி டும் புழுவெட்டு நோயர். (ககங)

கலந்தவே றிருவர் புணர்நதிடு மின்பக் கலவியைப் பார்த்துட னிருந்தோர், நலிநதுட னொழுகு நீர்ப்பற்ப ரோக முதலிய நயன வெங் நோயர்,வலிநதவே சையனைப பொருள்கொடா தணைந்தோர நாவித ரொலிததிடும வண்ணுர், பலநதருங் கூலி யளித்திடா ரனை யாப் பெரிகுட்டங் கிரநதிபன ரேயர். (ககச)

ஆசையாற் கோயிற கணிகையாப் புல்லி யன்னனை வனைந்துதம் மில்லைவத, நீசாசங் நிதரு வியஞ்செய்தோ ரதனுக் கிடைபபடு மட க்கொடி மடவார், காசுசேர் கபரோ கம்பெரு வியாதி யொடுகடி கு ட்டநோய் பிரமை, சீசியென றெவரும் பழிததிட வலககண் செயு முட ரோமரோ கத்தர். (ககரு)

பொருடுகில் கவர்ந்து கலவிவஞ் சித்தோர் புழுச்செறி யல்குற புற் றுறுநோய்,சுருளவே வலிககும வயிற்றுறு சூலை தொடருமென் புருக்கிவெங் நோய, ரிருடருங் கைம்மை யாகியும பலரோ டிசசை யாயப புணர்ந்திடு மாதர்,வெருளுறச் செய்யு மழுகுபுண் குட்ட முத லிய மேம்படு நோயர். (ககசா)

தூய்மையொன் றின்றி யெச்சிலங் கையினுற் றொடாததைத் தொட்டுட னெடுத்தோ, ரேமுற வாவி மயங்கிடச் செறுக்கு மெக கியு வயிறரெட்ட னேயர், காமுற வொண்ணுப் புலைச்சியைச் சேர் ந்தோர் கருதினே ரன்னரோ டயினரோர், மாமைதி ருடலம் வாட் டியே வருத்து மெரிகுன்ம வாயுரோ யாளர். (ககஎ)

உப்புவெண் ணீறு வெண்கலந் துகில்காற் பாசமூன் கிவைகரந் தெடுத்தோர், மெய்ப்புறப் படித்தோர்த் துடித்தோர் கடினம் விளம் பினேர் வெண்குட்ட ரோகர், தப்பறு பட்டுத் துகில்வெள்ளி கரந் தோர் சகித்திடும் பலகுட்ட நோயர்,செப்பருங் கொடுங்கோ லுரை த்தவர் நாறுஞ் சீவடி காசிவெம் பிணியர். (ககஅ)

அயலவர் மகவைப் பொருமையிற் காய்ந்தோ ரன்னியர் பொருணவ மணிகண, மயலொடு கரந்த வவலிஞோ தூய மகப்பெறு மலட்டுவெந் நோய, ருயர்திரு முறைக ளொழுதலே வாங்கி யுதவிலர் களவினு லெடுத்தோர், செயலறு பிறவிக் குருடுகை வாதந் தியங்குவாய் வாதரோ கத்தர். (கக௯)

ஆவினெய் கவர்ந்தோ ரெண்ணெய்விற் றுண்டோ ரரும்பொருட் கூலியேற் றிலவின், மேவிடங் கொடுத்தோ ரூப்பொருள் கவர்ந்தோர மெலிகண்ட மாலைரோ கத்த, ரேவயில் வங்கங் கரந்தப கரித்தோ ரீளைமேற் சுவாசவெம் பிணியர், நோவுறுங் கொடுங்கோ ளுரைத்தவர் குன்ம வாயுநோய் நுவறந்த ரோகர். (கஉ0)

எண்ணெயதேயந் திருநீ ராடினார் தடுத்தோ ரிரசவர்க் கங்கர் துணடோர், கண்ணிய குறற மின்மையை யறிந்தும் யாரையுங் கிடந்துபீ டித்தோ, ருணவிறை யகற்று லமைவிரு கிரநோ யொழிவிலா வொருதலை நோயர், தணணுறுங் கனிகாய் களவினிற் கவர்ந்தோர் சலங்கொள்விப் புருதிவெம் பிணியர். (கஉக)

சோரர்பொய்ச் சோரர்க் குபாயங்கள் பகர்ந்தோர் சொன்னவ னவர்க்கிடங் கொடுத்தோர், கோரமே விளைக்கும் பாதரோ கத்தர் கூறரு நேத்திர ரோக, ராருமக் களவர் நடபினர்க் கோறல் விலக்குனா ரழிவழக் குரைத்தோர், செருறுங் குறற மிலருயிர் செகுத்தோர் திராவில்கால் கரங்குறை நோயர். (கஉஉ)

ஈதலை விலக்கும் பாவிய ரோருகண் ணிழந்தவர் தரித்திர ரோக, ராதரா யடைந்தோர்க் காசைபே சிக்கை விட்டவ ரடைக்கலப் பொருளைப், பேறுறக் கவர்ந்தோ ரிராசவெங் கயநோய் பீடிக்கும் வீககவெம் பிணிய, ரோதுமுச சிட்ட வரைவிலார் விரண வாதருண் மூடக்குவா தத்தர். (கஉ௩)

அமைச்சரா யரசு கொன்றவர் செருக்கி னகீர்யாற் புவிகவிடர் விளைத்தோ, ரிமைப்பொழு தேனுந் தணிந்திடல் செய்யா திடர்செய்புஞ் செங்குட்ட ரோகர், தமைப்பொரு ளென்றே சேவகங் கொள்ளுந் தலைவனை நிந்தனை பகர்ந்தோர், குமைத்திடும் வலிய முயலகன் வலிமுன் கூறும்வாய்க் கிரந்திவெங் நோயர். (கஉ௪)

அன்னிய ருருவ வியல்பல செய்யி னரசளா தவளின்,கத் தைத், தன்னதிச் சையிலீர்க் தவரதுப புன்பர் தனிவிறு யிலிங்க

வுட் டினத்தா, மன்னுபோர்க களத்தி லாண்டவன் றஞ்ச மடிந்தி டார் புறகிட்ட வீரர், தன்னிய தாகங் குறைப்பிணி நிமிக்கம் பிள வைதற் றிளைப்புவெங நோயர். (கஉரு)

பண்பொடு சேவிப் பவர்பொரு டமைநேர் பகைகடி வீரர்பொ ன் கவர்ந்தோர், கண்படு தொண்டை யடைபபுநோய் கடியு மிராச வெங் கயககடும் பிணியா,புண்படக் கவிநா வலவரை யவையிறபொ ருமையின வாதிதது முறிதநோ,ரெண்படு நடுக்கு வாதரோ யங்க சே ட்டைநோ யிடாபபடு நோயா. (கஉசு)

ஒருவரைப் பாடி யவர்செவிப் புகுத்துங் கவிதைமற் றெருவா மேல் விருமபித, திருவிலார் சாத்துக கவியெனப பிணைத்தோர் தெ ரிவிலா மூஙகைரோ கதகர், வருபெரும் புலவர் கவிதைகேட் டவர்க கு வரிசைநல் காதமோட் டுதததா, வெருவுயிா நீக்கு மவமிருத தல து சன்னியோ டின்னலவெம் பிணியர். (கஉஎ)

நயிட்டிக விரத மழிநதளோா சுகசன ணிப்பிணி நலிவிய நோ ய ரயிர்பபில்சந் நியாசக் கோபியர் மூல வெகுளியோ டருங்கய ரோகர், செயிர்ப்பறு விரத்த மழிநதயற பன்னி விதவைதீக் கணிகை யாப புணாந்தோர், வியப்பொடு புசிப்பை விரும்பினோ ராதத மூல நீர்ச் செறுப்புவெங் கயத்தர். (கஉஅ)

துறவியாய் மண்பெண் பொருண்மனம் வைததோர் சூதுகொ ள் குத்திரம் விளைத்தோ, ரறவனு லயங்கள் பரித்தொரு ரிருப்போ ரரசர்சசேரந் தோாகுறை நோயர், மறமகல் குருவாக இகழ்ந்தவா மூகரோ கத்தர்மா றெறியுடை யோரை, முறைவழு வவமா னம்பல செய்தோர் முடிவில்கால் வாதரோ கதகர். (கஉக)

ஆாருட் குருவைக் கடிந்துநீ யென்றோ ரந்தண ரோடுதர்க இ த்தோர், கீரறு வனததிற் பிரமராக் கதையாய் நிற்பது மன்றிவாய்ப் பிணியர், சீர்பெறு பண்டைத தேசிகர்ப் பகைத்து மற்றொரு தேசி கர்ச் சேர்ந்தோர், பூரிய ராவ தன்றியும் வெம்மை பொங்குதா பற் சுர நோயர். (கஙo)

எங்கடே சிகனே பெரியனுங் குரவ னிழிஞனென் றெருவர்த்த ர்க் கித்தோர், பங்கமா முடக்கு வாதத்தர் பார்த்தோர் கேட்டவர் குருடொடு செவிட, ரங்குரு வில்தீர்க் தாசனத் திருந்தோர் அவ்வில் போர்த்தா லயம்வலஞ் செய்தோர், மூங்குதீர்த் தத்தின் மண்ணொடு குளித்தோர் மூங்கைநோய் தரித்திர ரோகர். (கஙக)

தாதைதா யாசா னிவரோடும் பகைத்தோர் சர்வாங்க வாயுரோகத்தர், வேதியர் பொருண்மேல் வேசைமே லுள்ளம் வைத்தவர் சலப்பிரமேக, ரேதிலார் மனம்பீடிக்கவே செய்தோ ரின்னற்சிதச்சுரரோக, ராதியான மடத்திற் றம்பல மழிந்தோ ரருந்தொண்டை யடைப்புநோ யாளர். (கூ௨)

அந்தணர்க் கொன்றோர் பிறருயிர் செகுத்தே தன்னுடல் பேணினோ ராசான, மைமாதுறு கற்பின் பன்னியா லுள்ளம் வைத்தவர் வாதவெங் கயத்தா, முந்திய வுபதே சமுங்குரு வாக்கு மறுத்தவர் முயல்பணி விடையிற, சிந்தியார் தவசிப் பிள்ளையாய் வஞ்சஞ் செய்தவர் திமிரவாத ரோகர். (கூ௩)

புராணநூ லோதும் புனிதலாச் சிவதே சிகனெனு நரனெனப புகன்றோர், விராவிய புழுவான மிகைசெயும் வாய்ப்புண் மிருதவாயக் கிரந்திவெம் பிணியர், தராதலம் பரவு முண்மைநூ லுளதன பின்றியோ தாராமதத் தசைகள், பராவியே துய்த்தோர் நரகசே டத்தாம பண்பறு மூங்கைநோ யாளர். (கூ௪)

ஈசனே முதலாந் தேவகா ரியவிக் கினஞ்செய்தோ ரிவர்பொருள் கவாந்தோ, ராசினன் மறையோக கிடர்செய்தோ ருழலையாக்குகோ யுட்சுர நோயர், பூசுரீ றணியு மீசனு பரணங் கவர்ந்துபொய்க குரம்பையிற பூண்டோர், சிசியன் மனைவியோ டாரொடுத் துணைப்புர் செறிபுழுக் குட்டரோ கத்தர். (கூ௫)

துலங்குமா லவட்டம் விசிறிகள் கவாந்தோ ருட்டண துக்கவெம பிணியர்,பலங்கெழு மீசன் றிருப்பணி பூசைபடித்தாங் குறைத்தி காகர்,கலங்கவே செயயு மலிபபிணி வருததங காட்டுறு மருங்கயரோகர்,கிலங்கெழு மீசன் சமயததை நிந்தை நிகழ்ததினோர் சலவாதநோயர். (கூ௬)

இணையிலாச் சிவனுக் கிணைசொலி யிறக்குந்தேவரைப் பரம்பொருளென்றோர்,புணையிலாத் துன்பக கடலிடை யழுத்தும் புழுச்செறிவாயப்புற்று நோயர்,மணமுறக் கொடுப்போர் தங்களை யிகழ்ந்தோர் புழுக்குடை பல்லுநோய மலிகர்,பணவிடைத் துயின்றோர்ப பழித்துமிக் கித்தோ ருதரவங் கிப்படும் பிணியர். (கூ௭)

சிவனிடத் துதிக்கு மூவரை நிந்தை செப்பினோர் வியாதிசோ வயிற்றர்,வழமுறு கோயிற்சுற்றினிற் கணிகை காரிய ரொடுகளிப் புற

றோர், தவறுற மலச லாதிகள் கழிததோர் தலைமயிர் கோதியே முடி
ததோர், பலமெனு தெசசி லுமிழ்ந்துளோர் பிதற்றும் பழிபடும பெ
ருமபித்த ரோகர். (கஙஅ)

கோயிலுட் டுமின்றோர் தலையிடி மண்டை நோயினர் குளிர்தீர·
ததத் துறையின், வாயினீர் மூககுச சிந்தினோ ரிரத்த பீனசர் நந்தன
வனத்தி,லேயுற வெசசி லுமிழ்ந்தவர் தாலு வாததத ரிருந்தவ ரறத்த,
ராயுநற் றேவ ரிவருக்கன் பில்லோ ரற்புத வாயுவாயக் கோணர். ()

பிதிரா திணஞ் சிராத்தஞ் செய்திடார் மிகவும பீடிக்கு மக்கினி மாநத
முதிர்தரு மிரண வாதநோய வநதி நோயினர் முனிநதுபாற பசுவை
யதிர்தரு துக்கஞ் செயதவர் நாசி கோணும்வா தததராத தழுதோர்
கதிபெரும் பாரஞ்சுமத்தினோர்சுறுநீர்செறுப்பொடுகெடியும்வாததா·

களவினு லன்னம் வேதியர் செம்பொன் கவர்ந்தவர் கிரணகா
லததி,லொளிவளை மாதர்ப் புணர்ந்தவ ரநாசா ரஞ்செய்தோ ருயாப
சு வதைததோர், விளிவுறப் பொசியு மூலரோ கததர் விழுப்பசு வழித
பபி முறிததோர், தெளிவின்மா பாதப பேசிணைக கேட்டோர் செ
விப்புற்றுச் செவிடுபெண் னோயர். (கசக)

அந்தண ராசா னருந்தவர் பெரியோ ரறிஞர்தற் சூழ்நதுட னட
ந்து,வநதிட வேறி வாகன மிவர்ந்தோர் வருத்துமா வாதரோ கத்தர்,
நிந்தியா வொருவன் றலைமிதித் துதைததோர் தாகத்தினீருதவாதோ
ர, சிந்தியார் நிசிகா லததினீர் படிந்தோர் சிரததுநோய் கபாலநோ
யாளர். (கசஉ)

புண்ணிலை யறியார் சத்திர மிட்டோர் பூதநோய்த் தூலகா யத்
த, ரெண்ணெய்தேய்ப் பவரைப் பிரிததவர் கபால ரோகத்தோ டி.
டிதலை நோயர், கண்ணுருஞ் சரங்கொன் றவர்திமிர்ப் புழுவா னலீ
ந்திடு முதரவெம் பிணிய, ருண்ணுதி யெனதநீ விடததைமற் றொரு
வர்க் கூட்டினோ ரக்கினி மாந்தர். (கசங)

கண்ணியால் வலையா லுயிர்பல செகுத்தோர் கனிமரச் சோலை
யை யழித்தோ, ருண்ணுநீர்க் குளங்கா லணையிவை முறித்தோர் கு
றைப்பெரு வியாதிநோ யுடலர்,வண்ணநீர்க் கிணறு விகடட மழித்
தோர் வருத்துநீர்ப் பாடுநோ யாள, ரெண்ணெடி யற்றுர் சொம்பரி
க் கெடுத்தோ ரெழின்முகம் வீக்குவெண் ணோயர். (கசச)

புண்ணினிற் கோலிட் டலைத்தவர் கைக்குத் தாக்கல் லோர்க ளைப் புடைத்தோர், கண்ணுபோ ரின்றிக் கபடமாயக் காயப் படுத் தினோர் பிளவைகோ யாளர, வணணவான் மாடு மாக்தரே முதல வு றப்பொடிங் திடவலிங தடித்தோ, ரெண்ணரும் வருத்தஞ் செயதுட ன் முறித்தே யெழுமுறி வாதரோ கத்தர். (க௪ரு)

களவிலா வடியா ரைக்கள வுறுத்துய கடியர்கோ யழுகுபுண் கு ட்ட, ருளைபெல மிலரைச சுமக்கொணப பாரஞ் சுமத்தினோ ரூறறு நீரச செறுப்பர், வளமிலபொயச சான்று பொயவழக் குரைத்தோர் வருத்துமவாயக் கிரகதிபுண ணோய,ரனியாபொன மறைபோர் கிகை பிடித் தீர்த்தோ ரடைபபுநீரக கடுபபுககல லெரிப்பர். (க௪௬)

செட்டுகீ தியைகீத் தறகொடுஞ் செட்டுச செய்தவர் கிறைதுலை குறைத்தோர், வட்டியை யறவாங குகாமட மையிறும் வாஙகிய தனிகுகல காதோ, ருடடெற மிரண வாதகோய குறைகோ யினர் தனி ரகசிய மொழறிது, தட்டறக் கேட்டோர வெளிசெய்தோர் வரு த்தக தணிவிலா செஞசுளை கோயர். (க௪எ)

பிணியராய் வந்த பெரியவரை நீத்தோர பிறஙகுகண் காலகா கோ யர், தணிவறு கயன பாடையா விறையாற சனனைசெப் தொருவருக கொருவா, துணிவுறு சண்டை மூட்டினோர் வாயிற றுர்க்கந்த கோ யரு ருணிக, எணிகெழு மன்ன சாலைநீர பந்த ரழித்தவர் நீர்க்கோ வை கோயர். (க௪அ)

எருதுவக் தேறி வழிகடத் தினவ ரிடர்செயு மரைப்புண்ணி ஞெயர், மருவரு மனத்து வஞசகா வாககு மாறினோ பெரியாசொ ன் மறுத்தோ,ரருளுணா கேட்கிற் பாராமுகஞ் செயதோ ரழுகுபுண குட்டரோ கத்த, ருரைசெயி லநேக காககே டததா முறுபிணி சுருக் கிகா முரைத்தேம். (க௪கூ)

தோற்றிய கபத்தால் வாதபித் தத்தாற் றொடருகா லாயிரத் தொருகா, லூற்றுகாற பாலு லிரண்டுகோய் பலகோய றுவலுதற கருமினை கோயர், மாற்றரும பில்லி சூனிய நான்கோண் மறறெவற றினும்பய முற்றோ, ரூற்றிருக் தொழுகு கறைமலர்க கடம்ப வனத் தில்வக் துணமையா யெண்ணி. (க௫0)

தடமலாப் பொற்று மரைப்புனன் மூழ்கித் தாவினி றுருத்திர வக்க, மடைவினி லணிந்தஞ் செழுத்தையுச சரித்தே பருட்டிரு

வனந்தலிற் றொழுது, மடவர லுமையங் கயற்கணு மையைச சொக்க
லிங் கத்தைமுன் வழுத்தித, திடமுற விவர்கின மாலிய தீர்த்த மிருத
கிகை கினமுமுட் கொண்டு. (கடுக)

மண்டல மொன்றே னும்மதிற் பாக மேனுமகன் னியமமா வழ்,
பட், மண்டுடன மனத்தி லெண்ணிலம மருங்தா லுறுபிணி பாதக
மொழியு, மண்டர்கா யகன்ற னருளினு லெடுத்த சனனத்தின முத்தி
யு மடைவர், தண்டலி றவத்திர் கேணமின்முக காலுஞ் சத்தியம் புக
ன்றன முண்மை. (கடுஉ)

வேறு.

என்ன மாதவத் தமிழ்முனி யியம்புதல கேளா
முன்னை மாதவப பேற்றினுன் மொழிதரக் கேட்டே
கின்ன லாலெமக் குரியதே சிகரெவா கிகழத்திற்
பன்னு மாறெமக் கின்னமுண் டெனவவை பகாவார். (கடுங)

அணிவெண் பூதிமற் றுருத்திர வக்கமஞ் செழுத்தத
தணிவ ருஞ்சிவ காமநூல் சாற்றுறு விரதம
பணிவு றுஞசிவ புண்ணியம் பகாசிவ புராணங்
துணிவு றுஞசிவத துரோகஞ்சொல லருஞ்சிவ பூசை. (கடுச)

குரும கத்துவங கூறுமெய்ஞ் ஞானத்தின் றன்மை
யருளு மீசனுக கற்புத மாகுமீ ரைந்தும்
பொருள்வி ளங்கிடப புகலுதி யெனததவர் புகலத்
தெருள கத்திய னனனவ ருளஙகொளத தெரிபபான. (கடுரு)

விபூதி.

அரங்கை தீர்தவ முனிவிர்கா ளறைகுவங் கேண்மின
கரங்தை வார்சடைக கணுதற் கற்புதப பத்திற
பரங்த பூதிமுன் பகருதும் பல்லுயிர்க கெல்லாம
புரங்து காபபதும் பாகதி யளிப்பதும் பூதி. (கடுசு)

வேறு.

எங்கை யநாதி கிட்களமே சகளீ கரித்தின் றிறைவியையு
முங்தை முதலவி யைகதொழிலு முறையி னீபே யளித்தியெனத
தங்தம் முதல்வன் சுவேச்சையா யிருந்தா னந்த தனிமுதல்வி
யைந்து தொழிற்குங் காபபாயின் னடையா ளந்த தருகென்றாள்.()

ஈனு முன்னங் தன்னைத்தானே யீன்று தரும்ப பெயர்சாத்தி
னன்றோ கலையி னுயர்தருகலை லறம்மெ கிழத்துரு பிலகலைமுன
பனுடையருசெய பாற்கடலிற பசுவா யுதித்து வெனப்பணித்தா
னாகா ளாதுசென றடைந்துதிப்ப வயிர்தங் கடைந்தா ரிமுதலோர.

கந்தை சுரபி சுமனையொடு னலருசோ சுசிலை பதுமையென
றைந்து பசுவாயப் பாற்கடலு ளாரூ ரருளா லவதரித்து
மூந்து சிவலோ கத்தடைந்து முயங்கு மிடபத தொமிருந்த
தந்த வுலகங் கோலோக மதுவும படிகத தாலவிளங்கும் ; (௧௪௯)

கோமா தாக்க ளாமவற்றைக் கூறுந திருமா லயனமுதலோர
தாமா தரவாற பூசித்துத் தாழ்ந்து பணிந்து போறறிவார
மாமா தவத்தி ரவற்றினது பெருமை யெவரே வகுத்துரைப்பார
பூமா துறையு முலவில்லை யிருக்குங் தான மிகப்புனிதம். (௧௫0)

துசிசா லந்தக் கோமயத்தை யெடுத்துச சிவனறருல ளாகமநூல
விதியால விளைத்த நீறனனி மிளிர்தன றிருவெற றியிறறரித்துக
கதியார பூதி யிதுவேகாப பென்று விமலை கைக்கொடுத்தான [ளாரப
மதியார நுதலா டானணிந்தைக் தொழிலோ ரெவாகரும வழங்கின

அருமா மறையின றணிவிருவென செருக்கா றுரைத்த தன்ற
ருள்சோ, பெருமா னுருவே வெண்ணீறு பேசிற பிறிதொன றிலை
பபுவனி, புரிமா தவத்தா லிமையவர்க்கும புகழ்பபூ சுரர்க்கும் பூசக
ரக்கும், தருமா தாவாற பூசுக்கவென றி தழைக்கசிலத்தின்வாந்தனவால்.

ஆவின் பெருமை யெவருரைப்பா ரவற்றின் சிறுங்க மதியினிலை
மேவுஞ சிவனங் கிருபாலும வேத னெடுமா லுறைந்திடுவா
தாவி லுனிதங் குஞசாவ தீர்த்த முயாதா பரசயக
தூவண னெற்றி தனிலமருஞ சுடாவேன முருகன் கணபதியும ( )

மூசு நாசி யிருபுடையின முயங்குஞ சேட்டைமொயசெவியிற,
றேசு பெறுங்ன மருத்துவர்கண் ணிணையிற றிகழுசெங கதிர்மதிய,
மாசில புலவின மாருதகா வருணன வசிகுமூங்காரத்,தோனச பெ
றுவெண் டாமரையா ளுறையுங கபோலத தியக்காநமன். (௧௫௪)

அதர மிரண்டிற கந்தரத்தின் மகவா னமருங் குரங்கிற
றிதமா ரிசைக்க திருவாநுனி சிறக்கும பாந்தட் டொகைகுரமேன்
மதாவா ளரிக்கண ணரமகளிர் வருமா கணங்க ளினிதுறையும்
பதமா தசநா டியிறுமுருந்த் திரர்தா முறைவா பாங்குறவே.(௧௫௫)

பசையார் தருமென் சந்துகளின் பலவா யுக்க ளினிதமரு
நசையார் தருநான் முலையடியிற் பிதிரா தேவர்களுண் முலைநுனியில்
விசையார தரங்கக் கடலுளத்தின் மேவு முமைமின னுதரத்தி
லிசையார் தருநன் னிலமகண்மால் வரைக ளிருங்கா னகமியையும்.

தனிநீள் வாலின் யோனியினிற் றங்குங் கமலை யுரோமமெலா
நனிசேர் தேவர் முனிவர்கண நணுங்கோ மயமே முதலைந்தின
பனிசேர் மலரோ னதிசதா சிவமீ றுறையும் பகாபசுவின
புனித மெவரே புகன்றிடுவார் பொருள்சேர் வேத வடிவாகும.   ()

தாவில் கபில நிறநந்தை தவளஞ் சுரபி மறையோர்க்கா
மேவு சுமனை நிறஞ்சிவப்பு விறல்சே ரரசா தமக்குரித்தா
மேவ மகவுஞ் சுசீலைநிற மிசைதூம் பிரஞ்சொல வசியருக்காம
பூவி லுயாபத திரைகருமை பொங்கு நிறஞ்சூத் திராக்காகும.(௧௬௮)

வேறு.

சாந்தி கம்பவுட் டிகந்தனிக காமத மெனவு
மேய்ந்த மூவித மியம்புங்கோ மயமெடுத் திவறறி
னுய்ந்த சாந்திகம் பிரமமோ ரைந்திணு லாவின்
போந்த யோனியிற் படாதுபூ மியினவிழா தேறறே.   (௧௬௯)

எறற கோமய மியம்புமக் திரத்தினல் விளைத்தல்
சாற்றும் யோனியிற் றுககிநன் னிலத்தின்வீழ மயத்தை
மாற்றி மேலொடு கீழ்நடு மயஞ்சடங் கத்தா
னூற்ற மேபெற விளைத்திடல் பவுட்டிக முறைகரும.   (௧௭௦)

புவியின் வீழ்மயம் பிராசாத மந்திரம் புகனறு
விவித மாமுழு வதுமெடுத் துரைததமுன மனுவா
னவையு முதவை விளைத்திடல் காமத நாதன்
கவுரி கேட்பமுன் னுரைத்தது கழறுவம் விரித்து.   (௧௭௧)

ஒன்று கற்பமோ டநுகற்ப முபகற்ப மகற்ப
மென்று சிற்பர நீறுநால் வகைப்படு மிவற்றுட்
டொன்று கறபத்தி னீற்றினுக் குரியதூய்ப் பசுக்கண்
மன்ற வத்திறம் புகலுவங் கேண்மின்மா தவத்தீர்.   (௧௭௨)

ஈன்பெ ருக்கன்னி கொடுவைமூப் பிலக்கண மின்மை
வான்சி னைப்பசு வால்செவி கொம்பறை வந்தி
யான்ம லங்களைப் புசிகுமா கோய்ப்பசு வீன்று
பான்மை சேர்பதி னைந்துநா ளுட்படும் பசுக்கள்.   (௧௭௩)

இறந்த கன்றுடைத் தாயமுடங் குருடிருஞ் செவிடு
மறைந்த தீங்கெனத் தகையவீ ரொண்குறை யகற்றி
நிறைந்த நற்குண மழகுமுன் னிகழ்த்திய நிறத்தான்
சிறந்த பங்குனிச் சாவித்தாண மேயந்தவை சிறப்பாம். (௧௭௪)

விடியு முன்னெழுந் தனுட்டானம விதிப்படி முடித்துப்
படிபு கழ்ந்திடு மே பசுவுறை கோட்டத்திற் சென்று
வடிவ மைந்தகோ சாவித்ரி யெனனுமந் திரத்தா ற
கடிகொள் சந்தமுங் கமழ்நறு மலர்களுஞ் சாத்தி. (௧௭௫)

இலங்கு தூபதீ பங்கொடுத் தினியதூ யன்ன
நலங்கொள் பாகிலை நிவேதன நல்கிநற் பசுவைப்
பலங்கொ ளன்பிற்ற பணிந்தருச் சனைபுரிந் ததற்பின்
வலங்கொண் மந்திரஞ் சதஞ்செபித் தேற்பாகோ யத்தை. (௧௭௬)

சாலு மீருவா வட்டமி சதுர்த்தசி யொண்
கால மின்னதில் விட்டகோ மயத்தையக் கணத்தி
லூழும் பூமியில் விழாதுமுன் னமபுய விலையா
லேனும் வாழைமெல் லிலைநறும் பலாசிலை யிவற்றுள் (௧௭௭)

ஓதும் யோனியிற் படாதுமே லாகவொண் சதயோ
சாத மந்திரத் தேற்றுமேல் வழுமபினைத் தளி
யாதி வாமத்திற் கவ்வியம் பெய்தகோ ரத்தாற்
போத நன்குறப் பிசைந்துதற் புருடத்தி னுருட்டி. (௧௭௮)

பன்னும் வெய்யவோ மத்தினிற் பதடியோ டமைத்து
முன்னு லாத்திடு மகோரத்தால் விளைவித்து மொழிந்த
விங்கி லந்தொழும் பாகங்கண டீசானத் தெடுத்து
மன்ன லந்தரும் புதியதூ யாடையின் வடித்து. (௧௭௯)

சங்கு பொன்வெள்ளி தாமிர பாத்திர மடைவிற்
றுங்க வுத்தம மத்திம மதமமுஞ் சொலலு
மிங்கி தன்றியு மண்சுரை பித்தளை யிவையும்
பங்க மில்லதாம் விளங்குமப் பாத்திரத் தமைத்து. (௧௮௦)

வண்ண வெண்பொடி யிறையுரு வெனமனத் தெண்ணி
கண்ண ருமபஞ்சப் பிரமநற் சடங்கமு நய்ந்தே
யெண்ணு தற்கரும வியோமவி யாபியென் றிசைக்கு
மண்ணன் மந்திர மிவற்றினு கமவிதி செய்தது. (௧௮௧)

நறிய சண்பகங கேதகை பலாசமபுன ஞாகஞ
சிறிய சண்பகந தாமரை துளவுபா திரிபபூ
வெறிக ருபபுரம வெட்டிவேர மருவிலா மிச்சுக
குறிகொண மலலிகை தகசோலங கொழுநதுா யருவி. (௧௮௨)

தருபபை யினனுனி யாசமஞ சாறறுமற றெவையுந
தெரிபப ருஞசதயோ சாதமீ சானமுஞ செபிதது
மருபப யினறவெண் பூதியுண மணஙகொளச செறிதது
விருபப முறறுவெண் ணீ றறின்கா யததிரி விளமபி. (௧௮௩)

சுதத மாகிய கிலததிலவைத் தணிமலா சூட்டிப
புததி யீதென வணஙகில வாயினிற பொதிநது
பததி சோகவ சததவ குண்டனம பணணி
யததி ரநதெறித துதகேனு முததிரை யடைவாய (௧௮௪)

மூலத தாறகொடுத திவேரம முழுவெணணீ றெடுககி
னேலத தாஞசிவ மநதிர முசசரித தெடுபபா
ஞாலத தாசதொழும் பெரியாமுற கறபகா நவினறேஞ
சீலத தாாபஞச விலவததால விளைததலுஞ செபபும· (௧௮௫)

கறப மிததிற முத்தம மிருததலுங கருதி
யுறப னததொடன றெடுத்தகோ மயததையன றுருட்டி
யறபி ஞககினுஞ சென்றுவே றுணககியே யடினு
நிறப தபபெய ரநுகறப நிகழததுதுங் கேணமின. (௧௮௬)

இணஙகு சிததிரைத திஙகளிற செறிவனத தெயதி
யுணஙகு நன்மயங் கொணாாதிடித தாரியகவ் வியமபெய
தணஙகொா பாகனன் றறைநதமுன மனுபபடி விளைபபார்
கணஙகொண் மாதவத திருப கறபத்தைக் கழறில். (௧௮௭)

இலஙகு நீள்வனத துணஙகிய மயஙகொணர்ந திடிதது
நலஙகொள் கோசல மொன்றுமே பெயதுமுன் னவின்ற
வலங்கொ ளாகம விதிப்படி மனுமொழிந் தடைவின
பலஙகொ ளபபிசைந துருட்டிவைத தெடுபபர்பாங் கறிநதோர். ()

அகறப மாவன வனததிறறு பாககினி யதனால்
விகறப மின்றியே யியறகையின வெந்தவெண பொடியை
யுகப்ப வேகொணாந் தானேந்தும் பெய்துமுன் னுரைதத
வகைப்ப டுக்திறன் மந்திரத் துருட்டிவைத தெடுப்பரா. (௧௮௯)

சானற நூலபுகல் சாவசங காரகா லதநிற
றேனறும யாவுஈதன ராதலவிழ் யஙகியாற றேலேதது
காணற வாாகுழை பாகனம மயானதது நடிததா
ஞனற நீறெலாங தோயநிட மேனியி லவுறறை. (௧௬0)

திருகக ரததினுல வழிததெறிங தனன ரிகழ விடைமுன
விருபபி ஞலவை யயினறங்த விடைதனயீ ரிபதத்தை
யருப்ப மீகசொளப பசுககளபால விட்டதப பசுககள்
பெருககு கோமயம விபூதிககு விசேடமபே னவால. (௧௬௧)

நீறறின மிககது கோமயத தாககுவெண ணீறே
யேறற மாயின தாதலிற காரண மிசைதகேத
யாறறல சானறுடு மூனிவாகா ளாதுயோ டாதங
தோறற மீறிரண டிறகுஙகா ரணமதொகு பூதி. (௧௬௨)

வேத ராதிய மூவாககும விமலனு லயதது
மோது சூததிராக குயாமடப பளளியி னகத்து
மேதங தீாகுறை யேனேயர்க கடவிததி யிடததும
போத வாகஙிய நீறுாித தாமெனப புகலும. (௧௬௩)

பரவு நிலஙகீப பிணிசெவப பிசையினமை பகாநூம
பிரங றததவா யுகஙதெறும பீதாவ குராவா
கிரவு யிததிற கிரமபடா தெடுததுடு நீறறி
ஞரவு வெண்ணிற மெணணிலாப புணணிய முதவும. (௧௬௪)

அஙகு லமமொரு பானிரண டியாதநி னகலங
தஙகு மெட்டள வாடையாற றணிபபுஙசிக தோலாற
பொஙகு காலபினை யுரிவையாற பொருநதவாய வடடங
துஙக நீறடைத திடுமொரா லாருசெயவா ராயோா. (௧௬௫)

பூதி யாலயஞ் சததியஙன ஙதிறபுனே தருநா
லாதி ஙானமுகன பாஙகிககுங கயிறுமா லதனுட
டீது தீாதா வுறைவெணணீ றருடசதா சிவமாம
வேத வாகம மிததிறம புகனறுடு மெயமமை. (௧௬௬)

ஒருகை யிற்கவாங தனதுகிற றலேயினெ வொருவர்
தருவி லேககுவாங கினவதிக கையாளித தனமுன
கருது பூதிகங கவிழ்ந்துமங் காஙதுஙகம பிததுங
தெருளெ றிபபட கடீததுமபூ சினதருங தீஙகு. (௧௬௭)

அநத ஞானர்தம் பதாந்தமே யளவுமுத் தூனம்
வநத காவலா நரபிமேல வணிகரா பவரு
முநது பட்டம்போன் மூவிர ற கொண்டெழுந் தரகச
சிநதை செயதுருத திரரணி குவாவிதித திறத்தால். (௧௯௮)

நுதலு ரமபுய நுவன் றிடு கெடுமைநீற் றளவை
மதிகொண் மூவிரு விர றகளா மறறவற் றொனறுந்
துதிகொள சென்னிகருங காதிறகுந தொடுதலே போதும்
பதிகொண் மூவிர ற படைவணி குவாபக ருறுப்பின். (௧௯௯)

வளைத வுங்கடு விழததலும வன்மையு மாசு
மளவி லொனறொடொன் றுறுதலு மறப்பிரிந் திடலும
விளையு மூவிரு தீககுணம் விளங்கநீ றணிநதா
லுளைவு றுஙகுறை யிலாதவாக் கலககண்வந துறுமால. (௨00)

பூசை மநதிரந தியானநூல புரிதவம் வணக்கம
பேசு நீறின் றிப பிறஙகுமெக் கிரியையுஞ செயயார்
மாசி லநதணர் மகத்தினுக் கனைத்தும்வந் துறினுந்
தேசு றும்விதித தீயினறி முடியுமோ முடியா. (௨0௧)

அரவன் முன்னுநூ லறைதரும் யாகத்தின் முன்னுங
குரவன் முன்னுநீ றணிவது தீதவை குறியார்
பரவு பூதியோ ரணுததனை பாரிடை வீழ்ப்பின்
விரவு மெண்ணிலாக் கற்பங்கள் வெங்கர குழப்பார். (௨0௨)

தொகுத்த வாழ்க்கையாற் பூதியுஞ சோதிமேற் றரலாற
பகுதத நூல்புகல் பசிதமும் பமெலம் பிணிமா
சுகுத்த லாலுயர் கார * முங காததலாற காபபு
மிகுத்த தீதுநீற் றிடுதலா னீறுமபேர் விளமபும். (௨0௩)

சிரதத ணிந்திடிற் கழுததள வுறுபவங் தீரு
முரததிற பூசிடி னுள்ளத்தால வரும்பவ மொழியுந
தரிகதி ளுபயி னிலிங்கததால வருபவங தணியும
பொருதது பாரிசத திடினமடங் தையாபபுணா பவம்போம். (௨0௪)

குதத்தி னுக்குமேற் பூசிடிற் குதத்துறு பவம்போம்
விதித்த திண்புயத திடிற்கையாற் செயுமபவம வீடுங
கதிததி டும்முழந தாளினி லணிநதிடிற் காலான
மதிக்க வேவரும் பவஙகதிாப பனியென மாறும. (௨0௫)

* க்ஷாரம என்னும வடமொழி கார மெனறாயிற்று.

பாகத் தாலுறு நீற்றினை யின்னமும் பகாவாம
யாகத் தானவெண் ணீறுகால வருணாகத் மிடலா
மோகத் தாவினை களோதரு மீதன்றி முதன்மை
மாகத் தாரதொழு மியற்கைநீ றதிருயயம வழுத்த. (௨௦௬)

நீறு பூத்தன னழலவடி வியற்கைவெண் ணீறறைப்
பேறு நல்குவோன் மூலகா ரணமபெரி தென்று
வீறு பலவுயி ராகுரு வாறுமொன மறுத்தாயக
கூறி னனகரத தாலவழித் தமமைகைக கொடுத்தான. (௨௦௭)

விரித ருமபுகழ நீற்றினை யறிநருமே லணியா
ரரிதி றைறறீர பதிதராய விடுவராந தணாககுரு
சுருதி யோதுநீ றிடாமுகநு சுடலையய முகததைக்
கருதி னோககிலா றருசெழுத தோதுவா கறரோ. (௨௦௮)

வேறு.

ஆலவா யெலலையினு ளகபபட்ட சமயபரிவற றதிகங காழிப்
பாலனா பூழியனவெப பமணழித்து வாதுவெனற பானமை யாது
ஞாலமேழ பரவுசிவ சைவசம யமபொருளா நாடட லாலு
மேலவார குழல்பாகன் றனமதுவாக காசூச மின்மை யானும. ()

எங்நீறு பூசினுங்தென ளுலவா யான்றிருநீ றெனறே பூசிற, பன்னூறு கோடிசன னத்தறிநது செயதகொடுமை பாவங் தீரு, மூனனூறு படுததவரு நமனையுங்கா ணாமுடிவின முத்தி சேரவார, நனனீறு தனையணிநதோர பெற்றவா சிலவுமககு நவிலவாங் கேண்மின.

முன்னமொரு பிரளயத்து நான்முகனு மயரொடுகை மூரரியான்மேற், றன்னகநதை மிகுநதிருப்ப வவனுதலிற் சஙகரனவெண் ணீறு சாத்த,மனனகநதை நீங்கியவண மோகினியாய் மருவியுந்தி வனசத் தின்று, பினனொருநான் முகனையும்பே றறிவும்பெறறான் பிறிதில்சிவன் பொருளென றெண்ணி. (௨௧௧)

தீமையுறு பிரம்ராக் கதனொருவன பாதகமே செய்வான் முன்னர்
வாமதே வப்பெயர்மா தவனனுகக் கண்டறிவு வரலுங் தாழ்ந்து
தாமநீ றனிருமவன் மேனியைத்தன் மேனியினுற் றழுவி வேனுங்
காமுறுநல் லுருப்பெறறுப பூதியுமெய யணிந்துசிவகதியுமபெற்றான்.

தென்னவனுட் டொருமறையோ னயன்மாதைச சேரவவன் கொழுநன் சீறி, பன்னவனு ருயிர்செகுத்தீர்த் தாவனைத்திட் டானமிடக்கு மவனீ னெற்றி,தன்னிலட லையிற்கிடந்த சுணங்கன்கா னீ

றுபடத் தரித்த லாலே,கொன்றுறுவே னமன்படாத தூரந்துகணம் விடக்கயிலை குறுகி னானல். (௨௧௩)

தன்னையறி யாதுடலி னீறுபரி சித்தோரித தன்மை பெற்றா, ரெனனிலறிந் தணிந்தோர்கள் பெறும்பயனிவ் வளவையென விசைக்கற பாறரோ, பின்னுமதிச் சடைமௌலிப் பெம்மானே யவரவே றுபிறிதொன றனறா, லனனவரை நரனெனபோர் நரகாழ்வ ரமல னென்போ ரரனே யாவா. (௨௧௪)

வேறு.

இயம்பிய நாலவகை நீறு மிங்கிவை
வயமபெற வணிந்திடு மாறு மாறிலா
வியமபெறு புண்ணிய விளைவுஞ் சொற்றன
நயமபெறு கணடிகை நவிலவங் கேட்டிரால. (௨௧௫)

உருத்திராக்கம்.

வேறு.

திரிபுர ரெனும்பே ரவுணராற் சிதைந்து சிந்திய மான்முதற் றேவர், புரிதரு தவமோ ராயிரம் வருடம் புரிந்திட வியந்துபோயப் புராரி, யரிதிதெனத் திரங்கிக் கண்ணிமை யாது பார்ப்பமுக் கண்ணினு மமைந்த, விரிதுளி தாழ்ந்து கண்டிகை மரமா யெழுந்தது விழுந் ததொண் புவியில. (௨௧௬)

அன்றுதொட் டுருத்தி ராக்கமென் பெயரும்ப பரனொடுண பேதமாம வெண்மை, யொன்றிய சிவப்பவ் விருநிறங் கலந்த லுரைத்திடு கருமையிந் நான்கின்,றொன்றுநான் மறையோன் வெண்மை மன சிவப்புச் சொன்னிறங் கலந்தது வணிகன், வன்றிறற் கருமை சூத்திர சாதி வருணநால் வர்க்குமிவ் வகைத்தாம். (௨௧௭)

ஒருமுகஞ் சிவன்றன் வடிவுநான் மறையோர்ச் செகுத்ததீங் கொழித்திடு மிரண்டா,வருமுகஞ் சத்தி சிவம்பசு வதைத்த வன்பழி மாற்றுமும் முகந்தீப்,பெருகுபெண் கொலைநீத் தருளுநான் முகனுன் முகன்பிழை நரகத்தி போக்கு, மருமையைம் முகங்கா லாங்கிருத் திரனூனுரித்தலர்ப் புணர்ச்சிபொய் யகற்றும். (௨௧௮)

அறுமுகன் வேலன் வலக்கையி லணிவ தகன்றிடும் பிரமகத் தியுமே, ழுமுக மனந்தன் கோக்கொலை பொருபொற் களவினால்

வருபவ மொழியு,மறுவிலெண் முகமவ ரணமுகன் குருபன னிகைய
தொடல வருதுலே முதலாப, பெறுபல தானம பிறனகையி லனன
மேறறிமெ பிழைநீங கிமொல (உக௯)

இயம்பிய வொனபான முகமவயி ரவனு மிடகளையிற றரிப்ப
து வனபார, வடமபெறு தகக கணமுத லரவம வதைததலபோ முத்
தியு மெயது, நயமபெறு மொருபான முகநந்ரு நெமோ ஞொடு
கோளபெறும பூத, முயஙகுபேய பிரம ராககதன மறறு முடறறிமெ
பெருமபய மொழியும (உஉ0)

பதினொரு முசமபன றேருநத திராம பகாபரி மேதமா யிரய
பன, னிதிபொடு கோதா னமமொரு நூறு யிராதரு பயனகளை நிறை
கருங, கதிகொளபம னிருமா முகஙகதி லொருபா னிரணடதாங கா
ஞசன மேரு, விதிதரு தானம புரயிாச சுரபி மேதால மெயபயன றரு
மால (உஉக)

செறிதரு பதினமூன ருமுகங கநதன சிநதையில வேட்கைபொள
னிரத, செறிதரு சயமு மளிக்குநற றுணைதாய தநதையர்த் தெறுங
கொலே நீக்குங, குறிதரு பதினனு முகஞசிவரா சத்தி கூறுமவினை
னவாதவ ரிறைஞச, வறிதரு வசிய நலமபூ ரியிறு மழிதார வுலகி
லுயத திமொல. (உஉஉ)

ஊதிய பதினைந முகமபெற லரிது மெட்டுமேற கணடத்திற் றரி
பப, துளததினி னீஙகாச சிவனசதது மாகி ராரியு மேயபபதொண
முதறி, விளைததிடும பதினைம முகமபர நாதய விளமபுமெய பாவமும
வீட்டுக, திளைததெழுங கருணைச சோதியோ டொனறித தீர்விலா
முததியிற் சேரகுமா (உஉ௩)

நீசராங் குணுஙகா குணுஙகாகல னியரு னெறியிலா மதுமுதல
புசிததோர், நீசனு ருடகண மணிசிரந தரிததா லிருவினை தொலைத
தா னுவர், மாசிலாக குலத்த ராயினு மீசன கணமணி வனைக்கிடாா
நீசர், சிசியன் னலராதநீண் டிறுமதி பாவ மணிகிலா ரலககனுா தெ
ரிபபார். (உஉ௪)

வேறு.

உசசியிலொன் றணிசிரத்தி னிருமுபபத தாறெண்ணுன்
கொளிரகண் டத்தி, லிசைசயுறு செவிககவ்வா றுரததிலைம்பான் கை
த்தலததெண் ணிரண்டீ ராறும, விசைசதரு மணிகட்டிற் றுழவட

ஙக ஞூறறெட்டும் விளஙகச சாதகி, கசிஙடங் திடுமெடிக்கோ ரய
மேத ஙவிற றிலுருத் திரனே யாவா. (௨௨௫)

காணினுமக கண்டிகையின பயனிலக்கம பரிசிககிற் கோடி க
ணடு, பூணினுமா யிரஙகோடி செபததனநதம பயனிமையோா
பூசைக கேறற, தானுவைபபோ லுவாபகைக்குந தாழநதடங்கார்
கணநதரிககிற சுணஙகற் கேனு,மாணூறுநற கதிகொடுககும புகழநத
ணிநத மாணிடாககெண புகலவ தமமா. (௨௨௬)

சிகையினிறகண டிகைதரிககிற பயனகோடி தினசெவியி லொரு
பான கோடி, மிகையறுகந தாததினிலா யிரஙகோடி மிளிர்காததி
லனநத மாகும, பகைதருவெந தீவினைக ளெததனைசெய தோருமிது
பரமென றெணணித, தொகைபெறுநாட் கழிததிறுங்கா லருநதுவ
ரேற பிறபபவரைாத தொடரா தமமா. (௨௨௭)

நீஙகரிய முபபுரிநூ லினறிமறை நிகழததுவதெவ வாறவ வாறே
தாஙகரிய கணடிகையும புணடரமுட தரிததிடுமெந தணருக் கேனு
மோங்கியிடத தவவாது தரிததிலரே னிராடு லோத லீதல [தால.
பாஙகுபெறத தென்புலததோாககுதவுதலாச்சனைமறறும பயனபடா

கண்மணியா யிரநதரிததோா சிவனெனமான் முதற்றேவா கரு
திப பூசை, பணனுவாமா முடிதரிதது மூழகியிடிற கஙகைபடி பல
னுங காதி, லெணமணியை முழுதுமணிந தவர்மூவேழ் சுற்றமிடா
நரகு நீஙகு,மொண்ணவமா மணிபடிகம பொனனிடைகோத் தணி
யிலவ ருறுவா முததி. (௨௨௯)

*ஏகமுக மைந்துமுகம பதினொன்றே ழிரண்டுமுக மிவறறை
யெண்ணி, வாகுறுமனு சனம்புரியா தனபினொடு முளமிரங்கி வழுத .
தி யிச, ஞகமநூல விதியினருச சனைசெயவோா செலவமுததி யடைட்
வர் நாரி, பாகனுருச் சின்மயமா மணியணிக்தோர் பெறறகதை பக
ரவான் கேண்மின். (௨௩0)

நந்திவெனு மொருநகர்வா ழீசனு லயததடிசசி கக்கைப் பேரான்,
விக்கைசெறி சேவலொன்று வானரமொன் றிறகுமணி மிலேக்து
தானும், புக்தியுறத் தரித்தவறரே டான்கயிலே யடைக்தனள்போய்க
கழுதை யொன்று, நக்துமணிப் பொதிசுமக்து விக்கையினி லிறக்துக
ற்பங் கயிலே கண்ணும். (௨௩௧)

புடைகரந்தே யத்துமன்னன சவும்பன்றன மனையொருவிப் பொய்ம்மை மாதர், நடபுறுவா னவனமனைவி வசுமதியும வேளகளையா னலிந்து வாடிக, கடபுலனி லொழுகவருந துறுவாளகண மணிதரிதக் கணைவற சோந்தான், கொடபுறமம மனையறிதெதான் ஞாபுவியுய கொணடனனபோயக கயிலை புகக்கான. (௨௩௨)

கலைகழனமே ஞாடடாசன முமனைககண ணன்கால ஞானியெனறு, மனைவியொழி பிகலிரீ பதியெனகரு கிறகுகான மனைவி யாவென, புனைசுவாசலித திரமாயன புகலிலென வயனகண்மணி பொருளென ருேத,வனையனமட வரலாறு னவளபுருட ஞறுளசேர்ந் தானருள சோந்தார. (௨௩௩)

உருததிரவக கமபுனைவோாக் கனமிமேவே தியனகப்ர தீயரேறு வகு, மருததியிற லவனருளால யிணணகாபோயத தருகதொணர்கதே யளிககும் பூறைு, வருததுபசி யாலவகத மறையவரே டிகலுமறு சமயி யான,விருததமறை யோகாஙகன கணமணிபூண் டான்கயிலை மேவி ஞரால. (௨௩௪)

மினிாகலிய ககாட்டுவியாக கிரபுரததோா வேதியன்சா மிதானனபோன, களவிறமமேம படடோனபல வுயிாசெகுததோன் வளாததமறைக ளளத தாதை, தளாவுறவே செகுததயனமா தைபுணா வனனைகிலை தடிய யீடதான,றிளைதரகா லாகாளிற காகமணியுடல்வீழபபக் கயிலை சேர்ந்தான். (௨௩௫)

மாகரகாட் டுறையுமொாவே தியனமதலை சாகிகரோ மணிமேற் பூணபான, சாகரகாட டரகுகொளத தானகாளி காபலிகருவிலைப்பட டேகி,யாகரகாட டதுவிலக்கி யவ்வரசன் மகளைமணந தாசா யிகது, சேகரனகன் மணியணிவித் தவன்கிளைதன் கிளையொடுமேபோயக் கயிலை சேர்ந்தான். (௨௩௬)

அக்கமா மணியணிநதோா பெற்றகதை யிறசிலகா மறைந்தோமம்பொன், மிககதா மிரம்வெள்ளி யியனறவறறுப் பொதிநதலறறுல் விளங்கும் பினனற, ஞுக்குறுகம பியிறகோததுப பெரிதணிந்தோா முப்பொருளுந தெளிநத தூயர், தக்கமணி யணிநதோாைச சிவமெனவே பாவிபபோா தககோர்தாமே. (௨௩௭)

உலாத்தனமா மணிப்பெருமை படிப்பவர் தூண்மையென வுவந்து கேட்போ, ரிரைத்திடுசு சடையோனை நிகர்ப்பர்மணி வெ

ண்ணீற்ே டியைந்து பூண்டு, நிரைத்ததிரு வஞ்செழுத்தை யுச்சரித்
தந் நிலையுணர்ந்தோர் நேர்மை யாரே, வரைதனுரைப்பா ரறிந்தவா
தொகுத்திசைப்பே மென்னமுனி வராககுச சொலவரன. (௨௩அ)

பஞ்சாக்கரம்.

வேறு.

அருளா யஞ்செழுத் தாக்கியே யம்பிகைக் கமலன
பொருள்வி ளங்கிடப் புகனறதிம் மந்திரம் புகலசற்
குருவ றிந்துளந் தேறுறத தெளிபபதாங் குணிதது
வருப யன்பெற வுணர்ந்துளோர் பேறறையார் வகுபபார. (௨௩௯)

அஞ்செ ழுத்தினு ளோரெழுத் தினபய னளவை
கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணனுங் கண்ணனுங் காணூர்
செஞ்ச வேபிர ணவதொடுஞ் சோததியுச சரிககிற்
பஞ்ச பாதக ராயினும் பரனெனப் படுவார். (௨௪0)

இன்ன வஞ்செழுத துணமவி னுமுயிர் சென்று
பன்ன காபர ணன்பதஞ செறிந்திடும் பரிசா
லன்ன மந்திர மேபரப பிரமமா துணர்ந்து
மன்னு வோாகிழற் படினுங்காண் கினும்பவ மாறும், (௨௪௧)

மூன்று காலமு மாலயத தனுகிமுக கணன்ற
ணுன்றி யேதொழு துளளததவ வஞசெழுத தெண்ணிற்
றோன்று புண்ணிய மியாவும்வந தடீஙகுநதொல வினைபோ
மேன்ற பார்புரந திருங்கதி மூவரிற் பொலிவார். (௨௪௨)

வேறு.

மந்திரித்த விறையெட்டுப் புததிரசீ வத்தொருபான் மணியாஞ் சங்கு,
னந்தமொரு நூறுபளிங காயிரமுத் திலக்கநறு மணையின் கோடி
சந்திரத்திற் பதின்கோடி குசைமுடிப்பா யிரங்கோடி தானு வான
~தந்துசிவன் கண்மணியின் பயனனந்த மெனவேத முடிபுசொல்லும்.

வளமனையி லொன்றுபசுத் தொழுவிலொரு பதுநதியின் மருங்கு
நூறு, இளர்தருமா லயத்தினுளா யிரம்வனத்து லிலக்கமுயர் கிரியிற
கோடி, மூளமதிசெஞ் சடைமவுலி திருமுன்ன ரனுப்பில்பயன் முற்
றும் பெற்ற, வுளமுறவஞ் செழுத்தாதி கண்மணித்தா ரொடுந்துணர்
ந்துச் சரிப்போர்க் கம்மா. (௨௪௩).

நிரைத்தகடற் புவிபோற்று மஞ்செழுத்தைச் சிந்தைசெய்து தெளியப் பெற்றோர், நிரைத்தமன்றா யாகமநூல் விதியறிந்து செபிப்பாமுறை யியல்பு கூறி, னிரைத்தசெப வடங்களோடுற் றெட்டொன்று மதிற்பாதி மிகழ்ந்த தெனவு, முரைத்திவ் ரதிற்பாதி யளவென்று மினனுமுரைத் திடுவாங் கேண்மின். (உ௪௫)

முத்திகொடுக்கை வைத்துச் சோபனத்திற் கியம்பியமு மௌன்பான் கூற்று,மெத்துஞ்சிங் கொருமூப்பார் றுபிசார்த்தொழிற்கு மேவையம் மூன்று, வித்தனமணி வடந்தொடுப்பின் மேற்குமேல் கீழ்க்குங்கீழ் மேரு மேலாய்ப், பத்திபெற வொன்றுபடத் திடைமுடிந்து தொடுப் பாப்பரம பரனூலக் கற்றோர். (உ௪௬)

உடலவெறுத்தான் மேலபோயகுங் கீழ்போகநு முறுபோகநு சாரவான் மேரு, வடையுமெட்ப யிலங்கியார் தனுமிகையே மதத்தினைத் ரச சனியங் குட்டங்,கிடமுறவே வட்டட்டத்திற் பிணியகலுந் தனமடுக்குங் தெய்வா மாயப்பு, மிடாறுங்கல முத்தியடை தலுமடையு மென பர்க்கிங் கிலக்கரு சொல்வார். (உ௪௭)

வேறு.

இனைய தாகிய வஞ்செழுத் தெண்ணியே
வினையி னீங்கின ரெண்ணிலா மேதக
வனையார் பெற்ற வருங்கதை யிற்சில
முனைவிர் கேட்குதி ரென்று மொழிகுவான். (உ௪௮)

வேறு.

மதுரையம் பதிவா ழெதுகுல மன்னன் றசாருகன் காசிமன் மகளாம், புதுமதி வதனக் கலாவதி மினனை வேட்டனன் புணர்ந்திடப் புகுங்கால், விதுநதி வேணி யஞ்செழுத் தோதி மேவெனக் கர்க்கர் பால் வினவிக், கதுமெனக் கொடியாய்ப் பவங்கரிந் திடப்போ யவட் புணர்ந் தடைந்தனன் கயிலை. (உ௪௯)

இல்லறத் தினிலஞ் செழுத்துணர்ந் திருக்கு மியன்மறைத் தருமனே டிகலிப், புல்லறத் தியோகி சந்திர னில்லிற் றுறவதே பெரிதெனப் புகன்று, மல்லல்கூர் மகவான் மலரய னிவரை வருவிக்குந் தருமற்குத் தோற்றே, யொல்லையன் னவற்றுழ்க் தஞ்செழுத் துணர்த்த வுணர்ந்தில்வாழ்க் துறைந்தனர் சிவன்றான. (உ௫0)

சூரிய சன்ம னென்றொரு மறையோ னுணர்ந்தன் புணர்ப்பினுற் சுதனைச், சீரிய பசுவை மந்திரை யறியான் வதைப்பவச் செழுங்கவு

சிககாட், டோபெறு மறையோர் சிறமுன் கோயி லிடபமபுற றின் வளித் திறநதோ, ராருயிர் பெறககாட டினைகதி யடைநதா னஞ
செழுத துணமையா லறிவான். (உருக)

வேறு.

அஞ்செழுத் தியலு மோதி னவாபெறு பயனுஞ சொறறும்
விஞசுசீ றுருதநி ராககம விளமபுமங திரமேற கொளவோா
நஞசணி கணட னும நாளுமுச சரிகக வேண்டுங
தஞசென வினிது கேணமின சாறறுது மெனறு சாறறும. (உருஉ)

சிவநாமம

வேறு.

அரகர கஙகா தரமணி கணடா வலாபூமன
சிரகர தநதா வலமுகா தநதாய சிவனேமுப
புரகர மைநதா ரரவம ணிநதாய பொருளேயென
றுரகர ணநதா னுறவுரை தநதாா சிவனுவாா (உருங)

பகனமதி யமபக வுயர்திரி யமபக பரசோதங
திகழுபர விநதுவி னுருவமை சுநதர தெளிகூடற
சுகநிற வகதரி யொருபுடை தஙகிய சொககேயென
றகமகிழ தநதொரு பொழுதுமொ ழிநதவ ரரனுவா.(உருச)

முழுததவர் சூழகரு ணாகர வாகர முதலேயைங
தெழுததுரு வாகுங டேசச தாசிவ விறையென்றே
வழுததினர் நாமவெ ழுததொன் றிறகிறை வடிவாவ
ரழுததிய மறறைறயெ ழுததரன் மேறறனி செனவாகும். ()

வேறு.

ஈனக் கொடும்பா தகரேனு மொருகா லீசன் பெயரிசைக்கின்,
ஞானக் கடன்மூழ் கியதவதோா் நாடுஞ சிவனே யெனப்படுவார்,
வானத் தவர்போற் றருநாமம் புகன்றோர் பெறற வனசரிதை, மோ
னத் தவமா முனிவீர்காண் மொழிவாங் கேண்மி னெனமொழிவான்.

கலிங்க நாட்டில் வீரியனென் றொருநாண் மறையோன் கமழ்ம துலு, னிலங்க வயின்றும் விலேபகர்ந்து மீனப் புலேச்சி தோடேயக் தும், வலங்கொ ணெறிநீத் திறக்குங்கான் மதுவின் விலேயோர் சிவ மென்றான், புலங்கொ னீசன் கயிலேயிற்போய்ப் புனித னுருப்பெற் றிருந்தனனால். (உருஎ)

வேட ரொருவ னுறலைத்து மிகவு முயிர்கொன் றூன்மதுவு
மாடிப் புசித்தும் பாதகமே புரிவா னிறுங்கா னறபயனுற
கூடித் திரிவோர் நாமமா காவசோ குலவு பிரகரன்மூன்
றேடற கரிய சங்கரனென நிசைத்தான் கயிலை சேர்ந்திருந்தான்.

சவாரட் டகத்து மறைக்குலக்கோ சிகனென் றொருவன் றன
பெயரை, யவமென் றகற்றிச சம்புவெனப்போன றிரியம பகனென
றழைத்திடப்பெற, றுவாரா யிப்பூமியிற்களவா லுயிர்கொன் றுண
னே புலைசசிங்கலன, கவாமா மதுவப புலையாகொலக கொலையுண
டடைந்தான கயிலைமலை. (உருக)

கதலிப் பதிநகு தக்வேந்த னீக்க மனைவி காமதையா
னிதமுற றிடுதன் கறபொருவி யியறுந திரளறுரப புத்திமையத்தோயம்
தத்னமி யாய்மற றொருமறையோற னொ மகவைசாம காணென்றுரா
மதியில் லவர்ம மகத்துறந்தா ரிறந்தாா கயிலை வாழவுகந்தார்.(உசுo)

வாசு தேவன காராங்கவரு மாசான மதலை வரவழைத்துப
பேசும் வாரீ கேட்டியெனப பேசா தவனைப பணிந்திடல்விட
டீச ஞம முச்சரித்தவ் விறையே பொருளென றெணிச்சிலன
காசில செலவந் துயத்துடனுங் கிளேயோ டடைந்தான கயிலாயம். ()

சரையு நதிதீ ரத்துநந்திக கிராமத் துறையந் தணரிருவர்,பொரு
வில் பெயாபுட் கரரொருவன மாலெட டெழுத்தும புகழ்தருவான,
வரைவி லொருவன பாவிமன கொணர்நதி ரனமற றவறகொண
நதார், விரவு படர்மீ னவுமவிப்பச சிவமுட் கொடுமேற பதமபெற
றுன. (உகூஉ)

மகத நாட்டந் தணனொருவன மாபா தகன்றன் னிலைநீங்கி
யமிதந் தருகா மத்தமுழுங்கி யடாநதா றிலபபக காவலவ
ரிகலித் தொடர வோடுமவன பத்தா லெதிர்நத புலியுதைத்தான்
புகரி லாத வியாக்கிரபா தப்போ புனைந்தான் கதிபுகுந்தான்.(உகூ௩)

இன்னும் புகல்வா மொருகதைமற றியமன் பதியி லிருந்தவத்து
நன்னர் மறைநூற் சதானந்த னணணி நரகர் துயர்நோக்கி
யன்னர் கேட்ப வரகரவென் றிசைத்தா னனையர் செவிபுகலும்
துன்னு நரகம் பாழ்படுத்தித் தொல்லோன் கயிலை பெறறிருந்தார்,

ஆத லரன்மெய்ச் சிவநாம முரைப்போர் பெருமை யளப்பரிதாற்
பூதி யோடு மககமணி புனைந்தஞ் செழுத்துத் திருநாம

மோதி யுணர்ந்தோர் சிவவிரத முளமோர்ந் தனுட்டித் திடவேண்டு
நீதி விரதப பெருமையினை யுரைப்பாய கேட்டி ரெனவிசைத்ததும். ()

சிவ விர தம.

வேறு.

சோமவா ரந்திருவா திரையுமா மகேசுரந்தொல் விரத மான, கா
மர்சிவ ரிசியுயாகே தாரமணங் கதியுதவுஞ் சூல நோனபு, காமமுறு
விடைபயாரேனன் பென்றுமெடடுஞ் சிவவிரத நலஞ்சேர் வெள்ளி,
மாமைதரு முததிரமா நவமியிமமூன் றுமமிமைய மாது நோனபால்.

வெள்ளிவா ரஞ்சதுாததி சட்டிவிநா யகனவிரதம விளமபு மூன்று,
மொள்ளியசுக கிரவாரங காாததிகைநாள் சடடியுளாத திடுமிம மூன
று, மள்ளிலைவேற் குகனவிரதஞ் சேயவார மிருபாணி யவைகண மூ
னறும், தள்ளருஞ்சீா வயிரவறகாஞ் செவவாயநாள வீரபததி ரறகாஞ்
சாற்றில். (உகஎ)

தொகலுறுமவ் விருபததோா விரதமதிற சோமவா ரததைக கூ
றின், மிகலுறுகார்த திகைததிஙகட சோமவா ரநதொடஙகி விரதங்
கொள்வார், வகைபெறுசீ மநதனிநோற றரியசுமங கலியானுள் வசி
ட்ட னன்பின, றகைமைபெற வனுடடிததுக கற்பினருந் ததிமனையா
யச சரிக்கப் பெறறான். (உகஅ)

அம்பிகையிவ் விரதமனுட் டிததுவேண் டியதனடைநதா ளதுவு ம
ன்றி, யும்பர்மறை யொழுககிநத விராடனெனபோ னுபவசித்துத
துயிலு நீங்கி, நம்பனுறை கயிலைபெறறான் படடார கனசெல்வ நல்
கப பெற்றான், செமபொனதிச சடையிருப்புந் தன்வாரச சிறப்புமி
கச சிறந்தான் சோமன். (உகக)

வந்திடுமிவ் வாரபல னெவருரைப்பா ரறிந்தவா வகுத்துச சொ
ன்னேம், பந்தமறு மெய்யடியா ரனுட்டிததுப் பரமபதம் பெற்ற தொ
ன்று, மூந்துறமார் கழிததிஙக ளாதிரைநா ளினிறசொல்லு முறைவ
ழாது, நந்துறவே யனுட்டிப்பர் நோற்றடைநதோ ரினனரெனநவில்
வாங் கேண்மின். (உஎ0)

முருகவே ளிவ்விரத மனுட்டித்துக் கயிலைபுக்கு முதல்வ னானன்,
பொருவேத விபுலனிக்கோன் பியற்றியான் றானடைந்தான் புலிப்
பொாம் பாதன், னுருவாகி வசுதேவற் குணர்த்துமுப மன்னியப்பொற்

குழவி யீன்று, மொருகாலும் பிரியாது திருக்கடங்கும் பிடபபெறறு றுலையபா மினறும். (உஎக)

கார்த்திகைப்பூ ரணைமுதலா வுமாமகே சுரவிரதங் கருதி நோற் பார், பார்த்திபரோக் கிலன றிரண விகதுவனுட் டிததிருகண பதமும் பெற்றுன, சீத்திருமா லனுட்டிததுக் கோபால மடந்தையாசசோ சிறபபும் பெறறுப, பாரததிபனு யரசுபுரங தொணபதுகோ டியர்மக வைப பயந்தா னன்றே. (உஎஉ)

விதியனுட்டித தலாவாணி காயதரி சாவித்ரி மேவப் பெற்றுன், மதிமலியிங திரனசயந்த மகபபெறறுன வசிட்டனவான சுரபி பெற் றுன், மிதுலேசகாச சனகனசி தையைபபெறறு னின்றுமுளார் விளம பிற் பெறறோ, கதிதெரிங்தே யனுட்டிததுப பெறறசிவ கிசிபபெரு மை கழறக கேணமின. (உஎ௩)

மாசித்திங களினபர பககசதுரத தசிவருநாட் கங்குற் போதி
லாசகல வனுட்டிப்பர் கனமாட பாதனெனறு மயோததி வேநத
னேசமிலான வில்வமரத் திலைபறிததிட டிருந்துயி னீதத வேடன்
பேசருங்கண் ணிழந்திடுபுன புலைசசியிவா சிவசெயிற பேறுபெறறார்.

சுகுமார னெனறுமொரங தணபபுலையன றனக்குறித்த புலைப பெண் சோர்ந்தோன, பகிரதிவே ணியைததொழுது பேறுபெறறுன சிவ கிசியைப்பகர்வார் யாரே,முகினமேனி பரவுதிருக கேதார விரதமொ ன்று மொழிவா மனபு,தகவோது புரட்டாதிப பூருவததட டமிமுதல் சாற றிருபத தோராகாள. (உஎ௫)

அவ்விரத நோறறுமையா ளரனபாகம பெற்றனளங் கநதி தேவன
செவ்விபெறு சிததிராங்க தனவசசிர தேயனுயா செட்டி மாதா
கவ்விழிப் புணயவதி பாகயவதி நாரணனுன முகனவிணணோசன்
கவ்வைதவிர் மறைவிசுததனனுட்டிதது வேணடுவரங்கருதிப்பெற்றார்.

மண்விரத மென்றுமொரு மாவிரதம் பங்குனியுத் திரநாண் மன னுங், கணைமலரக்கண் ணிணைக்கமலை யனுட்டிததுக கணணமார் புறையப் பெற்று, னிணையின்மக வானிகோன பியற்றியயி ராணி தரு மின்ப முறறுன்,பணைகருமபு மதனனுட்டித் திரதியைசசேர்ந் தன னையெங்கும் பாப்பி னுனுல். (உஎஎ)

பங்கயனீ தனுட்டிததுப் பாமகளு வுறைதாததன் பதமும் பெ ற்றுன், றிங்களனுட் டித்திருபத் தேழுமா தனைமணக்குஞ் செல்வம்

பெற்று, னிங்கிதன் றி யுயர்குல விரதமொன் றிங் கியம்பிவோ மெழி
ற்றை மாதந், தங்குமமா வாசியினி லனுட்டிபப ரன்னவரைச சா
ற்றக கேண்மின். (உளஅ)

வேதன்மா லனுட்டிததே யதிகாரப் பவசீக்கி வீடு பெற்று, ஈா
திமால பின்னுமனுட் டிததுவென்றுன காலகே மியையு மங்கா, ளோ
தியவே தனுமவ்வா றனுட்டித்தே யுளையுதரப பிணியுந் தீர்ந்தான்,
பாதியுமை யாளுடையான் விடைவிரத மின்னுமொன்று புகர்வங்
கேண்மின். (உளக)

இடபதிங்கட் பூருவத்தட் டமிநாளி லிவ்விரத மெவரு நோற்
பா, ரடைவுறமான முதறறேவ ரனுட்டிதது வாகனு தியமுன் பெற்
றார், படர்புகழ்விச் சுவசேனன் விதுருதவேந் தனுட்டிததுப் பரன்
றான் சேர்ந்தார், தொடருறுமிவ் விரதமெடடுனு சிவநோன்பம பிகை
விரதஞ் சொல்லக் கேண்மின். (உஅ0)

சித்திரைத்திங் களின்மூந்து வெள்ளிவா ரததிமையச செல்வி யன்பு,
வைத்தருள வனுட்டிப்பர் சுக்கிரன்வந் தனுடடித்து வரமும் பெற்று
ன், மொய்த்தசெழுவ கமலையனுட் டிததரிமார் பினிலுறைநது முயங
கப்பெற்று, டத்தைமொழி வாணியய ளுவிலுறைந திருநகலைநூற
றலைவி யானள். (உஅக)

இன்னுமுமை மகிழ்விரத மைப்பசியுத் திரஞ்சசிநோற் றிறை
மை பூண்ட, பொன்னுலகத் திறைமுபயங்கப பெற்றிருந்தாண் மற்று
மொன்று புகல்வாங் கேணமின், மன்னுபுரட் டாதியின்மூற் றிமு
தன்மா கவமிவரை வரைந்து நோற்பார், கன்னல்வில் தாதையனுட்
டித்தசுரர்க் கடிநதுபுவிக் கனியைச சேர்ந்தான். (உஅஉ)

தந்திமுகன் விரதமூன றியம்புவாங் தயங்கிபசித் திரைமுற் பக்கம்
வநதிடுஞ்சுக கிரவார ம்னுட்டிததே யத்திரிநன் மைந்தரப் பெற்று
னுந்திமல ரோன்வேத மோதுறப்பெற் றுன்றனதனிதியமபெற்றுன்
பந்தமறு நார்தேவர் முனிவானுட் டித்துரிய பதம்பெற் றாரால். ()

ஆவணித்திங் களின்விநா யகசதுர்த்தி யவ்விரத மனுட்டித் தன்
பூரற், பூவணவெண் ணகையுமையோ டான்கூது பொருநாட்பொ
ய்ச் சான்று கூறிக், காவண்ணுசேர் வடவனததிற் கண்ணிழந்த பாக்
துரைய்க் கலங்குங் கண்ண, ஆவணத்தால் வந்தபழி யுருநீங்கிப் பண்
டையரு கவ்கப் பெற்றுன், (உஅச)

மாசிகழித்திங் களிற்சட்டி விரதமொன்று கணபதியை வணங்கி
யன்பாற், பேர்கொழுவச் சிரமாலி யெனுமன்னன் றன்பியற்றிப் பிணி
யுந் தீர்ந்தே, சீர்கொழுநன் புதல்வரையும் பெற்றொழிபுகழுந் திலோத்
தமைதன் மனைவி யாகப், பார்கொழுசெங் கோல்செலுத்திப் பதம்பெ
ற்றான் குகன்விரதம் பகர்வாம் கேண்மின். (உஅரு)

ஐப்பசியிற் றலைமைபெறு சுக்கிரவா ரம்புகலு மதியின் மே
விப், பொற்புறுமு ருவப்பக்க முதற்றிதியே முதற்சட்டி பொருந்துங்
காறு, மற்புறத்தோற் றிரிகைத சட்டிகார்த் திகைத்திருக்கார்த் திகையா
னாகுநு, சொற்பெறுமிம் மூவிரத மனுட்டித்துப் பெற்றவனாந்
தொகுத்துச் சொல்லில். (உஅசு)

கொழுமலரோன் மாலசுரர் போர்வென்றா கோறுமுசு குந்த
மன்னன், வழுவறவே யானகயிலை பெற்றயாத்தா னாதமா முனிவ
னுதி, தொழுதகைய தவத்தினரிக் கோனயியற்றி விளிவில்பதந் தன்
னைப் பெற்றான், றெழுதருகான மறைபுகலிய விரதமனுட் டித்ததனாற்
றேர் வெண்ணற் பாற்றே. (உஅஎ)

சூரியருற் படைத்தடக்கை வயிரவற்கு மூவிரதங் குணிக்கு மாந்
தர், சீரியகோன் புணர்த்திடுமத் திங்களினுற் செய்வாயாம் தினையி
ற் சேரும், பெரியற்றன் கருணைபாணி யைப்பசியோ பரணியிலை பிறங்க
நோற்றே, யாரிருளகித் தெழுமபரிதி யசுரரையென் றிருங்கதிபெற்
றமைந்தா னன்றே. (உஅஅ)

தக்கணியற் றியவேள்வி தடிவீர பத்திரற்குச் சாற்று நோன்பு,
மிக்குதவு மேடமதி முற்செய்வா யக்கோணப்பு விரும்பி நோற்றுத்,
தொக்கபுகழ்ப் புரந்தரனெப்போற் றருப்பெற்றா னீதுதொடங்கிச் சுரு
தி யோனுமிக்குயர்தோப பாகானு னிவ்விரதப் பயனவரே விளம்
பற் பாலர். (உஅகூ)

சிவவிரத முதல்வீர பத்திரனேன் பீறாகச் செப்பா நின்ற, வவ்வி
ரத மகற்றுமிரு பத்தொன்று மியம்பினமவா னமரர் போற்றுந், தவ
விரதப் பயன்றருமிக் கதைகேட்போர் பெருங்கயிலை தங்கி வாழ்வர்,
பலவிரதந் தீர்க்கசிவ புண்ணியத்தின் பயனுமக்குப் பகர்வாங் கேண்
மின். (உகூ0)

சிவபுண்ணியம்.

வேறு.

ஆயிரஞ் சனன மெடுத்துமுன் றரும மருந்தவ மாற்றுநர்க் கன்
றோ, பாயுமால் விடையோற கற்புத மாகப் பகர்சிவ புண்ணியம் ப
லிக்கு, மாயிரும புவியி லறிந்துமுன செயத பவங்கதிர்ப பனியென
மாறறு, மேயுமித தருமப பயனகதி யளிக்கும புரிந்துளோர் பேற்றி
னை யிசைப்பாம். (௨௯௧)

ஈசக மன்சா தாரனு மனையுங் கிளப்பரும் வசிட்டரீசா பத்தா
னேசமில் வேட ராயுழன் றிடுங்கா னெடுந்தவத் திரணவிந் தருள
வீசனு லயபபுற் சிதறுமற் றுள்ள பணிசெயதுந் திருமெழுக் கிட்டு
மாசறத தொழுதுஞ் சாபநீத தரசு செலுததின ரானபத மடைந்தார்.

கவுசிக மன்னன கவுசிகன பயந்த கன்னியர் நாலவரை மணந்த,
தவலினு லரசா கோசிகன சபிபபத தணந்தகண வெதிரராயக் கான்
போந, தவருழை வாரப் பணியணி மாலை யரும்புன னறுங்கனி யளி
ததே, நவையறு சாப நீங்கிநா டாணடு நாதனவாழ சிவபத மடைந்
தார. (௨௯௩)

காசிப முனிமே லோதுமுற கலன்வாய நீரபடக கரும்பக டா
கிப், பேசுசா பததாற றிரிபவன கோயிற பெரும்புறத துள்ளிற்புன்
மேயந்து, மாசறச சூழ்ந்து மககொடுஞ் சாப நீங்கிமுன் னணியுருத்
தாங்கிப், பூசைசெய தான்றான் பெறறனன் சிவபுண் ணியததினை வி
டுவரோ புரிவோர். (௨௯௪)

வேறு.

சுந்தரிப்போச சோபனமா நகரத துள்ளா டொழுகுலமா தொ
ருத்திதன்கேள் வனையுங் கொன்றுள, யாதயல்வே தியாப்புணர்ந்தாள்
விதவை யாயும் வழங்குமவன் பொருண்முழுதுங் கவர்வா னெண்ணி
த,தந்தொருகல் லவன்றலையி லிட்டுக கொன்று டன்கருபப முமபயந்த
மகவுஞ் செற்றுண், முந்தியவப, பதகிகைதொட் டெடுத்த திண்கன்
முதல்வர்திருப் பணிக்குறலாற் கயிலை சேர்ந்தாள். (௨௯௫)

போகாங்க னென்னுமொரு கொடுங்கோல் வேந்தன் புண்ணிய
பா வந்தெளியான் பொலைறயொன் றில்லான், மோகாந்த னுய்த்தெய
வம் போற்றல் செய்யான் முற்றுமநீ தியைநடத்தி முடிவின் வீந்து,
நீகாந்து வெங்கிரையங் கிளைத்தா னன்னான் சிறுவனுயர் கனகனென்
பேரன் விளையாட் டாக,வேகாந்த னும்மணலாற் சிவனைப் பூசித் திட
லாலந் நரககன்று கயிலை சேர்ந்தான். (௨௯௬)

சந்திரமா நகர்மதிமா னென்றும் வேந்தன் றந்திடூர்க் குணன்
றார சார னென்போர், நிந்தையுறு பாதகரா யுழல்காற் றந்தை நீக்க
வுங்கா னகம்போந்தா றவ்வழி வாங்கண், வந்திடுவே தியன்சுமை
யைக கவர்ந்தா ரதனில வைத்தகன்னை மெறிந்தகன்றார் மற்றோர் பா
ர்ப்பான, சிந்தினைவை யெடுத்திலைதேயாத தயின்ற சேடக திருமதிலி னி
ழுகவனோரோ சிவமே யானார். (உகஎ)

தழைதருசா மந்தக ருறைவோன வேதசதாவிந்து வெனுமறை
யோன வறுமை யாள, ஞழுதுணைபோன கரும்பகடொன் றுனோ
ன கொணடே யுறுபசியால விலைகூறி யயறூா போந்தான், கெழு
மிசியின விலைப்போகா ததனைக கோயிற வொர்பகடு தயங்கியதோ ருன்
னிற சோததான, பொழுதுறமுன னதுபூட்டிச சிலையீாத திட்டார்
போதனுமவந தடிதொழவான கயிலை புககான. (உகஅ)

நீரகெழுசி மநதநகர் விராட நாட்டி னிலைபெறுமந நகாமறை
யோன மிருக னென்போன, சீரகெழுதன் றெழுகவிகந்து படிற றுயி
த தீமைதரு பொதுமகளிாச சேர்ந்து நீங்கி, யேர்கெழுமன் னவனொ
டுமேவற றாாபோகத தாயக ணிருஙகதலிக் கனிகாந்து போகஙாற் கா
பபோ, ாார்கெழுகை காலறுககத தொடாந்தா ாபபோ ததுசிவனுக்
கென்றெறிநதான கயிலை சோநதான. (உகக)

கலியாண புரமெனுமா னவதே யததோர் கடிநகாந நகர்வணி
கர் கார்க்க வன்போா, வலிசேரும வயிணவனென் றிருவா கங்குல
வாணிபததின வருமவனாத துயிற்றிக கொலவோர், கொலைசேர்தீ
யவரொரளிர்தீ பங்கைக் கொணடு கொன்றவாகைப் பொருள்கவர்ந்
து வனத்திற் போவகா, லலர்வேணிச சிவாலயமுன் பிாகா சிதத தப்
பயனுற பவநீங்கிக கயிலை புககா. (௩௦௦)

குண்டலதே யததொாநகர் கபிதத மாங்கன் கூறுமுபர் குலத்
துதிததோன் சொலைபே செயயுங, கண்டகனமற் றோர்நகரிற் சென
று புக்குக் கனவினிரு நீதிகவர்நதே குஙகாற் கஙகுல, விண்டகன்ற த
ப்பொருண்மெயப் பொருள்சேர் கோயின மேவுதிருக் குளதெதொ
வித்தக் கங்குற் சானுன், றண்டவிலக குளத்துறுமண் ணையிற்
சேர்த்தத் தனங்கண்டு கொண்டகன்றான கயிலை சேர்ந்தான். (௩௦௧)

குந்தநகர் காபால தேயத் தோங்குங் கொடிநகர்வாழ் சோபண
ன்வே தியனல் கூர்ந்தோர்ன், வந்தொருமா நகாபுகுங்காற் சைவ தே

சன வழியெதிர்ப்ப வணங்கினன்றன வறுமை கூற, வந்தணந்த தன
வனஞ்செய தரனுக காககென றருள்செயவப பணிசெயதிரு நிதியும
பெறறு, னிந்திரனுய விண்ணகரம் புரந்தெம மீச னிரங்கிவிடைக
காடசிதர மலாததாள் சோநதான. (௫௱௨)

சோதிடநாட் டோரரசன சருவ சித்துத தோன்றியதன் புதல
வா நூற றுவரன் ஞேர்செய், பாதகமும பழியுமனம பொறுன்கோ
பிததோா படுகொலைவா ளரககனமுனங காட்ட வனஞே, னீதமிலப
புதலவர்களைக காலை வாரி நிலததடிததா காயததி னெறிநதா னவி,
போதருமவ் வுடல்கள்சிவன் பதிககண் வீழநத புண்ணியததா லானக
யிலை புகுநது வாழ்நதாா. (௫௱௩)

குயபுரதது வாணிகன்விட் கமபன மைநதன கூறரும்பா தகன
சிதா குத்த னென்போன், வயமுறுமெக் களவரிறு மிககா னுடு வரம்
பழிபபா னுயுதமற றெவறறு மாயான, வியனுறுபாற் பசுநிரைகள்
களவிற் கொணடே மேவினஞோ சினைபபசுவவ் வழியின் வீழப்,
பயினறபசு விட்டகன்றன பசுவீ சறகுப் பயனபடலாற கயிலைபுகக
ப் பரன்றன சேர்ந்தான். (௫௱௪)

சறுவதிப்போச சுபாரிசநாட டோரூ ராஙகண டங்குமறைக் க
பிலனல்லும பகலுங களவான், மறுவறுமற றையமறையோன் சுரபி
வவ்வி வரித்துதன திறகொடுபோயப் பிணிததுக கொணடா, னுறுவ
தறிந தவர்தொடாச சிவனுக் கன்பா மொருமறையோன் றனதிலல
த் தொளிததற் றைப்பால், பெறுவதுனக் கெனவளிததான் றெடர்
நதாா மீட்டாா பெரும்பயநல் லியபயததாற் கயிலை சோநதான. ()

வேதகுலத் துதித்திடுமோர் மறையோன் வேத விதியகன்று புலை
ச்சிநலன் மதுவூ னுண்டும்,பேதமுறு மவைவிற்றுந் திரியு நாளிற் பிஞ்
ஞகற்கு நிவேதிக்க வடைக்காய் கொள்வான், பாதகனுன் மதுவிறற்
காசு நல்கிப் பார்ததிபர்தங் குலததுதித்துச சுமதிப் போபெற், றேத
மறு புலைச்சியுமக் குலத்திற் றேன்ற வியன்மணஞ்செய தாசளித்துக
கயிலை சேர்ந்தான். (௫௱௬)

கன்னகுச்ச ரதேயவி ராட்ட மூதூர்க் காவலன்மைந் தன்மந்திரி
மகனே டேகித், துன்னியகூ தேபொருதுந் தீதே செய்துஞ் சுழல்பவ
ர்க் காடகன்றே ரூரிற் போந்தா, ரின்னறரு பிறர்மனையிற் களவு
கொண்டா ரெடுத்தசுமைச் சிந்தினதண் டெலத்தைச் சைவ, நன்னெறி

வேதியர்க்குதவிய பொன்னூரனேனா கலகினவை சிவனைக்கொண்டான் கயிலை சேர்ந்தார். (௯0௭)

குடநாட்டி னிற்சவுபாக் கியமென றோதுங் கோசகர்வாழ் ம றைஞனதி கண்ட னென்பொன், மடமேவு குழப்பருவப் பிள்ளை யா கி மறுகயாநா னக்கமணி யொன்று கண்டான், றிடனுக வெடுத்தெதா ருநான மறையோன் றந்த சிறுவனுக்கே தனனகதப் பலத்தாற் றெய வ, நடமாதர் நிருத்தமிட விமானத் தேறி நறறவாவினைேனாதுதிப் பக கயிலை சேர்ந்தான். (௯0௮)

வேறு.

அரவ னுக்கறி யாதுசெய புண்ணியம
விரவு மிப்பயன மேவுமென் றாவிணிப்
புரவ லிபப தறிந்து புரிந்துளோ
ருரவு மெயக்கதி யாரெடுத் தோதுவார். (௯0௯)

தீது தீரசிவ புண்ணியத தினபய
னோதி னுமி துவந்து படிததுளோர்
மாதொர பாக னெனபபெறு வாரமலி
காதை கேட்பவா பேறு கழறுவாம. (௯௧0)

சிவபுராணம.

வேறு.

ஆதியாய விளங்குசிவ புராணமம லன்போனித் தியமா மனறோ ன, சோதிமா மயமாகித் தோனறியதங் நூறபெருமை சொகசே வல ல, னீதியாயக துரைதந்தமெக கதையிலொரு மொழியேனு நிகழ்ததிற கேட்கிற், பேதியா தஙபாதம் பெறறிவா நிகழந்தகதை பேசக கேண்மின். (௯௧௧)

சிமுகவே தியன்றந்தசாங தனனுசாகத னிராமனவி ராமன் சித்த ன்,மாமைதரு பிரசிததன் காரணன காரணனெனண மைந்தரினறோர், நிமைதரு கலகுரவான மெலிவாாநற குரவனபாற் சிவனூல் கேட்டு க, காமுறுமா லயன்முதலோா செலவமுந்துயத் தான்கயிலைக கதியும் பெற்றார். (௯௧௨)

அவத்துரோ கம்புரியும் பாதகருஞ் சிவன்கதைகேட் டகேகர் பெற்றார், தவத்துரோ* பெற்குமுட னடுகெடுக்கி ணவினுற் சாற்றெ

ணுதாய்ப், பவத்துரோ கத்திலதி துரோகர்பா தகத்ததிபா தகரே யா
ன, சிவத்துரோ கத்தர்செயும் பவமுமவர் விழுநாகுஞ் செப்பக் கே
ண்மின். (௩௧௩)

சி வ த் து ரோ க ம்.

விழுங்கலாஞ் செந்நெருப்பைக கடிக்கலாந் திண்சிலையை விடத
தை யாவி, யழுங்குறு வகையிழைத்துக குடிக்கலா மவுடததா லர
ணுர் செம்பொன், பழங்கணுற் கவாந்துபுசித திடின்மிடற்றி லேபிடிக
கும் பயனில் யாககை, புழுங்கவே கனலுமுயி ரொறுக்குமந்த விடந்
தீர்வு புகலொ ணுதால். (௩௧௪)

கங்கைவே ணியனபொருளைக கவர்தீம்ப ரிருககவது கவர்தற்
குள்ளந், தங்கிமுயன் றவர்வினைததோ ரக்கணததி லழிவரவர் தாமு
நிற்க, வங்கவர்தீ நட்புறுவோ ரவரொடுநட் பினர்குலமவே ரறவே
மாயவர், வெங்கொடுந்தீ நரகடைவர் சத்தியஞ்சத் தியமாணை விளம்பி
னேமால். (௩௧௫)

ஈசனு லயங்குலவு திருககுளஞ்செய தொழினிபாத மியற்பூஞ
சோலை, வாசநாண மலர்ததிருநந தனவனம்வண கழனிகுளிர் மணி
நீர்க் கூவ, லாசெனு தழிததிடுத றுரோகமிவற றடுததபா தகநால்
வேத, மேசிவா கமபுரா ணங்கண்மணி வெண்ணீற்றை யிகழ்த லின்
னும். (௩௧௬)

திருக்கோயி றிருமடநீர்த திருக்குளநந் தனவனமிங் கிவற்றிற்
றீமைச, செருக்கோடு முமிழ்ந்திடுத லிவறறினுக்குத தீங்கிழைத்தல்
சிவத்து ரோகந், தருக்கோடத தீமைசெயதேரர்க கண்ணுறநீண் டுத
லருகே சார்த லோதல், வெருக்கோடா தவர்நாமம் விளம்பலுமா கே
ட்டலத்தீ வினையிவ் வாறும் *. (௩௧௭)

எத்தனையோ ரென்றுரைக்கேன் சிவததுரோ கமபுரிந்தே யிடரி
ற் றேய்ந்து, மெத்துகத மெரிவிளைய முற்றவரத் தொகையெமக்கு

---

* ஈசனுலயமுதலியவற்றை யழித்தலும், நாலவேதமுதலியவற்றை யிகழ்தலும், திருக்கோயின்முதலியவற்றி லுமிழதலும், இவற்றிற்குத் தீங்குசெய்தலுமாகிய அந நால்வகைத் தீமையும் சிவத்துரோகமாமாறுபோல, அந் நால்வகைத்தீமைசெய்தோரைக காண்டன் முதலிய ஆறு தீமையும் சிவத்துரோக மாமெனக் கொள்க.

விளைபக் கூடா, துபத்துரைபபே மதுபுரிந்த பதகர்சரிதையிறில
கா முற்றுக் கேண்மின, விதத்துருமம் செஞ்சடையோர்ப் பழித்திடுதீ
ங ககலு † மெனவிளம்பு வாறல. (கக௮)

வேறு.

திரிபுரத்துக் கீலகனு மன்னன மைந்தர் திரிபாவ சித்துமுத
றலவர் தம்முட, டிரிபுரனுசெற றவனைக்கோயிற செங்கண மாயன் றெ
னகரனுசெய தாரொருவன மாதகைக் கொண்டே, பாவுறுமோ மங்
சாலை யுயத்தான பின்றேனை பனிமலரான வியந்தாறு முடித்தான
கேட்டப, புரவலனந் துரோகனைக்கொன றானன்று சேர்ந்தான புக
ழுமனேறு ருடனபட்டோர் நிரையருந் சார்ந்தார். (கக௯)

அங்கநாட் டொருநகாவாழ விதாதா வெனறு மடலவேந்தும்
புரோகிதனு மசிதன றாறய,பொங்காசெறி யிந்தியத்தின மறைவல்
லோர்க்குப போசனநல குநீசன கோயில வாழைப, பைங்கனியை
விலைகொடுத்து வலிதின வவ்விப படைத்தனராங் கதுபுசித்த பாரப்
பார தநதோ, ரிங்கிவர்மன னசிதன்றமனைப பிதாக ளோடு மேறி
னாதிக கழுநுனைவெங் நிரையத தாழநதார். (க௨௦)

சிங்களதே யத்தினிறபூ சகா மெனனுங் திருங்கரவே தியன்சவி
தா மைநதர் மூவ, ரங்கவரிற றருமியெனு முனறோன றனபே ரரும்
பொருளு முழுநிலனு மமலறகாகப, பொங்கியநீ ரொடுமளிப்பத்
துணைவா தாதை புரவலனல வலிதினிற்கைக் கொண்டு மாண்டா,
ரங்குநிலன பொருளளித்தோன் கயிலை சேர்ந்தா னபகரித்தோ ரா
சொடுநதீ நிரையநத தாழநதார். (க௨௧)

குஞ்சரநாட டினில்வசுதை யென்னு மூதூர்க குலமறையோன
விப்பிரமணி மறையோர்க கோன், வஞ்சமறக கொணர்தருமா னி
ரையி லீசன் வணசுரபி யொன்றுறவன் னதையு மீந்தான், றஞ்செ
னவா லயங்காபபோா தடுத்த போதுந் தநதிலரேற றேனையளித்
தோனை யாவி, துஞ்சுறக்கேட் டரசனவதைத தான்றான சேர்ந்தான
றுரோகர்கள லாசசியமா நிரையத தாழ்ந்தார். (க௨௨)

கவுரியதங் தொழும்வணிகன் சவுரம வாழ்வோன் கழறுபெயர்
சுத்தனெடுஞ் செல்வம் பெற்றே, னவன்மனையின் மணவினையுண்
டாக வவ்வூ ரர்லயத்தா தியரடைநதா ரன்று குன்று,மூவமையின்மா

† அகலல்-விரிதல்.

தொருத்திணைச்சேர்ந் தகத்துள் வைத்தே யுறுகாவல் செய்தனனங் கவனை மீட்டே, தவறறுவேந் தவனையுயிர் மாய்த்தான மாய்ந்து தழுவுவன்றீ வசிரத்தூண் டணைவா னின்னும். (௬௨௩)

விதர்ப்பநாட் டோராசன விசுவ சேனன் வேட்டத்தி னெழுந் துவெதிர் வரைக்கான் புகுக், கதித்தமிரு கமவதைத்து மீளும போ தக் கடுஞ்சுரத்தால் வேட்கைகொண்டோர் கோயில் வீழ்ந்தான, பத த்திலரன் கோயிலெண்ணெய விக்குசப பைங்காய பறித்தெடுத்துத் தி மிர்ந்துவரு டினதற் சேர்ந்தோா, கொதித்தழன் று புகைந்தசெபபுக் கடாா நெயயிற குளித்துமறு கினர்தனையுங் கூறறபாறறே.(௬௨௪)

தருக்குக்கலிங் கத்தரசன சந்த்ர சேனன றருவீர கிராதனென பேசணமலன் சாத்து,மருக்கமழ்மா லிகையொடுபொற பூணு நூலோ ர் மறைஞன றி யாதுதவத் தரித்தான வாங்கி, வெருக்கொடா ஞால யத்தோர் கேட்ப நல்கான் மெல்லுடலம புழுச்சொரிகுட் டத்தால வீந்தா,னுருக்கிய செம் பொனனைநவத் துவாரம வாக்கி யுடல்கருக்கி நமன்படரீர்ந் திடத்துன் புற்றான். (௬௨௫)

காமரூ பத்திருநாட் டரச னீனற காதலனு மொருமதலை வசு வா மீசன், பாமகிறை யாலயத்துள விளையா டுங்காற பணமொனறு கண்டெடுத்துத் தாதைக் கீந்தான்,றுமகிறை கோயிலுள்ளோர் கேட் கும் போதுந் தந்திலனப பணங்கருலூ லத்தி லுயத்தான், சேமுறுமற றையபொருளுங் கள்வர் கொண்டார் தேசமிழந் திருவருந்தீ நரகி லா ழ்ந்தாா. (௬௨௬)

கவுடநகர் வணிகனிதி வாக னென்போன் கதிரவனைத் தொழு ம்பீடஞ் செங்கற் செய்வான்,சிவகுருவான் றற்புருடன் மடத்திற் கா க்குஞ் செங்கலைக்கேட் டனுமுதவா தறிந்தத் தீயோ,னவமுறுவெங் கரிப்பிணிக்கென் றிடித்துத் தூள்செய் தழித்தனனுங் கறிந்தரசன் செகுப்ப மாய்ந்து,தவறில்குருத் துரோகத்தான் மருத்தன் பாகன் றங் திடித்தோர் தம்மொடுந்தீ நரகி லாழ்ந்தார். (௬௨௭)

விசையனெனு மொருவனவன் மைந்தன் சூரன் விளங்கியசை வ த்தருமன் மனையைத் தீண்டி, யசைவறுகற் பழித்தக்க மணியுந் தூசு மபகரித்துத் தூசுதேத்தான் கண்டு கேட்ப, வசையுறுத்தித் தள்ளினன்ம ன் னறிந்தச் சூரை வதைத்தனனவ் விசயனையு நரா சிங்கம், பசைய றக்கொன் றிடவவர்வெங் நரகி லாழ்ந்தார் பூரணடியார்க் கிடரிழை த்தார் பம்பா டென்றே. (௬௨௮

சோணகர்க் கலாதரனும் வேந்தன் முன்னரு சொற்கலைதேர் பசுபதிசேற சிவனுரல் கூற,மான்மிலாக கேசரிபத்திரனென் பேரோன் வசுதேவனை வயிணவனசங் காறறு டித்து, ஞானமுறு சைவரை வெண்ணீறறை யக்க கன்மணியை யிகழந்துமிடி வீழ்ந்துமாண்டார், ருனுறக்கேட டாசனுங்காத தபமாய வீந்தா ளொருகால்வா தலைநீழா விரையத தாழந்தார். (௯௨௯)

கலிங்கவள நாட்டரசன் கலிங்கன றந்த காதலனமக திரிசுதன்ப்ரோ சிதனறன பால, னிலயகரசன வாயிலகாப போனறன மைந்தனிவாநாலவா தீாததயாத் திரைபோ யீசன, றுலஙருசின காஙகுராவன மடமபூந தோட்டந துகளறுதீாத தத்துறையீங் கெவற்றிற றுருசி, நலஙகுமயிா தமபலெசசின மூகருச சிநதி நலிதருநோய் படாபதேத நரகி லாழ்ந்தா (௯௩௦)

சிவசனமன சோமசனம னெனறுநூல வேதா திருக்கோயி லிய மமாச சேவை செயவா,ரவரிலொரு வனறுடறகாற றசைவாற்றிப மவிநததுமற றவனகண்டா னறையான போாதா,பவமதனு லவிததோன்கை மூவெண காதம பாாததவன்கண ளுகுமவெண்ணீனட தாங்கண, கவாநரிசாய பருநதுகொடி கழுகு வீழநது கடிநதுகொததிப பிடுங்கியுண நரகி லாழநதா. (௯௩௧)

சஙகாறுக கனபுசெயு மமாருவன் கோயில் சாாந்திறைஞசப போங்காலெய விளககு மஙக, வஙகதனைத தனகையாற றீணடித் தூண்டி யகன்றனனன் ஞெனகையுகி ரகத்துத தோயநத, பொஙகுநறு கெயதுஞ்சி யுறைநத தீசற போறறினனிற் பூங்குந்தடிசி றுயகரும போதி,னிங்கனவப புசிததனனபா தலமெனறேது மிடாகிரையம புகுந்துகடை ஞாளி யானுன். (௯௩௨)

மதிமானென ஞெருசைவ யோகி யன்பால் வைகலுமீ சற்காமஞ் சனஞெய மஞச,ளதிபலன்சே ரிலையடைககா யினிாரினை வவாவாபாற் சென்றிரபபி னீட்டிநலகித்,த்திருநா னபிடேகம் புரிந்தபின்றித் தொட்டெடறிநத விலகீரைப் பனுட் டின்பான்,கதுமெனவே முடிவிலவன் றனனைக் கட்டிக காலபட ரிடவெரிவாய் கிரையத்தாழ்ந்தான். (௯௩௩)

கொற்றவடி வேன்முருகன் றன்னைப் போற்றுங குலவணிகனியமமாத் தொழுவான் கோயிற, சற்றிவுறை பசவிலைக்கைக்

கொண்டு போந்து சுவைதருபா லடிசிலொடு நுய்த்தான் பன்னு,
ளற்றுயிர்போ யெரிநிரையத் தாழ்ந்தா னிங்ங னறைந்தசிவத் துரோ
கர்நர காழ்ந்த காலம், பெறற்றிடுமித் தனையெனமா லயனுநேரார்
பேசுவதெ னின்றுமுழன் றிடுவ ரென்றும். (௯௯௪)

வேறு.

மன்னு மாதவத் தலைவிர்காள் வினவினிர் மனத்தினுங் கருதொண்ணு
வுன்ன ருஞ்சிவத் துரோகர்தம் மரபெடுத் துரைத்தன மூமக்கிங்ஙன
பன்ன காபர ணன்சிவ பூசையைப் பகருது மினிக்கேண்மி
னின்ன லம்பெறக் கேட்பவ ரிகபர நண்ணுவ ரிதுதிண்ணம். (௯௯௫)

சிவபூசை.

பூதி யக்கமா மணிபுனைந் தஞ்செழுத் தோதிய புரையில்லோ
ராதி நாயகன் படிவமா மிலிங்கத்தி னருச்சனை செயவேண்டு
மோது பூசையுப் போதிரு போதது வன்றியோர் போதேனுந்
தீதகன்றிடச் செய்கசுத் தத்தினும் பத்தியே சிறப்பாமால். (௯௯௬)

யாக மெத்தனை யிருந்தவ மெத்தனை யியற்றிலெ னறஞ்செய்தென்
பாக முற்றநூ லெத்தனை படித்துமென் பரனையர்ச் சனைசெய்யான
போக முற்றிய செல்வமுஞ் செயலுங்கான் புகுநிலாப் பொழிவான
மாக முற்றுயி ரிறந்தவர்க்கிதலே கடுக்குநற் பயன்வாரா. (௯௯௭)

பூசை யில்லவ னுண்டியும் புழுப்பிணம் புலானுகர் புலைக்கட்டம்
வீசு வாள்விழுந் தெரிவிழுந் திறப்பினு முய்யுமே தினிபோற்று
மாசி லாக்குல னென்னினு மவனையார் தொடினுநோக் கினுமவந்து
கூச லின்றி யேபேசினுங் கருதினுங் கொடிதுபா தகம்தமா. (௯௯௮)

அன்பி னிற்சிவார்ச் சனைசெயா னருநர கழுந்துவ னதுவன்றி
வன்பி னீங்கினு மறம்படர் குறும்புகா டடைந்துபேய் வனாகாகந்
துன்பு றுஞ்சுனை கன்கழு கோரியாய்ச் சுழன்றிடு மதுவன்றிப்.
பின்ப வன்படு மலக்கணூர் தெரிப்பர்நற் பெருந்தவ முனிவீர்காள். ()

சிவனை யன்றியே மற்றொரு தேவிலைச்சிவார்ச்சனையன் றியேவேறு
பவம கற்றுமோர் நோன்பிலைச் சிவபத மன்றியோர் பதமில்லைப்
புவனி போற்றுமுற் பவங்களிற் றவஞ்சிவபுண்ணியம்புரிந்தோர்க்கே
கதிதரு மச்சிவ பூசனை பலித்திடு நலன்றரு மினிக்கேண்மின். (௯௦)

சிவலிங்கஇலக்கணம்

வேறு.

நயம்பெறு செல்வங் கல்விமெய்ஞ் ஞான நவிலபர முத்தியு நலகுஞ்
சுயம்புவன பளிங்கு சிலைமண் ணுலோகந் துலங்கிய காந்தமணைசும்ம
வயம்பெறு வீரத மரகதமே நீரதத மணிபவளங் குருவிந்தமிலிங்க [ண்
மியமபுமீதன்றிபபூசனைகக்கொளிதாயினை முணடனை வைதொகுப்பின

முசுகுட ரிதயஞ் சென்னிவா லுகமணை மொழியுமா நீறுவண் கு
டமபாா, மெசுகிசாக கொன்றைை கூவிளங் துளசைபால வேதிகை பித
திகைக யெழுத்து, மிசசகம் புகழுறு திலம்புனா விருநகோ மயமுமற
றினனமு மியமபு, நசசாா வணிவோ றுதியிற றொகுதது நவினறிடு
ஞ் சிவாகம புராணம். (௩௪௨)

பகிரதி யுயாகா விநதிசா ரதியா திககது றியின்பரிச திமையோர்
கிகர்தவா பூசித திட்டன வனநத நிகழ்நதிங தேவமா ரிடமாம்
வகிர்பிறை யெயிறற வவுணாகோன வாணனவழுததினவா ணலிஙகம
நிகராறு படிவ மெவாருச் சிததாரவாசினை கிறைாறுறுமவறறின.[தா

நிறுத்திடின முக்கா லநநிறை யொவவா தெனினது நிகழ்த்தவா
ணமதாம, பிறிததிடும வெணமை செயமைமயே பொனமை பிறங்கிய
கருமையிந நானகுங, குறிததிடி னுமாகு வருணததிற குரிய கூறுமிம்
முறையிடைப பரிதேற்,கறுததமை யாாகது மாகுமவா ணததெங் கட
வுள்விட் டகனறுவே றுறையான. (௩௪௪)

சரசாத் திருககும வாணலிங கஞ்சேய தாரநதன வடிவினைமா
ய்க்கு,முரைசெறிபுசசி குழிநதிடிற கொல்லு முரியல்பிற றுதல்வெட்
டுவிக்கும, விரசுமவ லிங்ககய கேரடிலில விழகரும விரநாட் பகற்
றிடுங் களங்கங், கரிசுறு கயரோய வருததிடும் காககைக காலகமுத்
தறுத்திடுங் கருதில. (௩௪௫)

சிறிதுமே மிகவும் பெரிதுமா காவாஞ் செப்பிய பீடமெட் டறு
கான், குறுதரு கோண மூவாக்கு முரிததா மூரைததிடு வட்டஞ்சூத
திரற்கா,மறுவிலங நானகுங இட்டுவ தரிதேல வட்டமங் நால்வர்க்கு
மாகு, கிறைவிர லுயர்பா றிரண்டுதொட டொருமும் மூனறதா கிக
ழ்த்துநால் வருக்கும். (௩௪௬)

ஏனைய லிலிங்க மீரைந்து கோடி யொக்குமோ ரிரதமா லிலி
ங்க, ஞானமும் புத்தி முத்தியு முதவு நயந்தருச் சித்திர் மாத்தி,

லானதன் னுயிருக் காரணமா மதனைப் பழித்திடி லருநர குழகருந், தானுயிர் விடுங்கால் விழுங்குமேற பாவந் தணந்துதற் பரதொம்மை வைகுமே. (௫௪௭)

இலிங்கவுற் பவமு மிலக்கண விதியு மியம்புது மின்னமுங் கேண்மின், றுலங்குறத் தோன்று மவ்வலயிங லகயினு லிலிங்கமாந் தொகுபர விந்து, நலங்கெழு பரநா தம்விந்து நாத நான்குமே புகல் வடி விலிங்கம், பலங்கெழு மிதிலான மார்த்தலிங் கத்தி னிலக்கணப் பரிசுரைத் திடுங்கால. (௫௪௮)

வேறு.

சூத்திர முதலாச் சொல்லு மிலக்கண விதியுந் தொன்மை
கூரத்தூ லறிவாற் பூசிப பவர்பெறும் பயனுங் கூறு
மாத்திரை வழுவி லிங்கப் பிராச்சித்தரு செயயு மாறும்
பார்த்ததிற் பூசை செயவார் பரமனு கமநூல கற்றோர். (௫௪௯)

கனிறுனி யிலிங்கச் சுறறு நாளநெற் கிடைதீர்ச் சுறறு
மினிதரு ளகோர மான முகத்திலிங் கத்திற் கண்டோர்
வினைதவி ரடிதொ டங்கி மேறபாணி வட்ட மீறாய்த்
துனியற வளந்து கண்ட தொகையொடுந் தொகுத்துக் கூட்டி. ()

ஐயிரு பாக மாக்கி யவற்றினொன் றரையுந் தள்ளித்
தய்யவெட் டரைப்பா கத்தி னளவையைத் தொகுத்துத் தூய
செய்யமென் மலரா லன்பா சிறப்பினோ டருச்சித் தேத்திக்
கையினற் றொழுமி லிங்கக் கண்டச்சுற றளந்து காண்க. (௫௫௧)

கண்டச்சுற் றேழு பாக மாக்கிக்கண் டதிலோர் பாகங்
கொண்டதைப் புகல்கீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க
வெண்டகு மிரேகைக் குகீழ் மேலிரே கைக்கு மேலாய்
மண்டுமெத் தொகைமேற் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க. (௫௫௨)

ஓங்கிய கண்டச் சுற்றிற் பதினொன்றி லொருபங் கேனும்
பாங்குசே ரளவை யேழி லொன்றொரு பாக மேனு
மாங்குமேற் பாணி வட்ட தனிக்குமத் தனத்தி னூற்ற
வாங்கரு மிரேகைக் கும்முன் னடிமதித் தளந்து கொள்க. (௫௫௩)

இருமைசேர் கண்டச் சுற்றை யிருபதோ டிருகூ றாக்கித்
தெரியுமக் கூற்றி னோர்கூற் றளவையைத் தேர்ந்து பார்த்து
வரமுறு மிலிங்கத் திற்கு முள்ளிரே கைக்கும் வாய்ப்ப
வொருமைநூல் விதியா னுண்மை யுறாமல் வளந்து கொள்க. (௫௫௪)

இலிங்கத்தைத் தொடங்கி நாள துணியள வளவெ டுத்து
நலங்கெழு மிருகூ றுக்கி நவிலுமோர் கூறு தள்ளிப
பலங்கெழு மாக மங்கள் பகருமோர் கூறதி னீளந
துலங்கிய நாள நீளந் தளவெனத் தொகுத்துக் காண்க. (க௫௫)

மூர்த்திசேர் தருமி லிங்க வுயரத்தை முப்பா லாக்கிய
பார்த்ததி லொருபாற கல்ல பத்ராக குழிக்குங் காண்க
வேதநூல் விதிவ ழாதவ லிலிங்கசுற றளவெ டுத்து
வாய்த்திடு மதுகிழப் பாணி வட்டத்தி னகலங் காண்க (க௫௬)

பீடத்தி னகலந் தன்னைப பிரித்தைந்தி னொன்றி னீள
மேடுற்ற மலரிட் டேத்து மிலிங்கத்தி னுயரங் காண்க
நாடிக்கீழ்ப் பாணி வட்டத் தகறசிறா பாகஞ் செய்தே
நேடிப்பார்த் தரைக்காற் றளனி னெறவய வளவை கொண்டே. ()

மாதில்கீழ்ப் பாணி வட்ட முதலமேற் பாணி வட்ட
மீறுய ரத்தைக் காண்க லிலிங்கச்சுற றளவை யோர்மூ
கூறுமுப பாலி லோரபா லதிகமுங் கூட்டிக் கொண்டு
நாறுவே ணியரி லிங்க நாளச்சுற் றளவை காண்க. (க௫௮)

பஞ்சசூத் திரத்தைக் கூறிற் பரவுறு மிலிங்கச் சுற்றை
வஞ்சநீத் திடுகீழ்ப பாணி வட்டத்தி னளந்து காண்க
வஞ்சிலொன் றேனு நானகி லொன்றேனு மவற்றிற் றனி
விஞ்சுமா வுடையா ணீளு முயரத்தை விதத்துக் காண்க. (க௫௯)

அத்தமா வுடையா ளோங்கு முயரத்தி னளவை தன்னை
நந்திரு பாக மாக்கி யொருபாக நாள நீள
முந்துற கண்டச் சுற்றை மொழிநாள மாதி யாக
வந்தமேற் பாணி வட்டத் தளவுநீ ளத்தைக் காண்க. (க௬௦)

வேறு.

எல்பெறு சூத்திரம பதினொன றைந்திவை
நூல்புக லீரேகையை நுவலு வாமினி
மேல்வரு கீழுமேழ் மேலு மேழெனிற்
சால்பெருஞ் செல்வமவர் தெய்துஞ் சத்தியம. (க௬க)

ஐவரை யிருந்திடி லடையும் புத்தியு
மெய்வரு வரைகண்மும் மூன்று மேவிடி
னுய்வகை யிலாதகல குரவு மூற்றிடு
மொய்வரை யொன்றுறின் மோகக் காயிக்காம். (க௬௨)

மேலிரே கையிற்றெரகை குறைந்து மிக்கதீ
ழ்ர்லிரே கையிற்றெரகை யதிக மாயுறின
மாலிரே சித்தறு மதிகருள் ளாயவன
யாலிரே சிதறிடும் பலிக்குந் துக்கமே. (௫௩)

கீழிரே கையிற்றெரகை குறைந்து கேடறச
சூழுமே லிரேகையிற் றெரகைம லிநதிடிற
ருழுரு தொருமக விறந்தி டுஞசமம
வாழுமபுத திரிகளபுத் திரரும் வர்ததிக்கும். (௫௪)

கூறிய வரையொனறெ டொனறு கூடினூ
றேறிய பெரியரவ் விலிங்கரு சிநதியாா
மாறறு மாகம வரமபிற பூசிககி
னூறிய தஙகுலங கெடுத வுணமையால. (௫௫)

தற்புரு டததிரே கையொடி ரேகைதா
னறபுறக கூடினு மகோர மாமுகத
திற்படு மிரேகையோ டிரேகை சேரினு
முறபடு மிலிஙகமம் மோக்க காமிக்காம. (௫௬)

வாமமுஞ சத்தியோ சாத மும்வரை
யேமுற வொன்றொடொன் றியைந்து கூடினுங
காமுற வருபுந்தி மடிக்குங கற்றுளோர்
காமவரத் தானததுப பிரமை கணணுமால (௫௭)

எவ்விடத தினுமொரோ ரிடத்தி ரேகைதான
றவ்வுற வீழ்நதவை தான்ம றைந்திடி
லவ்விலிங் கத்தினிற் பூசை யாற்றெரு
வவ்விய வுழவிலா பங்கண் மத்திமம. (௫௮)

அளவையிற் கண்டசுற றதிக மாயிடி
னளிவளர் மனைவியு காச மெயதுவ்
வொளிவளர் கண்டத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடிற
றெளிதரு புந்தியிற் கிலேசஞ் சேருமால். (௫௯)

விளங்கிய விலிங்கத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடி
னுளங்கெழு செல்வம்போய் வறுமை யுற்றிடுமே
வளங்கெழப் பருத்திடின் மலட ராகுவர்
துளங்குரா லதிக்கஞ் சொல்லக் கேட்டிரால். (௬௰)

வேறு.

ஏக மாகிய விலிங்கச்சுற் றளவையை யாறு
பாக மாக்கியே யைந்தையுந் தள்ளியோர் பாக
மோகை யேதரு கண்டத்துள ளுயரமே யிருக்கி
லாக மப்பொருள் கூறுங்கண் டாதிக்க மாமால. (கஎக)

அவ்வி லிங்கத்தி னளவையை மூன்றுபங் காக்கித
தவ்வு றொரு பங்குநீத் திருபங்கு தன்னுற
கவ்வை தீர்த்தா காணீ ளத்தினைக் காணி
லெவ்வங் தீர்ந்தநா ளாதிக்க மென்னநூ லியம்பும். (கஎ௨)

காள நீளத்தி னளவையிற் பாதியை கயந்து
கோளி லாதவவ் விலிங்கத்தி னுயரத்தைக் கொண்டா
னீளு நூலவிதி யளவையே நிகழ்ந்திடி னத்தா
னுரு நாயக னுறையிலிங் காதிக்க மாமால. (கஎ௩)

ஏன்ற வாதிக்க மூன்றுமோ ரிலிங்கத்தி லிருந்தா
லூனறி யன்னதை யுவந்துபூ சித்திட வொண்ணு
வான்ற செல்வமுங் குன்றிடு மூரோக்கமவங் தடையு
நான்ற வாகுழை மனைவியு நாசத்தை யடைவள். (கஎ௪)

நாள வாதிக்க மிலிங்கவா திக்கமு நணுகு
கால கந்தா னுருவமா மிலிங்கத்தைக் கருதா
மூளு மன்பினோ டருச்சனை புரிவரேன் முயங்கி
வாளை வென்றகண் மாதாபால வாஞ்சையுற றுழல்வார். (கஎ௫)

அன்றி யுமமது பூசித்த காண்முத லாக
வொன்று வறசா மொன்றல்ல தொணறரை வருட
கன்றி கூர்செல்வ முறறிடு கவின்றிடி லபபாற
குன்றி யேயவை காடொறு காடொறுங் குறையும். (கஎ௬)

பொருவி லாவிலிங் காதிக்கம் பொருந்திய விலிங்கம
பரிவிற் பூசனை புரிவரேற புரிந்தவப் பலத்தாற்
றரும மிக்கைய ராகுவர் தழைத்தெழுந் தோங்கிப்
பெருகு செல்வமபோம் பேசரும் வறுமையெய் துவரால். (கஎ௭)

பூண்ட வன்பினு ளாதிக்க விலிங்கம்பூ சிக்கி
லாண்டு மூன்றினின் மனைவியு நசித்திடு மப்பா
லீண்டு மோர்மனை வியுமவ ளாலெய்துங் கேடாம்
வேண்டு கன்பயிர் செய்யுந்தாற் பரியமே மிகுமால். (கஎ௮)

இயறகண் டாதிகக மாகிற்ற னிருந்தகா டகன்று
பெயாதது மறறொரு நாட்டினிற் போகுவா பெரிது
நயதத செலவமுண் டாய்க்கெடு நயந்துபூ சிக்கின்
மயகக மார்சிததப் பிரமையால் வருததமு முறுவா. (நஎக)

வேறு.

குற்றமற மிலிஙகமுள்ளங் கையினில்வைத் தாலுடனே குளிரந தாயி, னறறமறப் பூசிப்போர்க காயுவுமெண் பத்தாறே யாமா திககம, பெற்றிடுமெவ் விலிங்கமெனி லவ்வாதிக் கததொகையும் பிற ங்கக கூடடி, யுற்றவிரு வகைத்தொகையி னுலிலொரு பாகமருச சி பபோ ராயுள். (நஅ0)

அஙகையில்வைத திடினிலிங்கஞ சுட்டிடுமேற் பதினொருவற சாமே யாயுத், தஙகியவா வுடையாளுஞ் சாசாத்து வெறிததிடுமேல் வருட மொன்று, மிஙஙிவைமூன் றும்பொருநதி லவவிலிஙகத் திற் பூசை யியறறு வாரேற, பஙகமுறு மவ்வளவோ வறசாமொன் றே யாயுப கருங் காலே. (நஅக)

குடுதரு மிலிஙகததி லாதிக்க முறிலதனைத் தொகுத்துக் கண்டே நாடுமிரு வகைததொகையு மையிருபங் காக்கியெட்டு நயநதுளளிப யீடுபெற நின்றவிரு பங்குடனே பிறங்குபதி னொன்றுங கூட்டி யிடுறவே கண்டதொகை பூசிப்போ ராயுவென வியமப லாகும. ()

இன்னுமருச சனைசெயயு மிலிங்கத்து ளாதிக்க மியம்பக் கேண் மின், சொன்னவிலிங கத்தையுள்ளங கையில்வைததால் வைத்தவி டம் போகசிச சுற்று,நன்னரிரண் டஙகுலதது வெளியிருக்கிற் போ கமுமோக் கமுமே நல்குந், துன்னுமொரு விரலிருககிற் பூசிக்கிற் றயிரியத்தைக் கொடுக்குஞ் சொல்லில். (நஅந)

அதிலரையங் குலமிருக்கிற் செல்வமெயது றெற்கிடைவெட் கிடையே யாயின், மதிமயங்கு தரிததிரம்வங் தடையுமிது தளாதிகக் மெனப்பேர் வாயக்கு, மிதிலதிக மென்னின்மாக் கிராந்தனு கப்போ வ னிதுபூ சிககிற், புதுமைதரு மாதவத்தி ரிலிங்கவிலக் கணமின்னும் புகலக் கேண்மின். (நஅச)

வேறு.

அருவுரு விலிங்கத்தை யங்கை வைக்கும்போ
தொருபல முற்றிடி னேங்கு மாயுவு
மிருபலம் பகைவராற் பீழை பெய்துறுந்
தெரிபல மூன்றெனிற் செல்வ மோங்குமால். (நஅரு)

காற்பல முடலொளி கனிகெ டுத்திடு
மேற்புறு மைம்பல மிசையுஞ் செல்வமுஞ்
சூற்படை யுறுவறு பலத்திற றூங்குமே
லூற்பயன மரணத்தை நுவனு நிச்சயம். (௱௮௬)

எழுபல மிருந்திடி லிசையுஞ் செல்வமு
மழிவறு மனைவிபுத் திரருண் டாகியே
யிழிவறு வாழ்வுமே யெய்துந் திண்ணமீ
தொழியவப் பாற்பல மதிக முற்றிடில். (௱௮௭)

பூசியார் கருதியான் மாத்தம் பூசிக்கி
னாசமு மடைந்துறை காடு நீங்கியே
தேசமெங் கணுந்திரிந் துழன்றவ ணூர்தொறு
மேசுறப் பிச்சையேற் றிரந்துண் பாரரோ. (௱௮௮)

வேறு.

இயந்த லிங்கமு மெழிலபெறு மாவுடை யானு
முயர்ந்த வங்குல வுயாசியோ ரங்குல மிருக்கிற
பயந்தம் மூர்த்தத்திற் பூசியா ராகமம பயில்வார்
நயந்து பூசிக்கி னட்டதா ரித்திர ராவார். (௱௮௯)

அறைவு மூர்த்தமுன் னதமிரண் டங்குல மாயின்
முறைதி றம்பிய மதமொடு மோகத்த ராவர்
நிறைவு மவ்வுரு விரண்டரை யங்குல நீளிற்
குறைவுஞ் செல்வமுன் குறைவறு சீர்த்திய ராவர். (௱௯௦)

அங்கு லத்தின்மூன் றுயர்ந்திடி னியமத்த ராகிப
பொங்கு செல்வமும் போகமு மனுபவித் திடுவா
தங்கி லிங்கமா லங்குல முயர்ந்திடிற் றூமா
திங்கு பூசித்த பயனுறூர் பிரமைவந் தெய்தும். (௱௯௧)

ஐந்து நீள்விர லளவையா யுயரிலவ் விலிங்கஞ்
சிந்தை செய்துநற் றேமல ராலருச் சிக்கின்
முந்த வேண்டிய யாவையுங் கொடுக்குமுற் றறிவுந்
தந்தி டும்மவர் சாற்றிடின் மோக்கமா மியாரம். (௱௯௨)

அறுவி ரற்கிடை யுயர்ந்திடி னவ்விலிங் கத்தின்
மறுவி லாகம விதிப்படி பூசனை வகுக்கி
னறிய பூசையின் பயனிரா சாங்கத்தை நல்கப்
பெறுவ ரன்னவர் பெரும்பயன் யாரெடுத் துரைப்பார். (௱௯௩)

ஏழெ ணத்தொகும் விரற்கிடை யுயரிலவ விலிஙக
மூழி மாதவ விருடிகட் கேவருத் துரைக்கு
மாழி யான்புக ழிலிஙகமெட் டங்குல முயரின
வாழி மாதவோ பலங்கெடு மகறபய முறுமால். (௩௯௪)

அதற்கு மேலுயர்ங் தஙகுலத தநிகமா மிலிங்கம
விதித்துக் கூறிடிற் பராாததமாம விடயஙகட் காகு
மதித்துப் பூசனே புரிதலான் மாாதததுக காகா
துதிக்கு மவவிலிங கத்திற மின்னமுஞ் சொலலின். (௩௯௫)

பூசி யார்சர சரத்திடு மிலிங்கமபூ சிக்கின்
மாசி லாவடி வுஙகெடு மனேயுமபுத் திரரு
நாச மாம்பொரு டானமு நாடொறுங குறையும
பேசி லின்னமுண் டன்னவை விளமபுவம் பேணி. (௩௯௬)

வே று.

குட்ட நீரிழி வோடு கொதிதெழு
மட்டி லாத வயிறறு வலியுளோ
ரிட்ட மாமிலிங காதிக்கம பூசிககின்
விட்டு நீங்கி யொழியுமவ வெயயநோய். (௩௯௭)

காநதி யேசுரத் தாலெநதக் காலமும்
பேர்ந்தி டாதுடல் பீடிக்கப் பட்டுளோ
ராயந்து தூயகண் டாதிககம பூசிககிற்
சாநத மாகிக குளிர்ந்திடுஞ் சததியம். (௩௯௮)

பெருவி யாதிமா ரோகம் பிணிசெயு
மரும கோதர நோயர்கா ளாதிககம்
பொருவி லாவிலிங் காதிக்கம் பூசிககில்
வெருவி யேயவ் வியாதி யொழியுமால். (௩௯௯)

எந்த நாளும் பலபிணி யீர்நதிட
நொந்து வாடி வருந்திய நோயினர்
புந்தி கூர்ந்துநா ளாதிக்கம் பூசிககின்
வந்த லேக்குமங் நோயமறிங் தோடுமால. (௪00)

உரைத்த மூவகை யாதிககத் தோங்கிய
வருத்த லிங்க மரச ரருச்சிககிற்
பிரித்த நீள்புவி யேழும் பரிப்பர்பின்
னிரைத்த மற்றையர்க் காகா நிகழ்த்திடின். (௪0௧)

ஐந்து சூத்திரத் தொன்றில்லை யாயிடி
னந்து செல்வ நசிக்கு மிரண்டினற்றேன
மூன்று தானுறை தானே முடிந்திடுந்
சிந்தி யாரய் விலிங்கத்தைச் செவ்வியோர். (௪௦௨)

மற்ற நுங்குறைந் தாலுமூழ் வாமவுழ்ச்
சொற்ற லிங்கத்திற் பூசை தொருக்கொளு
பொற்ற சூத்திர மைந்தும் பொருந்துறி
லுற்ற செல்வ மிலையையு முற்றியே. (௪௦௩)

நிவந்த வெண்மையி லிங்கத்திற் பூசைநோந்
துவந்து செய்யிற் கலக்கமுண் டாகுமாற்
சிவந்த லிங்கத்தைப் பூசிக்கிற் றேசமவிட்
டவந்த ரூநீ யலையுற் றிரிவரால். (௪௦௪)

பசிய லிங்கத்தைப் பூசிக்கிற் பண்பிலா
வசைபொ ருந்து வறுமைவந் தெய்துமா
லிசையும் பீத மருச்சிக்கி லேயந்நி
மசைவி லாசசெல்வ முற்றுமுண் டாக்குமால். (௪௦௫)

காரத்தி லங்கு கறுத்தொளி சோந்திடின்
மோரத்தி சாந்தி தியமுற்று முற்றிடுஞ்
சீரத்தி லிங்கத் தருச்சனை செய்திடிற்
கூடாதது வேண்டிய யாவுங் கொடுக்குமால். (௪௦௬)

வேறு.

அத்தகை யிலிங்கம்புற் புத்தத வாவன
புத்திநூல் புகன்றிடு மண்டம பேரலவன
வித்தக விடபத்தின் கந்த மேயின
வுத்தம மத்திம மதம மோதுமால். (௪௦௭)

எதயில் புற்புத விலிங்க மூர்த்தியைப்
பேர்தமுற் றுணர்ந்துமெய்ப் பூசை யாற்றிடிற்
பாதகந் தவிர்சீ ராதி பாக்கிய
மாதிய குணங்களை யடைவி னலகுமால். (௪௦௮)

புற்புதா காரமாப் பொருந்தி லிங்கத்திற்
குறபனக கண்டவர் திக்க மூற்றிடி
னற்குண முற்றிடு காடிப் பூசிப்பர்
வற்பற வறுபத்து நான்கு வற்சரம். (௪௦௯)

போற்றியே யண்டலிங் கத்தைப் பூசிககிற
ரேற்றருந் தானியத தொகுதி யேயாதிடு
மேற்றநா ளாதிக்க மிருக்கிற் பூசிபபர்
மாறறொறு நாற்பதது நான்கு வற்சரம. (சக0)

உயஙகுகண் டாதிகக முறிலம் மூர்தததிில
வயஙகுமுப் பானிரு வருடம் பூசிப்பர்
முயஙகுலிங காதிக்க மூற்றிற் பூசிபப
ரியஙகிய் விருபதோ டிரண்டு வறசரம். (சகக)

கதிதரு மிடபகந் தவிலிங கத்தினிற
பொதுவற வருசசிககிற் புநதி மந்தமா
மதிகவா கனபல னடையு நீடியா
பதியும்வற சரம்பதி னேழு பூசிபபர். (சகஉ)

இருமைசே ரிடபகந தமிலிங காதிகக
மருவிற்பூ சிபபரீ ரைநது வற்சரம்
பொருவினு ளாதிககம் பொருந்திற பூசிபபா
பெருமையோ டிருபது வருடம பெட்புற. (சகங)

நீங்கக லிடபகந் தங்கண் டாதிக்க
மீங்கருச சிபபரெண் ணொன்கு வற்சா
மோங்குநா ளாதிக்கத் தொடுங்கண் டாதிக்க
மாங்குறிற் பூசிப்ப ரைந்து வற்சரம். (சகச)

அறைந்தபுற் புதமிலிங் காதிக் கம்மெனிற
றிறந்தரு மருசசனை செய்யு நாண்முத
லுறைந்தவற் சரமிரண் டுரைக்கு மூன்றுதா
னிறைந்திடு செல்வம்பின் னிலைமை குன்றுமால். (சகரு)

ஒன்னலர் மிகுமுட லுள்ள நாளெலாந
துன்னிடு மனுபவந் துக்க மாதிய
வென்னியம் புவதவ ரிடுக்க ணெய்தலை
மன்னுநாற் பானிரு வருடம் பூசிப்பர். (சகசு)

வதியுநா ளாதிக்க மாகில் வந்திடுந்
திதமுறு செல்வம்பின் சீர ணித்திடு
மதுதளா திக்கமே யாகிற் பூசிக்கி
லிதமுறு மூலகவா திக்க மெய்துவார். (சகஎ)

வேறு.

சுதரிசன நிதரிசன மாதிக்கத் தினில்வகுத்துச் சொலலு மதநி
னிதரிசன மாவதிலிங காதிக்க நிறைநதிமேபுற புதவி லிஙக
மதனிலுயர் நரனாதிக கமபொருந்தின மோககர மிக்காம பூசை
நிதமுறுகண் டாதிகக முறிறபோக வாலுககாகு செப்பும பூசை. ()

அத்தகுபுற் புததநிலு ளாதிகக முறிறசுதரி சனமா மதநிற
புததியுறப பூசிககிற பொருட்டேத தானேவல லவனு மாவன்
விததமெலா மறமொருவ னழிததிடுவெ னதிறகணடா திகக மேயிற
நததுவருங காலததி லனனியதே யததிலிறபோய மரிககும தானே.()

அண்டலிஙகா தனிறகண்டா திககமுறி னிதரிசன மதுபூ சிகநி
லெணுண்டுகிலா பரணநதா னியஙகளுறும பதினேழுவறசாமபூசியபா
நண்டுறுநா ளாதிகக மெனிறபெலரி னருமாவா வருட நானகி
லெணடருசெல வகுகுறைநதுமடிவரிதுவெகுருபமென்றுமபோரம.

அதுவிலிஙகா திககமுறிற சுதரிசன மவவிலிஙகந திறபூ சிததான
மதிமயஙக வேவருததும பசாசுகளா லருநதுயரம வருத றிண்ணந
துதிதருமவ விலிஙகததி லேயிருவற் சரமபூசை தொகுபப ரிபபாற
கதியுதவு மெழிலிடப கநதலிஙகத துககுமினிக கழறக் கேண்மின. ()

நிகழ்ததியநா ளாதிகக முறிறசுதரி சனமெனபபேர் நிகழு மனபின்
பகுதத றிவாற பூசிககிற செலவமிரு பததிருவற சாமா மப்பா
லகததுறைபு மனைவியுமை யாண்டினமடிந திடுவௗதன மேலாருணடு
மிகத்தளர்நதன னியதேச சஞ்சார மாயத்திரிநது மீண்டும் வநது. ()

ஐயாண்டு சென்றபின்னர் மரிததிடுவ ரிதுகண்டா திகக மாகிற
பொயயாது சுதரிசன மென்றுபெய ரவவிலிஙகம் பூசை யாறறி
னெய்யாமக் கிரவாதி யாவர்மதத் தாலழிவ ரிறககுங் கால [முறறி.
மொயயார்சம் பத்துடனே யிருநதிறப்பாராண்டுமுப்பத் தொனபான

சாற்றுமிலிங காதிக்க மாகிலது நிதரிசன மெனப்போ தாழ்நது
போற்றியதிற் பூசிககிற பரதார வாஞ்சிதராயப் பேரவர் பின்ன [வா
ராற்றவுமன்னியாபொருளேயார்சசிப்பாராலையுநது டனமேசொல
மேறறிகழன் னியபூமி தனிலிருந்தை வருடம்பூ சிப்பா மீண்டும். ()

அன்னியதே யத்திருநதே யிருபதா மாண்டளவின் மரிப்ப ரத்திற்,
பன்னியகா ளாதிகக முறிவிசையுண் டாயுலகம் பரித்தி ராச, சின்னம
டைந் திடுவர்மிகு தானியஞ்சே ரும்பெருகுஞ் செல்வ ராகி, சொன்னி
சைக்கேன்பரதாரவாஞ்சிதராயுமுன்றுமுப்பா னிரண்டா மாண்டில்.

ஆயுதத்தி ஞன்மரண மடைந்திவே றன்னியரா லதன்போ கூ
றி, னேயுமகா குணவிடய மெனனவும்பே ரிசைத்திடுமா கமங்க
ளெல்லாந, தூயபர விலிங்கவிலக் கணமுற்றுந தொகுத்துரைத்தேந
தொனனூல் வல்லோர், சேயலிங்க மாராய்ந்து பரீக்ஷித்துப் பூசித்த
ல் சிறப்பா மன்றே. (சஉசு)

ஆறுறும பூருவகன் மங்கள்வரு மிடத்தனுசந தானம் பண்ணு
நாறுறூ வுரைத்திடுபே தாபேதங் கணடிலிங்க நனிவர்ச சித்தந்த
தேனாமென் மலர்கொடருச சிப்பதற்குப் பிராசசித்தஞ செய்யுமாறு
மானுனு பூதிவிகா ரங்குணு குணனும்விதி விலக்கு மற்றும். (சஉஎ)

அரிதாமன்னியவிலிங்கப்பிராத்திசமபந்தமும்பிராசசித்தியமுஞ சாற்றி
ன், விரிவாமந நூலுணர்ந்து செயகலிங்க பூசைசெய்தல்விதியாமன்றி
யொருவாது மற்றொருவ னமைத்தம பூசித்த தொருவற் காகா
பரிபாகர் நூதனமா வாணித்துப் பூசிப்பா பணிந்தி லிங்கம். (சஉஅ)

குன்மமொடு சுரந்தொழுநோய பிறவுமவருத் திடினுமனங் குன
ற தென்றுந, தனனுடையான மாாத்தலிங்கந் தானபூசித திடுவானறி
யபலார் றீண்டி,முன்னியருச சனைசெயுமென் றுரையார்தம மனைவிந
ல முகநதே யுணவெனன, றன்னியரைப் பொருந்தவிட்டுப் பாரப்ப
ரோ பெரியரிது வதுவா மன்றே. (சஉகூ)

தம்முடையான மாரத்தலிங்க பூசைநிவே தனநினமா வியதனைத்த
தாமே, செம்மைபெறப புசித்திடுக மற்றையர்க்கா காதயின்றோர்
சிறப்பென் றீந்தோா, வெமமையுறு பசாசமா யுழல்வரிமை யவரா
ண்டின் விளம்பு மோர்பா, னம்மைதரு குருவதிகா ரப்பொருணின்
மாலியமே யார்க்கு மாகும். (சஙo)

வேறு.

பூசை யிற்பய னதிகமாம பிரதோட பூசை
யீச னைபபணிந தருசசனை செயவரே லெவர்க்கும
பேச ருஞசிவத் துரோகமும போங்கதி பெறுவா
பாச நீக்குமப் பிரதோடம் பகருதுங் கேண்மின். (சஙக)

பிரதோடம்.

பண்டு மான்முதல் விண்ணவர் பாற்கடல் குறுகி
விண்டு மந்தர நாட்டினர் விசித்துவா சுகிகைக்
கொண்டு வானமிர் தங்கடைந் தனரதிற் கொதித்து
மண்டு வெவ்விட முதித்ததவ் வானவர் மருள. (சஙஉ)

காலி யோசனை யுயாநதகன் றதனவிலை பாக
நீல மாமுகில் போறகரு நெருபபென வெழுநது
சாலும வேகததி னடநதன வானவ வி சலிகக
வோல மோலமென றரிமுத லோடின ரொதுஙக. (௪௩௩)

பயஙகொண டோடலும பாஙகுப சவிய மபசய
வியஙக ளாகவே மறிதநுடன ரேடாவுண மெலிவா
லியஙகு மெமமுயிா காததியென றிருஙகயி லையிறபோ
யுயஙகு வெளவிடை யணடததி னலைவரு மொளிததாா. (௪௩௪)

ஒளிதத வானவா பின்றொடாங தாலமவா றுறுஙகாற
களிதத மாலவிடைச சிருஙகமத தியிலிறை கரநதான
விளிததெல லோரையும விழுஙகுமீ தெனவருவ விடத்தைத
தளிாதத கையிலேற றருநதின னவருயிா தரிததாா. (௪௩௫)

ஆரு நாயக னுணடமை கண்டன னமலை
மூளுவ வெம்பயத தோடியம் முதலவனா மிடற்றைத
தாள தாமரைக கரததினற் பிடிததலுங தஙகிக
கால நின்றன காளகங தரபபெயர் விளஙக. (௪௩௬)

கண்ட வானவா முனிவர ரொழிநதனா கலகக
மண்டர் நாதனு மமலையை யாசனத திருததி
மண்டி போனபி னடிததன ஙிருங்கமத தியின்றி
ரெண்டர் போறறுமக காலமே பிரதோடமாச சொலலும. (௪௩௭)

மகத வாரததிற பதின்மூனறாங திதியினவா ளொளிசே
ரந்தி வானகதி ரததமண டலமுறுாத ததிற
லெநதி யாதமிா தங்கடைங திடவிடரு செனிதத
தெஙகதை யககணத் தயின றிமையோருயி ரீநதான. (௪௩௮)

ஆத லாற்சனிப் பிரதோடம விசேடமா மதுமுன
னோது மற்றன் தேவர்மா முனிவர ருவபபின
மாது பாகனைப பூசிததுத தெரிசிதது வழுததித
தீது தீாநதன ரயிாதமுண டிருந்தனா சிறபபால. (௪௩௯)

மழைகக்கொ துங்கினும வருபயத தோடினும வரிசை
தழைககு மாடல்பா டறகவா வொடுதனி வரினும
புழைக்கை மாவுரி போாததவர்க் காணலுங தொடினு
மிழைகக ரும்பெரு வினைபிர தோடததி லேகும. (௪௪௦)

போச னஞ்சய னம்புதுப் புனலபடிந் திடுதல
கேச வன்றெரி சனமெணணெய தேயததிடல ளெர்ந்த
தேசு பெறறிடு வாகன மநதிரஞ் செபநூல
பேசு மிக்தவெண் கிரியையும் பிரதோடததி லாகா. (சசக)

இரண கல்குர வரும்பய மிருமபசி யுரோக
மரணு றும்பயங் கிலேசஙகோ தம்மவ மிருத்து
மாண வேதனை யிவையெலா மகற்றென வணங்கிப்
புரண நாதனைப பிரதோடததிற போற்றிடத் தகுமால். (சசஉ)

சங்கரித்தலால் விடததைச்சங காரகா லமதா
மங்கண் மாலைங் தொழுமபிர தோடமு மாகும்
வெஙக திர்ப்பரன் வீழுமுன் பின்விளம் பியதோர்
பங்க மில்லிரு பங்குமோர யாமமும் பன்னூல். (சசங)

சவ்வி யம்மப சவ்விய முபவப சவிய
மிவ்வி தமவிடங் தொடரவிண் ணவருமவ் விதியாற்
கவ்வை கூர்ந்தனர் விடைசண்டன் முன்சென்று கலங்கு
மெவ்வங் தீர்ந்தன சோமசூத் திரவல மென்பார். (சசச)

வேறு.

விடைசண்டன் விடைசோம சூத்திரம்வெள் விடைதொழுது விளஙகுஞ் சண்ட,னண்டகொண்ட சோமசூத் திரமீண்டுஞ் சண்டன் மழ விடையைப போறறி, நடைகொண்ட பேரன்பின் வணங்கி லொரு வலமிவ்விதி நன்கரச செயயி, னடைகொண்ட பிரதோடத் தடிகளொரய மேதம்வினை யனைத்தும் போமால். (சசரு)

சோமசூத் திரததோது விதியுமன்றி நாள்கடொறுந் தொழுது போற்றி, மாமைசேர் வலம்புரித விடம்புரித லுடம்புருளல் வணஙகி ச சூழ்தல், சேமமார் தருபலன்க ளொன்றுககொன் றாயிரமாந் தெளி ந்த மேலோர், காமமாங் கோமுகைமுன் கடவாமை கவில்பயன்மூன் றயுத மாகும். (சசசு)

புனல்பத்தா வின்பாலோர் நூறுதயிர்க் காயிரநெய் பொருந்த வாட்டிற், கனமுற்ற பயன்பதினா யிரங்கருப்பஞ் சாறுநூறா யிரக்தே னாட்டில், வனமுற்ற பத்திலக்கந் தெங்கிளநீர் கோடிமணச் சந்தச் சேற்றிற், கினமுற்ற தொகையனந்த மவரவர்செய் குறைபொறுக் கு மெம்மா னம்மா. (சசஎ)

இன்னுமொரு விதிபுகலவார் தேசமிசைக் குறித்தேகா தேசி றபான்மை, மன்னுதிருப் பாற்கடலின் மந்தரநாட் டினர்கடைய மாலைக் காலங், துன்னுவிடஞ் செனித்தெழுந்தங் கமலனுண்டா னுவாதசிநா ளமிர்தந் தோன்றப், பன்னுமிமை யவரயின்று த்ரயோ 'தசிமா லையிற்பரனைப் பணிந்தாச் சித்தார். (சசஅ)

விடைமேனின் றமலனருள் கொடுத்துமக்கு வேண்டும்வரம் வி ளம்பு மெனனக், கடலால முண்டிருண்ட கண்டாவென் றடிபோற் றிக் கமலன் கூறுந், திடமாக வருக்கதேசமி யெனக்கென்று ளரியே கா தேசியெற் கென்று, ளடைசேருந் துவாதசிப்பா ரணமுமென்று னவாக்கவர கலகி ஞனுல. (சசகூ)

ஆதலினு லரிவிரத மென்றுயிற் றானரிக்கும் பொதுவு மாகு மோதியவவ் விரதத்துக் கிணையாக வொருவிரத முனைத்துக் கூடா வேதுவின்ற் பிரதோட மென்றுயிற் றிரணியனை காரசிங்கம வானைப்புரிந் தடுங்கால நித்தியப்பிர தோடமென வழங்குங் காலம். ()

அத்தமன முனபின்மூன் றேமுக்காற் கடிகையதூஉம் விசேட மாகும், பத்தியினு லக்காலம் பரம்பரனைத் தெரிசிப்போர் பலங்க ணீங்கி, முத்தியடைந் திடுவாமுன் மொழிந்தபதின் மூன்றுநாட் பிர தோ டத்திற், சித்தமுற வானமாத்தம பூசிக்குந் திறம்புகலவாந் தெ ளிந்து கேண்மின். (சருக)

பிரதோடவிரதம்.

ஐப்பசிகார்த் திகைசித்திரை வைகாசித் திங்களென வறைந்த நான்கி, லொப்பில்சனிப் பிரதோட முதற்றொடங்கி நாற்பாலோ டொ ன்றைமப் பத்தைந், தெப்புவன முந்தொழவெண் பதொன்று தொ ண்ணூற்றே ழெனு மெண்ணித், தப்பறுபூ ருவமபர பக்கந்தோ றனுட்டிப்பர் தணவா ராகி. (சருஉ)

இந்தமுறை யனுட்டித்தே யான்மார்த்தம பூசிப்ப ரியம்புஞ் சங் கை, முந்துரைத்த் தொகைதீர்ந்த வந்தியத்தின் மொழிந்தசனிப் பிர தோ டந்தான், வந்திகொள் வரையனுட்டித் தங்காளுத் தியாபனமும் வரம்பிற் செய்வார், புந்திதெளி யானமார்த்த பூசையுமுத் தியாபனமு ம புகல்வாங் கேண்மின். (சருங)

பிரதோடபூசாகாலநிர்ணயம்.

இரசனிமா முகந்தொடங்கி யேழரைநா ழிகைமூன்றி யாம மென்றே, யுரைதரும்ப் பிரதோடத் தரிபவகோ ராத்திரமுந் தமம்

யா தென்னில், வரையுமிரண் டாம்யாமத் திரண்டேதள்ளி மற்றைய
ரைக கடிகை சொல்லும், தெரிதருபூ ருவவித்தை யபரவித்தைமூன
ரும்யா மதனைச செப்பும. (சஙிச)

சொற்றனவும் பூசைக்கு விசிட்டமாங் கலங்குதுவா தெசிமுப் பா.
ஞன, றுறறிடினுங கடிகைமுபபா ஞறுறினு மாம்பிறறை யுறுகா
டன்னிற், பெறறதிர யோதெசிமுப் பானமுப்பத் தொன்றிருபத
தொன்பான் பேசின்,மூறறியபூ சனைக்காகா மூபபாஞன் முபபததஞ்
சுறினு மாகும். (சஙிரு)

பிரதோடபூசை.

திதிநிலைய மியம்பினமத தமனகாற கடிகையெனத் தெண்ணீர
மூழகிப,புதியவததி ரததிரங துவட்டியுததூ வனநீறு பூசிப பின்னர்ப,
பதிமிருததி யுஞ்சயததாற றனைககாக்குங கவசமதாயப பாவித் தனபி
ன, புதியகலை யிரண்டுடுத்தத தரிகமணிங தாரமுதல் பூண்டு பொ
றபூண். (சஙிசு)

ஆன்மதத் துவமுதலா சமனமுடித் திடக்கையினி லமைத்துப் பூ
தி,பான்மைபெறு கலாமனுவாற சுததிபண்ணி யஞ்செழுத்தாற பனி
நீர விட்டு, மேன்மைபெறக குழைத்தங்த மங்திரத்தாற சிரமுதலவி
ளஙகப் பூசி, நூன்மரபிற் கைகழுவி துவலகும்ப முத்திரையான் முடி
யின் மீது. (சஙிஎ)

சிவமனுவாற் புரோக்கித்துப் பிராணயா மமுஞசெய்து சிவாச
ஞதி, யவமறவே நியாசித்தவ் வஞ்செழுததா லஙககர நியாசஞ் செ
யது, தவறறுமம் மங்திரததாற் பதிஞென்றே னுமபதினு றேனுந்
தாப்பித், திவர்தரவா சமிததணிஙதஞ செழுததாலீ றனுட்டான மிய
ல்பிற செய்து. (சஙிஅ)

எழுதா ஞென்பதபி மங்திரித்தவ் வஞ்செழுத்தா லிருந்தண்
போதாற், ருழுரு தருசனிக்குங் தனையும்பூ சாததானத் தையும்பு ரோ
கணித, தாழுறுபச் சிமத்தினிலேங் காணவற்குத் தரத்தத்ர துவார
பாலர், வாழுறுவாத் துவதிபதி பிரமன்றெற் கவரவர்மங் திரத்தர்ச
சித்து. (சஙிகூ)

இருபான்மேல் கிழ்பாசு பதாத்திரத்தால் விக்கினங்க ளவை
யும் போக்கி, யெருவாது நித்தியம்போற் பூதசுத்தி யோமெங்த நியா
சஞ் செய்து, பரிவாக வத்திரத்தாற் கழுவிவிசே டார்க்கியபாத் திரத்

தைப பண்பு, திருமாறு சதாசிவபஞ சாக்கரத்தாற செறிதருதண்
ணீராபூ ரித்து. (சக0)

அறுகாலு மைங்காலும பதிநிரததாற சுததபஞசாக் கரத்தாச சி
த்து, நறுமலர்மூ லத்தணிந்து நிகருபாந் தனாமவகுண் டனரின் காற
றிச், செறியவபி மாநதிரிதது புரோக்ஷிததுத் தனைதிருமஞ் சனத
தும் தெண்ணீர, நெறிமலரா விட்டுவிநது வெனநுதலிற் சநதனப
பொட டணிந்து நீரால. (சகக)

மூலததா லஞசெழுததாற செபதுசுதநி வெனறுனுய முழுதும
பாவித, தேலததான பரவிலிஙக மிறைவிவிடை நானவே நிகையில
வைததே, யாலததா களததனைசசா மாணியவர்க வியருசிவகா யத்ரி
யாலே,சிலததாறபுரோகஷிததுததுபமளிததபிடேகஞ்செய்து பின்னர்.

குசசுபபுற சாததியபின னருசெழுததாற றியமபகததாற குளிர்
நீ ராட்டி, விசசைதரு மம்பிகைக்குப் பாசுபதாத திரமவிடைக்கா யத
ரி யாலே, யிசசைமழ விடைக்காட்டி மாமனுச ணைலவிபா றயிரவைய
யிககுப, பசசிளநீர பஞசவமிா தநதேன்சா தமபஞசாககரததாலாட்டி,

சுததநீ ராட்டிமிருத தியுஞசயததால் விசேடவருச் சியததைத
தொணமை, நிததியமூ லததாட்டித திருவொறறு டையுஞசாததி நிம
லன் றனனை, வைததரியா சனததிலிங்கத தெதிர்முகமாய மழவிடை
யை வைததாச சிதது, முததிதரு மிடபவீ சாககரததோ டாசனங்கள
மூாததி மூலம். (சகச)

நால்வேதம பாதமுட றருமமுக பரைசிநங்க நாதஞ செயக
ஞாலோதும விநதுகனங குடிலைபவ மணடநுவல வாறி ரோதை
மேலோது மவ்விடையின சிநஙகமதநி யிளங்குமுமாமகேசனெனன
மாலோதுஞ சிவலிஙகப பெருமானை யன்பினெடு மனமபா விததுட()

தருமமெரடு ஞானமுத லுறுபபாகும் பதுமவா சனமபூ சிதது
நிருமலனுங் கிருபபதாயப பாவிததா சனமூாததி கினைநதர்ச சிதது
வருதிரியம பகமூல வுமாமகே சுரததாலா வாகித் தானற
பொருவறுதா பனசன்னி தானசனனி ரோதனமுமபொறபாலாறறி.

துலங்குசுவா கதவருககி யஙகொடுததுத் திருவடியும் விளக்கிச
சோதி, யிலங்குதிரு வொற்றுடை சாத்திப்பாத் தியாசமனுர்க் கியமு
மீந்தே, நலங்கெழுசங் தனமுழுக்காப் பணிந்துபஞ்சாக் கரத்தா

னன மலரோ டிண்டை, பொலங்கெழுவே சாததிப்பா யதங்குளான்
னாகததியோ தனநதாம் பூலம. (சகூஎ)

அஞ்செழுததா னிவேதிததுக் குளான்னநதாம பூலமஞேன மனி
கரு மாககித, தஞசவிடைக் குழுந்தௌபசுந் தண்டுலந்தேங காயததுப்
புருவ றணணெனன் வாழை,விஞசுகனி யிவைவிரவிப் பாகிலையும் விடை
யீசாக கரததா லீநது, தஞ்செனவே யிடபகா யததிரியாற் றிருபபள
ளித தாமஞ் சாதகி. (சகூஅ)

நறறுப தீபமுப சாரமபாத் தியாதிபஞசாக் கரததா னல்கி,யுற்ற
வுமா மகேசுரசம வாதமிருத தியுஞசயததா லுருநூற் றெட்டெப, பற
றுறவே செபித்துமலர் சாததியபி னெழுநதுநினறு பதக னேனயான்,
றுறறியரோ கததினனஞ ஞானனெனப புகனறிறைஞ்சித தொழுது
போறறி. (சகூகூ)

பராமுகவாக் கியஙகொடுதது விடைசிருங்க மததியினிற் பாவி
த தனபா, லராவணிவே ணியனையுமா மகேசனென வுறைகுவதா ய
டைவிற போறறித, தராதலதது வீழ்நதிறைஞசி யென்பூசை கொ
ண்டருடற பரனே யென்று,விராவுறப்பூ சிததிடுவா பூசிபபோர் பெ
றுமபயனே விளம்பற பாறரோ. (சஎ0)

இந்தமுறை யாவுலகில யாதொருவன பூசிததா னெண்ணிற் றெ
ல்லாஞ, சிநதைமகிழ் வுறததருமெம் பரன்விரதத் தொகைசசஙகை
தீர்நதா லப்பா,லந்தியதகி லுயர்நதசனிப் பிரதோடம் வருமளவு மருச
சித தன்பாற், புந்திமகிழ்ந் தததினத்தி னுததியா பனஞசெய்வா புகல்
வாங கேண்மின். (சஎக)

பிரதோடவிரதோதத்தியாபனம.

முன்னுரைத்த படிபூசாத் தானத்தை யலஙகரித்தம் முறைவ ழாது
பன்னரிய பிரதோட பூசையடை வுடன்முடித்துப பண்பி ஞேங்கு
மன்னியவா கமவிதியின் மண்டபமுண் டாக்கிகெப்.பதத்தின் மன்னா
லுன்னியவே திகையமைத்தே யதற்கடுத்த கிழக்கிலுறு பதத்தி லோங்க.

விருத்தகுண்ட மாவதுநாற கோணமா வதுகுண்டம் விரைவி
ற் செய்தே, யுருத்தகுசிர் நிருதியிலீ சானதிக்கி லொவ்வொருவே தி
கையுண் டாக்கித், திருத்தியமண் டபமுமலங் கரித்ததனுட் சென்றத
னை நிரீக்க ணாதி, பொருத்தமுறு சுத்திபண்ணி யைங்கரனை விதிமு
றையிற் பூசை யாற்றி. (சஎங)

நிலைபெறுசா மானியவாக மெடுத்தாபித்த தன்பின்பு நிருதி திக்கிற்
பலமுதவு மியற்பஞ்ச கவ்வியத்தா பனஞ்செய்து பரிவா லெங்கு
நலமிலகு புனிதமுறப் புரோக்ஷித்தீ சானதிக்கிலிருந் துநன்கா[ங்கெல.
யிலகியவொன்பதின்குறுணியெழுகுறுணியைங்குறுணியேனுஞ் செ

எண்டகவே பாத்தியந்த நெற்பாதி தனையிலமேல் விரித்தே யங்
த ,வெணகடுகெட் சிறுபயறு கடலைவே யரிசிபடி யொவ்வொன்றாக,
நண்புறவே கொணர்ந்தவற்றின் மறுகீகி யொன்றுமே லொன்று ந
ணகாயப், பண்புறவவவடைவின்விரித்ததன்மீதிலட்டதளபதுமங்கீறி.

தட்பமுறு மெண்ணிரண்டை யிரண்டுபடி குறுணிநறுந் தண்
ணீர் கொள்ளக், கடபுலனுக கழகுபெற மிலக்கணமபெற் றுடைய
குமபங் கொணர்ந்து காம, ரொடடிடைநெற கிடைகெசநேத் திரகவி
டைமாத திரைவெள்ளிவிட் டிழைநூல சுற்றி,நுடபமுறு பிரமசூத் திர
ஞசோதத்தி விதிமுறைமுந நூலுஞ சாத்தி. (சஎசு)

அந்தமணிக் கும்பத்தை யத்திரத்தி னுறசோதித்த தனைக கட்க
மந்திரத்தி னறகழுவி யுபசாரத தோயமணி தூபங் காட்டிக
கந்தகறபூ ராதிமுதன மணங்கமழு நறுமபுனலைக கனியு மன்பான
முந்துமுமா மகேசுரததாற பூரிதது நவமணியு முறையா லிட்டு.(சஎஎ)

சுததமுறு தருபபையினமுப பாணிரண்டா லமைகூர்ச்சநிறுவிச
சூத, பத்திரமவைத ததன்மீது நாளிகே ரமுமமைததைம பததைம
புல்லால், வைததிலகு வாகுவள வாயிலமப கூர்ச்சமுமேல வாயபபச
சேர்த்தி, யொத்துகரும பரிவடட முழுமபதினு றெருபானே ழிவற
றி லொன்றை. (சஎஅ)

சாததிநிறை குமபத்தின கீழவடககே நுனியாயக்கூர்ச சததைச சே
ர்த்திப, பூததவனபி னஙககர நியாசமுடன பூதசுததி யநதா யாகஞ,சேர்
த்திபெறச் செயதுவிசே டாரக்கியநதா பிததத்னுற சிறபபி னுங்குந,
கூர்த்தறிவாற் புனிதமுறத தனனையுஙகும பததையுமபு ரோக்ஷித்துக
கொண்டு, (சஎகூ)

நெற்றியினிற் றிலதமணிக்தனுசெழுத்தாறசுத்திசெய்துநிறைகுமபத்தி
லர்ச்சனைசெய் திடல்கேண்மி னதனகீழா மாதார சத்தி தன்னைப்
பற்றுறவச் சத்திமுதற் குடிலாந்த மருச்சித்துப் பரிவாற் போற்றி
யுற்றதனி மந்திரசிங் காசனமா கப்பாவித் துவகை கூர்ந்து. (சஅ0)

சிறந்தவை சத்தியையுஞ் சிவாதனமுஞ் சிவமூர்த்தி யையுமாச சித்தே
யுறைந்ததிரோ தானசத்தி நீக்கியுமா மகேசுரமந் திரத்தா லுண்மை
நிறைந்திடுமீ சனைக்கும்பத் தாவாகித் திடபபுறத்தி னேயங் கூர
வறைந்தமனோன் மனியென்னுஞ்சத்தியையும்விதிமுறையினவாகித்து

நிலவுமுமா மகேசுரனீ சானதி தெண்டபங்கி நெகிழ்த்து நீங்கா
திலகுமனோன் மணிக்குமெழிற் சத்தியா திககிரம நெகிழ்த்தே யேயாது
குலவுதிரு வடிவிளக்கி வாமத்தாற் சந்தனமுங் குளிரச சாத்தி
மலைவறுமீ சானத்தான மலர்மாலை முதலியன மகிழ்ந்து சாத்தி.

வேறு.

தேவ சேனா மகாசேனா வுக்ர சேனா திறல்வீமா
தாவி லாத மகேசுவரா சருவா பராய சருவாய
காவா யிடபே சுவராய கால கண்டா பினாகீசா
வேவில் கலியா னேவுசித வீசவ ரகங்கா தராயவென்றும். (சஅங)

சிறீகண் டாய வுயர்வாம தேவா நடேச திகழொளிசோ
சறுவ சம்பு சங்கரனே சரசோ தாய சசிமவுலீ
செறியும் புட்க லாயவர்த்த காய பஞ்சாக் கரதேக
விறைவ நமவென் றருச்சித்தே யியமபுஞ் சிவனா கமவிதியால. (சஅச)

வேறு.

பாத்தியம்பா தத்தினுமா சமனமுகத் தினுங்கொடுத்தர்க் கியநீர்
பண்பா,லேத்துசிரத் தினுங்கந்த மேனியினு மலர்மூர்த்தா வினுந்தூ
பந்தான், சேர்த்தியகா சியினுநேத் திரத்திற்றீ பமுங்கொடுத்துச் சிற
ந்தகையில்,வாயத்திடுசத்திரசாமராதிகளாலுபசாரம்வரம்பிற்செயது.

ஆன்றமுதல் யாமத்திற் குளான்னமும் வடையுமிரண் டாம்யா
மத்திற், கேன்றமுற்கான் னஞ்சுகியன மூன்றும்யா மத்தினிற்பா ய்
தத்தோ டப்பங், தோன்றியநா லாம்யாமந் தனிற்றதியோ தனத்தொ
டதி ரசமுந் தொன்மை, சான்றவுமா மகேசுரத்தா னிவேதனஞ்செய
திடவேண்டுஞ் சாமந் தோறும். (சஅசு)

சண்பகத்தா மரைப்போது முதல்யாமத் தருச்சிக்க விரண்டா
ஞ் சாமம்,பண்புறுநீ லோற்பலந்தண் ணிருவாட்சி மூன்றதனிற் பாரி
சாத, நண்புபெறு கருகெய்த லிவைந்தி யர்வர்த்த மதிக்கு வென்
னோ, விண்பரவ வருச்சிப்பர் விளம்பியயா மந்தோறும் விதிவ ழாமல்

ஓப்படிசெப பியமுறையா லருச்சனைமுற றித்தூப தீப மீந்தே
யொப்பரிய மந்திரத்தா னிவேதித்துத் தூபதீ பாதி யோங்க
வைப்புறுமம் மந்திரத்தா லுபசாரஞ் செய்துமலர் செபித்துச் சாத்தி
மெய்ப்புறநன னிரோதமருக்கியங்கொடுத்துவழிபாடுசோதீதயினனா.

நடுவுமேவ் திசையினிலவந் திருந்தரிசி யைங்குறுணி பாதநிகன்கா [ய
விடுசுடர்பபொனகழுஞ்சிவெணபத்தோபரிசியதனமீதுவிரித்துமிதாய
வடுவறவே யட்டதள பதுமத்தைக கீறியத னடுவின் வாயப்பக [டு.
கொடுவருபொனனைங்கழுஞ்சினமுககழுஞ்சிலேலறுமுருககுறிககவேண்

அங்குலநான கினிலேறு மூனறிலே யூருசதுரத தகடுணடா
க்கிப், பொங்குமமா மகேசுரவிம பத்தையந்தப பொற்றகட்டிற
செயது பொற்புத், தங்கியகவ வியதிரு லபிடேகஞ் செயதுமுறை
தணவா வணணங், அங்கமுறு கருடணமா திப்பிரதிட டாநதமனபு
தோன்றச செயது. (௪௯௦)

பிரதிவிம்பந் தனையநதப பதுமதனத தினிலமைத்துப் பிறழா வ
ணணம, பரவியபாத தியாசமனாக கியங்கூட்டி யருச்சிக்கும படிகே
ண் மின்கிழப், பொருவறுகூா மாசனநதன மந்திரததாற பூசித்துப
பொலிவின மீதா, யரியவடட நாகநதன மந்திரத்தி னுலருச்சித்த தன
மே லாக. (௪௯௧)

பூருவதிக காதியதன மாதிகளைப பூசித்து விதிக்கி* னிதி
கூரவதன மாதிகளாச சித்துமந திரசிங்கா சனமாயக கொண்டு
தேருமுமா மகேசபர தேவதரியம பகசோம சுந்த ரேச
வோர்சருவ வீமமகோற் பலாயசிறி நீலகண்ட வென்றர்ச சித்து. ()

ரேசித்துச சத்தியா திகளாலே தெணடபங்கி ரேசித்துப் புநதி
யோசித்து வித்தியா தேகமுமா வாகித்தே யுமாம கேசம
பேசுறற சருவபாவ விமுத்தித்தாய பிறங்குமி ரீம்ரி காய
வாசிப்பெற்ற புறுசருவ வயிசுரிய சமாத்திதா யவெண மன்றும். ()

பகர்தருமம் மந்திரத்தோ டுமாமகே சுரபஞ்சாக் காமுங் கூட்டி
ந், தகவுறவா வாகித்துத திருவடியும விளக்கியிருத தியுஞ்ச யத்தாற், றி
நமுதருபாத் தியாசமனர்க் கியங்கொடுத்துக் கருப்பூரா திகனவேதித்
தே, யகமகிழ்சசந் தனமலாம் மந்திரத்தாற சாத்தியலங் காரஞ் செய்தே.

விதிக்கு-மூலே.

பத்தர்புகழ சருவவயிச சுரியமக தேவசாவ பாவ நாச
சத்தியோ வாமவகோ ரேசதற் புருடனீ சானை வென்றே
யித்தகைமந் திரங்களிலாச் சனேயியற்றி யெழிற்றூப தீப மீந்து
நித்தமிருத் தியுஞ்சயத்தா லமுதொடுதாம் பூலாதி நிவேதித் தேத்தி. (•)

மணங்கமழ்தூ பதீபஞ்சத் திரசாம ராதிபணி மாறப் பண்ணி,
யிணங்குமிருத் தியுஞ்சயத்தாற் செபித்துமலா சாத்தியுளத் தெண்ணிற
றெல்லாய, குணங்கொளுநீ கொடுத்தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்த
னேயுட் கொண்டே பின்னர்,' நுணங்கறிவி னிடப்வான மார்த்தமபூ
சிப்பாது நுவலக் கேண்மின். (சகூசு)

விரவுபுக ழான்மார்த்த விடபத்தைப் பஞ்சகவ் வியமே யாதி
திரமுறுமர்க் கியாதியபி டேகஞ்செய் தேதிருவொற் றுடை சாத்தித்
தரைபுகழ்தென் னடுவிதழி லெழுந்தருளப் பண்ணியிரீம்ரிகாயசாவா
பரணபூ டித்தரும விடபவெனு மந்திரத்தாற் பரிந்தர்ச் சித்து.(சகூஎ)

வதனத்தி லருட்சத்தி யிச்சாஞா னக்கிரியை மருவு கோட்டி
லிதமுற்ற நேத்திரத்தி லங்கியா தித்தனிருஞ் செவியி லாதி
விதமுற்ற பராசத்தி நாலுபா தத்தினுநால் வேத மேனி [தது.
திதமுற்ற தருமமவா றிரோதைபண்டந் தனிற்பவமுந தெளிந்தர்ச சி

பாவித்தே யிடபகா யத்திரியா லேயாவா கனமும பண்ணிப்
பூவொத்த செய்யதிரு வடிவிளக்கி யெள்ளினறும் பூவுஞ் சாத்தி
மேவுற்ற கருப்பூரம் விரவுசந்தஞ் சாத்தியலங் கரித்து நல்கி
நீவுற்ற மணங்கமழ்தூ பந்தீப முற்கான்ன நிவேதித் தேத்தி. (சகூகூ)

திடமுறுதாம் பூலநிவே தித்துரிய தூபதீ பாதி நல்கி
யிடபகா யத்திரியான் மலர்சாத்தி நிரோதவருக கியத்தை யீந்தே
யடைவுடனுன் மார்த்தலிங்க முன்புகலும் பிரதோட விதியா லன்பி
னிடமுறுபத் தியிற்பூசித் திடவேண்டு மவ்வா றிங்கியம்பக்கேண்மின்

விதிமார்க்கத் தாலபிடே கம்பண்ணி யீசான தளத்தின் மீதே
பதிவாகப் புகழ்ந்தமைத்துப்பூசாதிசெபாந்தமுற்றும்பண்பிற்செய்தே
துதிமார்க்கத் தாலுளத்தில் வேண்டுவனபிரார்த்தனேயுட்கொண்டுதூய
கதிமார்க்க முதவுநிரோ தார்க்கியமுங் கொடுத்தன்பு கனிந்து பின்னர்.

குண்டத்தி னிடத்தடைந்து குண்டசங்கக் காராதி பூர ணாந்தம்
பண்டுற்ற விதிப்படிசெய் தங்கித யப்புனிதப் பதும மீது
மண்டுற்ற புகழுமா மகேசனையா வாகித்து நிவேத னப்போ
தொண்டுற்ற மகேசுரத்தாலுருவையா யிரமெள்ளாலோமஞ்செய்து.

உருப்பதினு யிரமிருதநி யுஞசயத்தா னெயயிலவன ரோமம் பண்ணி, யருத்தியொடு பிரதிவிமபங தனிலவியோ மவியசபி யாதி யாகப, பொருத்தியவெண பதவெதாபத மநதிரததாற புகல்வரொவ்வொன் றிறகை வைநதாயத,திருத்தகுமா குதியௌளா னெயதிகழ்வெண கடு கவரை துவரை யோடு (ருoக)

நற்கடலை நாயுருவி யரிசிவே யரிசிவிளை நறிய தூயசசெந நெறபொரியிங நவதானி யஙகளினு னிறைதருமா குநிவ மூதங [ச குறபனமாமொவவொன றிறகொணபதுமநதிரமாகவோமமபண்ணி சிறபரமா வியவிலிஙக விமபததிறசெயுமோமரு செயபக கேணமின்.

பாநெய்தேன கலநதுதிரி யம்பகமா யிரத்தோமம் பண்ணிப் பின்னர், மேனமைபெறு சருவபூ பம்புதிய மலாமிருதயுஞ சயத்தா ளலகிக், கானமாதரம பூலாஞ வியமபுதிரி யமபகததாற கமழோம ஞ்செய்,தேனையபூ ராதிமநதிரங்களினுனுமமோமமியலபிறசெய்தே.

ஓமசமாபத தியும்பண்ணி யாமநதோ துமபூசை யோம மெல்லாங காமுறவே முடிததறபி னுலாமயா மாநததிற கரிசு தீர்ககுஞ சேமநிறை யஙகியுளக கமலததி லகோராததி ரததைச செவ்வே தாமுறவா வாகனஞசெய தனபினெறு புகனறதனமந திரததி னுலே.

பசுவினெயயால் வெணகடுகொற பகாதருபங கயபபோதா லொவ்வொன் றிற்கே,யிசையுமுரு வாயிரமா யிரமாக விதிமுறையி னியற்றி யோம, மசைவறுசீ ரகோரவீ சாககாததா லுருபபதினு யிரதது மாற்றி, நசைவுறுகுண் டததினுககுக கிழக்காக நயநதிருமண டலமுமிட்டு. (ருoஎ)

உத்தரமண் டலததிலந்தர்ப பெலிதெனறி யுயாநதபெகப பெலியு மூண்மைப்,பததிபெறச சருககரையும பழமுமமு துஙகூட்டிப் பரிவா லிட்டு, நித்தியமாம் பூராதி மநதிரஙக ளாறபழஞசர்க் கரைதேனெய்பா, லித்தனையொன றுயமத்தித தொவ்வொருமக் திரததிற கோர் பப்பத தெண்ணி. (ருoஅ)

ஊன்றியவா குதிசெயதங் கோமசமாபத்தியுமுடித்தேயுயாகுண்டத்தி லான்றசிவ னைப்பிரதி விம்பத்து மதினின்று மருங்கும் பத்துந் தோன்றியவக் கும்பததி னின்றுமிலிங்கத்துமுறைந்திடவேதொன்னூ லேன்றவிதி வழுவர்ம வுத்தியா பனம்பண்ணி யிறைஞ்சி யேத்தி. ()

பழையவிலிங் கத்தினுக்குப் பராமுகவர்க் கியங்கொடுத்துப் பண்
பா லன்பு, தழைதராவத் தியமுழுங்க வவ்விலிங்க மடத்திலெழுந் த
ருளப் பண்ணி,யிழைதருகும் பம்பிரதி விம்பமிரண் டுங்கிராம வலஞ்
செய் தேதகி, விழைதருபுண ணியதீர்த்தத் துததியா பனஞ்செயது
மீண்ட பின்னர். (௫௧௦)

ஆசானை மண்டபத்திற பீடத்தி னினிதிருத்தி னெழுந் தருளப பண்ணித
தேசாரங் கேயூரங குண்டலா திகளிலலங காரஞ் செயதே
காசார்வெவ வினைதவிர்க்கும பதத்திலபி டேகமிவே தாதி காமர்
நேசாநே சத்தோடு தூபதீ பங்களுப சார நோந்து. (௫௧௧)

அருளுமிருத் தியுஞ்சயத்தான் மலாசெபித்துச சாத்தியஞ்சட் டா
ங்கத் தோடு,தருவெனவீழ்ந் தடிவணங்கிச சருவாப ராதமனம பொ
றுத்தா ளென்றுந,திருவருளால யான்விரும்பி வேணடியவெல்லாமரு
ளிச செய்வா யென்றுங, குருபரனபூ சனையாற்றி யவனருளைப் பெ
ற்றுள்ளங குளிர்ந்து வாழ்ந்து. (௫௧௨)

அருணவுத யத்துமறைநாளநுட்டா னம்பூசை யடைவி னு
ற்றி, வருணமிகு மறையவாபோ சனமகே சுரபூசை மரபிற செ
யதே, கருணைதரு குருபபிரசா தம்பின்பு தான்கொண்டு ,கைவாய
பூசிப், பொருணினைந்திவ விதிமுடிபப ரிகபரமு மவாகமேயாம புக
னறே முண்மை. (௫௧௩)

இப்படியா கமமியமபும விதியாலிவ் விரதவுத்யா பனஞ்செய
விபபோன், செபபுமவற் கேயுட்ட வயிசசுரியஞ் சம்பத்துச சிவமெ
யஞ் ஞான, மொபபறுமுத் தியுமுண்டா முரைததன்மிப பிரதோட
த் துண்மைப் பேறு,முபபுவனந தொழப்பெற்று ளப்பிலரச சரிதை
சில மொழிவாங் கேண்மின். (௫௧௪)

வேறு.

கருப்பை யொன்றவி தீபதது னெய்யுணக் கருதி
விருபபி னூற்றிரி யசைப்பவிட் டொளிர்கொழுந் தழ்ல
வருப்பு றும்புவி தாவைத் தோற்றமு மழகும்
திருப்பொன் மோலியும் பெற்றுமா வலியெனச சிறந்தான். (௫௧௫)

தானை மன்னனுச் சீனிவாழ் சந்திர சேனன்
ஞான பூசைகண் டிடைமக னயக்குரன் மணலால்
வான மேதரு பூசைசெய் தவனெடும் வாழ்ந்தா
னூனந் தீர்கதி பெற்றன ரிருவரு மோவார். (௫௧௬)

புரமெரித்தநா ளட்டமி புகலுமத் தினத்திற்
பரனை யாவின்பா லாட்டியே வலஞ்செய்து பரவில்
விரவு வெம்பவ நீக்கியே வீடுபெற் றுயவார்
திரம தாகிய சிவார்ச்சனைப் பேறுசெப் புதுமால். (௫௧௭)

விண்டு வேமுதல் வானவர் வேதிய ராதி
தண்ட லில்லதோர் மானிடர் தாந்தியே முதலா
மண்டு பன்மிரு கங்கள்வான் கலுழன்முற் பறவை
யண்டர் நாதனைப் பூசித்துப் பெற்றமற் றியாவும். (௫௧௮)

வேறு.

மகதநாட் டொருமறையோன் சகடிராங்கன் மைந்தனாகு ருசிதிராட்டிரனென் பேரோன், புகலருந்தங் குலவொழுக்கி மதுவுண்டனை பான போந்துபொது மகட்புணர்ந்தவ னவ்வோர் பேடி, னகைமலர்கூந் தனவனத்திற் செழுமண் கொண்டே காந்திலிங்கம் வானித்து விளையாட் டிற்றுன், நகைபெறுவா ருருசாருய்ப் பூசித்த நீசன் றனிப்பூத்திற குடமுழவ மிசைக்கப் பெற்றான். (௫௧௯)

பம்பரநாட் டினில்விளங்கும் வளருசேரார் பகவதிவாழ் சுபன்மகன் சித்த னென்போன், விப்பிராதங் குலவொழுக்கிக் களாறுண காம விருப்பினருயக் கள்வொழுக்க மேனமேற் செய்வான், செப்புருமோர் பாரப்பனியைக் களவிற் சேர்வான் றிரண்முலையைத் தனேசசுரனென் றருச்சித் தேத்தி, மைப்படியுங் கண்டனென்றா தருளாலக மன்மதனா யுலகாளை வழங்கப் பெற்றான். (௫௨௦)

மாளவதேயத்துவயி னவப்பேரூரில் வாழ்கணித நான்மறையோன் கிருது வெனபோன், மூனாறுபொய்யக் களவொழுகிப் பொருளைக் கொண்டே மொய்குழல்வே சையாகுத்தவி முயங்குதீமையன், கோளுறுபுன் புலைச்சியைச்சேர்ந் தழுறுள வாசக் குளிர்மலர்ப்பூங் கூடைகொண்டோ ரன்பன் செல்ல, வேளையிதென் றேபறித்தா னணிந்தான் றப்பி வீழொருபூதேவனுக்கென் றாளுருன்சேர்ந்தான்.

வேறு.

அறிவிலர் விநோத பூசை யளித்திடுமெ பயனீ தென்றாற்
பிறிவிலா துயிரு ணிற்கும் பிரான்றனை யுணர்ந்து பெட்பின்
மறுவிலா மெத்தாற் பூசை மரபினிற் செய்தோர் பேற்றைக்
குறிப்பித் தெவரே சொல்வார் குழகனே யவரே நன்றால். (௫௨௨)

எழுசுயம் பிலிங்கந் தனனிற் சயனந்தி வியதத் ருப்பு
மழுவலா ஞரி டததி னிறறனமா னிடமவி னேதஞ்
செழுநில வேந்தன் கோயில் சோநதுறை செயகை போலாம்
பழுதில்சற குருவ ரம்பின் பகுதியைப் பகர்வாங கேண்மின். (ருஉங)

குருமகததுவம.

முக்கணுன் கயிலைப் பாஙகர் முராரியே முதலோ ருயயத
தெக்கணு மூர்த்த மாகிச சிற்பர முபதே சிபபான
றககவெற் பிமையங கோளங தடஙகொளா மாத்த னதது
மிக்கபிச சாட னதநிண பொருப்பினும விருப்பின் மேவி. (ருஉச)

நற்பொரு ளுபதே சிப்ப நால்வரைக குரவ ராகிச
சிற்பரந் தெளிநது ஞான தேசிகர் சிறபபின் வைகிப
பொற்புறு தமது நாமம் புனைநதபி டேகஞ் செயய
விற்பொலி மண்ணில வநதார விழுததவ விரத மேலோர். (ருஉரு)

குருபரம் பரைபு கன்றே மன்னவர் நிலைமை கூறி
லொருவனே யுலகில யார்ககு முன்னிருந துணரத்துந தேச
னருள்வழி சீடர் யாரு மமலனைப் பூசை செயவார
மருவுமச சீடர் தன்மை யுரைக்குது மாபிற கேண்மின். (ருஉசு)

சீடரிலககணம.

வேறு.

நீர்படிந் திடுங்கால் முன்னர்நின் றுட னின்றிடி விருந்திடல்கி டத்த,லோர்வற வுறங்கு முன்னர்த்தா னுறஙக லுண்ணுமுன் னுணவு ரை பெறுது, நேர்பட வுரைத்த லறம்பழி கூற னிகழததிய பணியி னை யறததல், சீருட் குருவை யன்றியோர் தெயவந் தேறிடல் சீடருக் காகா. (ருஉஎ)

தம்முளத் தியையா செய்யினு மிடரே தரினுமன் பினிநெறியெ ன்றே, செம்மையார் குருவின் செய்கையி னெழுகா தொழிதறங் குலத்தினுக் கியையா, வெம்மைமா சுறினு மாசசிர மத்தை வழுவினும் புகழறம் வீட்டி, மெய்ம்மையான் மற்று மிழப்பினு மேய்ந்த நிலைவிடல் சீடருக் காகா. (ருஉஅ)

அறைந்திட லருள்பே றமற மல்லா துரைத்திட விடையிலொன் றறைத, னிறைந்திடு பொருள்பே றிவுதா னுரைத்த லக்கரிய

பாகவே நிகழ்த்தல், குறைத்திட வுள்ளம் பொடிவன கூறல கோட்டி கொண் டியம்புத லிருள்சேர, துறைந்திடு செவிசசொல லேவுத லி றையுள ஞுணாதரு சீட்ருக காகா. (௫௮௯)

இடமறி யாதொன் றுரைத்தலசந் நிதியிற தேசிகன சொததினை ய ன்றி, மடமையாற பாடல பொருளலா துரைததல வழுததுத றவிா தல்சொன மறுதத, றிடமுறக கொடுத்தன மாறறுத லாசான் றிரவி யம புசித்தலீந திடுத, றடைபடு பொயம்மை யுரைத்திட றேடரு சாறறுதல சீட்ருக காகா. (௫௯௦)

முனனசு கியமா வருதரு னணிநதவேடத்தோ டணைதலமமுதலவமை றனனிழ றமமேற படுதலா சானமேறறமத துறுசாயையேபாயப்படுதனா மனனியே யிருககுந தலததினமேலிருததலவதனததோடுளமுகிழ்த்தல் பனனருங குரவன முனசெலன மறுமைப பறறுள சீட்ருக காகா. ()

சயனமா தனமவா கனமிதி யடிவத திரங்குடை தயிலமா பரணய பயனுறு குளிர்பூச சாநதனந் தரிததல பாதமுன விளககலபல்விளககல வியனுறு மணநகொள பாகிலே யருநதல விமலதே சிகன்முன மாகா நயனுறச செயயுஞ சீடர்தம மியலபு நவிலுவ னனகுறக கேணமினை. ()

நெறிகளிற பயமா மிடததுநீ ரிடதது நிசியினுங குரவன்முன் சேறல், செறியுமற றிடத்திற பினசெலல பிறிதோர செலதையற் றரு ட்டிரு வடியே, பொறியெனச சாயை போலவிடா தமாதல் பொ ருநதுதன றீங்குமுன புகனறு, குறிபட வாரா வகையொரு சிருததல கூறிய சீட்ருக கியலபாம. (௫௯௩)

தன்ணிய ரெனினுங் குருவுளம் வைததோர தமைப்பரம பொ ருளென வுணர்த, னண்ணுமான முதல மூவரே யெனினு நற்குரு வருளடைந் திலரே, லெண்ணனீத தவரைக கைவிடன் முதறிக கி யைக்கிடுஞ் சீட்ருக் கியல்பாம், புண்ணியப பொருளாங குருநிலே வ ழாது போற்றுவோ ரீசன்வே றன்றால். (௫௯௪)

சிவனடியாரிலக்கணம.

பரம்பரை யாசா னுணர்த்திடத் தெளிந்து பதியசு பாசமூன் றுணர்ந்து, வரம்பெறு மெய்ம்மைச் சிவனடி யாருக விலக்கண முன வலை வகுக்கி, னிரம்பிய விருபான் மூன்றமு விதமா நிகழ்த்திடிற் புறத்தினி லொருபா, னுரம்பெறு முடலி னத்தொகை யோங்கு மு ன்னத்தின் மூன்றமைந் திடுமால். (௫௯௫)

சொல்லுமூ விதமா மிலக்கணத் தொகையிற் றொகலுறும் புறப் பஃது ரைகளே,மல்லல்சோ பூதி யுருத்திர வககம் வனைதறே சிகரை யர்ச் சித்த, லல்லணி கண்டற போற்றலபேர் விளம்ப லறஞ்செயன மாக்கதை கேட்ட, லொலலையா லயஙகள போற்றன்மெய் யன்பாக குதவுத லவரொரே தூயததல. (ருஙசு)

மெய்யிலக் கணம்பத் திறையிய துரைகளின் விம்மிதங் கண்டத துட் காட்டன், மையணி கண்ட னியறகையை யுணர்ந்து மகிழ்தொ று நாததடித தெழாதன, மொய்நநகை துடிததல பூதியார்த் தணித ன முழுதுமங கஙகுலுங கிடுதல்,செய்யதம் மேனி மயிாபபுறம் புள கஞ் செறிநதிடல் குறுவிய ரரும்பல. (ருஙஎ)

தன்வச மன்றி விளம்புநாப் பெயர்ததி டாதலா ணந்தநீர் தழை தது, நன்விழி சொரிதல் பரவச மாத ஞதனை யுளபபடுத் தயர்த, லன்புற வுரை ததே முளததிலக் கணமூன றஞ்செழுத் துன்னன்மா ணததா, பின்புறு பூசை யீசனைத தனனை யிரண்டற வொனறெனக காணடல். (ருஙஅ)

எமமையாண் டருளுந தொண்டர்பா ணிகமூ மிலககண மிருப த்து மூன்றுஞ், செம்மையா வுரைத்தேம் புகலிலக கணத்துட் சிறந் தீபின் மூவிலக கணமூந, தம்மூனே யுன்னு முத்தமத தலரைத் தனி முதற சிவனெனத் தருமான். மும்மைசே ருலகம் போறறுமத் தொ ணடர் பூசையே முதன்மையாம் பூசை. (ருஙகூ)

இல்லறந் துறவென் றிரண்டினுஞ் சரித்தே யியம்பிய சிவனடி யாருட், புல்லறத் தொழுகா வில்லறத தினர்க்குப் புகலருங் கிரியை யின் வழுவி, னல்லறு சாந்தி யால்வழு வகலு மாறறிய துறவறம் வழுவிற, றெல்லற மாகும் விரத்தம தழியி னரகலாற் சாநதியிற் றொலையா. (ருசு0)

துறவியரிலக்கணம்.

வெண்டுகின் முதலாம் பஃறுகி றரிததல் விரும்பித்தாம் பூலத தை யருந்தன், மண்டொளிர் பொற்பூண் மணங்கொள்சந் தாதி வ னிதையா புணர்ச்சிவாஞ் சித்தல்,கண்டமே லன்றி மயிர்சரு வாங்க ங் களைநதிடல் கோபமுஞ் றிடுதல்,பண்டையோ ராசா பாசத்தை ய டைதல் பற்றறு விரத்தியர்க் காகா. (ருசக)

காவியுந் தரித்தே யரசர்தங் கோயிற் கடைத்தலைச் சேறலா ல யங்கண், மேவுறப் பரித்தல் பொதுமடங் கழனி தருமத்தின் பொ

துபபொருள் விழைத, றேவாவா ளரசர் தேசிகர் வேசை னொரத் தடிசசியர் பாததை, யேவமா்ர் விதவை வேதிய ரிவர்பொன் னேற்றி டல் விரத்தியாக் காகா. (௫௪௨)

ரீசர்சைப பொருளா யத்துறை பரிப்போர் திப்பொரு ணிரைப பசு விலைப்பொன், னீசஞ லபங்கள் பரிப்பவர் கோயிற் றொழும்பி னரியறபரி சார, பாசிலகற் றச்சா கொறறுற சிற்ப ராட்டியொ ணிகர்திலா சாரா, யேசுமீன வலைஞா றுஉரமது வுண்போர் பெரும் பொருள் விரத்தியாக காகா. (௫௪௩)

நசையுறு காம விருப்பிறுல விதவை முதலிய நாரியர்த் தோய் த, னிசியிடைத துயிலிற் சொப்பனொ திரியம் வீழ்ந்திடிற் சாகதி சேர் செயாதல, வசையறு மன்னய் குககுடாண் டததின் மாத்தி ரை நாலிரு பிண்ட, மிசைவதை யன்றி பவாவிஞ லதிக மிசைதிட ல விரததியர்க் காகா. (௫௪௪)

ஓரிடத தண்ட விருததலோ ரூரி யுறுபொருள் விரும்பியா சித் தல், சாாதருங காமங குரோதமே முதனமே விடல்பொய்கொள் சத் தியஞ் சாற்ற, லாருறு சிவவே டர்தினர்ப பணியா தகைதையா யிகந்தி று மாத்த, ஞருறு பாதேத தஙதம தாகக ணறறவ விரததியாக் காகா.

தெளிகுரு விலிஙக சஙகமத துரோகஞ் செயதிடல் காவியஞ சி ரை, வளாமுழங தாணமே லுபெபபதை யன்றிக மேழதழைங திடவரிய் துடுதத, லனியிலா துண்டிப பொருட்டிஞற் பாதி வரைந்துதாம் பல வுமே யயிறல,விளையுமங திரலா தஞ்செயல பொன்றே டெனுர்கொ ளல் விரததியர்க் காகா. (௫௪௬)

தேசிக னருளிற் பாததிர மேந்தித் தீக்கையிற் சுத்தரா யன்பா, னேசரா யுறைவோ ரில்லினே ழிடததி னியமமாப் பிசசையேற் று ரைத்த,வாசிலெண் பிண்ட மருந்துத லன்றி யோரிடத் தேற்றினி த ருந்தல்,வாசிவா கனங்க ளேறிடே யிவர்தன் மாதவ விரத்தியர்க்காகா.

ஆதலாற் புகலும் வழுவனு குறுவா றதீதா பருணிலை விற்கு, மாதவ விரத்தர் பரம்பொரு ளன்றோர் பெருமையை யெவர்வகுத் துரைப்பார், தீதறு சரியை கிரியையர் போகர் தெளிவெ ஞானிய ருணர்ந்தே, யோதறு பொருளாயப் பிரமமா மூர்த்தி விசேடமு மூ ரைக்குதல் வேண்டின். (௫௪௭)

மகேசுரவடிவம்.

ஆகியம் பரம னருளினப் பொருடான் மகேசுரப் பிரிவினிற்
றோன்றி, யோதுமா வுடையா னிலிங்கமு மாகி யுயிருத வன்னைத த
னுமாங், கிலசுந்தரனா யகரெனும வடிவாயச் செப்புயிர் விகாரந
தீரத் தருளு,மாதொரு பாகத் துருவமா யாண்பெண் மன்னுயிர் பு
ணர்ந்திடப் புணாக்கும். (௫௪௯)

அம்பிகை கரந்தொட டணிமணஞ் செய்தே யாருயிர் மணவி
னை முடிக்கு,மும்பர்சூழ் மணக்கோ லத்தொடு மவளோ டுறைந்துயி
ரணம்பெண்ணோ டிருத்து,மெம்பிராட டியைத்தன் னுருவொடுங் கல
ந்தே பெண்ணொடாண் புணர்ந்திட வியற்றுந, தம்பமா யிருந்தம்
பிகைக்குக் ஞேடுங் தனையரோ டுறவுயிரக் குதவும். (௫௫௦)

அரியுல களிக்கத் திகிரிதந் தருள்வா னுருவெடுத தவனிமன் னு
யிரக், ஞரியபோ கந்துய்த திடச்செயு முதனலூ வுருவெடுத் துயிர்த
தொகை யனைத்து, முரித்து மாய தூலசூக குமமா முசசட மெடுத்தி
டச செய்யும, பிரிவிறைக் கணமா மூர்த்தியா யுயிர்கள் குருவருள்
பெற்றிடச் செய்யும். (௫௫௧)

எம்பிரான் பிச்சா டனவுரு வாகி யிருந்துயிரக் குதவுமெய்ஞ்ஞானம்
பம்புகங் காள வேடமா யிருந்து பல்லுயிர்க் கோகினை யளிக்கும
வம்பலாக் காமற காயந்திடு வடிவாய மன்னுயிர் காமநீத் திடவே
யிட ரினளிக்குங்காலனையுதைக்குமுருவெடுத்துயிர்ப்பயமொழிக்கும்.

சலந்தரற் கோறு முருவெடுத் துலகஞ் சாற்றுமா தவாதவம் வ
ளாக்கும், வலந்தரு புரஞ்செற் றிடுமவடி வாகி மாற்றுமா ருயிர்க்கு
ணத் திரைய, நிலந்தொழ நார சிங்கவெவ வலியை நீத்திடு சரபத்தி
னுருவாய்க், கலந்திடு பாசங் கழிந்துபல் லுயிர்க ணிலைபெறக் கரு
ணைசெய் தருளும். (௫௫௩)

கருவிட நுகரு முருவெடுத் துயிர்க்குக் கலங்குமா ணவமல மக
ற்று, மிருதலை தாண்மூன் றீரிரு மருப்போ டெழுகைசேர் பிரம
மே மாகி, மருவுயர் கிரியை ஞானமூ தறிவு மன்னுயிர் தெளிந்திட
வளிக்குக், தருமதே வுருவா யுயிர்க்கெலாங் கருத்துட் டருமமே பொ
ருளென நல்கும். (௫௫௪)

வயிரவக் கடவு ளுருவமா யுயிர்க்கு மன்னிய துறவினை யளிக்குஞ்
செயிரறுவிடைமேலிருந்தருள்வடிவாய்ச்செகத்துயிர்க்கினிதுபேறுதவு
மயர்வில்சந் திரசே கரவடி வாகிப் பிறப்பொழித் தருங்கதி கல்கு
மூயருமா னந்த நடேசனு யுலக முவகையிற் சிறந்திட வளிக்கும். ()

கங்கைவே ணியனும் வடிவெடுத் தயிராக ரானத்தக கடல்புக்க காடமேர்,துவகமா மிருபத னந்துதோற் றத்தின ஞெருகுமபு யுலகுயி ர் கடக்கு,மெங்குமாய னைற பரபிர மத்திற ரேூன ர்மே யிபபரி சியற்றும், பொஙகு மப்பிரமஞ் சிவனமுத நீசன ருவாதசாங் தப்பய ருட் சொககன. (௫௯)

வேறு.

உறைவதுதென் மதுரைசகா சாததன் மேம்பா லோக்குதென்றி சததமா தாக்கண் மேல்பா, னிறைதருமல லாண்டதின்டோண் முகுநதன ரூர்கதை நெறிவீர பததிரனுங குவபயின் மேவிற், குறை விலவட பாற்காளி காமச செல்வி கூறியவிங நகர்காககுங கொற்ற மூதூ, ரிறையுருவா மதனபெருமை யளநது கூடா வெந்நாலும் யன னூாலு மின்னுஞ் சொல்லும். (௬௰)

இன்னுமுள வனேகமிவ ணறிாத வா றிவ யெமயினமிக் கதை படிப்போ ருரைப்போா கேட்போ, ருனனுமிவ சதியடைவ ருண மை யென்றே யுரைததனவமா மலேயமுனி யுரைப்பக கேளா, மன னுமுனி வார்துதிததுப் பின்னுஞ் சொல்வாா மதுரைவசிப் பவர்பய னும வசித்து ளோர்கட், கன்னியதே யததருப காரஞ் செய்தே யப் பயனுற பெறுபயனுஞ் செபபு கெனறா. (௬௧)

பத்தாவது இலீலாசங்கிரகவததியாயம

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௦௧௧

பதினோராவது

துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

என்னலுமா தவமுனிவர்க ளிருந்தமிழ்மா முனிபுகல்வா னினிது கேண்மி, னனலஞ்சேர் தருக்காதை பூதியுருத தாவக்க சயந்து பூ னுங், தொன்னலஞ்சேர் சிவனடியார்க குக்கிருகங் கேத்திரஙதொண் மடமுண் டாச்சிப், பன்னலஞ்சோ மதுரையினில் வசிததிடால வின ர்பலத்தைப் பகுத்தாா சொல்வார். (௧)

உரைத்ததிலொவ் வோாதுகளுக இமையவராண் டொவ்வொ ன்று யுறுதாட் கெல்லாம், வுரைத்ததொகை யெவ்வளவுண் டவ்வ ளவு காலமும்வான் கயிலே மேவி, நிரைத்தசிவ கணமாவ ரெப்பாவ

ஞ் செய்யினுமப் பாவ நீஙகும்,விரைததமல ரிதழியநதா ரானருளான முத்தியுமபின் மேவு வாரே. (௨)

வே று.

எண்ணின்மா ணிடரிக் கதம்பமா வனத்தி னிருந்திடுஞ் சிவனடி யார்க்கு, நண்ணிய தான தருமமு நலகி நாடொறு மவாகருப காரம, பண்ணியே யநதத தலததினை யறியாா பவமகன றுயாசிவ லோகத், தண்ணலா ரருள்பெற் றுறைந்தனர் தலத்தை யறிநதுசெய் பவாபய னெளிதோ. (௩)

ஆதிகா லத்தி னிகழ்கதை யொன்றுண் டதன்றிறங கேண்மெ னப் புகலவான், காதுவெவ் விலைவேற் கிராதாதங கோமான் கடிய துன் மதனெனு மொருவன், றீதினை யிழைககுங கரவடாக கெல் லாஞ் சிகாமணி யெனத்திரிந் துழல்வான், சோதிசேர் பிறைவே ணியைத்தொழு தறியான் றெழுஞ்சிவ தலமிதென் றறியான். (௪)

அளவிலா வனங்கள் செகுத்துளான் றேரு மளவினுன் மறைய வர்க் கொன்று, னளவிலா நாரா ருயிர்ககொலை செய்தா னளவிலாப் புட்குலம் வதைத்தா,னளவிலா விலங்கு வீட்டினுன் புவியி லதிதியாக கன்புசெய் தறியா, னளவிலாக் களவு செய்வது மன்றி யவன்செயாப் பாதக முலதோ. (௫)

அன்னதோர் வேடன் சையமால் வரையி லளவிலாககிராதரோ டிருந்து, முன்னியே தீர்த்த யாத்திரை செயவோ ரியாரையு மூடு கியே கொலைசெய், துன்னுமுன் னவர்கைப் பொருடுகில் கவர்ந தே யொறுத்திடு நாடொறு மோயான், றுன்னியா றலைதலுப் பாவ மே தொழிலாய்ச சுழுமரு நாளிலங கொருநாள். (௬)

வேதிய ரனேக ரவ்வுழி யணுக வேண்டிய தெதிர்ந்தெனக் கிரா தன், போதிரெவ் விடத்தென் றன்னரை மறிததுப் பொருளொடு துகில்பல பறித்துக், காதிவே தனைசெய் திடுதலு மவரிற் கருதுநான் மறையவலா னொருவ, னீதிசேர் பாவ புண்ணியப் பயனை நிகழ்த்து வான் றுணிந்திவை நிகழ்த்தும். (௭)

துன்மத வினிக்கேள் பாவியென் செய்தாய துகிலொடு பொரு ளெலாங் கவர்ந்தாய், நன்மதி யில்லா வுயிரககொலை தவிர்தி யளவி னுன் மறையவர்ச் செகுத்தா, யென்மதித் துரைக்கே னீசெயும் பவ ங்க ளெண்ணிறு மடங்குறு மிதற்கு, வன்மதிக கால வேதையு நரக வாதையு மலாற்கதி யுலதோ. (௮)

போயது காலஞ் செலவுகாட் சிறிது பொய்யுட னிலையென வேண்டா, பாயுநீ ரெழுத்தாம் போனது போக படுகொலை களவினை யினிமே, லாயினுஞ் செய்யா தொழிதி முன் செய்த வருவினைப் பாவந் தீர்த்திடவோ, வெய்ம்ப பவர்க்கீ தருமமாங் கடைவிற் செய்துகொண் டிருங்கதி பெறுதி. (க)

நாடொறு முன்னி யீட்டிய மாநை நலமலி யாடையா பரணந் தேடிய மற்றுஞ் சிவனடி யார்க்குஞ் செழுந்திருக் கோயின் மறையவர்க்குங் கோடுத லின்றி யுதவுதி மற்றுங் கூறிய தருமதா னங்கள் பீடுறச் செய்தி யுய்திறம் புகன்றேன் பிறைகப ரணியைத் தொழுதி.

என்னநான் மறையோன் புகன்றனன் கேட்ட துன்மதன் பெரி துள மிரங்கி, முன்னைநல் வினையா றருமதிற் புந்தி முற்றிய வேதியாக் குரைப்பார், னின்னுரை கேளா யுளமிரங் கியது நீங்கிய கொடுமையஞ் ஞானம், பன்னுமா தவத்து யார்த்தமா தவநீ யுறைத்த லம் பகருதி யென்றான் (கக)

யானுறை தலமே யாலவாய் கதம்ப வனமதன் மகிமையா ரிசைப்பார், தானமுந் தவமுந் தருமமுஞ் செய்யி லொன்றொரு கோடியா மத் தலைக்கு, கானவ வென்று மவனுமுன் றேடிய காஞ்சன மாடையா பரணம், பூவிலத் துயர்த்த புண்ணியஞ் செய்கென் றளித்தனன் பின்னரும் புகல்வான். (கஉ)

தேசிக னெனக்கு நீயலா துண்டோ சிறப்பொடு மென்பெயர் செப்பி, நேசமார் நீப வனத்தினி லிருக்கு நின்மல னடியவர் தமக்கும், பூசுரர் தமக்கும் வேண்டுவ நல்கிப் புரிசிவ புண்ணிய மென்றே, வாசமா மலர்ப்பொற் றாளிணை தொழுது வணங்கினன் வாங்கினன் மறையோன் (கங)

சேறவு மறைக் கிராதரு மறையோன் சேவடி பன்முறை வணங்கி, யாறலைத் துணுமெம் பவமெலா மகல வாலவாய்ப் பதியி னிற் கொடுபோய்க், கூறலை கங்கைச் சடிலியன் பினர்க்குங் கோதில்வே தியர்க்குமே நல்கி, மாறலை தருமமெவற்றையும் புரிகென் றுதவினா தங்கள்வான் பொருளை. (கச)

அப்பொருடனையும் வாங்கிய மறையோ னந்தணர் குழாத்தொ டுஞ் சென்றே, யொப்பறு கதம்ப வனத்தில்வந் துற்று ளுறுபெருந் தனமெலா மெடுத்தான், மெய்ப்பொருட் சொக்க னருளினா லந்த

வேடர்க்கிப் புண்ணிய மென்றே, செப்பரு மாசி கூறினன வணங்கிச சிவனடி யாராகுமுன் கொடுத்தான. (கரு)

பூசனைக் குரிய மடங்களுஞ் செய்தான கேத்திரம் பொலிவுறக கொடுத்தான், மாசறு வேத வேதியர்க கெல்லா மகமபொரு ணனி வழங் குற்றான், பேசரு மன்ன தானமு மறறைத தருமமும் பிறங்கி டப் புரிந்தான, பாசவெவ வினைதீர் புண்ணிய பலததாற றுணைமதன் முதல்பல வேடர். (கசு)

அந்தியங் தனனிற் கிளையொடு கயிலை தனிற்சிவ கணங்களாயடைந்து முந்திய போக மளவில துயதது முடிவிலா முத்தியு மடைந்தா ரெந்தையார் மதுரை யறிந்திடா ரசெயத வேடரீ டேறினரென்றற புந்தியால்வசித்தத்தலததினிற்றருமம்புரிபவாபேறறையாருரைப்பார்.

அன்னியர் பொருளை வாங்கிநற றரும மியற்றிய வருமறை யோனு, முன்னரு முயாவான் கயிலையி லடைந்தே யிரண்டற முத்தி பெற் றுய்ந்தான், றன்னதாயத் தானே தேடிய பொருளாற் றருமத தைச் செயபவர் பெறும்பே, றின்னதென றெம்மாற் புகலவும வசமோ வீசனே யியம்புவ தல்லால. (கஎ)

கேத்திரங் கிருகம வத்திர மன்னங் கிளர்மணங் கமழ்ந்ததாம் பூலம, பூதரிண் மாலை சந்தனம் பான காதிய பொலங்குடை விசிறி, காத்திரம் வருந்தாத் தோற்கழல் கதமப கானம்வாழ் சிவனடி யார்க்குப், பாத்திர மிவரென் றெண்ணியே கொடுப்போ ரடைகுவ பரன்சிவ லோகம். (கஅ)

சங்கர னிடத்தி லன்புசெய் மறையோர்க குதவிய தருமதா னங் கள், வெங்கர வடர்த்தோ னயனனங் கறியா மேனமையுத் தமபல னளிக்கும், பொங்காரா வளாந்த வாலவாயப பதியிற் பொருந்துப கா ணங்க ளோடெங், கங்கரந் தரித்த சிவனெனக் கிருக தானஞ்செய பவர்பயன் கருதில். (உ0)

சேடனுன் முகன்மான் முதலியோ ராலுஞ் செப்பொணு கங்கி வேண் முருகன், கூடனு யகன்ற னருளிஞ லறிவ ரெனிலவர் பேற றையார் குணிப்பார், காடருந் தேசாந் தரியராய்த் தலத்தை காடிய சிவனடி யார்க்கு, வீடிடங் கொடுப்போர் அகளுக்க யிரமாங் கற்பமே வுவர்சிவ லோகம். (உக)

அன்னதானத்தை நிகரென வியம்ப வரும்பெருந் தானமு மில்லை, யன்னதானத்துக் கிணையதாயப் புகல வரியமா தவங்களுமில்லை, யன்னதானத்தை யொப்புற வுரைக்க வரியதாந் தருமமு மில்லை, யன்னதானம்போ லறம்பொரு ளின்பம் வீடிவை யுதவுவ தியாதே. (௨௨)

அன்னதானந்தீர்த்த தலமூர்த்தி யருமறை வேள்வியா கமங்க
ளன்னதானம்பூசனைசெபந் தியான நிட்டையட் டாங்கமா யோக
மன்னதானங்கிண் சரியைநற் கிரியை யோகமெய்ஞ் ஞானமு மாகு
மன்னதானத்தி னன்றியீங் குரைத்த யாவையும் பயன்படா தன்றே.

அதிதியர் கோடி துய்ப்பதி லதிக மரனடிக் கன்புளோன் றுய்த்த, றதியுறு மவனிற் கோடிமெய்ஞ் ஞானஞ் செயலுளோ னொருவன் றுய்த் திடுதல, பதியுறு ஞான வானிலுங் கோடி பரத்தொடு மயிக்க வான றுய்த்தல், கதியுறு மன்னங் கொடுப்பவாக்கு மையுங் கடவுளுந் தொண்டுசெய திடுவார். (௨௪)

கதம்பமா வனத்தின மேன்மையான மலத்திற விருமியுங் கடவு ளா மெனறு, விதம்பெற வடைந்தோர் யாரையும் வரையா ரறிஞ ரெம் மீசனென் றெண்ணி, விதம்பெற வாறு சுவையுட னன்னம் விரும்பிய வதிதியர்க் களிப்பார், திதம்பெறு கயிலைப் போகமுந் துய்த்துச் சிவமதா முத்தியுஞ் சேர்வார். (௨௫)

அரிவையர் மறையோ ரனேகமாங் கோடி யிலக்கமாகக் கொன் றவெம் பாவம், விரிபுவி யுளதீர்த் தங்கணமூழ் கினுமூழ் வேள்விசெய் யினுமுற்றுந் தீரா, வரிசடை யமல னடியரை யிறைஞ்சி வாழ்த்தி நன் மலரடி விளக்கி, யுரியநீ ருடகொண் டருத்தியூண் சேட முண்டி டி லொழியுமீ துண்மை. (௨௬)

நவையிலா வொருமண் டலமதிற பாதி நாளேனு நியமமா நவி லுஞ், சிவனடி யாரை யமுதுசெய் வித்துச் சேடமுண் டிடின்முயல் வலிபோ, மவமுறு கயநோ யுதரநோய் வெகுநீ ரிழிவுவெஞ் சுரம் பெரு வியாதி, தவலறு வாதங் கபமபித்த மிவற்றாற் றங்குநோய் மற்றும்போ முண்மை. (௨௭)

குடும்பியாய் வந்த வதிதியர்க் கன்னங் கொடுத்தொரு வறசாம பு ரக்கி, விடும்பைதீ ரவிழுக் கொங்வொராண் டாகக் கயிலைவாழ்ந் தெ ய்துவர் முத்தி, கெடும்பெருஞ் செல்வ மெய்தினர்க் கீதே னிலைகடன் கொடுத்துவாங் குதலா, மடம்பனல் குரவா லேற்பவர்க் கீதே லாயிர மடங்குநற் பயனும். (௨௮)

திதியினி லன்னஞ் சிவனடி யார்க்கு நலகினோர் செலுததுமோ
ரவிழுக், கதிகமோர் வருட மாகவான கயிலை யடைநது நன முததியு
ம பெறுவார், விதியினுன் மறறை யன்னிய தலததின் மரிப்பவர்க இத
தல மேவிக், கதிதரு சிவதீாத தததினுற் றிலதர்ப் பணஞ்செயி லருந
கடன கழிககில். (௨௧)

தலைமுறை கோடி யன்னவா பிதிர்க்க டாழ்நர கிலுங்கரையேறி
நிலைபெறு கயிலை யெயதுவ ரெனபு நீடிரு வாலவாயப பதியின
மலைவறத தாபித் திடிலருந கொடுமா பாவிய ராயினு மாரு
வலைவறு சிவானு போகமு மருநதி யமலமா முததியை யடைவார்.

பரசிவ புராணம படிபபவாக கனனம பசுததிட லருமபொரு
ள கொடுததல, விரசுமெய யனபாக் களிபபதிற கோடி மிகுபயனடை
யுமீ தன்றிப, பிரசமா ரிதழி வேணியாக் கீத லாகுமோ பிறிதிலை
யென்று,வுரைசெயு மவரே தேசிக ரவருக் குதவுத லுயாகுரு பூசை.()

வேறு.

பநதிவரைந துணபவாககும படைபபவாககு நிறைகுறையப் ப
டைப்பிப போர்க்கு,முநதையதி பாதகம்வந தடையுமென வாகமஙக
ண மொழிதல கேடடுஞ,சிநதைசெயா தவைசெயயிற பசாசரகக ரசு
ரர்கணஞ் செறிநத அயககு, நிநதனையா ருமபுகல லூாப்பன்றி யாய
க்கட்ட நிரையுஞ் சேர்வார். (௩௨)

மூனைவருககு மமாருக்கு மாலயாக்குங கிட்டாத முதன்மை
வேணடி, லனைவருககு மொருபடிததாய வேடமே பொருளெனவா
ங கவரை யெண்ணி, நினைவருககும் வஞசமின்றி யடைவுடன்போ
னகம்படைத்து நிறைவு செயக, வினைவருகக மகறறுமகே சுரபூசை
செயவதரன் விருமபும் பூசை. (௩௩)

வழிந்திடுபொய் விரத்தர்குருத் துரோகியர்பூ சனையிழக்தோ
ரமிதஞ் செய்வோா, மொழிக்தசிவத திரவியம்வர்ச சிதமில்லா ரபகரி
க்கு முழுநின் மூட, ரொழிநதிடுபொயப் பொருள்விலைகருச சிவலி
ங்கம் பூதியுருத திராக்கம் விற்போர்,வழிந்திடுமோ கமவசனம பொய்
யென்போர் பதிதரென வரைந்து நீககி. (௩௪)

தேசிகர்பூ ருவமுமகமூ நிருவாண தீக்கையருத் தாமுஞ் செப்பு,
ம்ாசகலும் விசேடதீக் கையர்மேற்கு முகமுமருஞ் சமய தீக்கை,
யேசறப்பெற் றோர்தெற்கி னபிமுகமு மாயெழிலா சனமுஞ் சேர்ந்

துன் மதனமுதலான வேடாமுத்தி பெற்றவர் தம்நியாயம. ஈசுரு
தி, நேசமுறு குருசேட்டர் கனிட்டாமுறை யடுத்திருத்தி நிறைவு செ
யவோர். (௩௫)

வேறு.

சாத்திரம் புராண மாகம மெழுதித் தகுஞ்சிவ பத்தருக களிப்
போர், தீத்திரள் வாதை யணுகுறு வாறு புரக்துளோர திருமுறைக்
கவளி, பூத்திடு மன்பாற் கயிறெழுத தாணி பொலிதரு சரசுவதி
பீட, மேததியே படிப்போ ரிருந்திடுமே பலகை யிரதனகம பளமுத
லீவோர். (௩௬)

சொல்லிய விலைககோ ராயிரம வருடஞ் சோமசுந் தரனுரு
வடைந்தே, யெலலொளி விரிகரும பெருஞ்சிவ லோகத தெயதிவா
ழ் குவர்திரு முறையை, மல்லலசே ரிலலத தெழுதிவைத தன்பால
வாசிப்போர் பூசிப்போர் பவந்த, தொலலையின மீளா முத்தியை ய
டைவ ரும்பாரா யகன றிரு வருளால. (௩௭)

வாணமே முதல விலிஙககஙகள் பூசித திடுமென வான்முறை ய
ளிபபோர, பேணிய சஙக மருககிய மணிநீர் பெருக்குபாத திரமுருத
திராககம, பூணுமா சையிஞற பூசுமவெண் ணீறு போறறுமெயயன்
பினர்க ஈவோர, வேணிய னருளான முப்பதங கடந்து விமலமா மு
த்தியெய துவரால். (௩௮)

நீபவா ரணிய மெனுமுறை கேட்க முத்தியெய் திடுமெனி னி
மல, மாபரன றலத்தில் வசித்தறம புரிவோராக குரைபபதென வள
ம்பெறு ஞான, தீபமா மவாகள கொடுத்தபோக குணடாஞ் சிவன
ருண் மீள்கிலா முத்தி, தாபர மிஃதென றிககதை கேட்போர தனி
ப்பெரு முத்தியை யடைவார. (௩௯)

இககதை படிப்போர் தங்களுககன்பா விருமபொருளாடையா
பூரண, மிககுயர் வாக ஞதிய டசுகக டாணியம வேண்டுவ நல்கிச,
சொக்கனென் றவரைப பூசனை புரியிற் சொக்கனே கொண்டருள
செய்வான், றக்கபே ரருளாற செயபவா முத்தி யெயதுவர் சததியம்
புகன்றேம். (௪0)

கருணைசேர் மதுரை நாயக னுமையங கயற்கணாள் கணபதி கந்
தன், வருணமாா நந்தி கேசன்மால பிரமன வானவர் முனிவர்சூழ
ந திருந்து, பொருணனி விளங்கும் புராணதே சிகரைப் போற்றி
யே கேட்டுள முவப்பார், தருணமார் புராண மண்டபஞ் சிவனு லய
ஞ்சத்தி சாசொதி பீடம். (௪௧)

தோரணந் திகழ்மேற் கட்டிபட் டாடை தொடுத்தபூ மலர்விதா னத்தாற, ஞாரணி புகழ்மண் டபமலங் கரித்துச சரசோதி பீடம் வைத்தலரா, லாரணம பரவு முறைமையைவைத துமையையரனையா வாகித்தர்ச சித்தே, பூரண பத்தி யொடுமெண் தூப நிவேதனங் கொ டுத்துடன் போற்றி. (௪௨)

படிப்பவா முகம்பார்த் தினிதுகேட் டிடுக பாரமுகஞ் செய் யொன்று செய்தோர், மடிப்புறு நெஞ்சர் விருப்பிலர் புராண மாக்க தை பொய்யெனப புகல்வோர், துடிப்புற மூன்று கோடிமா நிரை யங் துளங்துாயச் சென்மமே யெடுப்பர், நொடிப்பொடு புராண தேசரை மனித ரென்பவர் வாயப்புழு நோயர். (௪௩)

பத்தியாய்க் கேளா ருயாங்தவா சனத்தி லிருந்துகேட் பவரழுக் காற்றாற், சித்தமவே றாகி வேறொரு பொருள்கற் பிப்பவர் வாதிக்கு ஞ் சிதடர்,மொயத்திடும பனறிச சென்மமே யெடுபபர் மூடரா யன் பிலார் வன்பான, மத்தரா மனமற் றகந்தையாற் கேட்போர் வனத் தினி லெட்டியாய் முளைப்பார். (௪௪)

நியமமாயக் கேட்டு முற்றுமுன் னடுவே யெழுந்துதங் கருமத் தா னீங்கி, யமறப் போகிற் செல்வந்துய்த் திடுநா ளீறுறு தழிந்தி டை யிழப்பார், பயமற யஞ்சத் தேறியே யிருந்தும் பாகிலை யருந்தி யுங் கேட்போ, ருயமதி யிலராய்க் கழுதினை யேறி யுயிர்பா தபிதி டக் கிடப்பார். (௪௫)

கண்டுயில் கொள்வோர் கூகையா யுதிப்பார் கதைபடித் திடுஞ் சிவ சபையிற், பண்பொடு கேளார் சேக்கையிற் கிடந்து கேட்பவர் பணிவரை விடரிற், புண்படு கொடிய பாந்தளாய்ப் பிறப்பர் புகலு மிக் குணமெலா நீக்கி, யெண்படு தாழ்ந்த வாசனத திருந்தே யினிது ப சாரமு மியம்பி. (௪௬)

பத்தியாய் நியமம் படைத்துநூல் விதியாற் பகருமிப் புராணநூ ல் கேட்போர், சித்தியுந் தருசம் பதந்நல லறமுஞ் செலவமுங் கல்வி யும் பொருளும்,புத்தியுஞ் சிறந்த மனையும்புத் திரரும் புகழுநற் போ கமு ஞான, முத்தியும் பெறுவர் சததுரு நசிசகு நினைத்தவை முழுது மெய் துவரால். (௪௭)

தொடங்குமா தியினும் புராணமத் தியினுந் தொகுத்தவந் திய த்தினுந் தொன்னூ, லடங்கவுங் கேட்ட பயன்றரு மகேசு ரபூசையந்

தணர்கள்போ சனமு, மிடங்கெழு மனயா லியற்றிட வேண்டு மிய
மபுமிக கதமபமான மியனூ, றிடஙகொளப் புகனறேந் திருவிளை யா
டற கதைக்குமுங தினதிருப புராணம். (௪௮)

காசியி னுமககிம் முற்கதை புகனறே மிலையா னனுககையாற க
ருதி, நேசமோ டிவணிா வினவலான முழுதும புகன்றன நிறைந்
துளம வாழ்நதீா, மாசினமா தவததி ரெனத்தமிழ முனிவன் கூறின
ன மாதவா கேட்டுப, பாசவெவ வினைதீாத துயாந்தன மென்றுா பா
விறா பனமுறை பணிநதாா். (௪௯)

எந்தமா தவமுன் செயதன முன்றை லிககதை கேட்கவென் றி
யமபி, முநதுமா தரவா லிரதநகுண டலமு முயஙகுபொன றுடையுங
தரிததுக,கநதநாண மலரா லருசசனை செயதாா கடமுனி கதமபமா வ
னததின, வநதருள் சொக்கைத தியானிததன னவாககு மகிழசிறந தா
சிகூ றினறல. (௫௦)

கும்பமா முனியும் வசிட்டனே முதலோா் கூறுமெண் ணாயிரத்
தவரு, மெமபிரான றிருமுன னெழுந்துசென றிறைஞ்சி யேததினு
ரேததனு மிமையோா், தமபிரான் மூல லிலிஙகததி னினறுங தனியி
டை மீதினிற றோனறி, யுமபாகா யகியோ டகமகிழ்ந தவாககுக கா
டசிதந் தொருமொழி புகலவான். (௫௧)

மாகமாா் கதமப வனததின்மான மியநீா் கேட்டக மகிழ்தலான்
மறறு,மாகம புராண மனைதனதயுங் கேட்ட பயனுறு மகததிய முனி
யை,மோகமாா வினைதீ ரனபினீா பூசித திடுதிாநம பூசையா முனியீா்,
ரேகமா மெம்மைக கேளுமின வரமென றியம்பிட மாதவ ாிசைப
பாா. (௫௨)

சோமசுந் தரனின றுளிணை தொழலாற் றெனமைசோ் பாகஙகி
யியாவுங, காமுற வடைநதே நின்பதத தனபுங கதமபமா வனததின்
மான மியமா,மாலைசோ் கதையை நாடொறுங் கேட்டு மகிழ்வொ
டும் படித்தும்போற் றியுமே,சேமமாா் தலத்தில் வசிக்கவும் வேண்டு
ம வரந்தரு கெனறனா் சிவனும். (௫௩)

தந்தன னுமக்கிவ் வரமெனப் பினனுஞ் சாற்றுவான வைகையி
ன வடபாண், முந்தைநாண் மலரோன் கரிசுதீர்த் தருளு மூலலிங் க
த்திற்கு மேல்பா, லுந்துநீா் நதியின் மூழ்கியே யெம்மை யுவந்துசே
வித்துநீ ாிருமென், றிந்துசே காரனு மிலிஙகத்தி னுள னிருந்தமிழ் மு
னியொடாங கிருந்தாா். (௫௪)

காலகா லத்தி னதியினீர் மூழ்கிக் கருணைசேர் சொக்கநா தனை
யு, மேலவார் குழலங் கயற்கண்மா தினையு மிறைஞ்சினர் போற்றி
வாழ வுற்றார், தாலமேழ் பரவு மகத்தியன் * பொதிய வரையிற்றன்
னொருகலை யிருத்தி, மூலமா மதுரை வாழ்வாழ வுறவான முத்தமிழ்ச்
சிவனருட் டழைக்க. (௫௫)

என்றுபா தவத்த நயிமிசா ரணிய முனிவருக் கியம்பினன் சூத
ன், றொன்றுமாகக் கதைகேட் டனைவருந் தொழுது துதித்தனர் பூச
னை செய்தார், வென்றிமா தவர்கள் கதையுளந் தேக்கி மெய்த்தவந்
தழைத்தன ரென்றார், மன்றலஞ்சேர் மதுரை நாயகன் றிருத்தாள் வா
ழ்த்தினர் திருவுளம் வாழ்ந்தார். (௫௬)

வேறு

ஓதுமஞ்செ ழுத்துவாழி யோங்குகூடல் வாழியென்
றோதனீதி யங்கயற்க ணங்கைபங்க னம்மலர்ப்
பாதபங்க யங்கள்வாழி பரவுநூற்பு ராணநா
மாதுபூதி வைதிகம் வழங்குசைவம் வாழியே. (௫௭)

பதினோராவது துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௦௧௦.

கடம்பவனபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தல்.
க.	உஎ.	கெணட	கொணட
[illegible]	ச	வீயூகி	வியூகி
சா.	சா.	வககிரிதா	வககிரிதர
[illegible]	,,	கதையை	கதைதையை
சா[illegible].	க[illegible].	சேயயும்	செயயும
சாகூ.	ரூ0.	சாணா	சாணா
எ0.	[illegible]	சாணா	சாணா
,,	[illegible]	மயயியல்	மயயியல
கஉ[illegible].	[illegible]	பாகம தமா	பாதகமம மா
கசஅ.	[illegible]	கா [illegible]	காா
கசக.	[illegible]	சோடி	சோடி